

811, 1111
/ 1111
111

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ
และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ

โดย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ปริญญาโท

ของ

สุชาภา สังข์ลาโพธิ์

- 7 เลข. 2531

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของงานศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
พฤษภาคม 2531

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1111

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะศิลปกรรมและการสอบได้พิจารณาปฏิญานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักฐานการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(ผศ.จริย์ สุวัทธิ)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผศ.จริย์ สุวัทธิ)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ.ทัศน หองภักดี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานี้ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้น
คว้าหลักฐานการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่....๕....เดือน.....พ.ค. ๒๕๕๑...

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เพราะได้รับการช่วยเหลือและคำแนะนำอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์จริย์ สุวัฑฒ์ รองศาสตราจารย์ กร.ส.วาสนา ประวาสพฤษ และอาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดิ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล รองศาสตราจารย์หทัยกันตยง และอาจารย์ลาภแก้ว สังขลาโพธิ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่และคณะครูโรงเรียนวัดประชานิยม โรงเรียนวัดนางรมทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่อง และทำการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบพระคุณ บิศา มรรคา พี่ และน้อง ตลอดจนเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจมาตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

สุชามาศ สังขลาโพธิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
✓ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำ	36
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ	44
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	75
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	75
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	80
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ	82
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	83
สมมติฐานทางการวิจัย	84
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	86
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	86

✓ เครื่องมือในการวิจัย	87
การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ	87
วิธีดำเนินการทดลอง	92
✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	94
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	97
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	97
การวิเคราะห์ข้อมูล	97
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	105
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	105
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	105
✓ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	106
วิธีดำเนินการทดลอง	107
การวิเคราะห์ข้อมูล	108
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	108
อภิปรายผล	108
ข้อเสนอแนะ	114
บรรณานุกรม	116
ภาคผนวก	126

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	92
2 การจัดตารางเวลาในการทดลองสอนแต่ละสัปดาห์	93
3 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนที่ได้รับ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับแบบปกติ	98
4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวน โคยช์ F - test	99
5 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง	100
6 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวน โคยช์ F - test	101
7 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง	102
8 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวน โคยช์ F - test	103
9 การเปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง	104

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ระดับชั้นการอ่าน	16
2 แสดงกระบวนการอ่าน	23
3 กระบวนการที่ทำให้เกิดการจำระยะยาว	47
4 แสดงปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย	55
5 แสดงขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	59

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันและแสวงหาสิ่งมีชีวิต
ต้องการ ซึ่งภาษาที่ใช้นั้นประกอบด้วยทักษะสี่ประการ ได้แก่ การฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียน มนุษย์ใช้ทักษะทั้งสี่อย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน กล่าวคือ
ในเรื่องการฟังและการอ่าน ใช้เพื่อการรับรู้เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ เราเรียก
การรับรู้ในลักษณะนี้ว่าความเข้าใจภาษา สำหรับการพูดและการเขียนใช้เพื่อถ่ายทอด
ความรู้สึกลึกซึ้งเรื่องราวและความในใจให้ผู้อื่นได้ทราบความประสงค์ของผู้พูดและ
ผู้เขียน เราเรียกว่าการใช้ภาษา ผลการใช้ทักษะทั้งสี่นี้ ทำให้มนุษย์ได้พัฒนาความคิด
มีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ มีความสามารถในการตัดสินใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา
ตลอดจนวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี อันส่งผลให้ประสบความสำเร็จในค่าน
ต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : 1)

ภาษาไทยมีความสำคัญทั้งในฐานะเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการ
ติดต่อสื่อสารและเป็นมรดกทางวัฒนธรรม จึงควรให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่า มีความรู้และ
เจตคติอันถูกต้องตามความเหมาะสมแก่วัยและระดับชั้น เพื่อให้ใช้ประโยชน์ในการพัฒนา
ตนเองและสังคม ทั้งจุดประสงค์ทั่วไปของการสอนภาษาไทยที่กล่าวไว้ว่า

1. ให้มีทักษะทางภาษาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. ให้มีทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีความรู้
ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
3. ให้สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร ทั้งรับฟังและถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้ง
อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

4. ให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ และ

บุคคล

5. ใฝ่นิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน และใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้ต่าง ๆ

6. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาไทย มาช่วยในการฝึกการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลการโฆษณาชวนเชื่อใด ๆ

7. ใฝ่มีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาและวรรณคดีในแง่วัฒนธรรมประจำชาติ และในแง่สร้างเสริมความงอกงามในชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : 1)

จากจุดประสงค์ทั่วไปชี้ให้เห็นว่า ทักษะทางภาษาทั้งสี่ประการมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียน ซึ่งมีบทบาทมากในกระบวนการเรียนรู้ การอ่านถือเป็นหัวใจสำคัญของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนของนักเรียน ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนพบว่า ประมาณร้อยละ 80 - 90 ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นส่วนใหญ่ (Tinker. 1952 : 11) การอ่านมิได้มีความสำคัญต่อนักเรียนหรือผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานการศึกษาเท่านั้น สำหรับบุคคลทั่วไปก็ต้องอาศัยการอ่านในการแสวงหาความรู้เช่นกัน จึงนับได้ว่าการอ่านเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ (Gates. 1947 : 3) การที่ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงจากการอ่านนั้น ผู้อ่านต้องเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่าน ดังนั้นครูจึงควรให้ความสำคัญในการสอนอ่านและส่งเสริมให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น

นอกจากนี้แล้ว การเขียนคำก็จำเป็นที่ต้องสอนควบคู่ไปกับการอ่าน เพราะเมื่อนักเรียนอ่านคำนั้นได้แล้ว ก็ควรจะเขียนคำนั้นได้ด้วย เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกเขียนคำมาก ๆ จะทำให้จำคำเหล่านั้นได้มากขึ้น และสามารถนำคำเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในการใช้ภาษาที่ถูกต้องสื่อสาร ทั้งรับฟังและถ่ายทอดความรู้สึกลักษณะอย่างถูกต้องและ

มีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยมีปัญหาอยู่หลายประการ ปัญหาสำคัญที่สุดคือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน จากการประเมินคุณภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 ในระดับประเทศพบว่า กลุ่มทักษะภาษาไทยของนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 49.08 (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2527 : 2 - 3) และในปีการศึกษา 2528 มีการประเมินผลอีกปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นแต่ก็เป็นตัวเลขที่ไม่น่าพอใจ การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะภาษาไทยต่ำหรือเด็กไม่มีทักษะทางภาษานั้น มีผลกระทบต่อนักเรียนตัวอื่นด้วย จากการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความบกพร่องในด้านการใช้ภาษา โดยเฉพาะคำที่เป็นนามธรรม และยังเลือกใช้คำไม่ถูกต้อง ในด้านการอ่านเอาเรื่องนักเรียนยังจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ ด้านคำศัพท์และการสะกดคำ นักเรียนยังไม่รู้ความหมายของคำเป็นส่วนใหญ่ และสะกดคำต่าง ๆ ไม่ได้ ทำให้นักเรียนไม่สามารถเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้

จากการศึกษาของ ชิน โพธิ์อ่อน พบเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาว่า นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำนั้น เขียนตามเสียงพูด เสียงอ่าน และสำเนียงภาษาถิ่น เขียนผิดเพราะการเคา และไม่ได้รับการฝึกอย่างเพียงพอ (ชิน โพธิ์อ่อน. 2526 : 126 - 140) นอกจากนี้แล้วจากการรายงานการประเมินผลการศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2529 อัตราการตกชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงร้อยละ 17.11 มีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ผ่านชั้นอนุบาล ไม่มีความพร้อมในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ เท่าที่ควร (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. 2530 : 3 - 4)

สำหรับเขตบางขุนเทียน ซึ่งนักเรียนไม่มีปัญหาในด้านการอ่าน แต่ยังมีปัญหาในด้านการอ่านและการเขียน คือนักเรียนส่วนมากไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่านและเขียนคำไม่ได้ และได้ประเมินผลความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2530 พบว่า การประเมินสมรรถภาพในด้านการเขียน 3 สมรรถภาพ

สมรรถภาพที่ 1 คือ ความสามารถในการฟัง สมรรถภาพที่ 2 คือ ความสามารถทางด้านการอ่าน และสมรรถภาพที่ 3 คือ ความสามารถในการเขียน ผลการประเมินทั้งเซตปรากฏว่า ในสมรรถภาพการฟังนักเรียนได้ 88.88% สมรรถภาพการอ่านได้ 59.86% และสมรรถภาพการเขียนได้ 51.76% ซึ่งสองสมรรถภาพหลังถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์สำหรับผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนในเขตบางขุนเทียน โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าโรงเรียนที่มีขนาดกลาง และขนาดเล็ก (สำนักงานเขตบางขุนเทียน. 2530 : 82)

การที่นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จด้านการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะด้านความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ เป็นผลมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน ที่สำคัญประการหนึ่งคือ การสอนของครู ครูมักเน้นให้นักเรียนจำมากกว่าการคิด และการนำไปใช้ และอีกประการหนึ่งคือ นักเรียนไม่เข้าใจความลึกซึ้งของ (Concept) ของเรื่องที่อ่านซึ่งทำให้นักเรียนจำสิ่งต่างได้ ไม่นานหรือไม่มีความคงทนในการจำ การเรียนการสอนจะได้นั้น ควรเน้นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนกับการพัฒนาความคิดรวบยอด (Thomas. 1976 : 137 - 141) การที่นักเรียนจะเกิดการพัฒนาความคิดรวบยอดนั้น ควรจัดประสบการณ์ให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการเรียนก่อน (มนัส รัตนกุล ๒ ฎีกิต. 2520 : 19) ความพร้อมที่ควรจัดให้แก่นักเรียนนั้นได้แก่ ความพร้อมด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และทางจิตวิทยา ทั้งนี้เพราะเด็กแต่ละคนมีความพร้อมในการเรียนมากน้อยขึ้นอยู่กับพื้นฐานประสบการณ์ ตลอดจนโอกาสการเรียนรู้ของแต่ละคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเริ่มทันในการสอน สามารถเตรียมการสอนให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมของเด็กแต่ละวัย (บันลือ พุกกะวัน. 2518 : 26) เมื่อนักเรียนมีความพร้อมและเรียนด้วยกระบวนการเรียนที่เป็นระบบต่อเนื่องจะทำให้นักเรียนจำคำได้ก็ และเกิดเป็นความคงทนในการจำขึ้น

วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter หรือ CLE) เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก มีหลักการและทฤษฎีในการสอนภาษากังนี้

1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communicative) ซึ่งเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบท (Context) ตลอดจนภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชน
2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) เน้นเรื่องปัจจัยป้อนที่มีความหมายให้แก่ผู้เรียน โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษา

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งยึดหลักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ซึ่งเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ

ทฤษฎีทั้ง 3 นี้ จะพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531 : 7 - 9) และการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้ มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ในขั้นนี้ครูต้องนำเอาเทคนิคของการเล่านิทานมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและสนุกสนาน
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง อ่านออกเสียง และการเล่นบทบาทสมมุติ
3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
4. ทำหนังสือเล่มใหญ่
5. ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมภาษา

ขั้นตอนทั้ง 5 ที่กล่าวนี้ ไม่เพียงแต่เน้นพัฒนาการทางภาษาคำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเท่านั้น ยังเน้นถึงกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งกระบวนการทั้งกล่าวนี้นำไปสู่การพัฒนาความคิดรวบยอด โดยพยายามให้ผู้เรียน

เกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคการอ่านบางประการ เช่น การให้นักเรียนเกิดความสนใจ การนำเอาประสบการณ์ใหม่มาใช้ และการระลึกเรื่องที่อ่านได้ทั้งนี้ เพราะให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือสามารถจับใจความสำคัญ ที่ความ แปลความและขยายความเรื่องที่อ่านได้

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาทดลองกับนักเรียน โดยเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติในด้านความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ว่าจะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนมากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุงคุณภาพการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการสนับสนุนให้ครูผู้สอนเลือกวิธีการสอนภาษาไทยอีกวิธีหนึ่ง
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับศึกษานิเทศก์ในการแนะนำวิธีการสอนแก่ครู

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ของเขตบางขุนเทียนสังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 โรงเรียน
 2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนวัดประชาราษฎร์ เขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นจำนวนนักเรียน 52 คน แบ่งเป็น 2 ห้องเรียน
 3. ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 96 คาบ คาบละ 20 นาที วันละ 3 คาบ สัปดาห์ละ 4 วัน รวมเวลา 8 สัปดาห์
 4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 4.1 ตัวแปรอิสระ
 - การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - การสอนแบบปกติ
 - 4.2 ตัวแปรตาม
 - ความเข้าใจในการอ่าน
 - ความสามารถในการเขียนคำ
 - ความคงทนในการจำ
 5. หนังสือที่นำมาใช้ในการทดลอง เป็นหนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะของหนังสือเป็นเรื่องมีภาพประกอบ คำศัพท์ที่ใช้ในการแต่งเรื่อง เป็นคำศัพท์ที่อยู่ในบทเรียนในหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 10, 11 และ 12 รวมทั้งคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนด้วย หนังสือที่ใช้สอนมี 3 เล่ม
 - เล่มที่ 1 เป็นหนังสือประเภทนิทานหรือนิยายคือเรื่องน้อยเปื้อนรัง
 - เล่มที่ 2 เป็นหนังสือประเภทความรู้ทั่วไปหรือสารคดีคือเรื่องการค้า
- ที่น่าสนใจ
- เล่มที่ 3 เป็นหนังสือประเภทวิชาการคือเรื่องมาทำมัลลอยกันเถอะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียน ในการแปลความ ที่ความ และขยายความคำศัพท์ ข้อความ และสำนวนภาษาจาก เรื่องที่อ่านซึ่งวัดโดยการใช้อย่างครอบคลุมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ความสามารถในการเขียนคำ หมายถึง การเขียนคำโดยเรียงลำดับ พยางค์ สระ วรรณยุกต์ ภายในคำนั้นและสามารถสื่อความหมายได้ ซึ่งวัดจาก คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการ ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการ เขียนคำที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น
3. ความคงทนในการจำ หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่ สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการเรียน ซึ่งมีวิธีการที่แตกต่างกันและสามารถที่จะระลึกถึงที่ได้เรียนรู้จากวิธีสอน หลังจากการเรียนการสอนมีการทดสอบวัดความสามารถ ในการเขียนคำ แล้วปล่อยช่วงเวลา 2 สัปดาห์ ทำการทดสอบอีกครั้ง เพื่อวัดความคงทน ในการจำ
4. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การสอนที่ผู้วิจัยใช้ใน กลุ่มทดลอง โดยดำเนินการ ทดลองสอนตามแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และยึดหลักของ ดร.วิซาร์ค วอลด์เคอร์ ดร.เบรนต์น บาร์ทเลต และดร.เฮาวัลด์กัม รัตนวิชัย ซึ่งมีขั้นตอนการสอนตามประเภทของหนังสือดังนี้

4.1 | หนังสือประเภทนิทานหรือนิยายและสารคดี ใช้ขั้นตอนการสอน

ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
- ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ → ลำดับเรื่อง → สนทนา หรืออภิปรายเรื่อง → อ่านออกเสียง → เล่นบทบาทสมมติ
- ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
- ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่
- ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมภาษา

4.2 หนังสือประเภทวิธีการ ใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุที่ใช้ ครูสาธิตวิธีการทำ

ขั้นที่ 2 นักเรียนเลาวิธีการทำ → ลำดับขั้นตอนในการทำ →

นักเรียนลงมือทำ

สำหรับขั้นตอนที่ 3, 4, 5 กำหนดต่อไปเหมือนกับหนังสือประเภท

นิทานหรือนิยาย และสารคดี

5. การสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนที่ผู้วิจัยใช้ในกลุ่มควบคุม โดย
ดำเนินการสอนตามคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

5.1 ครูอธิบายความหมายของคำใหม่และให้นักเรียนอ่านคำใหม่

5.2 ให้นักเรียนเขียนคำใหม่และความหมายของคำใหม่นั้นลงในสมุด

5.3 อ่านแจกลูกสะกดคำ

5.4 อ่านในใจแล้วสนทนาเรื่อง

5.5 ฝึกอ่านออกเสียง

5.6 ให้นักเรียนเล่นกิจกรรมเสริมภาษา

6. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนขนาดกลาง เขตบางขุนเทียน สังกัด
กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 โรงเรียน โรงเรียนที่ใช้ในการทดลองเป็นโรงเรียน
วัดประชาบำรุง ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัย
ทั้งหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำ
 - 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ
 - 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำ
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน เราใช้ทักษะนี้
เพื่อการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน ตลอดจนทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
ในชีวิตประจำวันและเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาอีกด้วย นักการศึกษาหลายท่านให้
ความหมายของการอ่านดังนี้

บอนด์และทิงเกอร์ กล่าวว่า การอ่าน คือ การจำสัญลักษณ์ที่พิมพ์หรือเขียน สัญลักษณ์นี้กระตุ้นให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำโดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมา ความหมายใหม่ที่เกิดขึ้นโดยการผสมผสานของสิ่งกับที่ผู้อ่านมีอยู่ (Bond and Thinker. 1957 : 9) ส่วน ลาโก โทเนนอีกว่า การอ่านเป็นทักษะที่ถอดความ การวิเคราะห์ คำ การหาความหมายของคำ การเข้าใจเนื้อเรื่องตามที่ปรากฏ การตีความ และการให้ข้อเห็นจากเรื่องที่อ่าน (Lado. 1964 : 14) ซึ่งสอดคล้องกับ แฮร์ริส ที่กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ต้องมีความเข้าใจในภาษา สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความได้จากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจเจตคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่าน (Harris. 1969 : 59)

มานิต บุญประเสริฐ กล่าวว่า การอ่านคือการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่าน คือ การค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ ซึ่งผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่อ่านมากขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน และความสามารถในทันภาษาของผู้อ่านและผู้เขียน (มานิต บุญประเสริฐ. 2526 : 9) ส่วน อ้อยทิพย์ รุจิเรข ได้แสดงความเห็นว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถในด้านความนึก การตัดสินใจ การประเมินค่า การจินตนาการ และการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา (อ้อยทิพย์ รุจิเรข. 2524 : 3) ซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พลฤกษ์วัน ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของอักษรหรือสัญลักษณ์ ที่มีการจับบันทึกไว้ออกมาเป็นคำพูด หรือความนึกอย่างมีเหตุผล (บันลือ พลฤกษ์วัน. 2521 : 80)

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารที่ต้องอาศัยความเข้าใจในตัวอักษรที่ปรากฏให้เห็น แล้วโยงไปถึงการถ่ายทอดความนึกของผู้เขียนที่สลับซับซ้อนให้ผู้อ่านได้เข้าใจว่าผู้เขียนมีมุมมองหมายอย่างไร ในการเขียนถึงนั้น ๆ จนถึงขั้นประเมินผล

ความเข้าใจในการอ่าน

เทอของท์ โค้กล่าว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง นอกจากการรู้ความหมายตัวอักษรแล้ว ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การอ่านเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมโนทัศน์และปฏิกิริยาโต้ตอบกับความหมาย คำ ประโยค ย่อหน้า และเข้าใจ ความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ได้โดยตลอด (Dechant. 1982 : 25) นอกจากนี้แล้ว คินท์และยาร์โบร กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านมี 2 ระดับ คือ ความเข้าใจในระดับแคบ (Micro Processes in Comprehension) คือ การเข้าใจคำ วลีและประโยค ความเข้าใจในระดับกว้าง (Macro Processes in Comprehension) คือการเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน (Kintsch and Yarbrough. 1982 : 82) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ศรีเชียน ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านไม่จำกัดอยู่ที่เพียงการตอบคำถามให้ถูกเท่านั้นแต่หมายถึงความเข้าใจ 2 ระดับ คือ

1. ระดับต่ำ ความเข้าใจในระดับนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้อ่านพอใจกับสิ่งที่ตนอ่าน เข้าใจความหมาย และมีมโนทัศน์อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. ระดับสูง นักเรียนต้องจับใจความสำคัญให้ได้ เข้าใจถึงแก่นของแนวคิดที่เขียนอยู่ และสามารถเปรียบเทียบแนวคิดเหล่านี้กับสิ่งที่เคยรู้มา เพื่อที่จะรับเอาสาระสำคัญและแนวคิดใหม่มาผสมผสานเป็นมโนทัศน์ทั้งใหม่และเก่าให้เข้าด้วยกัน

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมหลักใหญ่ ๆ ไม่ต่ำกว่า 5 ประการ จากหลัก 10 ประการ ซึ่งควรได้รับการทดสอบโดยเรียงลำดับตามความสามารถดังนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญของวลีและประโยค
2. การแยกแยะข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจสิ่งที่สื่ออย่างมีระบบ
3. การจับใจความสำคัญและการจำแนกแหว่งใจความสำคัญที่เป็นรายละเอียด

ได้

4. เข้าใจและเรียงลำดับข้อความได้
5. สรุปเรื่องราวและให้ข้อคิดเห็นได้
6. ทำนายผลได้ใกล้เคียง
7. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลได้
8. จำแนกข้อเท็จจริงได้จากความคิดเห็นจากการพิสูจน์และสมมติฐาน
9. แก้ปัญหาคำนวณการที่ความได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าที่มีความหมายกำหนด
10. อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณและความซาบซึ้ง (Tricia. 1982 : 74 -79)

ชวาล แพทย์กุล ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการผสมผสาน แล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล และต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ ดังนี้

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อน
2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่สภาพทำนองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาก็สามารถอธิบายได้

ความเข้าใจ เป็นสมรรถภาพขั้นแรกของปัญหา ความพยายามของสมองที่จะคิดแปลง ปรับปรุงความรู้ ให้มีรูปลักษณะใหม่ ๆ เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ที่แปลกออกไป แต่ยังมีอะไรบางอย่างที่คล้ายคลึงของเดิมอยู่บ้าง ความเข้าใจนั้นสามารถที่จะแสดงออกผ่านพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ (Translation) คือความสามารถในการแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ให้ออกมาเป็นคำใหม่และภาษาใหม่
2. การตีความ (Interpretation) คือความสามารถจับใจความสำคัญระหว่างส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวอีกนัยหนึ่งได้
3. การขยายความ (Extrapolation) คือความสามารถขยายความหมายของเรื่องนั้นกว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิม (ชวาล แพทย์กุล. 2520 : 134)

จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับการอ่าน เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจากตัวอักษรแล้วจะต้องใช้กระบวนการความคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านว่าเรื่องนั้นกล่าวถึงอะไร อย่างไร ดังนั้นความเข้าใจในการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวเด็กตั้งแต่เล็ก ๆ

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

แฮร์ริส ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความบันเทิง (Harris. 1956 : 12)

มิลเลอร์ ได้ให้จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ (Scanning or Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่วไป (Explorat)
4. อ่านเพื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อวิจารณ์และหาคriticความที่อ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดเรื่องที่อ่าน (Analytical

Reading (Miller. 1982 : 12)

อัมพร สุขเกษม ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่อความบันเทิงหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อความรู้
3. อ่านเพื่อเสริมความคิด (อัมพร สุขเกษม. 2520 : 5 - 6)

ซึ่งสอดคล้องกับ จินตนา ใบกาชฎี ที่ได้เสนอไว้ว่า การอ่านของเด็กระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ให้อ่านได้ หมายถึง การพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กตั้งแต่เริ่ม
การอ่าน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ อ่านคำ กลุ่มคำที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย
2. อ่านเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการหาความรู้
3. อ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจ (จินตนา ใบกาหยู. 2520 :

2 - 7)

ความสำคัญของการอ่าน

ประเทิน มหาพันธ์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้ คือ

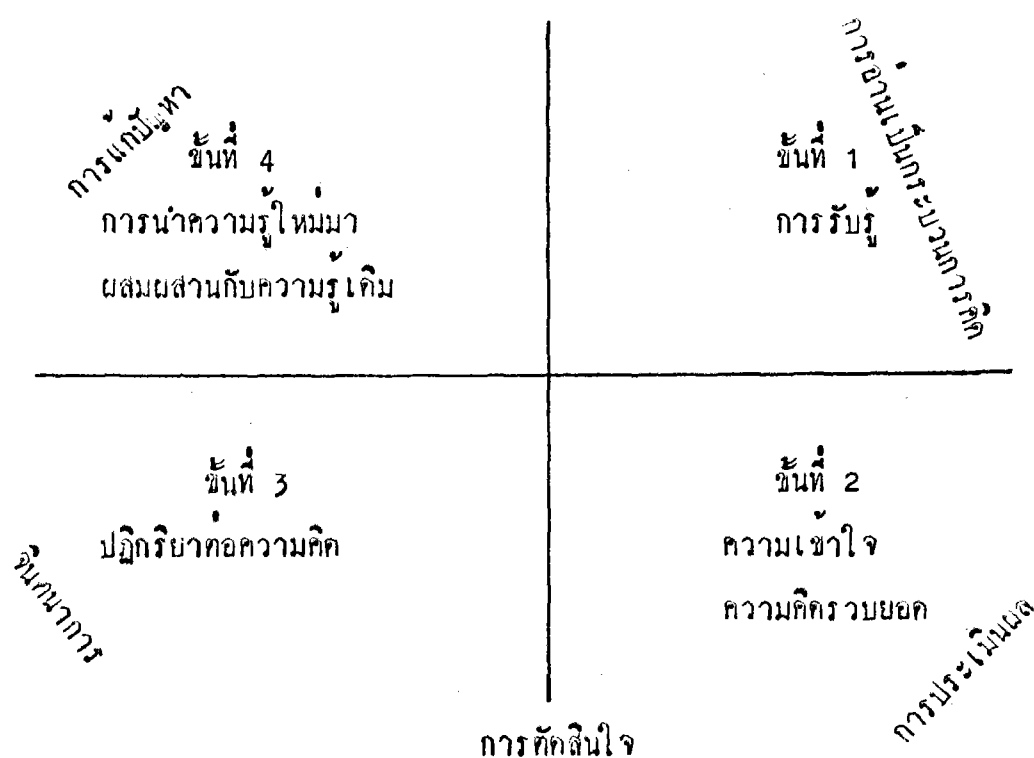
1. ช่วยให้ได้รับความรู้หรือสนองในสิ่งที่อยากรู้
2. ช่วยให้พัฒนาตนเองทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยนำ
ความรู้จากการอ่านมาปรับปรุงพัฒนาชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น
3. ช่วยปรับปรุงสถานภาพของตนเองให้ดีขึ้น พัฒนาอาชีพของตนเองให้
ก้าวหน้าจากการอ่าน
4. ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายอารมณ์
5. ช่วยให้มีชีวิตปลอดภัยและพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า เพราะถ้าประชาชน
อ่านหนังสือได้ ปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้อง เกิดความสงบในบ้านเมือง (ประเทิน
มหาพันธ์. 2523 : 161)

จากจุดมุ่งหมายและความสำคัญของการอ่านนี้พอที่จะสรุปได้ว่า การอ่านของ
มนุษย์นั้น มีหลักสำคัญ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
2. อ่านเพื่อความรู้หรือพัฒนาค้นคว้าความคิด
3. อ่านเพื่อก่อให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น

ระดับของการอ่าน

จากประสบการณ์ของการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดทักษะ และมีการพัฒนาเป็น
กระบวนการ 4 ระดับขึ้น ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ระดับชั้นของการอ่าน

ขั้นที่ 1 การรับรู้ (Perception) ในระดับนี้นักเรียนสามารถเห็น
ความแตกต่างของคำที่เขียนคล้ายคลึงกัน เช่น คำว่า การ กับ กาล สามารถ
จะบอกตัวสะกดและความหมายของคำได้

ขั้นที่ 2 ความเข้าใจความคิดรวบยอด (Comprehension of the Idea Expressed) ในการอ่านหนังสือหรืออ่านเรื่องราวที่มีเนื้อหามาก ๆ เราไม่จำเป็นต้อง
ท่องความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ทุกคำ แต่เราจะมุ่งอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมด และเราจะรู้จุดมุ่งหมายของผู้แต่งได้

ขั้นที่ 3 ปฏิกริยาต่อความคิด (Reaction to these Idea) เมื่อผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง เข้าใจความคิดของผู้เขียนแล้ว จะเกิดการพิจารณาทัศนคติที่เรารู้สึกต่างกัน อาจจะยอมรับ คัดค้าน ขานรับ หรือนำไปเปรียบเทียบกับเรื่องที่เคยอ่านมา

ขั้นที่ 4 การนำความรู้ใหม่มาผสมผสานกับความรู้เดิม (Integration of the ideas gained) หลังจากที่มีการอ่านเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อ่านจะมีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น ประสบการณ์จากการอ่านที่มีอยู่ผสมกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านครั้งใหม่ ทำให้ผู้อ่านเกิดการหยั่งเห็น เข้าใจสภาพความเป็นจริงมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความสนใจของผู้อ่านด้วย

ความสำเร็จในการอ่านแต่ละระดับ จะต้องมีการพัฒนาการเป็นลำดับ โดยทั่วไปนักเรียนชั้นประถมศึกษาจะมีพัฒนาการเพียงขั้นที่ 1 และ 2 เท่านั้น และนักเรียนสูงกว่าชั้นประถมศึกษาจะมีการพัฒนาการอ่านไปถึงขั้นที่ 3 และ 4 (ศิริอร รัตนอุดม.

2527 : 11)

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้ คือ คัลแมน และคนอื่น ๆ ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Fact level) หมายถึง เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามหนังสือที่เขียนไว้
2. ระดับความเข้าใจชั้นตีความ (Interpretation level) ย่อความ อาศัยการสรุปความ ตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้
3. ระดับความเข้าใจชั้นประเมินค่า (Evaluation level) คือ ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาตัดสิน (Dallman and others. 1974 : 166)

สมิธ ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับเช่นกัน ดังนี้คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความรู้ขั้นพื้นฐาน คือผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่เขียนโดยตรง เป็นการแปลอักษรที่ปรากฏ
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) คือผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความใดสิ่งหนึ่งที่กว่าระดับแรก เป็นการตีความที่ผู้อ่านมีใจกล่าวไว้อย่างชัดเจน แต่แปลความจากที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง
3. ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Reading) ระดับนี้ผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจในระดับแรกเป็นพื้นฐาน การอ่าน ผู้อ่านต้องใช้ความคิดและวิจารณญาณของตนเองมาช่วยในการวิเคราะห์และประเมินค่าข้อความที่อ่าน

(Smith. 1963 : 40)

เบอร์มิสเทอร์ ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านโดยอาศัยพื้นฐานจากแซนเดอร์ (Sender) ซึ่งได้ดัดแปลงมาจาก (Bloom's Taxonomy) โดยที่แบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 7 ระดับ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นการจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ ได้แก่ การจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วัน เดือน ปี คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่รู้ไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น แปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความไปแปลเป็นแผนภูมิได้
3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือความเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมีไว้โดยตรง เช่น การเข้าใจสาเหตุของเรื่องที่อ่าน แม้ว่าจะได้อ่านเฉพาะผลของเรื่อง คาดการณ์ล่วงหน้าว่าเกิดอะไรขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องได้ โดยที่ผู้เขียนมีใจบ่งบอกไว้อย่างชัดเจน การเข้าถึงจิตใจและความรู้สึกของตัวละครในเรื่อง สามารถโยงบุคคลในเรื่องว่า

เป็นจริงหรือสมมุติขึ้นและอะไรเป็นค้ำทำให้เป็นเช่นนั้น การจินตนาการที่เข้าถึงสภาพชีวิตของบุคคลในเรื่อง สามารถมองเห็น รู้จัก ไต่ถลั่น ไต่ย่น และรับรู้จากการจินตนาการ

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) คือความสามารถในการเข้าใจหลักการ และสามารถนำหลักการนั้น ๆ ไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ นั่นคือ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในชีวิต ซึ่งเป็นความสามารถในระดับค่อนข้างสูงของการเรียนรู้

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือความสามารถในการอ่านที่แยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ เข้าด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น วิเคราะห์การโฆษณาชวนเชื่อว่า ผู้เขียนโฆษณาชื่อใคร ทำงานให้ใคร มีจุดประสงค์อะไร หรือแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ต่าง ๆ เช่น โดยการสังเกต สัมผัสด้วยอารมณ์และความรู้สึก เป็นต้น

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือความสามารถนำความคิดเห็นที่ได้จากที่ต่าง ๆ ในสิ่งที่อ่าน มาผสมผสานกันและจัดเรียบเรียงใหม่

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือความสามารถในการวางเกณฑ์และตัดสินสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ทั้งไว้เป็นหลักฐาน

นอกจากนี้แล้ว เบอร์มิสเตอร์ ได้เปรียบเทียบการจัดระดับความเข้าใจในการอ่านของเขากับสมิธ ไวคังนี้ คือ

1. ระดับความจำ	}	ระดับความเข้าใจความหมายจากการเห็นคำ
2. ระดับการแปลความหมาย		
3. ระดับการตีความ	}	ระดับตีความ
4. ระดับการประยุกต์ใช้		
5. ระดับการวิเคราะห์	}	ระดับวิจารณ์
6. ระดับการสังเคราะห์		
7. ระดับการประเมิน		

สรุปได้ว่า ระดับของความเข้าใจในการอ่าน สามารถแบ่งระดับออกเป็น

3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายของตัวอักษร
2. ระดับความเข้าใจชั้นข้อความ
3. ระดับความเข้าใจชั้นวิเคราะห์วิจารณ์

องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

เบอร์ตัน และคนอื่น ๆ กล่าวว่า ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็น และเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านประกอบด้วย

1. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. การจับใจความสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่านได้
5. การแยกประเภท สรุปความได้ และคาดการณ์ได้ (Burton and

others. 1956 : 32)

ส่วน ขอนก และทิงเกอร์ กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ ในการอ่านนั้น มีพื้นฐานมาจาก

1. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของคำศัพท์ชัดเจนและกว้างขวาง ย่อมจะช่วยให้เข้าใจ ประโยคและเรียงราวที่อ่านได้ดีขึ้น

2. การเข้าใจหน่วยความคิดเพื่อเข้าใจประโยค เด็กต้องอ่านหน่วยความคิด คือ แบ่งเป็นกลุ่มคำ ให้ได้ความหมายของคำที่ต่อเนื่องเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ ซึ่งการอ่านทีละคำจะเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในแต่ละประโยค

3. การเข้าใจประโยค คือการเอาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์กัน จะได้ ใจความสำคัญและเข้าใจประโยค

4. การเข้าใจตอน คือความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน จึงอ่านได้เข้าใจดีขึ้น

5. การเข้าใจเรื่องราว คือจะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญในแต่ละตอน (Bond and Tinker. 1957 : 234 - 235)

บุชและเฮบเนอร์ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านมีดังนี้

1. การรู้ความของตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ที่เขียนขึ้น
2. การจับความหมายได้
3. การจับหรือเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนเสนอโดยตลอด
4. กระบวนการคิดหาเหตุผลและค้นหาความหมาย (Bush and Huebner.

1970 : 97)

จะเห็นได้ว่าการเกิดความเข้าใจในการอ่านนั้น เกิดจะต้องเข้าใจทั้งคำศัพท์ไปจนถึงเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมมาสนับสนุนความคิดของผู้อ่านเอง จึงทำให้ประสบความสำเร็จในการอ่านนั้น ๆ

กระบวนการอ่าน

กอ สวัสดิภาพนิษฐ์ ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่า เป็นการเคลื่อนไหวทางสายตา เพราะว่าเวลาอ่านหนังสือ สายตาของเราอ่านเป็นจุด ๆ และจะกระโดดข้ามเป็นช่วง ๆ การมองข้ามเช่นนี้ จะช่วยให้การอ่านหนังสือได้เร็วขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้คือ

1. การจับสายตา (Fixation) ได้แก่ตอนที่สายตาของเราจับเป็นจุด ๆ เป็นเวลาเพียงเล็กน้อยแล้วเคลื่อนต่อไป คนที่ชำนาญจะจับสายตาน้อยครั้งในบรรทัดหนึ่ง ๆ
2. ช่วงสายตา (Eyespan) ได้แก่ระยะที่สายตาจับจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง คนที่ชำนาญในการอ่านช่วงสายตาจะกว้างกว่าคนที่ไม่ชำนาญ
3. การย้อนกลับ (Regression) บางคนอ่านไปแล้วเกิดไม่แน่ใจว่าคำที่อ่านไปแล้วหมายความว่าอย่างไร ต้องย้อนกลับมาอ่านใหม่

4. การเปลี่ยนบรรทัด (Back Sweep) เมื่ออ่านจบบรรทัดแล้ว เราต้องกวาดสายตาลับมาทางซ้ายมืออีกเพื่อขึ้นบรรทัดใหม่ คนที่ชำนาญจะเปลี่ยนบรรทัดก็ได้เลย (กอ สวัสดิภคินิชย์. 2505 : 9 - 10)

นอกจากนี้แล้วเอกสารการเรียนวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านอย่างมีระเบียบเป็นขั้นตอนไว้ดังนี้ คือ

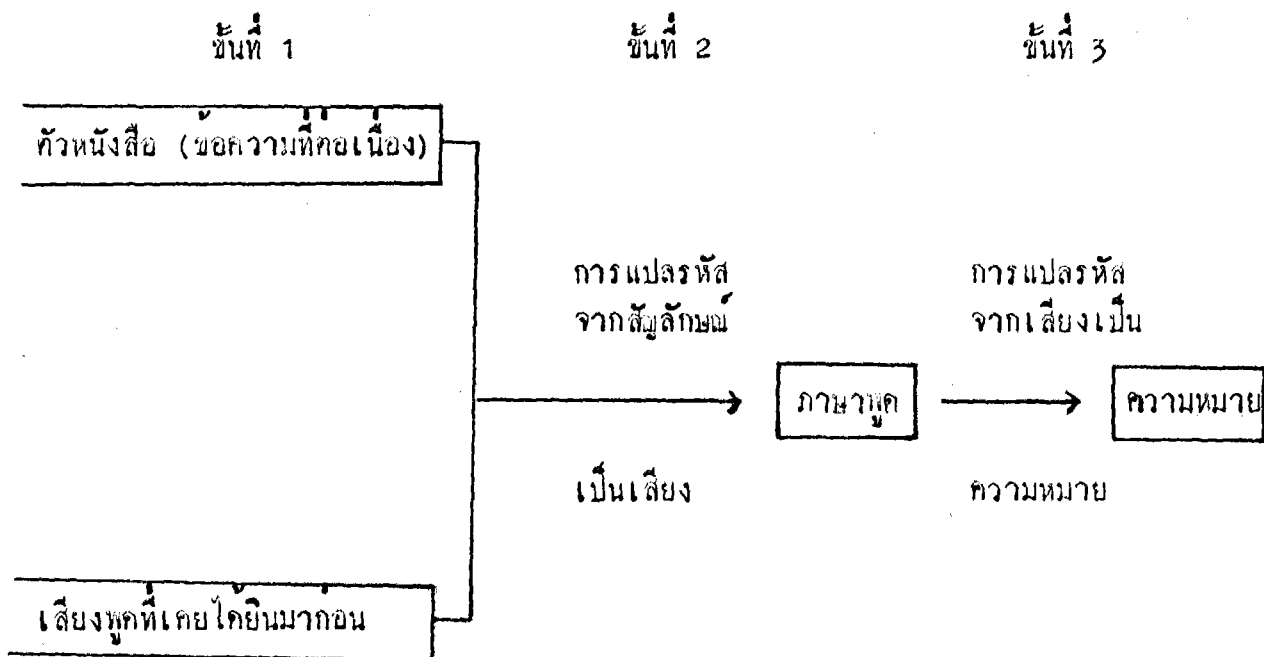
ขั้นที่ 1 การรู้จักคำ คือผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เขียนถ่ายทอดเป็นตัวอักษร ให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านจะต้องสามารถแปลรหัสตัวอักษรไปสู่เสียง ในกรณีที่อ่านออกเสียง ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องเรียนรู้การสะกดคำ และความหมายคำ บางคำที่มีหลายความหมาย แต่ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้นได้ โดยอาศัยบริบทคือเนื้อความที่แวดล้อมคำนั้น

ขั้นที่ 2 การเข้าใจความหมายคือเข้าใจตัวอักษรที่ประสมเป็นคำ กลุ่มคำ หรือประโยค คำบางคำมีความหมาย ขึ้นอยู่กับการตีความหมายของผู้อ่านแต่ละคน โดยที่ผู้อ่านนั้นอาจมีประสบการณ์หรือความรู้เกี่ยวกับคำนั้นอยู่แล้ว หรืออาศัยบริบทข้างเคียง

ขั้นที่ 3 การมีปฏิกริยาต่อสิ่งที่อ่าน คือคิดเปรียบเทียบแยกแยะข้อมูลว่า ส่วนใดเหมาะสม หรือตรงกับความหมายที่แท้จริงของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 4 การรวบรวมความคิด ผู้อ่านคงตัดสินใจว่า อ่านแล้วมีความเข้าใจเพียงใด สามารถสรุปรวบรวมความรู้ ความคิดและประสบการณ์ที่เคยมีเพื่อเปรียบเทียบ แล้วเลือกเฉพาะสิ่งที่ต้องการจำ ซึ่งจะทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2526 : 529 - 532)

สำหรับกองการประถมศึกษา ได้สรุปกระบวนการอ่านไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงกระบวนการอ่าน

ผู้อ่านในระยะเริ่มเรียนยังอ่านไม่เก่ง จะรับเอาสัญลักษณ์ทางภาษาเขียนหรือตัวหนังสือไปรวมกับประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเสียงหรือคำพูดที่เคยได้ยินมาก่อน จากนั้นก็แปลรหัสจากภาษาเขียนออกมาเป็นภาษาพูด แล้วแปลรหัสพูดออกมาเป็นความหมาย จึงเกิดความเข้าใจในการอ่าน การอ่านออกเสียงใช้กระบวนการเริ่มต้นจาก ชั้นที่ 1 ไปชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ตามลำดับ ส่วนการอ่านในใจ จะใช้กระบวนการเพียง 2 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 แล้วข้ามไปชั้นที่ 3 เลย ผู้อ่านในใจนี้อาจเป็นเพราะว่าทัศนียภาพการอ่านออกเสียง คือยังใช้กระบวนการครบ 3 ชั้นอยู่ เพียงแต่ไม่เปล่งเสียงออกมาเท่านั้น จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าผู้อ่านจะใช้วิธีการอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจก็ตาม ทางก็ใช้ความคิดของตนเองไปวิเคราะห์ความหมายของภาษาเขียน ซึ่งใช้ตัวหนังสือเป็นสื่อ (กองการประถมศึกษา. 2523 : 8)

ประเภทของการอ่าน

ในการสอนอ่านเราแยกประเภทของการสอนอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง คือการอ่านคำหนังสือ เพื่อให้ผู้อื่นฟัง ผู้อ่านจะต้องอ่านได้ชัดแจ่มถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม
2. การอ่านในใจ คือการทำความเข้าใจกับตัวอักษร เป็นการอ่านเพื่อตัวผู้อ่านเอง ซึ่งจะได้รับประโยชน์มากมายเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน (วาสนา เกตุภาค. 2521 : 1 - 2)

ส่วน วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 2 ประเภท คือ

1. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อชวนขยายหาความรู้และความเพลิดเพลินให้แก่ตนเอง การอ่านประเภทนี้มุ่งฝึกอัตราเร็วและจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นการอ่านที่นับวันจะมีความสำคัญเพิ่มขึ้น การอ่านประเภทนี้ไม่เพียงแต่อ่านได้เท่านั้น ยังต้องมีความสามารถในการสรุปความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์คำ หรือวิเคราะห์ความหรือเนื้อเรื่อง และวิจารณ์เรื่องได้

2. การอ่านออกเสียง ได้แก่

2.1 อ่านออกเสียงแบบร้อยแก้วเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นรู้เรื่องและเข้าใจ

2.2 อ่านออกเสียงร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อความไพเราะให้ผู้อื่นฟังเกิดความซาบซึ้ง (วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์. 2522 : 135)

จากประเภทของการอ่านพอสรุปได้ว่า การอ่านนั้นมี 2 ประเภท คือการอ่านในใจและอ่านออกเสียง ซึ่งในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นั้น มีการอ่าน 2 อย่าง ไม่ว่าจะเป็นการอ่านประเภทใด ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน จึงจะทำให้การอ่านนั้นเกิดประโยชน์

หลักการและทฤษฎีการสอนอ่าน

เทเลอร์ กล่าวว่า การเรียนเป็นกระบวนการวางเงื่อนไขอย่างหนึ่ง ซึ่งอาศัยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Association) เป็นหลัก ถ้าจะสอนให้ เด็กอ่านคำว่า "แมว" ครูจะต้องนำรูปแมวและจะต้องมีคำว่า "แมว" มาให้นักเรียนคู่พร้อมทั้งออกเสียง "แมว" ถ้วย ซึ่งรูปร่าง เสียง และตัวอักษรนั้น จะต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน (Tayler. 1973 : 20 - 23)

แครอล กล่าวถึงหลักสำคัญที่ควรยึดถือ 5 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนให้มีความมั่นคงถาวรในการเรียนอ่านและเขียน ลำพังแต่ การฝึกอย่างเดียวยังอาจไม่เพียงพอที่จะให้นักเรียนอ่านหรือจำคำและเขียนได้ ต้องอาศัย การเสริมแรงเข้าช่วย ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการให้การ เสริมแรง

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลัน ของเด็กที่เกิดขึ้นหลังจากที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาแล้วหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า "กิน" มาก่อนแล้วพบคำว่า "บิน" เด็กจะอ่านว่า "กิน" ไปด้วย แต่เมื่อได้รับการสอนหรือสอนสะกดกฎ เป็นประสบการณ์แก่เด็ก เด็กจะอ่านคำว่า "บิน" และ เขียนได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ เพียเจต์ กล่าวว่า ความรู้ลึกคือประสบการณ์ ที่ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต คือเมื่อเด็กมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อ สิ่งเร้าภายนอกแล้วได้ผลลัพธ์ใดออกมา ก็จะเก็บสะสมผลลัพธ์นั้นไว้ในตัว เมื่อเด็กพบ เหตุการณ์เช่นเดิมอีก เด็กจะคาดหวังทันทีว่าผลลัพธ์ที่ออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่า เข้าด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่จะก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไม่ใช้ในการทำปฏิกิริยา ตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป (Carroll. 1964 : 118)

การเรียนรู้คำใหม่นั้น ถ้าหากนักเรียนเคยมีประสบการณ์นั้นมาก่อน แม้
นักเรียนจะไม่เห็นคำนั้นทั้งคำ เด็กก็สามารถจำคำนั้นได้ เช่น คำว่า อาหาร
กล้วย มะพร้าว เด็กเห็นเพียง ำหาร กล้วย มะพร้าว เด็กจะเข้าใจได้ทันที
กิลฟอร์ด ซึ่งได้อธิบายเรื่องของสติปัญญาไว้ว่า ประกอบด้วยระบบการปฏิบัติการ
ซึ่งประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ ปฏิบัติการทางคำความรู้ความจำ ความคิดอย่าง
จำแนก (Divergent) ความคิดอย่างรวม (Convergent) และการประเมิน
เขาได้แนะนำว่า เนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ ตลอดจนความคิดจะต้อง
ประกอบกันเป็นหน่วยหรือเป็นระบบใหญ่พอสมควร แนวคิดดังกล่าวของกิลฟอร์ด สามารถ
นำมาใช้เป็นหลักในการอ่านและเขียนได้ เช่น การอ่านและเขียนเป็นคำ การอ่าน
และการสอนเขียนจะเป็นไปได้ดี ครูต้องคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน
คือ

1. ทายกับหลักจิตวิทยา คือถ้าร่างกายปกติและครูเอาใจใส่เด็ก ให้กำลังใจ
แม้แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางอวัยวะ ถ้าหากครูรู้จักยกย่องชมเชยแล้ว การอ่านและ
การเขียนก็จะดำเนินไปได้ด้วยดี โดยมีทองมีการลงโทษหรือชมเชย
2. สิ่งแวดล้อมในการอ่าน ถ้าห้องเรียนมีบรรยากาศดีแล้ว ครูเป็นมิตร
เพื่อนฝูงมีสุขภาพดี นักเรียนมีการพูดคุยกันดี มีมุมหนังสือ มีอุปกรณ์การสอนอ่านและ
เขียนมากพอ มีเอกสารต่าง ๆ ไว้ในห้อง เด็กจะเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ประสบการณ์ทางภาษา ครูต้องสร้างความพร้อมทางภาษา การพูดคุย
การเล่าเรื่อง การพาดพิงข้อความที่มีในหนังสือ เด็กชอบพูดคุย การเปิดโอกาสให้เด็ก
ได้แสดงอย่างเต็มที่ เว้นแต่คำหรือประโยคที่ไม่สุภาพ
4. การสร้างจุดหรือศูนย์สนใจทางภาษา ในต่างประเทศมีศูนย์ดังกล่าวมาก
เพื่อช่วยเหลือในการอ่าน คล้าย ๆ กับการจัดนิทรรศการ ให้มีอุปกรณ์การอ่านเพียงพอ
มีแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน และพร้อมที่จะให้เด็กใช้

5. สมรรถภาพในการอ่านและเขียน นักเรียนอ่านและเขียนได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน ไม่ควรยึดหลักเกณฑ์เดียวกันทั้งชั้น คนที่เก่ง ควรสนับสนุนให้เรียนสิ่งที่ยากขึ้นไป เพื่อความสามารถและความเป็นเลิศทางวิชาการ ไม่ใช่ว่ารอเด็กที่อ่อนซึ่งเป็นการเสียประโยชน์

6. การวิเคราะห์ปัญหาการอ่านและการเขียนต่าง ๆ ว่ามีค่า ประโยค การออกเสียงหรือผิดบ่อย ๆ อย่างไรบ้าง ควรให้จัดหาวิธีและแจกแจงรายละเอียด เพื่อปรับปรุงการอ่านให้มีประสิทธิภาพต่อไป

7. ควรมีจุดมุ่งหมายไว้ในใจด้วยว่า ในการที่ครูสอนแต่ละครั้งเพื่อนำไปสู่ จุดมุ่งหมายใด เช่น การอ่านเพื่อจับใจความ อ่านออกเสียง หรือเขียนคำ เขียนประโยค กลอกลจนเรื่องราวต่าง ๆ ควรมีกิจกรรมสอนแต่ละชั่วโมงไว้ด้วย (สมบัติ นททศ. 2523 : 42 - 43)

สุมิตรา ชังวันกุล ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า กับการตอบสนอง โดยใช้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่การตอบสนองก่อให้เกิด จะทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ดังนั้นการอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มีการจัดลำดับ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึงการอ่านของประกอบด้วยทักษะที่มีความซับซ้อน และทักษะที่เป็นพื้นฐานจะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน โดยผ่านกลวิธีการฝึกให้นักเรียนแยกแยะว่า ส่วนใดเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวอักษรและส่วนใดเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2. การอ่านเน้นความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจมีแนวคิดว่า พฤติกรรมทุกอย่างประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ การรู้จักเก็บความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ดังนั้นทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ จึงเป็นหน้าที่ของสมองส่วนกลาง ในการที่ความก้าวหน้าต่าง ๆ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและการแสดงออกอย่างเหมาะสม

3. การเน้นคุณสมบัติพัฒนาการ มีแนวคิดว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งแก่ วันที่ทองทั้งผู้อื่นและพัฒนาไปหาความเจริญของแก่ละวัย สิ่งสำคัญที่สุดของช่วงอายุคือการเรียนรู้หรือทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าหากช่วงใดเกิดการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม พัฒนาการช่วงนั้นจะบกพร่องไป และมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในช่วงนั้น ภายหลัง ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการรับรู้ ซึ่งมีพื้นฐานจากช่วงพัฒนาการต่าง ๆ ความสามารถที่นักเรียนแสดงออกในการ อ่านย่อมเป็นเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นระดับพัฒนาการของนักเรียน (สุมิตรา อังวัฒนากุล. 2527 : 108 - 110)

จากหลักการและทฤษฎีการสอนอ่าน สรุปได้ว่า ในการอ่านจะต้องอาศัย หลักการเรียนรู้และหลักการทางค่านิจวิทยาเป็นอย่างมาก ดังนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ทางค่านิจวิทยาและหลักการสอนอย่างถูกต้อง เพื่อการเรียนการสอนบรรลุ ความเป้าหมาย

แบบการอ่าน

ในการอ่านผู้อ่านต้องมีแบบของตนเอง โดยผู้อ่านจะเลือกแบบการอ่านที่ทำให้สามารถอ่านเรื่องใดเข้าใจในเวลาอันรวดเร็ว

สมิธ ได้เสนอแบบการอ่านว่า ไม่ว่าจะเป็นการอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจ จะเริ่มต้นที่ข้อความซึ่งเป็นโครงสร้างผิวเผิน เมื่อผู้อ่านเข้าใจข้อความก็แล้ว จึงเกิดเป็นโครงสร้างถาวร ถ้าเป็นการอ่านออกเสียงก็จะเปล่งเสียงออกมาอย่างไม่คุ้นเคย ซึ่งเรียกว่า โครงสร้างผิวเผินของการพูด ส่วนในการอ่านในใจจะข้ามขั้นนี้ไป ต่อจากนั้นไม่ว่าการอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจของแบบรูปร่างของตัวอักษร แยกลักษณะของคำ เพื่อทำความเข้าใจความหมายต่อไป (Smith. 1971 : 5 - 6)

สุนันทา มั่นเศกวิทย์ กล่าวว่า แบบของการอ่านมีดังนี้

1. อ่านแบบล่างสู่บน เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการรับรู้ และจำแนกลักษณะของตัวอักษร คำ ประโยค และข้อความ ตามลำดับ ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับตัวอักษร พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ แล้วจึงอ่านคำ ทำความเข้าใจความหมาย

2. การอ่านแบบบนไปสู่ล่าง เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านเริ่มต้นด้วยการเก็บใจความสำคัญก่อน หลังจากนั้นจึงพิจารณาว่ายากก็คำและสะกดอย่างไร การอ่านแบบนี้ ผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญในเวลาอันรวดเร็ว แต่มักพบเนื้อหาบางตอนที่เป็นส่วนปลีกย่อย

3. กระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายใน เป็นกระบวนการอ่านที่ใช้วิธีที่ 1 คืออ่านแบบล่างสู่บน และวิธีที่ 2 คือการอ่านแบบบนไปสู่ล่างรวมกัน ผู้อ่านจะจับใจความ พร้อมทั้งจำแนกคำและแปลความหมายของคำไปพร้อมกัน วิธีนี้ผู้อ่านจะคงฝึกทักษะการอ่าน และมีประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน (สุนันทา มั่นเสกวิทย์. 2525 : 86)

จะเห็นว่าไม่ว่าเด็กจะเลือกแบบการอ่านแบบใด ขึ้นอยู่กับการสอนและการฝึกฝน โดยครูเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก และครูจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพและวัยของเด็ก

วิธีการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ได้แนะนำวิธีการสอนอ่านในระดับประถมศึกษาไว้ใน คู่มือหนังสือเรียนภาษาไทย โดยเปิดโอกาสให้ครูเลือกวิธีการสอนหลาย ๆ วิธี ที่เห็นว่าเหมาะสมและตรงกับความสามารถของตน โดยดำเนินการสอนซึ่งทำให้นักเรียน ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ถูกต้องรวดเร็วและสัมพันธ์กัน อีกทั้งมีความสนุกสนานในการเรียนด้วย โดยสอนให้ครบ 6 ประการ คือ

1. สอนพยัญชนะ สระ ใ้บอกชื่อ ออกเสียง และเขียนถูกต้อง
2. สอนอ่าน เขียน ให้ถูกต้องและรู้ความหมาย
3. สอนประโยค ให้อ่าน เขียน ได้ถูกต้อง รู้ความหมาย และเรียงคำเข้าประโยคได้ถูกต้อง
4. สามารถจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียงพยัญชนะ
5. สอนผัน ให้สามารถจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียงผันวรรณยุกต์
6. สอนการใช้ภาษาไทย ให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อความหมาย แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกทั้งพูดและเขียนได้ถูกต้อง

การสอนอ่านตามคู่มือนี้ กำหนดไว้ว่า

ขั้นที่ 1 จะเริ่มอ่านออกเสียงเป็นคำและประโยค ให้รู้เรื่องราวโดยมี
จุดประสงค์ให้เด็กสนุกอยากเรียนเป็นสิ่งแรก

ขั้นที่ 2 เริ่มอ่านตามความหมายของคำ โดยฝึกแจกลูก แล้วให้อ่านออกเสียง
ในแบบเรียนพร้อมทั้งเริ่มอ่านในใจ

ขั้นที่ 3 สอนแจกลูก พร้อมทั้งให้ความหมายของคำ และนำไปใช้แล้วจึงให้
อ่าน

ขั้นที่ 4 ให้อ่านในใจซึ่งเป็นธรรมชาติของการอ่านในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้
อ่านเร็วและจับใจความได้ดี พร้อมทั้งสลับกับการอ่านออกเสียง เพื่อตรวจสอบความสามรถ
ของแต่ละคน (สำหรับใช้ขั้นต่อไป)

ดังนั้นวิธีการสอนที่ควรจัดให้สอนตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว ได้แก่

วิธีที่ 1 วิธีสอนแบบมาตรฐาน (The Basic Method)

วิธีนี้ยึดหลักที่ว่าในชีวิตประจำวันนั้นเราสื่อความหมายกันเป็นคำ เป็นประโยค
การสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติภาษา คือ สอนให้เป็นประโยคและคำเลย โดยเลือก
คำที่มีประโยชน์และความหมาย หรือใกล้ชีวิตตัวเด็กก่อน แบ่งเป็น 2 วิธี คือ
ก. สอนเป็นคำ คือ ให้นักเรียนดูภาพที่มีคำอธิบายไว้ภาพ เด็กจะคุ้นกา
รระหว่างภาพกับคำ ซึ่งหวังว่าเมื่อเด็กเห็นบ่อย จะจำคำที่ภาพได้ แต่จะลำบาก
สำหรับคำที่เป็นนามธรรม

ข. การสอนเป็นประโยค คือ การนำข้อความที่เป็นประโยคมาให้อ่าน
โดยเลือกประโยคที่ใกล้ตัวผู้เรียน (ส่วนมากจะปรากฏในแบบเรียนแล้ว)

วิธีที่ 2 วิธีสอนแบบเทียบเสียง (แจกลูกเทียบเสียง)

วิธีนี้ยึดการเทียบสระ พยัญชนะ และตัวสะกด เป็นหลักในการอ่านเพื่อ
ประโยชน์ในการหัดอ่านและหัดเขียน เช่น

เกาะ เจาะ เกาะ เจาะ เกาะ

มีเสียงสระเออะเหมือนกัน

มา ขา กา พา นา

มีเสียงสระอาเหมือนกัน

จาน นาน จาน นาน

มีเสียงอ่านเหมือนกัน

วิธีที่ 3 วิธีสอนแจกลูก - สะกดคำ

คำแต่ละคำประกอบด้วยเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด เวลาออกเสียงอ่านแทนที่จะออกเป็นคำ ก็ต้องใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดเสียก่อน แล้วจึงอ่านเป็นคำอีกทีหนึ่ง เป็นการช่วยให้อ่านคำได้ เพราะพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด จะช่วยหาเสียงไปเอง เช่น

ปี จะแจกลูกว่า

ปอ - อี - ปี

ปี - เอก - ปี

นาน "

นอ - อา - นา

นา - นอ - นาน เป็นต้น

วิธีแจกลูกสะกดคำมีดังนี้

1. คำที่ไม่มีตัวสะกด (แม่ ก กา) ให้ออกเสียงพยัญชนะก่อนออกเสียงสระไม่ให้ออกชื่อ เช่น ตก เค้า สระอา จะทำให้ผสมเสียงผิด เพราะเสียงไม่ต่อเนื่องดังตัวอย่าง

กา ให้อ่านว่า

กอ - อา - กา

กู "

กอ - อุ - กู

เสือ "

สอ - เอือ - เสือ

โต๊ะ "

ทอ - โอะ - โต๊ะ, โต๊ะ - กรี - โต๊ะ

2. คำที่มีตัวสะกด ให้ฝึกเสียงต้นในแม่ ก กา ที่เรียนมาแล้ว (เริ่มชั้น ป.1-บทที่ 15) ดังตัวอย่าง

จาน ให้อ่านว่า

จา - นอ - จาน

บาง "

บา - งอ - บาง

หูก "

พู - คอ - หูก

เหยียบ "

เหยีย - บอ - เหยียบ

3. คำที่สระกรรูป ให้ออกเสียงตัวอักษรที่เห็นโดยให้จำรูปเป็นคำ ๆ
ไปก่อน ส่วนคำไหนมีเสียงสระอะไร จะสอนในชั้นต่อไป กังทัวอย่าง

คน	ให้อ่านว่า	คอ - นอ - คน
จวน	"	จอ - วอ - นอ - จวน
นอน	"	นอ - ออ - นอ - นอน
ควง	"	คอ - วอ - งอ - ควง

4. คำที่มีเสียงสระเปลี่ยนรูป ให้อ่านตามสัญลักษณ์ที่มองเห็น (ไม้ไ้คู่
เริ่มสอน ป. 1 - บทที่ 14 และไม้หันอากาศเริ่มสอน ป. 1 - บทที่ 17)
กังทัวอย่าง

ฉัน	ให้อ่านว่า	ผอ - ไม้หันอากาศ - นอ - ฉัน
เกิน	"	คอ - เออ(เ-) - นอ - เกิน
เบิก	"	บอ - เออ - กอ - เบิก
เก็บ	"	ทอ - มอ - ไม้ไ้คู่ - เก็บ หรือ เต - มอ - เตม, เอม - ไม้ไ้คู่ - เก็บ

5. คำควบกล้ำ ให้ออกเสียงกล้ำระหว่างตัวหน้าและตัว ร ล ว หลังจาก
ที่เปล่งเสียงตามสัญลักษณ์ (เริ่มสอน ป. 1 - บทที่ 25) กังทัวอย่าง

ครู	ให้อ่านว่า	คอ - รอ - ู - ครู
เกลือ	"	กอ - ลอ - เอือ - เกลือ
พริก	"	พอ - รอ - หริ, หริ - กอ - พริก
เปรี้ยว	"	ปอ - รอ - เอีย - เปรี้ยว เปรี้ยว - บอ - เปรี้ยว

6. การอ่านอักษรนำ ให้อ่านออกเสียงเปลี่ยนไปตามตัวนำ และออกเสียง
ตัวนำเป็นอะ กังเสียง ส่วนตัว ห. อ นำ ไม่ออกเสียงตัวนำ คือ ให้ออกเสียง
เป็นคำ ไม่ออกแจกลูก (เริ่มสอน ป. 1 - บทที่ 15) กังทัวอย่าง

อ ร อ ย	ให้อ่านว่า	อะ - ห ร ย
ส ว า ง	"	สะ - ห ว า ง
ถ น น	"	ทะ - ถ น น
ข ยั น	"	ชะ - ข ยั น

หมายเหตุ ถ้าจะอ่านแจกลูก ให้อ่านตามสัญลักษณ์ที่มองเห็น

ห มา	ให้อ่านว่า	ห อ - ม อ - อ า - ห มา
ไ หม	"	ห อ - ม อ - ไ อ - ไ หม
ส นาม	"	ส อ - น อ - อ า - ม อ - ส นาม
ข ยะ	"	ข อ - ย อ - อะ - ข ยะ

7. การออกเสียงผัน (เริ่มสอน ป. 1 - บทที่ 11) กังทัวอย่าง

ก อ - เ อ - เ กา, เ กา - เ อ ก - เ ก้า, เ กา - ไ ท - เ ก้า

เ กา - เ ก้า - เ ก้า

ผา - น อ - ผา น, ผา น - เ อ ก - ผา น, ผา น - ไ ท - ผา น

ผา น - ผา น - ผา น

8. คำบางคำยากแก่การแจกลูก จะให้จำเป็นคำไป เช่น ค่ะ นะ

ประเพณี พยายาม

วิธีที่ 4 วิธีสอนแบบผสม

วิธีสอนแบบนี้ คือ สอนเป็นคำและประโยคที่มีความหมาย ขณะเดียวกันก็เป็น การเทียบเสียงแจกลูกด้วย ซึ่งตรงกับหนังสือเรียนภาษาไทยของชั้นประถมศึกษาปีที่ คณะกรรมการ แบบเรียนภาษาไทยตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 นั่นคือ เน้นทั้งคำ ประโยค และเนื้อเรื่อง โดยนำคำที่ผันได้ มีความหมายมาประกอบเป็นเรื่องราวติดต่อกัน มีตัวละครในการดำเนินเรื่องผูกเกี่ยวกันตลอด ทั้งทั้งชั้น ป. 1 - ป. 6

ข้อเสนอแนะในการอ่านออกเสียง

การอ่านประเภทนี้จะช่วยให้มีทักษะในการอ่านมากขึ้น ทั้งจะช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออก และยังเปิดโอกาสให้ครูปรับปรุงข้อบกพร่องของเด็กด้วย พร้อมทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เด็กได้รู้สึเพราะของบทวี ให้มีความเบิกบานใจ และได้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ก่อนลงมืออ่าน ครูควรแนะนำในการเปล่งเสียงให้ชัดเจนจนถูกต้อง ไม่อ่านซ้ำหรือเร็ว ไม่คงหรือค่อยเกินไป มีเสียงเน้นหนักเบา ทำทางการจับหนังสือ การวางสายตา การเปิดหนังสือ เป็นต้น
2. การอ่านออกเสียงจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อเด็กเห็นคำหรือข้อความ ได้เปล่งเสียงอ่าน เข้าใจความหมายและสามารถนำความหมายนั้นไปใช้ในการคิด พูด สนทนา หรือเขียน
3. พยายามส่งเสริมให้จำคำ เข้าใจความหมายของคำและอ่านได้เร็ว เพื่อจะเรียนคำใหม่ให้เร็วขึ้น ครูควรหาวิธีสอนหลาย ๆ วิธี เช่น
 - 3.1 ให้เด็กจำรูปร่างคำ สังเกตส่วนที่เกินหรือคุณค่าของคำ เช่น กระดาษกับกระดาษ โรงเรียนกับโรงรถ ฯลฯ
 - 3.2 อาศัยการแจกลูกเทียบเสียงช่วย
 - 3.3 ฝึกให้เด็กได้ใช้พจนานุกรมช่วย
4. เมื่อเด็กเริ่มอ่านใหม่ ๆ ช่วงสายตาเด็กยังแคบ จะมองดูตัวหนังสือเป็นคำ ครูควรให้เด็กอ่านเป็นช่วงทีละคำก่อน เช่น ฉันไปโรงเรียน อ่านว่า ฉัน/ไป/โรง/เรียน และเมื่อเด็กอ่านได้มากขึ้น ช่วงสายตากว้างขึ้น จึงควรให้อ่านเป็นวลี และประโยคต่อไป
5. ก่อนลงมืออ่านครูควรแนะนำให้เด็กอ่านในใจก่อน เพื่อสำรวจว่าแบ่งวรรคตอนตรงไหน จะพักหายใจที่ไหน โดยใช้เครื่องหมายช่วย เช่น นานมาแล้ว/มีราชสีห์ตัวหนึ่ง/นอนหลับอยู่/...

6. ครูอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง ให้เด็กฟังเป็นตัวอย่างบ้าง หรืออ่านนำให้เด็กอ่านตาม แล้วให้เด็กสังเกตการเว้นวรรคตอนและอื่น ๆ
7. หาข้อความสั้น ๆ มาให้เด็กอ่าน แล้วอภิปรายถึงความหมายของข้อความ การแบ่งวรรคตอน เป็นต้น
8. เด็กอ่านออกเสียงในหนังสือภาษาไทย

ข้อเสนอแนะในการอ่านในใจ

การอ่านชนิดนี้มีความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้ในวิชาต่าง ๆ ตลอดจนอ่านเพื่อความบันเทิง ซึ่งเด็กจะต้องฝึกให้มีทักษะโดยเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาพูดและเขียนได้ พร้อมทั้งนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย และมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ก่อนอ่านครูแนะนำนิสัยที่ดีในการอ่านก่อน เช่น ขณะอ่านไม่ทำปากขมุบขมิบ ให้มีสมาธิแน่วแน่ หากความเข้าใจไม่ด้วย รักที่จะจดบันทึกสิ่งที่มีประโยชน์ เป็นต้น
2. ก่อนลงมืออ่าน ครูควรเลือกหัวข้อมาอธิบาย เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านรวดเร็วยิ่งขึ้น
3. ให้อ่านข้อความจากหนังสือเรียนภาษาไทย แล้วครูจัดกิจกรรมวัดผล เช่น
 - 3.1 อ่านแล้วบอกความ
 - 3.2 อ่านแล้ววิจารณ์ตัวละครหรือเรื่องราวนั้น ๆ
 - 3.3 อ่านแล้วตอบคำถาม
4. หาข้อความจากที่ต่าง ๆ เช่น นิทาน ข่าว บทความ หรือการ์ตูน มาให้เด็กอ่าน แล้วทำกิจกรรม เช่น
 - 4.1 ให้แสดงท่าทางประกอบเรื่อง

4.2 ให้ทั้งชื่อเรื่อง หรือเรียงลำดับเรื่องราวที่ครุ่นมาเป็นแบบฝึกหัด

4.3 ให้สรุปเรื่องส่ง ฯลฯ

5. ครูพยายามสร้างสิ่งแวดล้อมทางการอ่าน เช่น แนะนำหนังสือในห้องสมุด จัดมุมหนังสือ จัดป้ายนิเทศ เป็นต้น

6. จัดกิจกรรมให้เด็กฝึกอ่านเร็วบ้าง เช่น

6.1 เขียนคำสิ่งที่ทำกิจกรรมภายในเวลาจำกัด

6.2 ให้อ่านหนังสือ 1 - 2 หน้า ภายในเวลากำหนด แล้วครูถามใจความสำคัญ เพื่อทดสอบความเข้าใจ

6.3 ให้เด็กจดสถิติของตนเอง และพยายามให้เร็วขึ้นเรื่อย ๆ

(สนิท สักโยภาส. 2526 : 77 - 88)

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

ความหมายของการเขียนคำ

เยอร์เบอร์ริก และคนอื่น ๆ ให้ความหมายของการเขียนคำว่า หมายถึงความสามารถในการเขียนคำต่าง ๆ โดยเรียงพยัญชนะ สระ ใ้ได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับความยากง่าย โอกาสที่บุคคลจะได้รับความสำเร็จในการเขียนจึงแตกต่างกัน (Gerberich and others. 1962 : 294)

ยง อิงคเวทย์ ได้ให้ความหมายของการเขียนคำว่า เป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรในคำหนึ่ง ๆ เพื่อให้ออกเสียงชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง (ยง อิงคเวทย์. 2508 : 25)

สุนันทา ไสร์จักษ์ ได้ให้ความหมายของการเขียนคำอีกว่า เป็นการเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในคำต่าง ๆ อย่างถูกต้อง (สุนันทา ไสร์จักษ์. 2511 : 5)

ประยูร วัชรวิชัย กล่าวว่า การเขียนคำ หมายถึง การฝึกทักษะ การเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว ไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาสาขาใดก็ตาม เด็กจะอ่าน คำหรือประโยคนั้นได้ และเมื่ออ่านได้ก็ควรจะเขียนได้ด้วย (ประยูร วัชรวิชัย. 2516 : 98)

จากคำกล่าวของนักการศึกษาเหล่านี้สามารถสรุปได้ว่า การเขียนคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้ง ตัวสะกด การันต์ ในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ประโยชน์ ได้ด้วย

จุดมุ่งหมายและความสำคัญของการสอนเขียนคำ

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา ได้สรุปถึงการสอนเขียนคำ ในชั้นประถมศึกษาว่า มีจุดมุ่งหมายดังนี้ คือ

1. เพื่อให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตและช่วยให้เด็กเขียนเป็น เรื่องราวต่าง ๆ ได้
2. เพื่อให้เด็กรู้จักเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำต่าง ๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. ให้เด็กค้นคว้าและคิดคำให้ใหม่ ๆ ทานที่เด็กต้องการ (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา. 2516 : 132)

วรรณ แก้วแตรก ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนคำในชั้นประถมศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่พอเหมาะ กับวัยและระดับชั้นของนักเรียนได้ ถูกต้อง รวดเร็วและสะอาดเรียบร้อย
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายและสามารถใช้คำได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน

3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการที่ใช้ค่าความสมควรกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน

4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ค่า สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ค่า และใช้ได้อย่างถูกต้องขึ้นตามวัยและระดับชั้นของนักเรียน (วรรณ แก้วแพร่, 2526 : 21)

การสอนเขียนค่าจะต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นทักษะ โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถเขียนค่าต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับสูงต่อไป

แบบของการสอนเขียน

บันลือ พฤษะวัน ได้จำแนกการสอนเขียนไว้ 5 แบบด้วยกัน คือ

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้ใช้ความถี่แน่นของภาษาไทยที่มีเสียงคงที่ และความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านแบบสะกดกับการเขียนมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น ครูบอกค่าที่จะให้เขียน มานี้ เด็กจะไล่สะกดพร้อมกัน มอ - ออ - มา, มอ - อี - นี มานี้ การสอนเขียนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนให้เป็นประโยชน์เพราะเสียงพาไปอย่างกลมกลืนกัน

2. การสอนเขียนให้เห็นรูปคำก่อน การสอนเขียนแบบนี้มุ่งให้เด็กฝึกเขียนคำใหม่ในบทเรียนได้แม่นยำขึ้น และยังมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค ซึ่งจะช่วยให้เกิดประโยชน์ที่เด็กได้เห็นรูปประโยคในการใช้คำนั้น ๆ นอกเหนือจากการแปลความหมายเฉพาะคำนั้นเท่านั้น โดยมีวิธีสอนดังนี้ ครูเขียนประโยค แล้ววงเล็บคำใหม่ในบทเรียนดังนี้ "นายอำเภอเป็น (ข้าราชการ) ในอำเภอ" ให้นักเรียนอ่านเป็นประโยคก่อนแล้วจึงให้อ่านคำในวงเล็บแบบสะกดตัว แล้วลบในวงเล็บออกเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดแล้วให้นักเรียนอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนคัดลอกข้อความในวงเล็บให้ถูกต้อง

3. การฝึกไล่สะกดคำในขณะที่ครูเขียนหรือนักเรียนเขียนข้อความบน กระดานดำ หรือหน้าแผนภูมิประกอบการณ์ โดยครูเขียนข้อความลงบนกระดานหรือ แผนภูมิ นักเรียนก็ไล่สะกดทีละตัว

4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยคที่เลื่อน ไล่ โดยให้นักเรียนอ่านประโยค แล้วค่อย ๆ ปิดประโยคจนมิด นักเรียนจึงเขียน ประโยคนั้นลงไป วิธีการสอนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็ว สัมพันธ์กับการกวาด สายตาไปด้วย

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีสอนเขียนที่นิยมใช้กันมากและยังใช้ได้ จนปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอ ๆ ใช้เป็นกิจกรรมการสอนเขียนสลับกันไปกับแบบ อื่น ๆ เพื่อล่อใจไม่ให้เบื่อ การสอนเขียนตามคำบอกจึงเป็นการฝึกสมาธิและ ความจำจากการฟังพร้อมทั้งฝึกเขียนข้อความตามคำสั่ง (บันลือ พฤษะวัน. 2522 : 170 - 174)

ลำดับขั้นในการสอนเขียนคำ

คือ ได้กล่าวว่าการฝึกให้นักเรียนเขียนคำนั้นมี 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบ (Examine) ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียน เขียนอย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีอุปสรรค (Suffix) และคำที่มีปัจจัย (Prefix) แล้วบันทึกไว้

2. ออกเสียง (Pronounce) ได้แก่ การออกเสียงคำที่จะเขียน ได้ถูกต้อง

3. สะกดคำ (Spell) ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนท้วยปากเปล่า โดยบอกเสียงทั้ง ๆ ทำเช่นนี้หลายครั้ง

4. เขียน (Write) ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5 - 10 ครั้ง แล้วตรวจสอบว่าเขียนถูกต้องหรือไม่

5. ใช้ (Use) นำคำที่เขียนสะกดมาแต่งประโยค

6. ทบทวน (Review) ทบทวนคำที่เขียนสะกดแต่ละคำในโอกาสต่อไป

(King. 1965 : 15)

นอกจากนี้ พิทช์เจอร์ล็ค ได้เสนอแนะลำดับขั้นการเขียนไว้ดังนี้

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้นเสียก่อนโดยครูเป็นผู้บอกหรือโดยอาศัยพจนานุกรมแล้วให้นักเรียนอภิปราย ข้อสำคัญคือคำนั้นจะทองเป็นคำที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้จักคำนั้นได้แม่นยำยิ่งขึ้นทั้งรูปคำและการออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วย สระ พยัญชนะ อะไรบ้าง ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ควรแยกให้เด็กดูคำทำไ้
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ ทั้งคู่แบบและไม่คู่แบบ
5. ต้องสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจใช้ในการเขียนบรรยายเรื่องราวหรือเขียนในกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมกับวัย

(Fitzgerald. 1967 : 38)

ประเทิน มหาชนธิ์ ได้เสนอแนะขั้นตอนการเขียนคำไว้ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ความหมายและการออกเสียง ในขั้นนี้ครูจะต้องให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ มองเห็นคำพร้อมทั้งออกเสียงคำนั้นและสามารถที่จะพูดเป็นประโยคได้โดยใช้คำเหล่านั้นอย่างถูกต้อง
- ขั้นที่ 2 การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปคำและส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำ แยกออกเป็นพยางค์ ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์แล้วสะกดคำอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 การระลึกคำ เมื่อมองดูคำนั้นแล้วสะกดได้โดยไม่ต้องคู่อีก ทบทวนว่าสะกดคำนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าสะกดผิดให้นักเรียนย้อนกลับไปเริ่มต้นในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 4 การเขียนคำที่ถูกคัดลอกจากความจำ ใ้ส่วรรมยุกต์ สระ ได้ถูกต้อง แล้วตรวจว่า เขียนคำเหล่านั้นถูกต้องชัดเจนหรือไม่

ขั้นที่ 5 การทบทวนให้นักเรียนโดยไม่ต้องควบคุม ถ้าเขียนถูก 3 ครั้ง แสดงว่า นักเรียนรู้จักคำนั้นดีแล้ว และถ้าจะให้นักเรียนจดจำคำนั้นให้ดียิ่งขึ้น ควรให้นักเรียนนำคำนั้นไปเขียนประโยคทันที อาจเขียนเป็นเรียงความหรือจดหมาย ก็ได้ (ประเทิน มหาจันทร์. 2516 : 65)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนะการเขียนตามคำบอกไว้ว่า ควรสอนตามขั้นต่อไปนี้

1. ครูอ่านเรื่องทั้งหมดตามที่ต้องการให้นักเรียนฟังก่อน 1 เที่ยว เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำ เรื่องราว และเป็นการสร้างความสนใจของนักเรียน
2. ครูอ่านคำ ประโยคหรือวรรคให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ให้นักเรียนฟังอย่างมีสมาธิหรือตั้งใจฟังและคิดตาม เพื่อเข้าใจความหมายและคำที่เขียนได้
3. อ่านคำหรือประโยคให้นักเรียนฟังครั้งที่ 2 แล้วให้นักเรียนลงมือเขียนในการเขียนตามคำบอกควรปฏิบัติดังนี้

- 3.1 ครูอ่านคำหรือประโยคให้ชัดเจนถูกต้อง
- 3.2 ถ้ามีเสียงรบกวนให้หยุดอ่านในช่วงนั้น
- 3.3 ถ้านักเรียนฟังคำไม่ชัดเจนก็อ่านคำนั้นอีก
- 3.4 สังเกตและแนะนำวิธีฟังอย่างมีสมาธิแก่นักเรียน (กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ. 2522 : 16 - 17)

วิธีการสอนเขียนคำ

แตกศานะย์ ได้เสนออีกกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนคำไว้ดังนี้

1. แบบให้เขียนตามคำบอก
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดไว้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม

3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความสองข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเดียวกัน

4. แบบฝึกแบบสร้าง คือให้ประโยคมาแล้วให้นำคำในวงเล็บท้ายประโยค

มาใส่ในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม

5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้ (Daccanay. 1963 : 306)

ประภาศรี สีหอำไพ ได้เสนอแนะวิธีการสอนเขียนคำไว้ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้ค้นหาคำศัพท์ในเรื่องที่เรียน นำมาแลกเปลี่ยนกัน บอกและ
เนลย พร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้

2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด เรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น เรียงลำดับ
ความพ้องชนะ เรียงความหมาย ฯลฯ

3. ครูบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยใช้บัตรคำและพจนานุกรม ประกอบการสอน

4. แข่งขันกันสะกดคำยากบนกระดานดำ

5. ใช้เอกสารประกอบ ให้เลือกคำที่สะกดถูกจากเอกสารนั้น ๆ

6. นำกฎเกณฑ์การเขียนสะกดมาแต่งเป็นคำประพันธ์ เพื่อให้จำได้ง่าย

7. ฝึกการเขียนเรียงความ แล้วให้ใช้พจนานุกรมตรวจตัวสะกด การันต์
ของตนเองหรือของเพื่อน

8. หาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมคำศัพท์

9. เขียนรายงานคำที่มีกสะกดผิด

10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำไทยที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต
คำสมาส คำสนธิ คำควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งเป็นประโยครวบรวมไว้

11. กำหนดคำศัพท์ให้แล้วนำมาเขียนเป็นประโยคหรือเรื่อง

12. ควรตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้เด็กเขียน
สะกดผิดโดยไม่แก้ไข (ประภาศรี สีหอำไพ. 2523 : 390)

รองรักษ์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา กล่าวถึงหลักการสอน
เขียนคำดังนี้

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวเด็กและสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
 2. สอนคำที่เด็กสนใจและเข้าใจความหมาย
 3. ช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ เด็กบางคนจำสระ พยัญชนะไม่ได้ ย่อมจะเขียนคำไม่ได้ ดังนั้นครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ให้เด็กจำสระ พยัญชนะ ให้ได้เสียก่อน นอกจากนี้เมื่อเด็กเรียนเขียนคำไปแล้ว ครูไปพบคำเหล่านี้ในวิชาอื่นต้องทบทวนให้เด็กระลึกถึงคำได้ทวน เพื่อให้จำได้แม่นยำขึ้น
 4. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่ต้องมีการทบทวนคำเก่าที่เรียนมาแล้วเสียก่อน
 5. การทดสอบทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะทราบว่าเด็กมีความสามารถในการเขียนถนัดมากน้อยเพียงใด
 6. มีการบันทึกผลงานของเด็กแต่ละคนว่าตั้งแต่เริ่มแรกเด็กเขียนคำได้มากน้อยเพียงใด เด็กพัฒนาขึ้นหรือไม่
 7. คำเป็นคำสอนที่ถูกต้องให้แก่เด็ก โดยช่วยเหลือเด็กเป็นชั้น ๆ ดังนี้
 - 7.1 ให้เด็กไต่ยืมคำที่สะกดอย่างชัดเจน
 - 7.2 ให้เด็กเขียนสะกดคำอย่างระมัดระวัง
 - 7.3 ให้เด็กอ่านคำที่สะกด
 - 7.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกต้องหรือไม่
 8. ครูเขียนคำใหม่ลงบนกระดานคำและให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจน อ่านง่าย เพื่อป้องกันมิให้เด็กลอกผิด
 9. เมื่อสะกดคำไปแล้ว เด็กคนใดสะกดผิดครูต้องแก้บนกระดานคำอย่างชัดเจน หรือเรียกเด็กคนนั้นมาแก้เป็นรายบุคคล (รองรัตน์ อิศรภักดี และเหิรกุลสุมา ณ อยุธยา. 2516 : 126)
- ไพฑูริย์ ชรรณแสง ได้เสนอความคิดเห็นว่าวิธีการฝึกเขียนคำ ควรใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างปนกัน เช่น
1. ก่อนอื่นต้องให้เด็กรู้จักมุ่งหมายของการเขียนคำ เพื่อให้เด็กเขียนสะกดได้ถูกต้อง ถูกวรรคตอน และลายมือเป็นระเบียบเรียบร้อย

2. ให้เด็กรวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ จากหนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา พร้อมทั้งอธิบายว่าผิดตรงไหน
 3. ให้มีการสะกดตัวบนกระดานคำ
 4. ให้ช่วยกันเขียนคำยากด้วยตัวอักษรงาม ๆ ปักป้ายประกาศในห้องเรียน
 5. แยกคำยากเป็นร้อยกรองให้ท่องจำ
 6. ส่งเสริมให้เปิดพจนานุกรมเมื่อสงสัย
 7. กำหนดศัพท์ให้เป็นประโยคหรือเรื่องราว
 8. ใช้กิจกรรมการเขียนประกาศโฆษณา ชี้แจงการเขียนรายงาน
- เป็นกิจกรรมรวมกับการเขียนคำบอก
9. ถ้านอกให้เขียนเป็นเรื่องราว ต้องให้เด็กทำความเข้าใจเรื่องที่จะเขียนได้อีกด้วยก่อน รวมทั้งคำศัพท์ที่ยากด้วย
 10. เมื่อเขียนผิด ชี้แจงให้เด็กทราบว่าผิดอย่างไร แล้วให้แก้ไข

(ไพฑูริย์ ชรรณแสง. 2519 : 23 - 24)

สรุปได้ว่า การเขียนคำที่ถูกต้องนั้น คือ ความสามารถเขียนคำโดยเรียงตามลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดได้ถูกต้อง การเขียนคำเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝน จึงต้องใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน และจดจำคำต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

1.3 เอกสารเกี่ยวกับความคงทนในการจำ

ความคงทนในการจำ (Retention) คือ การคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้หรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคยเรียนหรือเคยมีประสบการณ์การรับรู้มาแล้ว หลังจากทิ้งระยะเวลาไว้ระยะหนึ่ง (Adam. 1967 : 9)

การที่คนเราจำสิ่งที่เรียนมามากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียน
กาเข้า โดยอธิบายขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และการจำดังนี้ คือ

1. การจูงใจ (Motivative Phase) เป็นการชักจูงให้ผู้เรียนอยาก
เรียนรู้
2. การทำความเข้าใจ (Apprehending Phase) เป็นขั้นที่ผู้เรียน
สามารถจะเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
3. การเรียนรู้ปรุงแต่งสิ่งที่เรียนรู้ไว้เป็นความจำ (Acquisition Phase)
ในขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดเป็นความสามารถอย่างใหม่ขึ้น
4. ความสามารถในการสะสมสิ่งเร้าเก็บไว้ในความจำ (Retention
Phase) ขั้นนี้เป็นการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนของความจำเป็นช่วงเวลาหนึ่ง
5. การรื้อฟื้น (Recall Phase) ขั้นนี้เป็นการนำเอาสิ่งที่เรียนไปแล้ว
และเก็บเอาไว้ในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้
6. การสรุปหลักการ (Generalization Phase) ขั้นนี้เป็นความสามารถ
ใช้สิ่งที่เรียนรู้แล้วไปประยุกต์กับสิ่งเร้าใหม่ที่ประสบ
7. การลงมือปฏิบัติ (Performance Phase) เป็นการแสดงพฤติกรรม
ที่แสดงออกถึงการเรียนรู้
8. การสร้างผลย้อนกลับ (Feedback Phase) ขั้นนี้ผู้เรียนได้รับทราบ
ผลการเรียนรู้ (Gagne' 1974 : 27 - 41)

จากชั้นต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ถ้าขั้นการทำความเข้าใจและการเรียนรู้ไม่ค
ขั้นการจำก็จะลดลงหรือจำไม่ได้

ชัยพร วิชาวุธ ได้แบ่งลำดับในการจำออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ขั้นการนำเสนอสิ่งเร้า ในการเสนอสิ่งเร้าเพื่อให้ผู้เรียนจำได้นั้น
ถ้าเป็นสิ่งที่ยาก ๆ จะต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้จนเข้าใจเสียก่อน
2. ขั้นกิจกรรมแทรก ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอื่นที่สอดแทรกระหว่างขั้นการเสนอ
สิ่งเร้าและการทดสอบ

3. ขั้นตอนการทดสอบ จะเป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้เรียนจำสิ่งที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด วิธีทดสอบความจำทำได้ 3 วิธี คือ

3.1 การจำได้ (Recognition) เป็นการทดสอบความจำโดยการปรากฏสิ่งเร้าที่เคยประสบมาแล้วในอดีตปะปนกับสิ่งเร้าใหม่ ๆ แล้วให้ชี้ว่าสิ่งเร้าใดเป็นสิ่งที่เร้าเดิมได้ถูกต้อง

3.2 การระลึกได้ (Recall) เป็นการระลึกสิ่งที่เคยประสบมาในอดีต ออกมาโดยที่ไม่มีสิ่งเร้าที่เคยประสบมา ปรากฏให้เห็น

3.3 การเรียนรู้ซ้ำ (Relearning) หมายถึง การทำซ้ำ ๆ หรือเล่นซ้ำ ๆ ในการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบนี้มักใช้วัดด้วยเวลาหรือจำนวนครั้ง (ชัยพร วิชชาวุธ. 2520 : 3 - 20)

ความจำมีอยู่ 2 ประเภท คือ ความจำระยะสั้น (Short - Term Memory) และความจำระยะยาว (Long - Term Memory) ซึ่งผู้สร้างทฤษฎีความจำขึ้นเพื่ออธิบายถึงกระบวนการต่าง ๆ ของความจำระยะสั้นและระยะยาวไว้หลายทฤษฎี ทฤษฎีเหล่านี้เรียกว่า "ทฤษฎีความจำสองกระบวนการ" (Two Process Theory) และมีอยู่ทฤษฎีหนึ่งที่ได้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากคือ ทฤษฎีของแอดคินสัน และชิฟฟริน (นันทริศน์ ชื่นชนม์. 2529 : 31 - 32 อ้างอิงมาจาก Atkinson & Shiffrin 1968) ซึ่งสรุปไว้ดังนี้

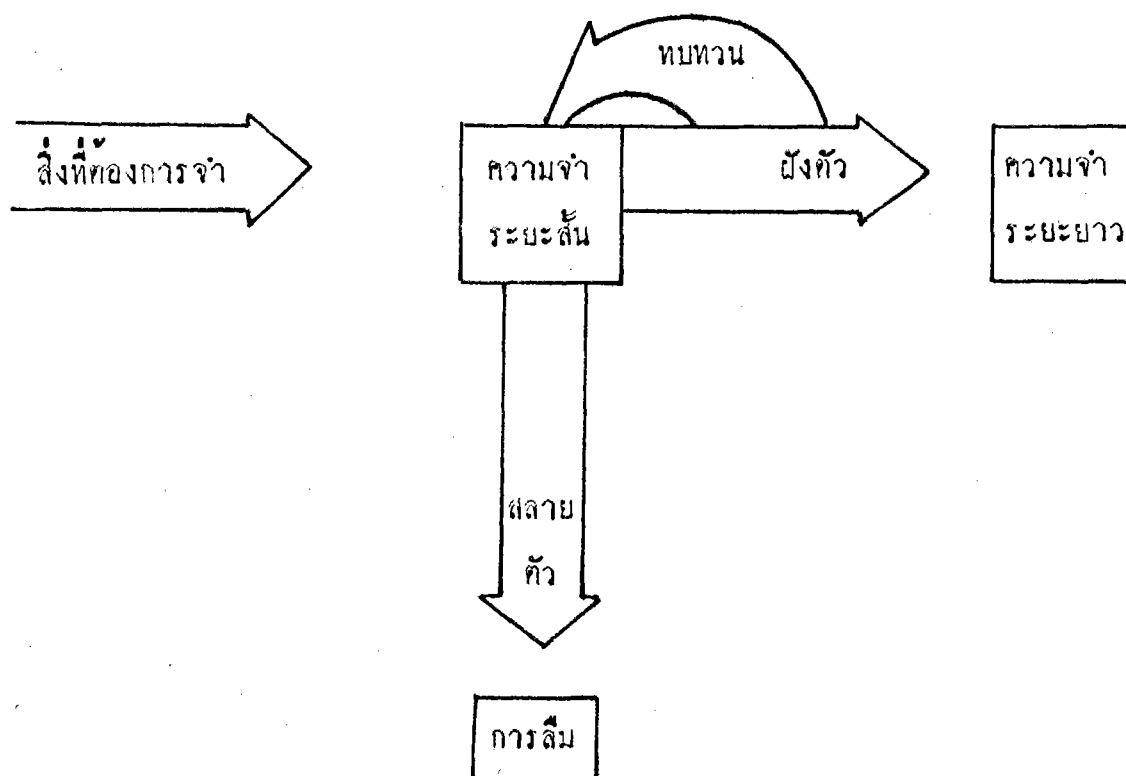
1. ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว

2. สิ่งที่เป็นในการจำระยะสั้นต้องได้รับการทบทวนตลอดเวลา ไม่เช่นนั้นความจำจะสลายตัวอย่างรวดเร็ว

3. จำนวนสิ่งของที่ได้รับการทบทวนครั้งหนึ่ง ๆ ในความจำระยะสั้นมีจำนวนจำกัดเราจะทบทวนได้เพียง 5 - 9 สิ่งในขณะเดียวกันเท่านั้น

4. สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นยิ่งนานก็ยิ่งจะฝังตัวอยู่ในความจำระยะสั้นมากขึ้นเท่านั้น

5. การฝังตัวในความจำระยะยาว เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์
ระหว่างสิ่งที่อยู่ในความจำระยะยาวกับสิ่งเร้าที่เราต้องการจำ
กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ แสดงได้ด้วยภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 กระบวนการที่ทำให้เกิดการจำระยะยาว

กระบวนการของความจำตามทฤษฎีของแอดคินสันและซีฟฟริน ได้แบ่งระยะ
ของความจำออกเป็น 4 ระยะ คือ

1. การเรียนรู้ (Learning)
2. การทรงจำ (Retention)

3. การรู้จักจำคำ (Recognition)

4. การระลึกได้ (Recall)

ส่วนในค่านเทคนิคการจำ กมลวิทย์ หล้าสูงษ์ ได้กล่าวว่า การสร้างอินทรีย์เพื่อให้เกิดความจำนั้นสามารถทำได้ดังนี้

1. การเรียนเกิน (Over Learning) คือ การทบทวนซ้ำแล้วซ้ำอีก แม้ว่าจำสิ่งนั้นได้แล้ว ซึ่ง ครูเกอร์ ได้ทดลองให้ผู้ได้รับการทดลองจำรายการคำ บางคนจะหยุดเมื่อจำได้ บางคนศึกษาต่อไปอีก 50% ของจำนวนครั้งที่จำได้แล้ว และบางคนศึกษาคำเหล่านั้นต่อไปอีกเท่ากับจำนวนครั้งของการเรียนหรือการจำในครั้งแรก คือ รว 100% ผลการทดลองปรากฏว่า ยิ่งเรียนมากเท่าใด ความจำก็มีมากขึ้นเท่านั้น นั่นคือเวลานานไปเท่าใด คนที่เรียนมากจะหลงเหลือความจำอยู่มากกว่าคนอื่น

2. การทดสอบตนเอง คือ การศึกษาจนจบแล้วทดสอบสิ่งที่ศึกษานั้นว่าด้วยตนเอง เช่น เมื่ออ่านหนังสือจบแล้ว ก็เปิดหนังสือทบทวนถึงสิ่งที่อ่านไปเมื่อครู่นี้ เช่น เกทส์ ได้ทดลองโดยให้ผู้รับการทดลองจำคำและพยางค์ที่ไม่มี ความหมาย และเรื่องชีวประวัติสั้น ๆ แล้วให้ผู้รับการทดลองบางคนใช้เวลาทั้งหมดที่กำหนดให้อ่านรายการสิ่งเร้าที่เสนอให้จำซ้ำแล้วซ้ำอีก ส่วนผู้รับการทดลองบางคนให้อ่านรายการสิ่งเร้าสลับกัน การทดสอบความจำด้วยตนเอง โดยให้ผู้ทดลองบางคนใช้เวลาในการทดสอบความจำด้วยตนเอง ก่อนที่ผู้ทดลองทดสอบความจำอีกครั้ง ผลการทดลองปรากฏว่า ยิ่งทดสอบตนเองมากขึ้นเท่าใด ความจำยิ่งจะดีขึ้นเท่านั้น ไม่ว่าจะทดสอบทันทีที่หมดเวลาศึกษา หรืออีก 4 ชั่วโมง หลังจากนั้น (Gates. 1917 : 291)

3. การจัดระเบียบ (Organization) คือ การจัดสิ่งเร้าหลายสิ่งให้มีระเบียบ โดยจัดเป็นหมู่ เช่น จัดสิ่งที่มีคล้ายคลึงกันเป็นกลุ่มเดียวกัน หรือจัดเป็นประเภทที่มีคุณสมบัติบางอย่างร่วมกัน ซึ่ง กมลวิทย์ หล้าสูงษ์ ได้อ้างถึงการศึกษาของ เบาเวอร์ ที่พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดหมวดหมู่ของสิ่งเร้า คือ การเสนอ

สิ่งเร้า 2 ชุด แต่ชุดหนึ่งมีการจัดหมวดหมู่อย่างเรียบร้อย ส่วนอีกชุดหนึ่งประกอบด้วย
 สิ่งเร้าคล้ายกัน แต่เรียงกันอย่างไม่เป็นหมวดหมู่ การทดลองปรากฏว่า ผู้ได้รับการ
 ทดลองระลึกสิ่งเร้าที่จัดเป็นหมวดหมู่อย่างเรียบร้อยได้ถึง 65% แต่ระลึกสิ่งที่ไม่เป็น
 หมวดหมู่ 19% เท่านั้น

4. การจับหลัก (Principle) คือ การจำโดยพยายามจับหลักของ
 สิ่งเร้าต่าง ๆ ได้เพียงหลักกว้าง ๆ ไม่ต้องจำรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งก็คือการจำ
 ในเรื่องความคิดรวบยอดนั่นเอง

5. การสร้างรหัส (Coding) คือ การกำหนดลักษณะหรือความหมายแทน
 สิ่งเร้าที่ต้องการจำ

นอกจากนี้แล้ว กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ ยังได้กล่าวถึงระบบความจำซึ่งแบ่งออก
 เป็น 3 ระบบ คือ

1. ระบบความจำรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory)
2. ระบบความจำระยะสั้น (Short - Term Memory) เขียนย่อว่า

STM

3. ระบบความจำระยะยาว (Long - Term Memory) เขียนย่อว่า

LTM (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2523 : 248 - 259)

บาร์คเลตต์ ได้วิจัยเปรียบเทียบสิ่งที่จำอยู่ในกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่า
 มีความสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด โดยการเล่าเรื่องสั้น ให้ผู้รับการทดลองฟัง
 แล้วผู้รับการทดลองเล่าเรื่องที่ได้อ่านซ้ำกันหลาย ๆ ครั้ง ในระยะเวลาต่างกัน
 จากผลการวิจัยพบว่า หากระยะเวลาระหว่างการเล่าซ้ำต่างกันพอสมควร เรื่องที่
 เล่านั้นจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย โดยที่การเล่าครั้งที่ 2 จะต่างไปจากครั้งที่ 1 และ
 ครั้งที่ 3 ต่างจากครั้งที่ 2 มีส่วนปลีกย่อย บางตอนขาดหายไป และขณะเดียวกัน
 ก็มีส่วนปลีกย่อยบางอย่างเกินมา ถ้าหากเล่าในระยะเวลาติด ๆ กัน เรื่องที่เล่าจะมี
 รูปแบบคงที่และกระตือรือร้นกว่าเรื่องเดิม (ชัยพร วิชาวุธ. 2525 : 291; อ้างอิง
 มาจาก Bartlett. 1976 : 63 - 94)

ความจำระยะยาวเป็นความจำที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง เป็นความหมายหรือความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ เป็นการที่ความซึ่งขึ้นอยู่กับการฝึกฝน ความสนใจ และความเชื่อของแต่ละคน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำ อาจสรุปได้เป็น 2 ประการ

ประการแรก ได้แก่ ลักษณะของความต่อเนื่อง หรือความสัมพันธ์ของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้

ประการที่สอง ได้แก่ การทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วเสมอ

ชัยพร วิชชาวุธ กล่าวว่า การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้ก็อยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น ช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือความคงทนในการจำ ใช้เวลาประมาณ 14 วัน หรือจากที่ได้เรียนรู้ผ่านไปแล้ว (ชัยพร วิชชาวุธ. 2520 : 118)

การช่วยให้เกิดความจำระยะยาวแก่ผู้เรียนได้ดังนี้ เอนกกุล กรีนแสง ได้เสนอให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. จัดบทเรียนให้มีความหมาย (Meaningfulness) เช่น
 - 1.1 การสร้างสื่อสัมพันธ์ (Mediation)
 - 1.2 การจัดเป็นระบบไว้ล่วงหน้า (Advance Organization)
 - 1.3 การจัดเป็นลำดับขั้น (Hierarchical Structure)
 - 1.4 การจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ (Organization)
2. การจัดสถานการณ์ช่วยการเรียนรู้ (Mathemagenic) ทำได้ดังนี้ คือ
 - 2.1 การเรียนเพิ่ม (Over Learning)
 - 2.2 การนึกถึงสิ่งที่เรียนในขณะที่ฝึกฝนอยู่ (Recall during Practices)
 - 2.3 การทบทวนบทเรียน (Periodic Reviews)
 - 2.4 การจำอย่างมีหลักการ (Logical Memory)
 - 2.5 การท่องจำ (Recitation) (เอนกกุล กรีนแสง.

ความคงทนในการจำเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นแก่เด็ก เพราะ การเรียนรู้และการจำ มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การเรียนรู้ทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการจำจะช่วยให้รักษาผลการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ ในการเรียนวิชาภาษาไทยกองอาศัยการก่อเนื่องของความรู้ เช่น การเรียน ประสมคำ เด็กจะต้องจำ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้ได้เสียก่อนแล้วจึง ประสมคำได้ หากด้วยความเข้าใจกลอนจนสามารถนำคำเหล่านั้นไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว อีกด้วย ความคงทนในการจำจะมีผลต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ความเห็นมาของการ สอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เริ่มครั้งแรกที่โรงเรียนเทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนเฝ้าชานเมือง แอลิส สปริง (Alice Spring) รัฐนอร์ทเทิร์น (Northern Territory) ประเทศ ออสเตรเลีย สาเหตุของปัญหาดังกล่าวนั้นเนื่องจากนักเรียนประมาณ 90% ของ โรงเรียนเป็นชาวพื้นเมือง ซึ่งอาศัยอยู่ตามค่ายพักแรมและชุมชนที่มีภาวะเศรษฐกิจ แปรวนแคลงยากจน นักเรียนที่เข้าโรงเรียนแห่งนี้มีประสบการณ์ในการอ่านและเขียน น้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของตัวอักษร เนื่องจากเนื้อหาปริบทที่จัดไว้ในหนังสือเรียน ให้ประสบการณ์แก่นักเรียนไม่เพียงพอ ที่จะพัฒนาการอ่าน การเขียน และการสื่อสารของนักเรียนเหล่านั้น นักเรียนเหล่านั้น ยังต้องการโปรแกรมทางภาษาที่จะช่วยให้เขาสามารถสื่อสารทางภาษาได้อย่างมั่นใจ ในด้านการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียนและในชุมชนของคน ครุผู้สอนภาษาในโรงเรียน เทรเกอร์ พาร์ค ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษา อังกฤษของนักเรียน ในโรงเรียนอย่างละเอียด และได้ตกลงกันจัดวางเป้าหมายและ สร้างโครงสร้างทางภาษา อย่างเป็นธรรมชาติขึ้นรวมทั้งใช้เทคนิคและรูปแบบของ

วิธีการสอนภาษาอย่างสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ ผลการทดลองสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้ ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง นักเรียนชาวพื้นเมืองเกือบ 100% สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูด ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี (เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. 2531 : 5 - 6)

จากนั้นวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในประเทศไทยได้มีการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นครั้งแรกใน วิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ที่โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยมี ดร.วิชาร์ด วอลค์เตอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและการเรียนรู้ทางการอ่าน ดร.เบรนดัน บาร์ทเลตต์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของ บริสเบน คอลเลจ ออฟ แอดvanced เอ็ดดูเคชัน (Brisbane College of Advanced Education) ประเทศออสเตรเลีย และดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ได้ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทดลองสอนดังกล่าว และได้รับการสนับสนุนจาก ศจ.ดร.อารี สัตหณวี ซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนอยู่ในขณะนั้น

ผลการทดลองสอนประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถ อ่าน เขียน และพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้เป็นอย่างดี ในระยะเวลาเรียนเพียง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2528 ได้เริ่มประชุมปฏิบัติการสร้างหนังสือวิชาภาษาไทย สำหรับใช้สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำมาทดลองสอนวิชาภาษาไทยในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ผลการทดลองสอนปรากฏว่า นักเรียนสามารถ อ่าน เขียน ฟัง และพูดเรื่องที่ได้ร่วกรเร็ว เป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนทุกชั้นตอน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 ได้มีการนำวิธีการสอนไปสอนกับนักเรียนที่มีปัญหาทางภาษา คือ เด็กไม่สามารถที่จะพูดภาษาไทยได้ กังนั้นจึงได้เลือกจังหวัดสุรินทร์ เป็นจังหวัดนำร่องสำหรับวิธีการนี้ และผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทยได้ นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่าน และสามารถทำความเข้าใจในวิชาอื่น ๆ ได้ดี เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

หลักการและทฤษฎี

หลักการและแนวทฤษฎีของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้แนวทฤษฎีในการสอนภาษาจากหลายทฤษฎีดังนี้

1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach)

แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลักโดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในแต่ละชุมชนที่อาจมีลักษณะแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกริอยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาการทางภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นในบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ตามหลักการใช้ภาษาในสังคม ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ มากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ที่ภาษาให้นักเรียน เรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น

นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไข การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนกิจกรรมดังกล่าวได้แก่การทำงานกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านรวมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การได้ทบทวนในการฟังและพูดร่วมกัน

2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ทฤษฎี

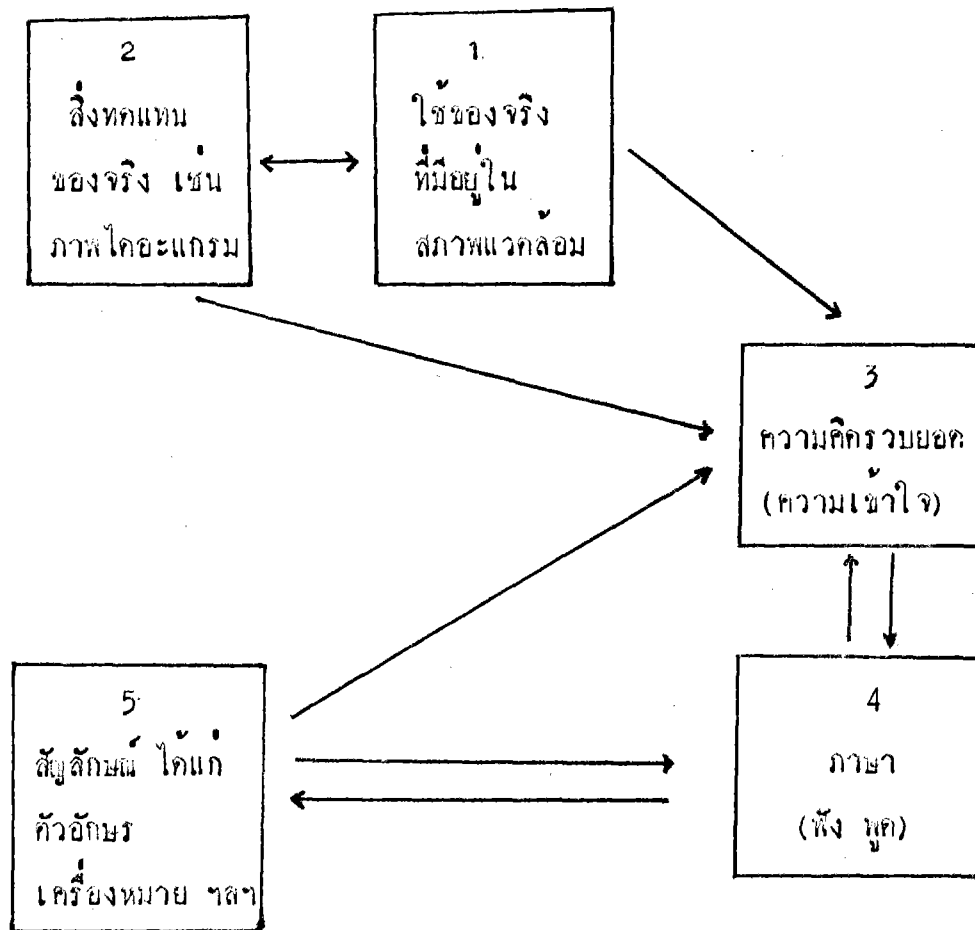
การสอนแบบนี้จะเน้นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียน

(Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process)

ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition)

เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการ ให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน

การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะลำดับการสอนดังนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย

การใช้วัตถุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมดัง ไคอะแกรมข้อที่ 1 เช่น วัสดุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยเห็น และเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความศึกรวบยอกเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม ถ้าเรานำของจริงทุกอย่างมาให้นักเรียนเห็นเป็นไปไคยาก ดังนั้น การใช้สิ่งทดแทนเหล่านั้น ไคแก์ รูปภาพ ไคอะแกรม ก็อาจจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และได้รับความศึกรวบยอกเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่างๆ เหล่านั้นไคเป็นอยุ่่างดี (ดังไคอะแกรมทัวข้อที่ 2) เพราะผู้เรียนสามารถถายโยงความศึกรวบยอกไปยัง

ของจริงที่คนเคยพบมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ทั้งโคอะแกรมหัวข้อที่ 3) จะง่ายขึ้น หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟังเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าใจ มาแล้วว่าเขาพูดถึงอย่างไร การพัฒนาการฟัง การพูด ก็ย่อมจะง่ายและเป็นที่ เข้าใจไ้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พบสัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษรที่เขียนขึ้นโดยมีความหมาย ความที่เคยฟัง เคยพูดมาก่อน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดที่จะชัดเจนมากขึ้น ซึ่ง กระบวนการนี้จะเป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ความการรับรู้ของมนุษย์

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งมีหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ ความ คำจำกัดความของการอ่านตามทฤษฎีดังกล่าวนั้น การอ่าน คือ การสร้างความหมาย โดยผ่านกระบวนการทางความคิด วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการสอน จึงจำเป็นต้องพิจารณาหลักการและทฤษฎีดังกล่าวเพื่อการ เรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและ เป็นไปโดยธรรมชาติได้ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีไ้มองการอ่านเพียงการแสวงหา ความหมายเพื่อความเข้าใจในสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการ ทางจิตวิทยาในการรับการอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่ อ่านได้

ด้วยหลักการทฤษฎีทั้ง 3 ประการดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า การสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปคามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา ซึ่ง ไบรอัน เกรย์ ผู้ริเริ่มได้เขียนไว้เมื่อครั้งการประชุมสัมมนาทางภาษาศาสตร์ประยุกต์ ประจำปี 1987 ณ ประเทศออสเตรเลียว่า "แน่นอนที่สุด พื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับโปรแกรมทางภาษา อันสมเหตุผล และจะประสบความสำเร็จไ้ นั่นคือ จะเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ ความธรรมชาติที่เด็กเคยรู้จักมักคุ้นมาแล้วเป็นอย่างดี"

การจัดชั้นก่อนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือการบูรณาการตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะใช้บริบททางภาษาจากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย และพัฒนาปัจจัยป้อนเข้านั้นโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้การใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติและเกิดความคล่องตัวจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา จนถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้ จึงเน้นการสอนความหมายรวมของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา อันได้แก่ รูปพยางค์ สระ คำสะกด และไวยากรณ์

การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าซึ่งหมายถึง การจัดบทเรียนที่บรรจุเนื้อหาซึ่งผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ทางภาษาที่ได้ศึกษา ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง กระบวนการเรียนการสอนแบบนี้ จึงจำเป็นต้องมีบทเรียนที่จัดเฉพาะประสบการณ์ภาษาที่ผู้เรียนควรได้รับจากความหลากหลายของบริบททางภาษา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากหน้าที่ของภาษา (function) ที่ผู้เรียนใช้ตามความจำเป็นในบริบทต่าง ๆ เป็นสำคัญตามระดับของวัยและความสนใจ นอกจากนี้การจัดบทเรียนจะจัดตามความมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์ โดยทั่วไปมี 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

บทเรียนของวิธีการสอนดังกล่าว จะจัดหนังสือเป็นเล่ม ๆ ที่มีความยาวพอประมาณความระดับชั้นเรียนและความสนใจของนักเรียน โดยถือว่าหนังสือแต่ละเล่มเป็นหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ

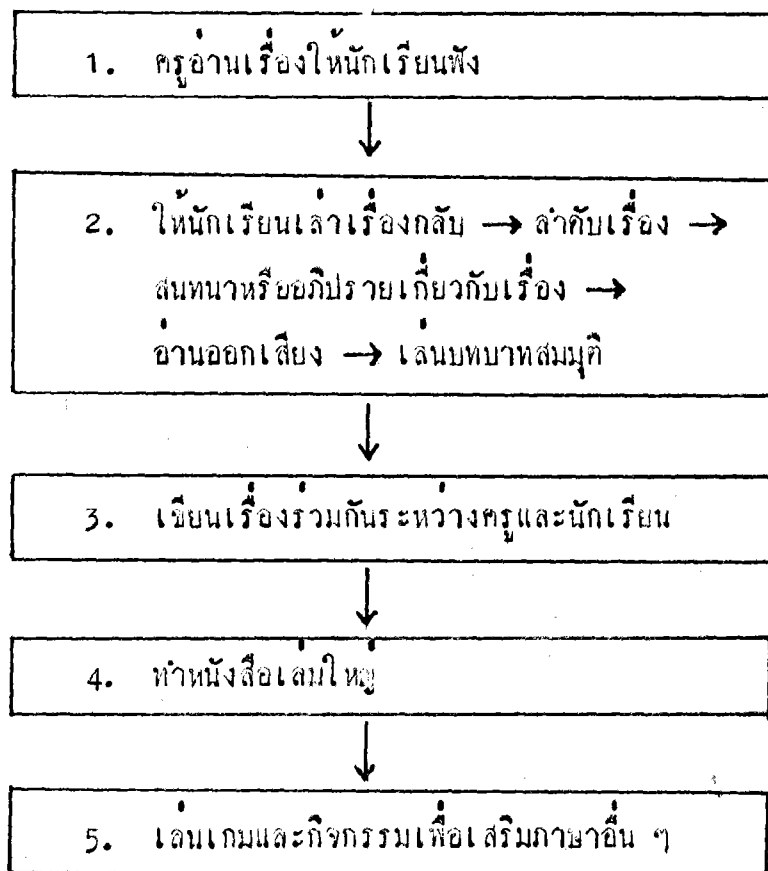
การพิจารณาหลักสูตรซึ่งพิจารณาจากมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ย่อมเป็นประโยชน์สำหรับจัดกิจกรรมย่อย ซึ่งจะนำไปสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้ การสรุปเป็นหนังสือประเภทต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายในการอ่านดังกล่าว

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ ควรคงให้เหมาะสมกับ การใช้ภาษาของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น และประสบการณ์ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติของการใช้ภาษา ความยากง่ายของเนื้อหาของภาษาในบริบท ย่อมจะแตกต่างกันไปในแต่ละระดับชั้น สำหรับระดับชั้นสูง ๆ ขึ้นไป หนังสือจะต้องมีเรื่องราวที่ผู้เขียนอาจใช้โครงสร้างทางภาษาที่ยากขึ้น จำนวนความถี่ของคำมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ทางภาษาได้มากขึ้นต่อไปตามวัย

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีลักษณะการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากความหมายรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และยังเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบ่งเป็น 5 ขั้นตอนอย่างพอเพียง ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แสดงขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ขั้นตอนการสอนทั้ง 5 ขั้นนี้ จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนด้วย เวลาเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป ความวัยและสติปัญญา การจัดกระบวนการเรียนการสอนจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างในการใช้เวลาเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย จึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การใช้เวลากับผู้เรียนในการปฏิบัติทางภาษามาก ๆ (Engaged Time) ย่อมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มาก

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในแต่ละขั้นตอนของการสอนนั้น ก่อนลงมือสอนจำเป็นต้องเข้าใจการจัดกิจกรรมของผู้สอนและผู้เรียนไทยละเอียดตามลำดับขั้นอย่างถูกต้อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง

ในขั้นตอนนี้ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างมีชีวิตชีวาโดยอาศัยเทคนิคการเล่าเรื่องให้นักเรียนสนใจฟัง ไม่ควรอ่านไปเรื่อย ๆ ตามหนังสือแต่ละหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้นิ้วชี้ตามอักษรในขณะที่เล่าเรื่อง คำบางคำหรือบางประโยค ครูจำเป็นต้องแสดงท่าทางประกอบด้วย ถ้าภาพยังไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอ เช่น คำหรือประโยคที่แสดงความรู้สึก ได้แก่คำว่า "เสียใจ" "ดีใจ" "เหนื่อย" เป็นต้น

คำที่เป็นนามธรรมและต้องอธิบายเป็นภาษาง่าย ๆ ไม่ได้ โดยเฉพาะเมื่อสอนนักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่นหรือภาษาที่สอง ครูสามารถอธิบายเป็นภาษาที่สองหรือภาษาถิ่นของนักเรียนได้ถ้าจำเป็น

กระบวนการเรียนการสอนในขั้นนี้ ครูได้ใช้การสนทนากับนักเรียนเข้าช่วยในการสื่อความหมายโดยใช้คำถามง่าย ๆ และให้ดูจากภาพประกอบเรื่องในแต่ละหน้า ทุกหน้าตั้งแต่ปกไปจนถึงท้ายเล่ม เช่น ภาพนี้คืออะไร ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับเรื่องโดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะเริ่มพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายต่าง ๆ ของคำในเรื่องได้ง่ายและถูกต้อง

การประเมินผล สังเกตว่านักเรียนสามารถตอบคำถามครูได้หรือไม่เกี่ยวกับอะไร มีใคร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สเนหาหรืออภิปรายเกี่ยวกับ เรื่องอ่านออกเสียงและ เล่นบทบาทสมมติ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่อ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้

กระบวนการเรียนการสอนในขั้นนี้ ครูอาจจะดำเนินการสอนต่อจากขั้นที่ 1 ได้ ในทันทีที่เวลาในคาบเรียนยังมีอยู่ หรือนักเรียนไม่แสดงความรู้สึกเบื่อหน่าย หรือ เหนื่อยล้าเสียก่อน

ครูเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการถามคำถามง่าย ๆ ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ครู อ่านให้ฟังในขั้นตอนที่ 1 เช่น ไทหลงเล่าให้ครูฟังว่าเรื่องที่อ่านไปเป็นเรื่องอะไร มีใครบ้าง หรือมีอะไรบ้างในเรื่อง แล้วอย่างไรต่อไป ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียน ได้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้ว ครูอาจใช้รูปภาพประกอบในแต่ละหน้า ให้นักเรียนดูแล้วเล่าเรื่องได้ง่ายขึ้น

เมื่อนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องและลำดับเรื่องได้จนจบแล้ว ครูควรย้อนกลับมา ถามคำถาม และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องอีกครั้งเป็นการทบทวน เช่น เอาละ นักเรียนเก่งมาก เราลองมาอ่านกันใหม่ซิว่าเรื่องเป็นอย่างไร มีอะไรบ้างในเรื่อง หนูชอบ... (ตัวละคร) นี้ใหม่ หรือเปิดหนังสือที่ละหน้าแล้วสนทนาเกี่ยวกับเรื่อง ที่ละหน้า ในแต่ละหน้าที่นักเรียนและครูสนทนากัน ครูควรอ่านออกเสียงเรื่องในหน้านั้น อีกครั้งอย่างชัดเจนและให้เด็กนักเรียนอ่านตาม ทำอย่างนี้ทุก ๆ หน้า เมื่อสนทนากับ นักเรียนจบหน้านั้นแล้ว

ข้อควรระวัง ครูไม่ควรให้นักเรียนออกเสียงตามตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง เพราะ เด็กจะรู้สึกเบื่อหน่ายและขาดความสนใจอ่านทันที

เมื่อนักเรียนลองอ่านออกเสียงตามครูแล้ว ครูควรให้นักเรียนออกมาแสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยเลือกอาสาสมัครออกมา เป็นผู้แสดงตามบทบาทของ ตัวละครต่าง ๆ นักเรียนที่เหลือให้อ่านออกเสียงตามครู คล้ายกับครูเป็นผู้กำกับการแสดง

และกำลังบอกบท ในระยะแรก ๆ นักเรียนบางคนอาจไม่กล้าออกมาแสดง ครูควรใจเย็นและให้ให้นักเรียนทุกคนลองเล่นบทบาทสมมุติเป็นตัวละครต่าง ๆ พร้อม ๆ กันเสียก่อนสักเที่ยวหนึ่ง จากนั้นให้นักเรียนที่ค่อนข้างกล้าแสดงก่อน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงได้มีความคุ้นเคยกับบทที่เพื่อน ๆ ได้แสดงมาแล้วและช่วยให้เกิดความมั่นใจมากขึ้นเมื่อถึงคราวตนต้องออกไปแสดง ครูต้องใช้ความอดทนในการสอนหน่วยการเรียนรู้แรก ๆ เพราะนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการสอนแบบนี้มาก่อนและยังไม่ชินกับการแสดงออกมา

การประเมินผล สังเกตความถูกต้องจากการเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียน การลำดับเรื่องและการสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องจากการแสดงบทบาทสมมุติ

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่อ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ ที่เคยเรียนรู้มาแล้วในขั้นตอนที่ 1 และ 2
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลีลาของการเขียนตัวอักษรและความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษรนั้น
4. เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของภาษาที่เขียนได้
5. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการ

ในการสื่อความหมาย

ครูเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่องที่อ่านและเล่นบทบาทสมมุติแล้วอีกครั้ง ครูบอกกับนักเรียนว่าต่อไปนี้จะช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านมาแล้ว เป็นหนังสือของนักเรียนเอง ครูใช้กระดาษแผ่นใหญ่ มีขนาดที่นักเรียนทั้งชั้นจะอ่านและมองเห็นได้อย่างทั่วถึงติดไว้บนกระดานหรือข้างฝา (แล้วแต่สะดวก) จากนั้นครูจึงเริ่มให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไร ใช้วิธีการถามตามไปเรื่อย ๆ

ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ครูต้องแน่ใจว่านักเรียนต้องการเขียนประโยคใดแน่ ถ้าไม่ตกลงกันครูใช้การประนีประนอมหาข้อยุติในการเขียนประโยคนั้น ๆ เช่น นักเรียนชายบอกว่ามีคาบกับยายอาศัยอยู่ในกระท่อมหลังหนึ่ง แต่นักเรียนหญิงบอกว่า ครึ่งหนึ่งมีคาบกับยายอาศัยอยู่ในกระท่อมหลังหนึ่ง ครูควรตามความเห็นของนักเรียนทั้งชั้นหรือทั้งกลุ่มว่าต้องการเขียนประโยคใด ครูพิจารณาจากความเห็นส่วนใหญ่นักเรียน ถ้าประโยคที่นักเรียนคิดจะเขียนยังไม่ถูกต้องตามการใช้ภาษาที่ดี ครูควรแก้ไขให้เสียก่อนโดยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจแล้วจึงลงมือเขียนประโยคนั้น ๆ ลงบนกระดานแผ่นใหญ่ (สำหรับในชั้นต้น ๆ นักเรียนยังไม่สามารถเขียนตัวอักษรเองได้ ครูควรเป็นผู้เขียนเรื่องให้ทั้งหมด ในระดับสูงขึ้นให้นักเรียนสามารถเขียนเองได้แล้ว ครูอาจให้นักเรียนออกมาเขียนเอง)

เมื่อครูเขียนคำหรือประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้วครูควรให้นักเรียนอ่านทวนคำในประโยคซ้ำก่อนเขียนคำหรือประโยคใหม่ทุกครั้ง เมื่อเขียนเรื่องไปได้สักระยะหนึ่งหรือตอนหนึ่งของเรื่อง ครูควรให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบตามเรื่องที่เขียนไว้ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงพร้อม ๆ กัน ทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงตอนที่เขียนค้างไว้ ทำเช่นนี้ไปเรื่อยจนกว่าจะจบเรื่อง จากนั้นจึงให้นักเรียนช่วยกันอ่านทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบและช่วยกันแก้ข้อเรื่อง

ข้อสังเกต ในขณะที่ครูเขียนให้นักเรียนอ่านเรื่องที่แต่งจากกระดานแผ่นใหญ่ นั้น ครูอาจใช้ไม้ชี้ตามตัวอักษรไปควบ และอาจชี้คำสลับที่บ้าง เพื่อคว่านักเรียนอ่านได้แน่ หรือใช้การจำต่อเนื่องในประโยค

การประเมินผล สังเกตจากการบอกเล่าถึงเรื่องของนักเรียน การอ่านออกเสียงคำและประโยคต่าง ๆ และการจำคำในประโยคต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 4 ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงและแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องอ่านได้

ในชั้นนี้ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน สำหรับในชั้นต้น ๆ นักเรียนยังเขียนเองไม่ได้หรือยังเขียนไม่ทันก็ควรเขียนให้ โดยลอกประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในชั้นตอนที่ 3 ลงในกระดาษขนาดใหญ่พอที่จะใช้ทำหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ของกลุ่ม และนำมาอ่านหน้าชั้นเรียนให้นักเรียนในชั้นอ่าน และเห็นได้ชัดเจน

ครูควรตกลงกับนักเรียนว่าจะให้ครูเขียนที่ใด และจะวาดรูปที่ใด ครูจะเว้นให้นักเรียนวาดภาพประกอบในแต่ละตอนของเรื่อง และให้นักเรียนวาดภาพปกตามแต่จะตกลงกันในกลุ่มของนักเรียนเอง

หมายเหตุ ในตอนนี้ถ้าครูเขียนให้แต่ละกลุ่มไม่ทัน ครูอาจใช้นอกเวลาเรียนเขียนให้แต่ต้องหลังจากที่ตกลงกับนักเรียนว่า เขาอยากให้อาพอยู่ตรงไหน ครูก็เว้นที่ว่างไว้ให้

ครูควรเอากระดาษที่เขียนแล้วแบ่งให้นักเรียนแต่ละคนอ่านในกลุ่มเสียก่อน จากนั้นจึงแบ่งงานให้นักเรียนทุกคนได้วาดภาพตามเรื่อง ครูควรลอกเรื่องที่เขียนไว้หลาย ๆ ชุดเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ทำกันอย่างทั่วถึง เมื่อนักเรียนวาดภาพประกอบเสร็จแล้วและช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่มของตนเรียบร้อยแล้ว จึงให้นักเรียนเขียนชื่อนามสกุลของตนทั้งกลุ่มไว้ด้านหลังปก จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมผลงานโดยเรียงหน้ากระดาษหนังสือเล่มใหญ่ของตนให้เรียบร้อยแล้วจึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำหนังสือเล่มใหญ่ของตนออกมาแสดง โดยช่วยกันอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น นักเรียนจะสนุกสนานในการอ่าน ทั้ง เพราะได้เห็นผลงานที่ตนได้ออกมาวาดภาพประกอบเรื่องนั้น

อุปกรณ์ที่จำเป็น

- ก. กระดาษแผ่นใหญ่
- ข. กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก หรือกระดาษชนิดอื่นที่สามารถนำมาทำปกได้ ควรมีขนาดใหญ่กว่ากระดาษที่ใช้เขียนคำใน
- ค. กาวหรือแปรงเปียก

- ง. หินสอสี สีเขียน ฯลฯ
- จ. ที่เย็บกระดาษ
- ฉ. สติ๊กเกอร์รูปตัวอักษร (ไม่จำเป็นต้องใช้ก็ได้)
- ช. มีดตัดกระดาษ
- ฅ. กระดาษขาวหรือกระดาษเทา
- ฉ. สีเมจิก

การทำหนังสือเล่มใหญ่

พับกระดาษที่จะใช้เขียนตามขนาดที่ต้องการ คัดตามยาวเพื่อให้เป็น 2 หน้า กระดาษได้ หรือจะพับเป็นหน้าเดียวตามที่ต้องการก็ได้แต่ต้องเผื่อขอบไว้สำหรับเย็บเข้าเล่ม ให้ขอบเรียบร้อย เมื่อพับกระดาษเป็นคู่หรือเย็บกระดาษหน้าเดียวเป็นเล่มขอบของหนังสืออาจจะไม่เท่ากัน ควรใช้กรรไกรเล็มปลายกระดาษให้เรียบร้อย

ตรวจสอบเรื่องและรูปภาพที่เขียนไว้ในชั้นตอนก่อน เพื่อให้นักเรียนลอกตามด้วยตัวบรรจง (ในระยะต้น ๆ เด็กเขียนไม่ได้ครูควรเขียนให้) จัดรูปหรือวาดภาพประกอบตามใจชอบ ครูช่วยนักเรียนแก้ไขโดยให้คำแนะนำและให้นักเรียนออกแบบหนังสือของตนเองอย่างเสรีก่อนลงมือเขียนตัวหนังสือ ควรตีเส้นด้วยไม้บรรทัดไว้ก่อนเพื่อให้การเขียนของนักเรียนเป็นระเบียบและอ่านง่าย ระหว่างบรรทัดควรเว้นช่องว่างประมาณ 3 เซนติเมตร ควรเหลือขอบไว้เพื่อการเย็บเล่มหรือเข้าปก ทั้งนี้แล้วแต่การพิจารณาของนักเรียนภายใต้การแนะนำของครูตามความเหมาะสม

การทำปก ก่อนจะลงสีจึงควรใช้หินสอเขียนตัวอักษรเพื่อไม่ให้เลอะ เมื่อนักเรียนเขียนหนังสือเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนออกแบบปกให้สวยงามจะลงสีตัวอักษรหรือใช้สติ๊กเกอร์ตกแต่งปกก็ได้

เมื่อทำปกเสร็จนำปกมาเย็บเข้าเล่มโดยเอากระดาษที่เขียนเรื่องและภาพประกอบซึ่งวางเสร็จเรียบร้อยแล้ววางใน เย็บปกด้านนอกด้วยเครื่องเย็บกระดาษโดยกระดาษที่จะเย็บให้เรียบร้อยประมาณ 3 ช่วงตามแนวสันปก ถ้าจะทำปกในลักษณะเปิดด้านบน

ก็ต้องเขียนปกรหรือเข้าเล่มตรงกลางค้ำบนโดยกะระยะให้เปิดสะดวกและถาวรเมื่อเขียนเข้าปกเรียบร้อยแล้ว ใช้กระดาษทาบหลังปกรให้เรียบร้อยถ้าจะให้หนังสือมีความคงทนมากขึ้น อาจใช้พลาสติกชนิดบางใส ปักทับหน้ากระดาษที่เขียนในแต่ละหน้า

หมายเหตุ ในการทำหนังสือควรใช้อุปกรณ์ที่หาได้ง่ายเท่าที่จะทำได้ และประหยัดที่สุด ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาและเงินทุ่มเพื่อยัก ทั้งนี้เพียงเพื่อให้นักเรียนสนุกสนาน ในการทำงานร่วมกันและเห็นคุณค่าของงานที่ทำ เพื่อนำไปใช้เป็นแหล่งในการเรียนรู้เท่านั้น

ระยะหลัง ๆ เมื่อเด็กเรียนรู้ในหลายหน่วยการเรียนรู้แล้ว พยายามเลี่ยงการเขียนประโยคเดียวหรือการเขียนภาพเดียวในแต่ละหน้า ควรจะให้มีหลายประโยคในแต่ละหน้าเพื่อคล้ายคลึงกับหนังสือที่พิมพ์ทั่วไป ควรสนับสนุนให้นักเรียนออกแบบรูปร่างของหนังสือเองอีกด้วย

สำหรับนักเรียนที่ยังเล็กมาก ควรเว้นช่องว่างระหว่างคำ วลี และประโยคให้มากกว่าปกติ ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการอ่าน เด็กจะได้ไม่ลืมนั่นเมื่อครูชี้คำทีละคำ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงาน การเก็บของเข้าที่ การรู้จักแบ่งปันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการทำงานสำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของ เรื่องว่าสอดคล้องกับภาพใดก็

ขั้นตอนที่ 5 ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมทางภาษาอื่น ๆ

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาคำของคำประกอบย่อยของภาษาต่าง ๆ จนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่าน เรียบเรียงคำเป็นประโยค สะกดคำได้ เขียนคำและประโยคได้ พร้อมทั้งความหมายของคำและประโยคจากหนังสือ

เกมที่เล่นง่ายและใช้วัสดุน้อยและมีประสิทธิภาพคือ การใช้บัตรคำ

การทำบัตรคำ

ครูควรอ่านหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียนเสียก่อน จากนั้นจึงเตรียมเขียนบัตรคำทุกคำจากเรื่องในหนังสือเล่มใหญ่นั้น แม้กระทั่งเครื่องหมายวรรคตอนทุกตัว และจัดลงในกระเป๋านั่งทุกตัว ซึ่งอาจจะติดไว้กับกระดานคำหน้าชั้นเรียน หรือบนผาผนังของห้องเรียนก็ได้

เกมบัตรคำต่าง ๆ อาจจัดให้นักเรียนได้รวมกิจกรรมดังนี้

1. หามบัตรคำที่ถูกต้องมาเทียบกับคำต่าง ๆ ที่ครูชี้ในหนังสือเล่มใหญ่
2. ให้นักเรียนหยิบบัตรคำจากกระเป๋านั่งและให้หาคำตอบที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มใหญ่ที่เหมือนกันกับบัตรคำนั้น
3. เล่นเกม "จำใจ" จากจำนวนของบัตรคำที่เรียงกว่าหน้ากับพื้นหรือบนโต๊ะวิธีเล่น ในขณะที่เพื่อนช่วยกันร้องเพลง "จำใจมะเชื่อเปราะ...นกขุนทองร้องวู้" ให้นักเรียนชี้หรือชี้นิ้วชี้ไปยังบัตรคำแต่ละใบที่วางคว่ำไว้ เมื่อจบเสียงร้องเพลงของเพื่อน บัตรคำใดที่นักเรียนชี้ไว้ใบสุดท้ายในทันทีที่จบ นักเรียนจะหยิบบัตรคำนั้นมาเก็บไว้ และให้นักเรียนคนอื่น ๆ ชีบบัตรคำแต่ละใบที่วางคว่ำอยู่โดยเพื่อน ๆ ช่วยกันร้องเพลงต่อไปอย่างนี้เรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดบัตรคำที่คว่ำไว้ นักเรียนคนใดในกลุ่มสามารถนำบัตรคำมาเรียงต่อกันเป็นประโยคได้ก่อน คนนั้นจะเป็นผู้ชนะ คำในบัตรคำที่เตรียมไว้ควรจะนำมาจากหนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนช่วยกันเขียนขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนจำคำเหล่านั้นได้แม่นยำยิ่งขึ้น

4. ให้นักเรียนผลัดกันพูดประโยคใดประโยคหนึ่งที่ละคน จากเรื่องที่นักเรียนช่วยกันแต่งในหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันหามบัตรคำมาเรียงเป็นประโยคตามที่พูด ให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยคที่เรียงบัตรคำเข้าด้วยกัน เพื่อตรวจสอบว่าถูกต้องหรือไม่ นักเรียนอาจจะใช้การค้นคว้าจากหนังสือเล่มใหญ่และหามบัตรคำมาเทียบเพื่อเรียงประโยคเหล่านั้นได้

5. นักเรียนหรือครูช่วยกันจัดบัตรคำให้เป็นประโยค โดยให้นักเรียนคนหนึ่งหันหลังให้แล้วครูหรือนักเรียนเอาบัตรคำในประโยคใบหนึ่งไปวางไว้ในกระเป๋านั่ง จากนั้นให้นักเรียนทุกคนหันหลังกลับมาดูแล้วอ่านประโยคนั้นโดยให้นักเรียนผลัดกันไปหาบัตรคำที่ถูกต้องทีละคน เพื่อจะไปวางในประโยคที่จัดไว้

6. แทนที่จะหาคำในกระเป๋านั่งมาใช้ดังกิจกรรมข้อที่ 5 ครูอาจเรียกให้นักเรียนออกมาเขียนคำคำหนึ่งบนบัตรคำ ถ้านักเรียนเขียนไม่ได้ให้กลับไปหาคำนั้นในกระเป๋านั่ง เพื่อเปรียบเทียบหรือตรวจสอบการสะกดคำของตนเองได้

7. ครูป้อนคำใดคำหนึ่งในหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน โดยปิดเพียงอักษรตัวแรกหรือตัวที่ 2 ไว้ พยายามให้นักเรียนเดาว่าเป็นคำใด จากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มตรวจสอบคำตอบโดยการเทียบคำ และอ่านคำนั้น ๆ จากหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน

8. ให้นักเรียนหาคำที่เริ่มต้นด้วยตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรที่เหมือนกันกับคำที่กำหนดให้

9. ให้นักเรียนหาความาเพิ่มในประโยค โดยให้เลือกคำจากหลาย ๆ คำจากกล่องเก็บบัตรคำ เพื่อให้ได้ประโยคที่ถูกต้อง นักเรียนจะอภิปรายและตัดสินใจร่วมกันว่าจะใช้คำใดเป็นพิเศษ ใ้ค่อยๆ มีความหมายหรือไม่ ทั้งนี้ครูอาจจะอนุญาตให้นักเรียนคิดคำซึ่งอาจไม่อยู่ในกลุ่มบัตรคำก็ได้

10. ครูหรือนักเรียนคว่ำบัตรคำ 2 - 3 บัตร ภายในประโยค 1 ประโยค หรือซ่อนบัตรคำเหล่านั้นไว้ แล้วให้นักเรียนทายว่าประโยคสมบูรณ์ทั้งหมดคืออะไร ถ้าใครพูดได้ เป็นประโยคที่มีความหมายพอที่จะเข้าใจได้จะได้ 1 คะแนน ถ้าถูกต้องสมบูรณ์จะได้ 2 คะแนน

11. นักเรียนจำแนกประโยคจากบัตรคำ โดยครูหรือนักเรียนสลับบัตรคำเหล่านั้น และให้นักเรียนผลัดกันเรียงประโยคคนละ 1 ประโยค อาจจะให้เรียงมากกว่า 1 ประโยคก็ได้

12. ให้เด็กนั่งเป็นวงกลม แล้วครูแจกบัตรคำให้นักเรียนทุกคน แต่ละคนจะได้รับบัตรคำคนละ 5 - 6 ใบ แต่ละคนจะเก็บบัตรของตนเองไว้ไม่ให้เพื่อนเห็น นักเรียนอาจจะนำบัตรคำมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนที่นั่งใกล้เคียงกันก็ได้ครั้งละ 1 บัตร จนกว่านักเรียนคนใดคนหนึ่งภายในวงสามารถเรียงเป็นประโยคได้และมีความหมายอาจใช้วิธีอื่นบ้างก็ได้ เช่น ให้นักเรียนทีละคนผลัดกันหยิบบัตรคำทีละใบจากกองบัตรคำที่เรียงซ้อนไว้ตรงกลาง (คล้ายการเล่นไพ่ไทย)

13. แจกบัตรคำอักษรให้นักเรียนแต่ละคนภายในกลุ่มโดยผลัดกันเรียงบัตรคำเป็นคำไว้ข้างตัวเอง จะผลัดกันเรียงจนกว่าจะไม่มีนักเรียนคนใดแต่งหรือเรียงคำได้อีกจึงจบเกม

เกมที่ใช้เสริมกิจกรรมทางภาษาอื่น ๆ อาจนำมาใช้ได้ด้วย จุดมุ่งหมายต่าง ๆ กัน เช่น เกมฝึกการประสมคำใหม่ การผันเสียง ฯลฯ

กิจกรรมอื่น ๆ อาจนำมาแทรกได้เช่น เพลง การแสดงท่าทางประกอบเสียง การใช้กิจกรรมใดก็ตามที่แทรกเข้ามาในชั้นนี้ ต้องพิจารณาอยู่เสมอว่า เนื้อหาในกิจกรรมเหล่านั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนอยู่หรือไม่

การที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ย่อมจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ พอใจ และเกิดแรงจูงใจภายในของตนเองในการเรียนภาษาขึ้นได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนย่อมจะพัฒนาสูงขึ้นเช่นกัน

การประเมินผล สังเกตความถูกต้องในการใช้บัตรคำ และการเล่นเกม เช่น ความถูกต้องในการเทียบคำ การเรียงเรียงประโยค การเขียนสะกดคำ การจับหรือเขียนเครื่องหมายวรรคตอนในประโยคหรือการเล่นเกมต่าง ๆ

การสอนแบบมุ่งประสมการฝึกภาษาทั้งสี่ประเภทวิธีการ

หนังสือประเภทวิธีการนี้ กระบวนการของกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 1 และ 2 จะกระทำไ้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ในขั้นนี้จะเปลี่ยนแปลงไปดังนี้

ก. แนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง "มาทำข้าวลอยกันเถอะ"

ครูแนะนำอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำขนม ได้แก่ แป้งข้าวเหนียว น้ำตาลทราย ฯลฯ

ข. ครูสาธิตวิธีการทำที่ละขั้นตอนอย่างช้า ๆ และชัดเจน

ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปราย

อ่านออกเสียง เล่มพหุบาทสมมุติ

ในขั้นตอนนี้ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไป และลงลำดับเรื่องราวว่าครูทำอย่างไรบ้างช้า ๆ กัน เช่น "เมื่อก็ครูทำอะไร หนูจำได้ไหม หนูลองทำตามดูสิคะ แล้วทำอะไรต่อไป" ฯลฯ

จากนั้นให้นักเรียนลองทำตามครูถึงขั้นตอนการทำสิ่งต่าง ๆ อย่างช้า ๆ แต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มประมาณ 4 - 5 คน พร้อมทั้งแจกวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ให้ครบทุกอย่าง และให้นักเรียนทำสิ่งที่เรียนมาตามครู ก่อนลงมือทำควรให้นักเรียนทุกคนลองพูดคุยทวนลำดับขั้นตอนของวิธีการทำสิ่งเหล่านี้อีกครั้ง และจึงให้นักเรียนลงมือทำ ครูคอยเดินดูช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ให้ทำงานให้เสร็จเรียบร้อยและเตรียมผลงานของกลุ่ม พร้อมทั้งเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

ครูให้นักเรียนช่วยกันลำดับขั้นตอนวิธีการทำสิ่งนั้นอีกครั้งและเริ่มทดลองกันเขียนเรื่องเกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งนั้น ๆ เป็นขั้น ๆ หรือเป็นข้อ ๆ ก็ได้ เช่นเดียวกับที่เคยกล่าวมาแล้วในขั้นที่ 3 เช่น หนึ่ง ทรวจุอุปกรณ์ว่าครบหรือไม่

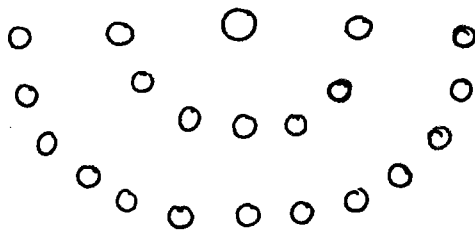
สอง

ขั้นตอนที่ 4 และ 5 ก็ดำเนินการต่อไปเหมือนที่กล่าวมาแล้ว

ในการทำหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียนวาดภาพประกอบวิธีการในแต่ละขั้นตอนของวิธีการด้วย หรืออาจจะใช้การถ่ายรูปไว้แล้วให้นักเรียนเรียงขั้นตอนการทำ

การจัดชั้นเรียน

ครูควรจัดห้องเรียนมีบริเวณโล่งและกว้างพอสมควรสำหรับนักเรียนทำกิจกรรม ให้นักเรียนนั่งกับพื้นหรือเก้าอี้เล็ก ๆ ในลักษณะครึ่งวงกลมรายรอบครู ทั้งแผนภูมิต่อไปนี้

การจัดชั้นเรียนในลักษณะนี้ จะช่วยให้นักเรียนและครูมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ซึ่งจะง่ายต่อการสอน และการใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน นอกจากนี้การควบคุมนิสัยก็ง่ายขึ้นด้วย เพราะครูสามารถกวาดสายตาค้นห้ทั่วถึงและนักเรียนจะมีความรู้สึกว่าเรียนในสภาพที่เป็นกันเองกับครูมากขึ้น และบรรยากาศของห้องเรียนที่สบายใจแบบเฝื่อน ที่ว่าง ๆ ในห้องเรียนด้านหน้าและด้านหลังของห้องเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ และเล่นเกม และกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ได้สะดวกขึ้น

ครูควรจัดเก็บของและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำกิจกรรมของนักเรียน โดยให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบดูแลสิ่งของ และเก็บเข้าที่เมื่อใช้แล้วทุกครั้ง

บริเวณฝาห้องเรียนหรือบนบอร์ดอาจติดกระดานแผ่นใหญ่ให้นักเรียนเขียนเรื่องกับครู (ในชั้นตอนที่ 3) ไว้ด้วยสักระยะจนกว่านักเรียนจะเรียนจบหน่วยการ เรียนนั้นไปแล้ว และมีหน่วยการเรียนอื่นมาใหม่ เป็นต้น

ควรจัดที่เก็บบัตรคำและที่แขวนสมุดเล่มใหญ่ของนักเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ควรจัดเป็นบริเวณที่นักเรียนจะกลับมาเรียนหนังสือได้สะดวก เช่น หลังห้องเรียน มุมห้อง เป็นต้น บัตรคำที่ใส่ครูควรเก็บใส่กล่องไว้เป็นชุดพร้อมทั้งเขียนชื่อเรื่องที่นักเรียน ในหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มไว้ด้วย เพื่อให้นักเรียนสะดวกที่จะกลับมาเล่นและค้นคว้าได้ ความต้องการ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 5 - 26)

จากวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสอนแบบนี้เริ่มจากโครงสร้าง ลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง บทเรียนที่เขียนขึ้นโดยครูและนักเรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมในการสร้างคำราชาภาษา ร่วมกัน เพื่อให้เป็นแหล่งในการค้นคว้า ประเมินผล และปรับปรุงตนเองของนักเรียน ครูเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ กระตุ้น จักสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และสนับสนุนให้เกิดประสบการณ์ สำเร็จในการเรียนภาษา

หลักเกณฑ์ในการสร้าง เรื่อง เพื่อใช้ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์ ได้เสนอแบบของการสร้าง เรื่อง ที่สำหรับเด็กไว้ดังนี้

คือ

1. เนื้อเรื่องของหนังสือ เป็นเรื่องที่มีแนวทิศทางกับความสนใจ ความต้องการ สนุกสนาน มีคุณค่าในแง่คิด เป็นเรื่องที่สั้นง่าย มักจะเป็นเรื่องฉงนพิศ การท่องเที่ยว นิยายและนิทานต่าง ๆ ตัวละครของเรื่องเป็นคนที่มีความประทับใจ

2. การวางโครงเรื่องที่ ซึ่งประกอบด้วย

2.1 เอกภาพ (Unity) คือมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีใจความ และความมุ่งหมายสำหรับเรียนอย่างเดียวกัน ข้อความต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับ ความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.2 สัมพันธภาพ (Coherence) คือ เนื้อเรื่องข้อความเกี่ยวโยง กันและดำเนินเรื่องราวไปตามความสำคัญ ซึ่งมีความต่อเนื่องกันประจักษ์ชัด

2.3 สารัตถภาพ (Emphasis) คือ การเน้นใจความที่สำคัญ ความใดที่จะช่วยสนับสนุนเนื้อเรื่องได้เด่นชัดจะต้องกล่าวถึงให้มาก ๆ และวางอยู่ในที่เด่น

3. การใช้ภาษาในหนังสือเด็ก คำที่นำมาใช้ไม่ควรเกินไป ใช้ได้ตรงกับ ความหมาย กระชับรัดกุม เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง สละสลวยประทับใจผู้อ่าน ส่วนประโยคที่นำมาผูกเป็นเรื่องจะต้องกระชับรัดชัดเจน เรียงประโยคให้ถูกต้องกับ หน้าทีและความหมาย เลือกใช้ประโยคสั้นและประโยคยาวให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วยของผู้อ่าน (สมศักดิ์ ศรีมาโนชน. 2523 : 1 - 5)

ณรงค์ ทองปาน ได้สรุปหลักเกณฑ์ในการเขียนเรื่องสำหรับเด็กว่าก่อนที่จะลงมือเขียน ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เขียนเพื่อให้เด็กฟังหรือให้เด็กอ่าน ถ้าเป็นการเขียนเพื่อให้เด็กอ่าน จะต้องนึกถึง ความสามารถของผู้อ่านด้วยว่าผู้อ่านมีอายุอยู่ในกลุ่มใด มีความสามารถในการอ่านมากน้อยแค่ไหน เข้าใจเรื่องเพียงมีความรู้เรื่องคำศัพท์เท่าใด

2. จิตวิทยาที่ควรคำนึงในการสร้างเรื่องสำหรับเด็ก เช่น ความเจริญทางภาษา ความเจริญทางร่างกาย ความสนใจในการอ่าน

3. เรื่องที่ใช้เรียนจัดอยู่ในประเภทใด เช่น นิทาน นิยาย ขรรษชาติ ศึกษา เป็นต้น ควรมีการวางแผนการเขียนให้ชัดเจนดังนี้

3.1 กำหนดขอบเขตของเรื่องที่จะเขียน เช่น เรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน นิทานคติสอนใจท่านองอัสป นิทานเกี่ยวกับสัตว์ นิยายเกี่ยวกับสัตว์ ที่ให้สัตว์มีพฤติกรรมเหมือนคน เป็นต้น

3.2 กำหนดแก่น แนวคิด หรือสาระของเรื่อง คือ เมื่อเลือกเรื่องประเภทใดแล้วต้องพิจารณาเรื่องนั้นว่ามีจุดประสงค์จะให้เด็กได้รับอะไร มีอะไรเป็นสาระสำคัญ เช่น ความกล้าหาญ ความสามัคคี เป็นต้น

3.3 ตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม

3.4 การวางโครงเรื่องควรมี 3 จุด คือ จุดเริ่มต้น จุดกลางเรื่อง และจุดจบหรือตอนจบของเรื่อง

4. การใช้ภาษาควรใช้ภาษาง่ายเข้าใจได้ทันที สุภาพ ระวังภาษาเหมาะสมกับวัย (ณรงค์ ทองปาน. 2526 : 73 - 77)

ปราณี เชียงทอง ได้สรุปการเขียนเรื่องสำหรับเด็กไว้ดังนี้ คือ

1. ต้องทำความเข้าใจผู้อ่าน คือ รู้จิตวิทยา ความสนใจ และความชอบของเด็กวัยต่าง ๆ เด็กโตมักเอาตัวเองเข้าไปเปรียบเทียบกับตัวละครในเรื่องที่เขียน เรื่องที่เขียนจะต้องสมเหตุสมผล ตัวละครมีลักษณะโน้มน้าวจิตใจของเด็กให้มีคุณธรรม จริยธรรม เมตตา กรุณา กล้าหาญ มีความสามารถในการเผชิญภัย และเอาชนะอุปสรรค

2. การเขียนเรื่องสำหรับเด็กไม่ควรเป็นเรื่องสั่งสอนโดยตรง เพราะจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกต่อต้านไม่อยากอ่าน การเขียนควรเขียนผ่านของสอแทรกคุณธรรม และค่านิยมที่ดีต่าง ๆ อย่างแยบยลโดยไม่ให้เด็กรู้ตัวว่าเป็นการสอน

3. ข้อความแต่ละตอนจะต้องมีค่าสำหรับเด็ก คือ ต้องให้อ่านเพลิดเพลิน สนุกสนาน ตื่นเต้น แทรกอารมณ์ขันการดำเนินเรื่องรวดเร็ว (ปราณี เชียงทอง. 2526 : 134)

นอกจากนี้ หทัย กันหยง ได้สรุปหลักการในการสร้างเรื่องสำหรับเด็ก ซึ่งควรยึดถือดังนี้

1. หลักการสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1.1 การตั้งชื่อเรื่อง ต้องมีลีลาเร้าใจ สอดคล้องกับเนื้อหา ภาษาทันสมัย สั้น กระชับ ใ้ใหม่ในภาพทางจริยธรรม

1.2 การสร้างเอกภาพ (Unity) ของเค้าโครงเรื่อง ฉาก และ การใช้ภาษามีจุดศูนย์กลางแห่งความคิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

1.3 การสร้างสัมพันธภาพ (Coherence) คือเรื่องผูกพันกันเป็นลูกโซ่ตลอดทั้งเรื่อง

1.4 การสร้างสำริดภาพ (Emphasis) เน้นเพื่อให้เกิดความหนักแน่น ชัดเจน

1.5 การสร้างดุลยภาพ (Balancing) คือ การปรับภาวะให้เกิดความพอเหมาะความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน

1.6 สร้างประติมากรรม (Invention) คือ การตกแต่งงานที่เขียนให้เกิดความสละสลวย สร้างความซาบซึ้งเร้าใจให้เด็กอยากอ่านหนังสือ

1.7 สร้างจรรยาบรรณ (Ethicality) คือ เรื่องที่สร้างต้องมีคุณธรรม จริยธรรม

2. การใช้ภาษาสำหรับเด็ก ใช้ภาษาพูดหรือสนทนาที่เป็นธรรมชาติ เน้นการใช้ลักษณะนามรูปที่ 1 ภาษาสอดคล้องกับภาพในหนังสือ สุนภาพ ทันสมัย และเป็นประโยชน์ ๗ ทลออกจนถูกต้องของความหลักไวยากรณ์ด้วย

3. การจัดภาพในหนังสือสำหรับเด็ก เด็กโตขนาด 6 - 12 ขวบ ควรใช้ภาพขนาดครึ่งของหน้า อาจจะเป็นภาพเหมือนหรือการ์ตูนก็ได้ ส่วนสีนั้นเด็กเล็กและเด็กโตมักจะชอบสีแดงและสีนูนมาก โดยเน้นสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน และสีเขียว

4. การใช้ขนาดตัวอักษร เด็กโตควรใช้ 24 พอยท์ (3 มม.)

5. การจัดหน้าควรคำนึงถึงดุลยภาพ คือ สร้างความรู้สึกที่สมดุลย์ของผู้อ่าน หนังสือมีแกนของเนื้อหาทั้งซ้ายและขวา ภายในหนังสือมีความกลมกลืนกันอย่างสนิท มีจุดเด่นเร้าอารมณ์ (หทัย คันหยง. 2529 : 108 - 159)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

งานวิจัยในประเทศ

โกมล บัวผืน ไค้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปภาษาไทยเรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปชนิดเส้นตรง (Linear Programmed) ผลปรากฏว่า เมื่อนักเรียนเรียนบทเรียนสำเร็จรูปครบแล้ว ทอบคำถาม

ในบทเรียนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 94.49 และนักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัด
หลังจากการเรียนรู้บทเรียนสำเร็จรูปแล้วได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ย 87.33 และเพื่อ
ความก้าวหน้าทางการเรียน ควรปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง ก็จะทำให้บทเรียนมีประสิทธิภาพ
ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (โกมล บัวเขียน. 2521 : 100)

เชาวนี เกศเพทวงศ์ ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการสอนฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบฝึกหัด
ได้ผลดีกว่าการสอนโดยไม่ใช้แบบฝึกหัด (เชาวนี เกศเพทวงศ์. 2524 : 49)

อักษร รุ่งมณี ได้เปรียบเทียบการเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติ
ต่อการอ่าน ระหว่างการสอนแบบปกติ และการสอนโดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน
โดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านประกอบปกติ จะมีผลเพิ่มของคะแนนความเข้าใจ
ในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างทดลอง มีอัตราการเพิ่ม
ของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งด้านความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่าน
(อักษร รุ่งมณี. 2525 : 92)

พิมพ์พร อุทัยเลิศ ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจ
ในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทาง
ความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างการเรียนรู้ทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึก ทำให้ทักษะ
การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น (พิมพ์พร อุทัยเลิศ. 2526 : 50)

วันเพ็ญ สุทธิภัย ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติ
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วลำดับเรื่องราวกับวิธีการอ่าน
แล้วทำแบบฝึกหัด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
วัดลาดชะโด อำเภอดักไถ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2528 โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มทดลองที่ 2 30 คน ผลการวิจัย
พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีอ่านแล้วลำดับเรื่องราวมีความเข้าใจในการอ่าน
สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
(วันเพ็ญ สุทธิภัย. 2528 : 63)

พรทิพย์ สุทธิพันธ์ ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่าน
จับใจความที่เรียนโดยใช้กับไม่ใช่แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง โดยใช้กลุ่มทดลอง 25 คน กลุ่มควบคุม
25 คน ผลการวิจัยสรุปว่า สัมฤทธิ์ผลการจับใจความสำคัญของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มทดลองซึ่งใช้แบบฝึกหัดการอ่าน
มีคะแนนการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกการอ่าน (พรทิพย์ สุทธิพันธ์.
2529 : 51)

งานวิจัยต่างประเทศ

เบสท์ ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านโดยใช้โปรแกรมการฝึก กลุ่มตัวอย่าง
เป็นนักเรียนเกรด 2 - 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมการฝึก
มีความเข้าใจในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึกและความเข้าใจของครูด้วย
(Best. 1969 : 3316 - A) ซึ่งสอดคล้องกับ ชิโรคา ได้ทำการวิจัยเรื่อง
การจัดโปรแกรมการอ่านหนังสือให้แก่นักเรียนว่ามีผลต่อความสามารถในการอ่าน
ของนักเรียนหรือไม่ควร ผลปรากฏว่าโปรแกรมการอ่านที่ครูจัดให้แก่นักเรียนแต่ละวัน
มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน นักเรียนสนใจอ่านหนังสือมากขึ้นและอ่าน
ได้มากขึ้น (Sirota. 1971 : 2320 - A)

เกรวีสัน ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียน ในขณะที่กิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติและแบบใช้ความนึกคิดเพื่ออ่าน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนอ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมอ นั้นแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในรูปคิดเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมชาติ ไม่ควรใช้ความนึกคิดซึ่งนัก มีแนวโน้มในการตอบคำถามแบบไม่คิดเชิงวิจารณ์และไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนเอง (Davidson. 1973 : 6273 - 4)

แบลร์ และราห์ส ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านที่มีการวิจัยโดยไม่ต้องใช้เหตุผล จุดมุ่งหมายเพื่อหาความแตกต่าง ของความเข้าใจในการอ่านระหว่างการระลึกได้ การวินิจฉัยขั้นต้นและการวินิจฉัยขั้นสูง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 - 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในชิคาโก จำนวน 102 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านที่ปรับปรุงใหม่ระดับกลาง ผลปรากฏว่าคำถามที่ให้นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าคำถามที่มีความหมายตามตัวอักษร นักเรียนที่ตอบคำถามที่วินิจฉัยขั้นต้นและขั้นสูงทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน (Blair and Rathes. 1978 : 29 - 31)

เจเน็ต และคนอื่น ๆ ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้เครื่องมือชนิดใดในการวัดความเข้าใจในการอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเลือกแบบทดสอบและบทความที่ใช้ในการอ่าน จะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 จำนวน 164 คน เครื่องมือที่ใช้มีบทความ 4 เรื่อง ให้อ่านแล้วทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ 4 แบบ คือ แบบเลือกตอบ (Multiple) แต่ละบทความมีคำถาม 8 - 12 ข้อ แบบระลึกได้ (Recall) คือนักเรียนจะเขียนสิ่งที่จำได้จากบทความที่อ่านแบบเติมคำ (Cloze) จะเว้นทุก 5 คำ ไว้ให้เติม แบบเลือกคำตอบเติม (Hoze) เว้นทุก 5 คำ และมีคำให้เลือกมาเติม เพียงคำเดียวจาก 3 คำ บทความที่มีความยาวประมาณ 127 - 142 คำ รูปแบบของเรื่องแตกต่างกัน เขียนแบบเทพนิยาย เรื่องเล่า และอธิบาย ปรากฏว่า แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ และเลือกคำตอบง่ายกว่าแบบระลึกได้ และแบบเติมคำ ส่วนบทความที่เขียนแบบเทพนิยายเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่สุด บทความอธิบายค่อนข้างยาก (Jonet and others. 1980 : 233 - 236)

ฮาฟเนอร์ และพาล์มเมอร์ ได้ศึกษาผลของการใช้คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน จากการสอน 3 วิธี คือ

1. วิธีใหม่บอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค (Matter - retation Matter)
2. วิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุผล
3. วิธีเรียนคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างเกรด 9 จำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีที่ 1 มี 20 คน เรียนวิธีที่ 2 มี 15 คน และเรียนวิธีที่ 3 มี 25 คน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ครึ่ง แล้วทดสอบเกี่ยวกับ

1. อ่านคำศัพท์
2. ระดับความเข้าใจในการอ่าน
3. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน
4. การวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน

พบว่า การสอนด้วยวิธีใหม่บอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค และวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุผล ได้ผลดีกว่าวิธีเรียนคำศัพท์ นอกจากความสามารถในการอ่านคำศัพท์ เท่านั้นที่สอนด้วยวิธีใหม่บอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยคกับวิธีเรียนคำศัพท์ที่ได้ผลไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านผลลัพธ์ระหว่างเพศ (Hafner and Palmer. 1980 : 34)

ไบรอัน ได้ศึกษาผลของการอ่านออกเสียงที่มีต่อเด็กวัยรุ่นในด้านคำศัพท์ การอ่านเอาเรื่องและทัศนคติที่มีต่อการอ่าน ผลจากการศึกษาพบว่า ผลการอ่านออกเสียงจะมีประโยชน์ ถ้าใช้กับนักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เข้าใจคำศัพท์อ่านเอาเรื่องและทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน (Brian. 1983 : 2215 - A)

แบบสั ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้ยุทธวิธีโดยการตั้งเงื่อนไข เพื่อให้เกิดความเข้าใจด้านความรู้ที่มีต่อความรู้ความเข้าใจ และการระลึกได้ในการอ่าน รุขมุง หมายเพื่อประเมินโครงการพัฒนาความรู้ของนักเรียนระดับ 4 เกี่ยวกับกระบวนการอ่านและการสอน โดยใช้ยุทธวิธีในการตั้งเงื่อนไข เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ กลุ่มควบคุมให้อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษาเพื่อหาคำถาม ส่วนกลุ่มทดลองให้วางแผนการอ่าน เช่น เติมนตนเองว่าการอ่านเป็นกระบวนการคิด กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นต้น ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่าน ไม่แตกต่างจาก กลุ่มควบคุมแต่กลุ่มมีความรู้เกี่ยวกับวิธีอ่านให้โดยสมัครระดับค่า การใช้บัตรเตือนเป็นวิธีการที่มีผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน (Babbs. 1983 :

174 - A)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

ยุพดี พลเวชประชาสุข ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำและทักษะต่อการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนเรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ยุพดี พลเวชประชาสุข. 2525 : 56)

มาสวิล รักษ์นันทเกิด ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนวัดบางสะแกในกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำยากสูงกว่าการสอน

ก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนการเขียนสะกดคำตามกิจกรรมตามแผนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มาสวิลล รักษานเกก. 2526 : 78 - 79)

นันทา คาวดวงเคน ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำโดยใช้เกม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 โรงเรียนวิจิตร กรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนโดยใช้เกม มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (นันทา คาวดวงเคน. 2528 : 50 - 51)

งานวิจัยต่างประเทศ

บลูเวส ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำแบบอนุमानกับแบบอุปมาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 58 คน และนักเรียนระดับ 5 จำนวน 58 คน โดยทำการสอนทุกวันเป็นเวลา 14 วัน ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอนุमानสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยังพบว่าเพศและระดับชั้นเรียนของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำ (Blewett. 1974 : 2115)

แมคแอลวี ได้ศึกษาหลักการสอนเพื่อตรวจสอบให้ถูกต้องสำหรับการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 จำนวนทั้งหมด 721 คน ใช้เวลาศึกษา 3 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อตรวจให้ถูกต้องมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนเพื่อตรวจให้ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับนักเรียนระดับ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อตรวจให้ถูกต้องกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนเพื่อตรวจให้ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (McELWEE. 1975 : 7031 - 7032)

ชเวนดิงเกอร์ ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง แบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพจริง และผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนของจริง (Schwendinger. 1977 : 51)

จากการศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียน พอสรุปได้ว่าวิธีการสอนเขียนจะต้องใช้กิจกรรมการสอนหลายอย่าง เพราะเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญและความสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

งานวิจัยในประเทศ

เจียมจิต ห้าวหาญ ได้ทำการศึกษากการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำ โดยใช้วิธีนำเรื่อง 3 แบบ ได้แก่ แบบย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องแบบบอกโครงเรื่อง และแบบที่มีข้อทดสอบถูกผิด กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 46 คน จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มที่อ่านบทความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ มีความเข้าใจในการอ่านพอ ๆ กัน การนำเรื่องแบบบอกโครงการเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความคงทนในการจำสูงกว่าการนำเรื่องอีก 2 แบบ และความเข้าใจในการอ่านกับความคงทนในการจำสัมพันธ์กัน (เจียมจิต ห้าวหาญ. 2522 : 61)

ฉวีวรรณ จินกาพล ได้ทำการศึกษาความเข้าใจความหมายของคำนาม และความคงทนในการจำ โดยการใช้รูปภาพและการเล่านิทาน และการใช้ปริศนาคำทาย กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 90 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความคงทนในการจำ ความหมายของคำนาม โดยการใช้สื่อทั้ง 3 แบบ ไม่มีความแตกต่างกัน (ฉวีวรรณ จินกาพล. 2525 : 67 - 75)

จากผลการวิจัยในความสัมพันธ์ในการจำ แสดงให้เห็นว่าถ้านักเรียนมีความคงทนในการจำสูง จะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น อันจะส่งผลต่อการเขียนสะกดคำที่ดีด้วย

งานวิจัยต่างประเทศ

คอรี และไมเคิล ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในการเรียนรู้ระหว่างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการสอนตามปกติ วิชาจิตวิทยาเบื้องต้น พบว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความคงทนในการเรียนสูงกว่ากลุ่มการสอนตามปกติ (Corey and Micheal. 1973 : 17 - 19)

แบตตี้ ได้ศึกษาแบบเรียนโปรแกรมเรื่องการจักหมู พบว่า กลุ่มทดลองเรียนรู้ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนความคงทนในการเรียน กลุ่มทดลองมีความคงทนในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม (Batty. 1973 : 2520 - 2526)

จากเอกสารการวิจัยจะเห็นได้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ด้วยตนเอง และวิธีการสอนที่เป็นระบบซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้สูงขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ในปี 1984 ริชาร์ด วอล์คเกอร์ เบรตตัน บาร์ทเลต และ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้เวลา 8 คาบ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนสามารถอ่านและเข้าใจความหมายได้ ทั้งที่เป็นนักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน และนักเรียนมีพื้นฐานที่ดีต่อภาษาอังกฤษ (Richard Walker, Bredan Bartlett and Saowalak Rattanaovich. 1984)

นัคคา ชวรนที ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามแนวคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมทวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคู่มือครู (นัคคา ชวรนที. 2530 : 104)

ประภาพันธุ์ นิลอรุณ ได้ศึกษาความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษา โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา และวิธีสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก ผลการทดลองปรากฏว่า เด็กปฐมวัยที่ใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยวิธีสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก (ประภาพันธุ์ นิลอรุณ. 2530 : 75)

จากผลการวิจัยดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ทำให้เด็กเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา เพื่อให้การสื่อสารทางการพูดและการเขียน ตลอดจนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ซึ่งจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานทางการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับแบบปกติแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนคำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับแบบปกติแตกต่างกัน

3. ความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษากับแบบปกติแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นโรงเรียนขนาดกลาง เขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 โรงเรียน (รายชื่อโรงเรียนอยู่ในภาคผนวก)

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนวัดประชานาถ ซึ่งมี 2 ห้องเรียน ที่จัดคณะเด็กตามความสามารถ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มโรงเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 โรงเรียน จากนั้นแล้วสุ่มห้องเรียนออกมาเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง ใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

กลุ่มควบคุม ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดลองใช้เครื่องมือ
พบว่าเด็กในชั้น 1, 2, 3 ได้ผล 17
ผลรวม 17, 16, 15 ได้ผล 17
ผลรวม 17, 16, 15 ได้ผล 17

4

2. เครื่องมือในการวิจัย

2.1 เครื่องมือทดลอง ได้แก่

2.1.1 หนังสือเรียนที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัย
สร้างขึ้น

2.1.2 แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.1.3 แผนการสอนแบบปกติ

2.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ

3. การสร้างและทดลองใช้เครื่องมือ

3.1 หนังสือเรียนที่ใช้ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยมีขั้นตอน
การสร้างดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักเกณฑ์การสร้างเรื่องจาก ปราณี เชียงทอง
(2526 : 34) ณรงค์ ทองปาน (2526 : 75 - 77) สมศักดิ์ ศรีมาโนชน
(2523 : 1 - 5) และ หทัย กันทอง (2529 : 108 - 159) ดังนี้

3.1.1.1 นำคำศัพท์ที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 10, 11 และ 12 รวมทั้งคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันของ
นักเรียนควย

3.1.1.2 ระบุถึงความคิดรวบยอด แล้วนำคำศัพท์ที่รวบรวมไว้
มาสร้างเรื่องโดยให้สอดคล้องกับความคิดรวบยอดนั้น เช่น

3.1.1.2.1 เรื่องน้อยเบื้อรัง มีความคิดรวบยอด
ว่า การพอใจในบ้านของคนย่อมเป็นสุข

3.1.1.2.2 เรื่องการค้าที่น่าสนใจ มีความคิด
รวบยอดว่า การค้าขายแม้จะเหนื่อยแต่ก็อิสระ

3.1.1.2.3 เรื่องมาทำบัวลอยกันเถอะ

มีความคิดรวบยอดว่า การทำขนมกินเองนอกจากสนุกแล้วยังประหยัด

3.1.1.3 การสร้างเรื่องคว้านึงถึงธรรมชาติของการอ่าน
ประเภทของเรื่องที่เด็กวัย 7 - 8 ขวบ ชอบและสนใจ คือ ใ้ภาษาเหมาะสมกับ
วัยของเด็ก เนื้อหาของเรื่องสอคล้องกับคุณธรรม

3.1.2 ขอบเขตของเรื่องเป็นเรื่องเกี่ยวกับนิทาน 1 เรื่อง คือ
เรื่องน้อยเนื้อรัง เรื่องเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป 1 เรื่อง คือ การค้าที่น่าสนใจเรื่อง
เกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ อีก 1 เรื่อง คือ มาทำบัวลอยกันเถอะ แต่ละเรื่องมี
ภาพประกอบ

3.1.3 นำเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ และ
ผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย 3 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก) ให้ทรวพิจารณา
แก้ไข

3.1.4 นำเรื่องที่ปรับปรุงแล้วจัดทำเป็นรูปเล่มมีภาพประกอบ

3.1.5 นำเรื่องที่มีรูปภาพสมบูรณ์ ให้คณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์
และผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทยทั้ง 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

3.1.6 นำเรื่องที่สร้างขึ้นไปให้นักเรียนอ่านเพื่อรู้ความสนใจเกี่ยวกับ
หนังสือเหล่านี้

3.1.7 นำเรื่องที่สร้างนี้ไปจัดทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3.2 แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และคู่มือการสอน
ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2.2 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนอ่านและเขียนคำ ตามแนวการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3.2.3 สร้างแผนการสอนตามแนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3.2.4 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการควบคุม
 ปรินซิพัล และผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย 3 ท่าน เพื่อทบทวนพิจารณาแก้ไข

3.2.5 นำแผนการสอนที่ได้รับการทบทวนแก้ไขแล้ว ไปทดลองสอน
 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดนางรม เขตบางขุนเทียน แล้วหา
 ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในกิจกรรม การใช้สื่อการสอน และปริมาณเนื้อหา
 ที่ใช้ในกิจกรรม

3.2.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุม
 ปรินซิพัล พิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำไปสอนจริงกับกลุ่มทดลอง

3.3 แผนการสอนปกติ

3.3.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และคู่มือ
 การสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.3.2 สร้างแผนการสอนแบบปกติ

3.3.3 นำแผนการสอนที่สร้างแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุม
 ปรินซิพัล และผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย 3 ท่าน ให้ทบทวนพิจารณาแก้ไข

3.3.4 นำแผนการสอนที่ได้รับการทบทวนแก้ไขแล้ว ไปทดลองสอน
 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดนางรม เขตบางขุนเทียน แล้วหา
 ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในกิจกรรม การใช้สื่อการสอน และปริมาณเนื้อหา
 ในกิจกรรม

3.3.5 นำแผนการสอนมาปรับปรุง แล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุม
 ปรินซิพัล พิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำไปสอนกับกลุ่มควบคุม

3.4 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

3.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผลของ
 ชวาล แพทย์กุล (2520 : 11 - 406) และหนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย
 ของ จันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 119 - 124) แล้วสร้างแบบทดสอบวัดความ
 เข้าใจในการอ่าน

3.4.2 นำคำศัพท์ที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 10, 11 และ 12 มาผูกเป็นเรื่องสั้น ๆ ใช้สถานการณ์ที่ต่างไปจากบทเรียน เพื่อสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยสร้างคำถาม เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ เพื่อใช้ได้จริง 20 ข้อ

3.4.3 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสำนวนภาษาไทยให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.4.4 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้วจำนวน 35 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดนางรม และโรงเรียนวัดสะแกงาม จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอ่านาจจำแนก (x) โรงเรียนที่เลือกนี้เป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตเดียวกันสภาพทั่วไปของโรงเรียน ห้องเรียน และนักเรียนคล้ายคลึงกัน แล้วนำข้อสอบมาตรวจให้คะแนน โดยกอบถูกให้ 1 คะแนน กอบผิดหรือไม่กอบ ให้ 0 คะแนน

3.4.5 นำผลการสอบมาวิเคราะห์ความยากง่าย (p) และค่าอ่านาจจำแนก (x) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วใช้การางสำเร็จรูป จุง - เทห์ - ฟาน เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอ่านาจจำแนก (x) ทั้งแก่ .20 ขึ้นไป

3.4.6 นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้ว ไปสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดหัวกระบือ และโรงเรียนวัดเลา จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตเดียวกัน สภาพทั่วไปของโรงเรียน ห้องเรียนและนักเรียนคล้ายคลึงกัน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ โดยใช้สูตร คูเคอร์ - ริชาร์ดสัน 20 (Kuder - Richardson 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.74

3.4.7 นำแบบทดสอบที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ไปใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนหลังจากการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ

3.5.1 ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผลของ ชวาล แพทย์กุล (2520 : 11 - 406) และหนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย ของ จันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 119 - 124) แล้วสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ

3.5.2 นำคำศัพท์ที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 10, 11 และ 12 มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ โดยสร้างคำถามเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อใช้จริง 30 ข้อ

3.5.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำเสนอต่อ คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและส่วนานภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.5.4 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดนางรม และโรงเรียน วัดสะแกงาม จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โรงเรียนที่เลือกนี้เป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตเดียวกัน สภาพทั่วไปของโรงเรียน ห้องเรียนและนักเรียนคล้ายคลึงกัน แล้วนำข้อสอบมาตรวจให้คะแนนโดยครูผู้ให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.5.5 นำผลการเสนอมาวิเคราะห์ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ซึ่งแบ่งเป็น กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วใช้ตารางสำเร็จรูป จุง - เกห์ - ฟาน เลือกข้อสอบที่มี ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ทั้งคู่ .20 ขึ้นไป

3.5.6 นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้ว ไปสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดหัวกระบือ และโรงเรียนวัดเลา จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตเดียวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน ห้องเรียนและนักเรียนคล้ายคลึงกัน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ โดยใช้สูตร คูเคอร์ - ริชาร์ดสัน 20 (Kuder - Richardson 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.70

3.5.7 นำแบบทดสอบที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ไปใช้วัดความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนหลังจากการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. วิธีดำเนินการทดลอง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Posttest - only Design (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 219) ดังแผนผังการทดลองดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	-	X	T
CR	-	-	T

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้แบบแผนการทดลอง

- X แทน การ จัดกระทำ
R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
E แทน กลุ่มทดลอง
C แทน กลุ่มควบคุม
T แทน สอบหลังจากที่ทำการทดลอง

2. การดำเนินการทดลอง กระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531
ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเองทั้ง 2 กลุ่ม โดยทำการสอนวันละ 3 คาบ คาบละ
20 นาที สัปดาห์ละ 4 วัน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ จำนวนคาบทั้งสิ้น 192 คาบ
ใช้เวลาดังกำหนดในตาราง 2

ตาราง 2 การจัดตารางเวลาในการทดลองสอนแต่ละสัปดาห์

เวลา วัน	8.00 - 9.00	9.00 - 10.00
จันทร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
อังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พุธ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
พฤหัสบดี	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง ใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

กลุ่มควบคุม ใช้การสอนแบบปกติ

เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
 และความสามารถในการเขียนคำทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
 ในด้านความคงทนในการจำ กระทำการสอบหลังที่สิ้นสุดการทดลองแล้ว
 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำชุดเดิมไปสอบทั้ง 2 กลุ่ม

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) โดยใช้สูตร

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ โดยใช้ คูเคอร์ - ริชาร์ดสัน 20 (Kuder - Richardson 20)

$$r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	N	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบความแปรปรวนก่อนซ้ำทั้ง 2 กลุ่มนี้เท่ากันหรือไม่ ก่อนที่จะใช้ปรากฏว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันถึงนั้นจึงใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม
 s_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มทดลอง
 s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มควบคุม

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 59 - 86)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	อัตราส่วนวิกฤติ t ใน t - distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของความเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติภายหลังการทดลอง
3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติภายหลังการทดลอง

4. เปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติภายหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้าใจในการอ่าน
ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนที่ได้รับการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	ความเข้าใจใน การอ่าน		ความสามารถ ในการเขียนคำ		ความคงทนใน การจำ	
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
กลุ่มทดลอง	24	12.38	3.31	20.46	5.74	18.04	5.26
กลุ่มควบคุม	24	8.54	2.86	15.33	4.75	14.63	5.77

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับแบบปกติ

ก่อนที่จะทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้งสอง ได้ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวน โดยใช้ $F - test$ ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวน โดยใช้ $F - test$

กลุ่มตัวอย่าง	N	S	S^2	F
กลุ่มทดลอง	24	3.31	10.94	1.34
กลุ่มควบคุม	24	2.86	8.17	

$$F_{(01, 23)} = 2.62$$

จากตาราง 4 ค่าความแปรปรวนของความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสำหรับข้อมูลชุดนี้ใช้ $t - test$ แบบ Pooled Variance ทดสอบดังตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	s.	t
กลุ่มทดลอง	24	12.38	3.31	4.27 **
กลุ่มควบคุม	24	8.54	2.56	

$$t_{(01, 46)} = 2.70$$

จากตาราง 5 ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 และพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เป็นไปตาม
สมมติฐานข้อ 1

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำระหว่างนักเรียนที่ได้รับ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับแบบปกติ

ก่อนที่จะทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้งสอง ได้ทำการทดสอบ
ความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวน โดยใช้ $F - test$ ปรากฏผล

ดังตาราง 6

ตาราง 6 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวน โดยใช้ $F - test$

กลุ่มตัวอย่าง	N	S	S^2	F
กลุ่มทดลอง	24	5.74	32.95	1.46
กลุ่มควบคุม	24	4.75	22.58	

$$F_{(.01, 23)} = 2.62$$

จากตาราง 6 ค่าความแปรปรวนของความสามารถในการเขียนคำระหว่าง
นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสำหรับข้อมูลชุดนี้ใช้ $t - test$
แบบ Pooled Variance ทดสอบดังตาราง 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	24	20.46	5.74	3.44**
กลุ่มควบคุม	24	15.23	4.75	

$$t_{(01, 46)} = 2.70$$

จากตาราง 7 ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 และพบว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
มีความสามารถในการเขียนคำสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เป็นไป
ตามสมมติฐานข้อ 2

4. เปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับแบบปกติภายหลังการทดลอง

ก่อนที่จะทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้งสอง ได้ทำการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างความแปรปรวน โดยใช้ $F - test$ ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวน โดยใช้ $F - test$

กลุ่มตัวอย่าง	N	S	S^2	F
กลุ่มทดลอง	24	5.26	27.69	1.20
กลุ่มควบคุม	24	5.77	33.29	

$$F_{(.05, 23)} = 1.96$$

จากตาราง 8 ค่าความแปรปรวนของความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสำหรับข้อมูลชุดนี้ใช้ $t - test$ แบบ Pooled Variance ทดสอบดังตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	24	18.04	5.26	2.19*
กลุ่มควบคุม	24	14.63	5.77	

$$t_{(.05, 23)} = 2.02$$

จากตาราง 9 ความคงทนในการจำของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ภายหลังการทดลองสอบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และพบว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความคงทนในการจำ
สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการ เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ ซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนคำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติแตกต่างกัน
3. ความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง เขตบางขุนเทียน สังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนวัดประชามารุง ซึ่งมี 2 ห้องเรียน ที่จัดหาละเล้าตามความสามารถ ซึ่งได้โดยการสุ่มโรงเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 โรงเรียน จากนั้นแล้วสุ่มห้องเรียนออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
 - 3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยศึกษาและเขียนแผนการสอนตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้หนังสือเรียนที่สร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ในบทที่ 10, 11 และ 12 คอลอกจนคำศัพท์ที่นักเรียนใช้อยู่ในชีวิตประจำวันสร้างเป็นบทเรียนขึ้นใหม่ และสอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองมี 3 เรื่อง คือ
 - 3.1.1 น้อยเปื้อรัง
 - 3.1.2 การค้าที่นาสนใจ
 - 3.1.3 มาทำบัวลอยกันเถอะ
 - 3.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาบทเรียนที่ 10, 11 และ 12 ในหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้วเขียนแผนการสอนตามคู่มือนั้น
 - 3.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน สร้างจากคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 10, 11 และ 12 นำมาผูกเป็นเรื่องสั้น ๆ โดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ จากบทเรียน สร้างเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก (p) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.74

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ สร้างจากคำศัพท์
ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 10, 11 และ 12 โดยสร้าง
เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แต่ละข้อมีความยากง่าย
(p) ระหว่าง .20 - .80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และ
มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.70

7. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเองทั้งสองกลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2531 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 24 คาบ รวมเวลาสอนทั้งสิ้น 192 คาบ
คาบละ 20 นาที โดยมีขั้นตอนการดำเนินการกิจกรรมดังนี้

1. ก่อนการทดลองได้สุ่มห้องเรียนทั้ง 2 ห้อง ที่จัดเด็กละครกัน เป็นกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุม
2. ดำเนินการสอนภาษาไทยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างละ 96 คาบ
คาบละ 20 นาที ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ทำการทดสอบหลังการสอน (Posttest) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วย
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ
4. หลังจากการทดสอบแล้ว 2 สัปดาห์ ให้นำแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการเขียนคำ ไปทดสอบกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อวัดความคงทนในการจำ
5. ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

กลุ่มทดลอง

รวมคะแนนก่อนเรียน 100 คะแนน หลังเรียน 100 คะแนน
รวมคะแนนหลังเรียน 100 คะแนน

รวมคะแนน

รวมคะแนนก่อนเรียน 100 คะแนน หลังเรียน 100 คะแนน

- ผลก่อนเรียน-หลังเรียน
- รวมคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทาลาสติที่พื้นฐาน

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

โดยใช้ t - test แบบ Independent

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent

4. เปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ มีความสามารถในการเขียนคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ มีความคงทนในการจำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ที่ฟังไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่าน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ วิชาเรค วอลด์เลอร์ เบรินตัน บาร์ทเลต และเสาวลักษณ์ รัตนวิช ที่พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้เร็ว และ ดีกว่า ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา (Richard Walker, Bredan Bartlett and Saowalak Rattanavich. 1984 : 58) และสอดคล้องกับการวิจัยของ นันทรัตน์ ชื่นชนม์ ที่การวิจัยพบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำ แตกต่างกับการสอนด้วยวิธีปกติ (นันทรัตน์ ชื่นชนม์. 2531 : 62)

จากผลการวิจัยดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สาเหตุดังนี้

1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนที่มีกระบวนการ ที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ คือ ได้ฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 นี้ มีความสัมพันธ์กัน ทั้งกันขั้นที่ 1 - 5 โดยเฉพาะทักษะในการอ่าน ซึ่งเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญ ๆ แก่นักเรียน นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับเทคนิคการอ่านหลายประการ เช่น นักเรียน เกิดความสนใจ นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิม นักเรียนได้ระลึกเรื่องที่อ่านนั้นมาใช้ การระลึกเรื่องที่ได้อ่านและได้เล่น บทบาทสมมุติและการได้อ่านซ้ำ ๆ ช่วยให้นักเรียน อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ความสามารถจับใจความสำคัญ ที่ความ แปลความ และขยายความของเรื่องได้ ความสามารถเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ตรีเชีย ที่ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านว่า ควรเริ่มให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ แยกแยะ จับใจความสำคัญ เรียงลำดับข้อความ สรุปเรื่องราวและให้ข้อคิดเห็นได้ ตลอดจน แก้ปัญหาคำที่มีความหมาย (Tricia. 1982 : 74 - 79)

1.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่

ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน เพราะว่ามีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่ครูและนักเรียนจะต้องรวมกิจกรรมกันอยู่เสมอ เช่น การเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง การแสดงบทบาทสมมุติ การเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน และการทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งการทำกิจกรรมเหล่านี้ ครู นักเรียนจะต้องมีการวางแผนการทำงานร่วมกันและแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เราจะเริ่มต้นทำอย่างไร แล้วทำอย่างไรต่อไป ฯลฯ

ในการแสดงบทบาทสมมุติที่นักเรียนมีโอกาสได้พูด ได้แสดงท่าทางในบทที่นักเรียนได้รับจากหนังสือที่ครูสอน จึงทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา คือ สามารถพูดคุยกับเพื่อน ๆ ได้ และเกิดความสนุกสนานในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เออร์ ที่กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมุติช่วยเพิ่มพูนทักษะในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นภาษาที่นักเรียนใช้พูดแตกต่างไปจากภาษาที่ใช้ในบทเรียน (ประ. 1981 : 9) ดังนั้นบทบาทสมมุติจึงทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น

1.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีหลักการสร้างหนังสือ สอดคล้องกับการพัฒนาความคิดรวบยอดและจุดมุ่งหมายการอ่านของมนุษย์ คือ อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อศึกษาวิธีการ และการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ ซึ่งหนังสือประเภทต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นจะมีการตั้งความคิดรวบยอดและจุดมุ่งหมาย คือ หนังสือประเภทนิทาน นิยายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ เรื่องน้อยเปื้อนรัง และหนังสือประเภทวิธีการ เรื่องมาทำบัวลอยกันเถอะ กับหนังสือประเภทเพื่อศึกษาหาความรู้ คือ เรื่องการค้าที่น่าสนใจ ซึ่งภาษาที่ใช้ในหนังสือนี้เป็นภาษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กล่าวคือ ง่ายและสื่อความหมายได้ชัดเจน เด็กเข้าใจได้ดีและรวดเร็ว มีภาพประกอบเป็นภาพการ์ตูน สำหรับหนังสือประเภทวิธีการที่นักเรียนได้ฝึกการทำขนมบัวลอย และ

เลาถึงวิธีการทำได้ นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการ เรียงลำดับภาพของขั้นตอน การทำหรือจากการวาดภาพเป็นภาพการ์ตูนก็ได้ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ หทัย ตันหยง ที่กล่าวว่า เด็กทุกคนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบมาก ๆ โดยอ่านเรื่องจากภาพ เด็กจะสนใจกับหนังสือที่มีภาพมาก ๆ (หทัย ตันหยง. 2529 : 203 - 204)

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ มีความสามารถในการ เขียนคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตาม สมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการ เขียนคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แสดงว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ เขียนคำได้ดีกว่า การสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นัคคา ขจรนที ที่พบว่า การสอน ด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกับการสอนตามคู่มือครู (นัคคา ขจรนที. 2530 : 104)

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการ เขียนคำได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจาก สาเหตุดังนี้

2.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีกระบวนการที่ทำให้ให้นักเรียน ได้ฝึกทักษะในการเรียนภาษาไปอย่างเป็นธรรมชาติ คือ ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะทักษะในด้านการเขียนคำ นักเรียนได้เรียนรู้ จากขั้นตอนการสอนขั้นที่ 3, 4 และ 5 ในขณะที่ครูสอนให้นักเรียนเขียนคำนั้น นักเรียนได้สังเกตรู้อ่านคำเหล่านั้นไปด้วย ซึ่งนักเรียนจะได้ทักษะการอ่านและการเขียน ไปพร้อมกัน ซึ่งตรงกับแนวคิดของ มิลเลอร์ ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการเขียนว่าควรจะเรียนไปด้วยกัน เพราะทักษะทั้งสองเป็นกระบวนการทางภาษา และสามารถนำเอาทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับรู้ในขณะที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้

(Miller. 1982 : 207 - 262)

2.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาส่งเสริมให้นักเรียนมีความ

รับผิดชอบและรู้จักวางแผนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยเฉพาะขั้นตอนในการเขียนเรื่องร่วมกัน ระหว่างครูและนักเรียน และการทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งนักเรียนจะต้องวางแผนและแบ่งหน้าที่กันทำงาน ในขั้นนี้นักเรียนซึ่งใช้ความสามารถในการเขียนคำเพื่อผลิตหนังสือเล่มใหญ่ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ บราวน์ ที่ว่า กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีความรับผิดชอบในการทำงานภายในกลุ่ม (Brown. 1982 : 10 - 12)

2.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีการเล่นเกมและกิจกรรม

เสริมภาษา ซึ่งอยู่ในขั้นตอนที่ 5 การเล่นเกมนักเรียนได้ฝึกคำต่าง ๆ ซ้ำ ๆ กัน และฝึกทักษะทั้ง 4 ไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการเข้าร่วมกิจกรรม การเขียนคำแล้วนักเรียนก็ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทนา คาวทอง เค้น ที่พบว่า กลุ่มนักเรียนที่สอนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนแบบปกติ (นันทนา คาวทอง เค้น. 2528 : 50 - 51)

2.4 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเน้นให้นักเรียนได้มีโอกาส

แสดงออกทางด้านการเขียนสร้างสรรค์ด้วย คือ ขณะที่ครูเขียนเรื่องร่วมกันกับนักเรียนนั้น เขียนตามความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถโยงเอาประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาช่วยแต่งให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเอง ทั้งนี้ นักเรียนได้ตั้งชื่อเรื่องของหนังสือจากการคำที่น่าสนใจ เป็น การคำคืออะไร ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วอลลาซ และโคแกน ที่กล่าวว่า คนที่มีความคิดสร้างสรรค์นั้น คือคนที่สามารถคิดอะไร ได้อย่างสัมพันธ์เป็นลูกโซ่และสามารถเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้จากความคิดนั้น ๆ (Wallach and Kogan. 1965 : 13 - 20)

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ มีความคงทนในการจำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แสดงว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการจำดีกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตดา ขจรนที ที่พบว่า การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันกับการสอนตามคู่มือครู (นิตดา ขจรนที. 2530 : 104) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทรัตน์ ชื่นชนม์ ที่วิจัยพบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความคงทนในการจำแตกต่างกันกับการสอนด้วยวิธีปกติ (นันทรัตน์ ชื่นชนม์. 2531 : 62)

จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความคงทนในการจำดีกว่าการสอนแบบปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นกระบวนการเรียนที่ทำให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ต่อเนื่องและเป็นระบบ ทั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 อยู่ตลอดเวลา เป็นการย้ำความสามารถและความทรงจำของนักเรียนเป็นเวลายาวนาน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทวี ห่อแก้ว ที่กล่าวถึงส่วนประกอบของความจำไว้ว่า การใช้ประสาทสัมผัสมาก ๆ หรือการฝึกให้ทำอะไรซ้ำกัน เป็นบ่อเกิดของความจำอีกทางการเรียนภาษาที่ฝึกให้ผู้เรียนได้พูด ได้ฟัง ได้อ่าน และได้เขียน โดยที่กระทำซ้ำ ๆ ทำให้ความจำดีขึ้น (ทวี ห่อแก้ว. 2517 : 71) ดังนั้นเมื่อทดสอบความคงทนในการจำ หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ จึงทำให้คะแนนของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ดังนั้นจึงสรุปไว้ว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีกระบวนการที่ทำให้
นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนใน
การจำ วิชาภาษาไทยสูงกว่าการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
และการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากการศึกษาพบว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาส่งผลต่อ
นักเรียนในด้านความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทน
ในการจำ ในวิชาภาษาไทย เพราะการสอนวิธีนี้เป็นการสอนแบบมีระบบก่อให้เกิดทักษะ
สัมพันธ์ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยจึงน่าจะ
พิจารณาเอาวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้ไปใช้ในการสอน

1.2 ครูผู้สอนภาษาไทยอาจนำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้
ในการสอนซ่อมเสริมกับนักเรียนที่เรียนช้า เพราะมีขั้นตอนการสอนที่เร้าความสนใจ
สนุกสนาน ซึ่งนักเรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียนภาษา โดยไม่เบื่อหน่าย

1.3 ปัญหาที่พบในการวิจัย คือ ในการสอนเรื่องแรก ๆ นักเรียน
ยังไม่เข้าใจขั้นตอนการเรียน จำต้องใช้เวลานาน การทำเนติกิจกรรมต้องใช้เวลา
ทำความเข้าใจเรื่องที่จะเรียน เนื่องจากนักเรียนยังไม่เคยชินกับการเรียนแบบนี้
ดังนั้นเด็กจึงแย่งกันทำกิจกรรมในระยะแรก ๆ ยังไม่รู้จักการแบ่งหน้าที่กันทำ ในการ
เข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนครูจึงต้องพยายามให้นักเรียนอยู่ในระเบียบตามที่ตกลง
ร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

1.4 เกี่ยวกับการสอนภาษาทั่ว ๆ ไป เด็กที่ใช้ภาษานั้นอยู่แล้วก็ยิ่งได้ผลยิ่งขึ้น เพราะเด็กจะใกล้ชิดกับภาษาที่มักเรียนรู้จักมักคุ้นอยู่แล้ว ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนนั้นสามารถพัฒนาการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือเด็กเรียนสามารถจับใจความสำคัญ คือความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งทำให้ครูผู้สอนได้เห็นพัฒนาการของเด็กอย่างชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการนิเทศ

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนที่เริ่มจากการอ่านซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ คือ การฟัง การพูด การเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพื่อการสื่อสาร เน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก นักเรียนเกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญ จนถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีลักษณะของการบูรณาการหลักสูตรอยู่ในตัว ดังนั้นควร เป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ที่จัดให้มีการอบรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ในด้านการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาให้แก่ครูสอนภาษาไทยและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

3.1 ควรมีการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อัตราเร็วในการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์ทางภาษา ความเข้าใจในการอ่าน พัฒนคติในการเรียนภาษาไทย

3.2 ควรนำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปทำการวิจัยกับนักเรียนในชั้นที่สูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

અનુભવ

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523.

การศึกษา, สำนัก กรุงเทพมหานคร. การประเมินผลการศึกษาประจำปี 2529
ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. 2529.

กรมสามัญศึกษา กองการประถมศึกษา. รายงานการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านและศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2.
2523.

ก่อ สวัสดิพิพัฒนชัย. การอ่านในชั้นประถม. กรุงเทพฯ : หน่วยการศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2505.

โกมล บัวเผียน. การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องอ่านเพื่อจับใจความ
สำคัญสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อักสำเนา.

เชษฐางขุนเทียน, สำนักงาน. รายงานการประเมินผลความสำเร็จในการจัดการเรียน
การสอนชั้น ป. 1 - 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2530. กรุงเทพฯ :
มปท., 2530.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน กระทรวงศึกษาธิการ. รายงาน
การประเมินผลความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ
ปีการศึกษา 2528. กรุงเทพฯ : กุรุสภา, 2529.

จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2529.

จินตนา ไบการุญย์. การส่งเสริมการอ่านของกรมวิชาการ. กรุงเทพฯ : เอกสาร
ประกอบการสัมมนาระดับชาติว่าด้วยการรณรงค์เพื่อพัฒนาการอ่าน 23 - 25
กันยายน 2528.

เจียมจิต ห้าวหาญ. การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำ
โดยวิธีนำเรื่อง 3 แบบ. ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อักส่าเนา.

ฉวีวรรณ จินดาพล. เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำและความคงทน
ในการจำ โดยใช้รูปภาพการเล่านิทานและปริศนาคำทายของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักส่าเนา.

ชวาล แพทย์กุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พัทธกษอักษร, 2520.

ชัยพร วิชชาวุธ. ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2520.

ชิน โพธิ์อ่อน. การศึกษาความยากง่ายและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของ
นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี. ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อักส่าเนา.

เชาวณี เกิดเพทางค์. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้
แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อักส่าเนา.

ณรงค์ ทองปาน. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2526.

ทวี ท่อแก้ว. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสไตร์, 2517.

นัคตา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ
การสอนโดยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู.
ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530. อักส่าเนา.

- นันทนา คาวดวงเด่น. การทดลองการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
อัครสำเนา.
- นันทรัตน์ ชื่นชม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านความคงทนในการจำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์
ทางภาษากับวิธีปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัครสำเนา.
- นวลี้อ พุกกะวัน. อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทาง
การสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523.
- ประภาคันธี นิลอรุณ. ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในห้องเรียน
ที่มีปัญหาทางภาษา โดยวิธีสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัครสำเนา.
- ประภาศรี สิทธิไพ. วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประยุทธ์ วัชรศิษย์. วิธีสอนภาษาไทย. นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์, 2516.
- ปราณี เขียงทอง. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2526.
- พรทิพย์ สุทธิพันธ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนประถม
ศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้
แบบฝึกการอ่าน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2529. อัครสำเนา.
- ไพฑูริย์ ชรรณแสง. "การเปรียบเทียบผลการเรียนอ่านไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนแบบอ่านเป็นคำปนกับแบบผสมอักษรกับนักเรียน
ที่เรียนแบบผสมอักษรอย่างเดียวกันใน 3 โรงเรียน ในอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี,"
ศูนย์ศึกษา. 3 : 42 - 49 ; กรกฎาคม 2518.

มัทธ รัตติกาล ฅ ภูเก็ท. "การสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1," นิกรธร.

ปักข์หลัง มกราคม 2520, 19 - 23.

มานิต บุญประเสริฐ. "ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน," จันทร์เกษม. 174 : 9 ;

กันยายน - ตุลาคม 2526.

มาสวิมล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. บริษัทานพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

อัครสำเนา.

ยง อิงคเวทย์. "การสอนแจกลูกสะกดคำในชั้นประถมศึกษาตอนต้น," ศูนย์ศึกษา.

11 : 35 - 44 ; พฤศจิกายน 2508.

ยุพที พลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและพัฒนาผลต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. บริษัทานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัครสำเนา.

รองรัตน์ อิศรภักดี และเฟื่อง กุสุมา ฅ อุษงษา. วิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยมตำราวิชาครูมัธยม ของคุรุสภา ภาษาไทยตอนที่ 1. กรุงเทพฯ : องค์การคำคุรุสภา, 2506.

ลวัน สายยศ และอังกษ ฅ สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ทวีการพิมพ์, 2525.

วันเพ็ญ สุกัทธิ. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพัฒนาผลต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีอ่านแล้วเขียนล้ากับเรื่องราวก่อนอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด. บริษัทานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัครสำเนา.

วรรณ แก้วแพรง. คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2526.

- วาสนา เกตุภาค. การอ่าน. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2521.
- วิจิตรวาทกิจ. แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. การใช้ภาษา (ไทย 101). กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2522.
- วิชากร, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา, 2522.
- ศิริอร รัตนอุดม. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การ์ตูนเรื่องประกอบในการอ่าน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักษรสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ประโยคประถมศึกษาตอนต้น ฉบับที่ 11 การสอนภาษาไทยแก่เด็กแรกเรียน. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2504.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) หน่วย 1 - 8. 2526.
- สนิท สัตโยภาส. การสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ทัพย์อักษร, 2526.
- สุนันทา มั่นเศกวิทย์. ปัญหาการสอนอ่าน. เอกสารการสอนวิชา กศ. 525 กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อักษรสำเนา.
- สุนันทา ไสริจ. การศึกษาศาสนาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และการศึกษาหาเหตุผลแห่งการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511. อักษรสำเนา.

เสาวลักษณ์ รัชนีวิชช์. คู่มือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ :
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน, 2531.

สมบัติ มหารศ. เอกสารการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2523.
อัครสำเนา.

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์. การเขียนหนังสือส่วนรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์,
2523.

หทัย หันหยง. การสร้างวรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์, 2529.

อักษ รุ่งมณี. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพัฒนาต่อการอ่านระหว่าง
การสอนอ่านแบบปกติและการสอนอ่านโดยกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2524. อัครสำเนา.

อัมพร สุขเกษม. การอ่านหนังสือ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2520.

เอนกกุล กรีนแสง. จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก : โครงการตำรา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2526.

อ้อยทิพย์ รุจิเรจ. ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัครสำเนา.

Adam, J.A. Human Memory. New York : Mcgraw - Hill Book Company,
1967.

Babbs, P.J. "The Effects of Instruction in the Use of a Metacognitive
Comprehension Monitoring and recall Performance," Dissertation
Abstracts International. 44 : 1741 - A ; December, 1983.

- Batty, C.D. "Program Instruction in Library Science," Unesco Bulletin for Librarians. 5 : 250 - 256 ; September - October, 1983.
- Blair, Timothy R. and James D. Rath. "Reading Comprehension as Making Unreasonable Inferences," Journal of Education Research. 72 : 29 - 31 ; September - October, 1978.
- Blewett, Sally Williams. "A Study to Compare the Effectiveness of an Inductive Versus a Deductive Strategy in Teaching Spelling Lessons From a Linguistically Based Spelling Program," Dissertation Abstracts International. 35 : 2115 - A ; October, 1974.
- Bond Guy, L., and Miles A. Tinker. Reading Difficulties Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton Century Croft, 1957.
- Brown, Dorothy F. "Group Why How ?," Guidelines A Periodical for Classroom Language Teachers. 4(2) : 10 - 18 ; December, 1982.
- Burmiester, Louis E. Reading Strategies for Secondary School Teachers : Addison Wesley Publishing Company Cited Rudolf Flesch 1951 How to test Readability. New York : Harper and Row, 1974.
- Burton, William and others. Reading in child Development. New York : The Bobbs - Merrill Company, 1956.
- Bush, C.L. and M.H. Huebner. Strategies for Reading in the Elementary School. London : Macmillan Company, 1970.
- Carroll, John B. Language and Thought. New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1964.
- Corry, J.R. and Micheal. "Retention in a S.P.L. Introductory Psychology Course," Learning Packages in American Education. Englewood Cliffs : New Jersey, Education Technology Rebllications, 1973.
- Daccanay, Fe. R., and J. Donald. Teachings and Procedures in Second Language Teaching. Quezon City : Alamer Phoenix Publishing House, 1963.
- Dallman, M. and others. The Teaching of Reading. 4 th ed., New York : Hott, Rinehart and Winston, 1974.

- Davidson, Jane Louise. "The Relationship Between Teachers' Question and Pupils, Responses During a Directed Reading Activity and a Directed Reading - Thinking Activity," Dissertation Abstracts International. 12 : 6273 - A ; June, 1971.
- Dechnat Emerald V. Improve the Teaching of Reading. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1982.
- Fitzgerald, J.E. "The Effect of Student decision Making Upon Spelling Achievement and Attitude Toward The Spelling Curriculum," Dissertation Abstracts International. 34 : 4558 - A ; February, 1974.
- Gange, R.M. The Condition of Learning. ed., New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1970.
- Gates, A.I. Recitation as a Factor in Memorizing Archives of Psychology. 1917.
- Gerberich, J. Raymon and others. Measurement and Evaluation in the Modern School. New York : David McKay, 1962.
- Gray, Brian. Trager Park Project Reading Skills Evaluation 1988. Northern Territory Department of Education, 1983.
- Hafner Lawrence, E. and Barbara, C. Palmer. "The Differential Effects of Three Methods of Teaching on Reading Comprehension and Vocabulary of Ninth Grade Students," Journal of Education Research. 1 : 34 - 36 ; September - October, 1980.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3 rd ed., New York : Longmans, Green and Co., 1956.
- Kendall, Ross Janet, Jana M. Mason and William Hunter. "Which Comprehension Artifacts in the Measurement of Reading Comprehension," Journal of Education Research. 73 : 233 - 236 ; March - April, 1980.
- King, Mabel Houk. College Spelling. 3 rd ed., South - Western Publishing Co., 1965.
- Kintsch, Walter and Graing Yarbrough. "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension," Journal of Education Psychology. 74(6) : 828 - 834 ; May, 1982.

- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : McGraw - Hill Book Company, 1964.
- McELWEE, Gregory William. "Systematic Instruction in Proofreading for Spelling and its Effects on Fourth and Sixth Grade Composition," Dissertation Abstracts International. 12 : 7031 A ; June, 1975.
- Miller, Bonnie L. "Reading and Writing : Is there a Connection?," Education Resources Information Centre. 44 : CS 207262 ; June, 1982.
- Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 : 51 ; December, 1977.
- Sirota, B.S. Dissertation Abstracts International. Xerox University Microfilms, 1971.
- Smith, Nila B. Reading instruction for Today's Children. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1963.
- Smith F. Understanding Reading. New York : Holt, Rinehart and Winson, Inc., 1971.
- Taylor, J. Reading and Writing in the First School. New York : George Allen and Urwin, Ltd., 1972.
- Tinker, Miler A. and Coustance M. McCullough. Teaching Elementary Reading. New York : Appleton Century Crafts Inc., 1966.
- Tricia Evans. Teaching English. London : Croom Helm Itc., 1982.
- Thomas, Caponter F. "Using Research in Teaching," The Arithmetic Teacher. 6 : 137 - 141 ; February, 1976.
- Ur Penny. Discussions that Work : Task - Centre Fluency Practice. Combridge University Press, 1981.
- Walker, R.F., B.J. Bartlett and S. Rattanavich. Teacher's Notes on A Program of Concentrated Language Encounter Teaching Reading Centre. Demonstration School : Sri Nakharinwirod University, 1984.
- Wallach Michall A. and Kogan Nathan. Mode of Thinking in young - children. Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1965.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก.

รายชื่อโรงเรียนชนากกลางในเขตบางขุนเทียน
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อโรงเรียนขนาดกลางในเขตบางขุนเทียน

1. โรงเรียนวัดศาลาลำดวน	11. โรงเรียนวัดโพธิ์แก้ว
2. โรงเรียนวัดหัวกระปือ	12. โรงเรียนวัดบางบอน
3. โรงเรียนวัดสามคำ	13. โรงเรียนวัดท่าข้าม
4. โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง	14. โรงเรียนวัดประชานาถ
5. โรงเรียนวัดสี่ลูก	15. โรงเรียนวัดบางขุนเทียนนอก
6. โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์	16. โรงเรียนพรหมราชบุรีรังสรรค์
7. โรงเรียนวัดบางกระบือ	17. โรงเรียนวัดนางรม
8. โรงเรียนศาลเจ้า	18. โรงเรียนวัดเลา
9. โรงเรียนวัดสะแกงาม	19. โรงเรียนพระยامنษานุวัตร ราชบุรีพิจิตร
10. โรงเรียนวัดบางประทุมนอก	20. โรงเรียนวัดนางนอง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประธานมิตร
2. รองศาสตราจารย์หทัย คันหยง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประธานมิตร
3. อาจารย์ฉลากแก้ว สังข์ลาโพธิ์ อาจารย์สอนภาษาไทย โรงเรียนวัดสุทธิธาราม
กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 20 ข้อ

เวลา 40 นาที

ชื่อ.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย x ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่เห็นว่าถูกต้อง

ใช้บทสนทนาที่ตอบคำถามข้อ 1

"อ้อยช่วยเขียนถ่านในเตาให้แม่หน่อย ไฟจวนจะดับแล้ว"

"คะแม่ แล้วแม่กำลังทำอะไรอยู่คะ ดีสวยงามจังเลยลูกกลม ๆ เล็ก ๆ ทำควยแปรงขาวเหนียว"

"แม่กำลังทำขนมบัวลอยจะ"

1. จากบทสนทนาที่อ้อยเป็นคนเช่นไร

ก. อ่อนน้อม

ข. อ่อนหวาน

ค. อ่อนโยน

ใช้บทสนทนาที่ตอบคำถามข้อ 2

"พระคุณท่านจะ ไปไหนขอรับ"

"อาคมจะไปเยี่ยมโยมที่บ้าน นี่เก็บเงินแล้วต้องรีบไป"

2. จากบทสนทนาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ใด

ก. บนศาลาวัด

ข. ในโบสถ์

ค. แวดลวงวัด

ใช้บทสนทนาที่ตอบคำถามข้อ 3 - 4

ขนมแม่เอ๋ย

ลูกของข้าพเจ้า

บัวลอยไข่หวาน

อร่อยเหลือหลาย

เชิญเลยชมชิม

เนื้อนุ่มลิ้น

เชิญทานขนมไทย

จิตใจไปนาน

3. จากข้อความนี้ เหตุการณ์น่าจะเกิดขึ้นที่ใด

ก. ตลาด

ข. บ้าน

ค. วัด

4. ควรตั้งชื่อข้อความนี้ว่าอย่างไร

ก. เชิญชิม

ข. อาหารการกิน

ค. ชนมไทย

ใช้บทสนทนานี้ตอบคำถามข้อ 5

"แหมไปไหนก็รดกิก คุณวันฉีเก็บไปหมกเลยแยะจริง ๆ"

"จริงอย่างที่เธอว่า ใครจะช่วยได้ มีแค่คนไม้เท่านั้นที่ช่วยคุณอากาศพิษ"

5. จากบทสนทนานี้ผู้กล่าวแสดงอารมณ์เช่นไร

ก. หงุดหงิด

ข. สกซึ้น

ค. โกรธเคือง

ใช้บทสนทนานี้ตอบคำถามข้อ 6 - 8

แกละ "แคงกรุณาเลื่อนโต๊ะหน่อยผมจะหยิบยางลบ"

แคง "ไคชิ"

6. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

ก. ขอร้อง

ข. อ่อนน้อม

ค. เข้าขี

7. "ไคชิ" เป็นคำกล่าวแสดงความหมายในลักษณะเช่นไร

ก. ตอบรับ

ข. ให้รอ

ค. เห็นด้วย

8. สถานที่ที่ทั้งสองพูดกันอยู่ที่ใด

ก. กลางสนาม

ข. ในห้องเรียน

ค. ในห้องอาหาร

ใช้ข้อความนี้ตอบคำถามข้อ 9 - 10

พ่อไค้วหนึ่งกำลังคุยเขี่ยอาหาร ทันใดนั้นมันพบพลอยเม็กหนึ่งซึ่งส่องแสงระยิบระยับ มันมองดูพลอยนั้นด้วยความแปลกใจ แล้วเอ่ยขึ้นว่า "เจ้านี่ช่างงดงามเหลือเกิน แต่เจ้าไม่มีความสำคัญสำหรับชีวิตของข้าเลยแหมแค้นอย ชั่วเปลือกเพียงเปลือกเดียว ยังมีค่ามากกว่าพวกเพชรพลอยทั้งหมดในโลกเสียอีก"

9. พ่อไก่เป็นคนเช่นไร
 ก. ซื่อสัตย์ ข. อยากใจของผู้อื่น ค. รู้จักตนเอง
10. สิ่งที่มีค่าสำหรับพ่อไก่คืออะไร
 ก. ชีวิต ข. เพชรพลอย ค. ข้าวเปลือก

ใช้ข้อความนี้ตอบคำถามข้อ 11 - 12

ในบ้านเรือนเรา เลือกละเอาทุกสิ่ง ของจำเป็นยิ่ง แม่หาขึ้นมา
 เปลี่ยนเปลี่ยนเวียนใช้ ไ้คุ้มราคา จำค่าแม่หนา ลูกจากนคิ

11. จากข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด
 ก. สอน ข. สิ่ง ค. เตือน
12. จากข้อความนี้แสดงว่าแม่เป็นคนเช่นไร
 ก. ใช้ของทุกอย่าง ข. ใช้แล้วใช้อีก ค. รู้จักเลือกของใช้

ใช้บทสนทนานี้ตอบคำถามข้อ 13

นิก "นอยรอลักครู่ขอเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อน"
 นอย "เร็ว ๆ ก็แล้วกัน"

13. ทั้งสองคนมีอาการเป็นอย่างไร
 ก. รีบร้อน ข. กระวนกระวาย ค. กระตือรือร้น

ใช้ข้อความนี้ตอบคำถามข้อ 14 - 16

ของที่มีสี คนที่แปลกหน้า ขายเกินราคา จำเกินกำไร อยากซื้ออยากลอง
 ของทองปลอมก๊วย

14. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด
 ก. คักเตือน ข. ขอร้อง ค. อ่อนวอน

ใช้ข้อความนี้ตอบคำถามข้อ 20

ทุกคนมีสิทธิใช้ถนน แม่น้ำ ลำคลอง ศาลาพักผ่อน ใดที่จะนั่งเล่นและพักผ่อนก็ได้ โรงเรียน วัด คนในหมู่บ้านมีส่วนใช้ร่วมกัน สิ่งที่ประชาชนใช้ร่วมกัน เรียกว่า สาธารณสมบัติ เราควรช่วยกันบำรุงรักษา ให้ใช้การได้ดี เราต้องป้องกันมิให้ผู้อื่นผู้ใดมาทำลายสาธารณสมบัติ

20. ข้อความนี้เน้นเรื่องอะไร

- ก. การดูแลรักษา ข. การสร้างงาน ค. การป้องกัน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 30 ข้อ

เวลา 30 นาที

ชื่อ.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย × ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่อยู่หน้า
คำที่สะกดผิด

1.	ก. คำบล	ข. คำนาณ	ค. คำหนิ
2.	ก. คลวน	ข. คาน	ค. ทาณ
3.	ก. อิกหัก	ข. อิกโรย	ค. สะอิกสะเอียน
4.	ก. ขาทร	ข. ขาทร	ค. ขาก
5.	ก. กวแพ	ข. บุหรี	ค. โอวันติน
6.	ก. สมลักณณ์	ข. สมศักดิ์	ค. สมบัค
7.	ก. เทียบ	ข. เปียบ	ค. เรียบ
8.	ก. ยากน่าน	ข. ยากจล	ค. ยากไร
9.	ก. ลั่น	ข. จั่น	ค. ชัม
10.	ก. ไคลง	ข. ไคลน	ค. ไคง
11.	ก. น้ำเคือก	ข. เคือกคาน	ค. เคือกครอน
12.	ก. ซอน	ข. ซอม	ค. สอม
13.	ก. นับทื่อ	ข. เคารพ	ค. นอบนอม
14.	ก. คิก	ข. คิก	ค. พิก
15.	ก. ไหม	ข. ไทร	ค. ไหว
16.	ก. สกชั้น	ข. แจมใส	ค. สบายใจ
17.	ก. แปก	ข. แจก	ค. แลก

2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข หรือ ค ที่อยู่หน้าคำที่สะกดถูกต้องของคำเสียงอ่าน

18. ขาว-สาน

ก. ขาวสาน

ข. ขาวสาร

ค. ขาวสาละ

19. ลูก-กาน

ก. ลูกกาล

ข. ลูกกาน

ค. ลูกการ

20. เคา-รบ

ก. เคารบ

ข. เคารพ

ค. เคารภ

21. คุณ-นะ-สม-บัค

ก. คุณสมบัค

ข. คุณสมบัค

ค. คุณสมบัติ

22. สา-ทา-ระ-นะ

ก. สาธารณะ

ข. สาธารณะ

ค. สาธารณะ

23. ป้อง-กัน

ก. ป้องกัล

ข. ป้องกัน

ค. ปล้องกัน

24. หัว-หนา

ก. หัวน่า

ข. หัวหนา

ค. หัวน่า

25. ทะ-หวน

ก. ทหวน

ข. ขหาร

ค. ทหาร

26. พระ-สง

ก. พระสงฆ์

ข. พระสงค์

ค. พระสงฆ์

27. นะ-หลาก

ก. ชลาก

ข. นหลาก

ค. นลาก

28. ชั๊บ

ก. ทรัพย์

ข. ทัพย์

ค. ทรัพร

29. สับ-ปะ-รค

ก. สัปรค

ข. สับประรค

ค. สับปะรค

30. บัน-ทุก

ก. บันทุก

ข. บรรทุก

ค. บรรทุก

ภาคผนวก ค.

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก
ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเข้าใจในการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.60	.44	17	.41	.51
2	.50	.34	18	.50	.42
3	.45	.50	19	.52	.54
4	.61	.31	20	.77	.45
5	.39	.48			
6	.45	.58			
7	.38	.44			
8	.52	.46			
9	.41	.34			
10	.62	.57			
11	.64	.51			
12	.57	.47			
13	.67	.37			
14	.50	.42			
15	.57	.47			
16	.36	.44			

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.53	.21	16	.48	.36
2	.57	.47	17	.59	.42
3	.55	.50	18	.59	.34
4	.34	.42	19	.48	.46
5	.46	.20	20	.22	.27
6	.35	.40	21	.57	.47
7	.46	.20	22	.36	.53
8	.32	.46	23	.52	.61
9	.27	.51	24	.47	.68
10	.33	.28	25	.40	.59
11	.59	.34	26	.43	.54
12	.52	.38	27	.41	.34
13	.37	.66	28	.33	.28
14	.55	.34	29	.20	.33
15	.52	.22	30	.36	.56

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

คำนวณจากสูตร Kuder - Richardson 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ. 2528 : 56 - 86)

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\} \\ &= \frac{20}{20-1} \left\{ 1 - \frac{4.18}{13.81} \right\} \\ &= \frac{20 \times .7}{19} \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่น = .74

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ

คำนวณจากสูตร Kuder - Richardson 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ. 2528 : 56 - 86)

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\} \\ &= \frac{30}{30-1} \left\{ 1 - \frac{6.86}{20.36} \right\} \\ &= \frac{30 \times .67}{29} \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่น = 0.7

ภาคผนวก ง.

หนังสือที่ใช้ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

พระยาพิชัยดาบหัก

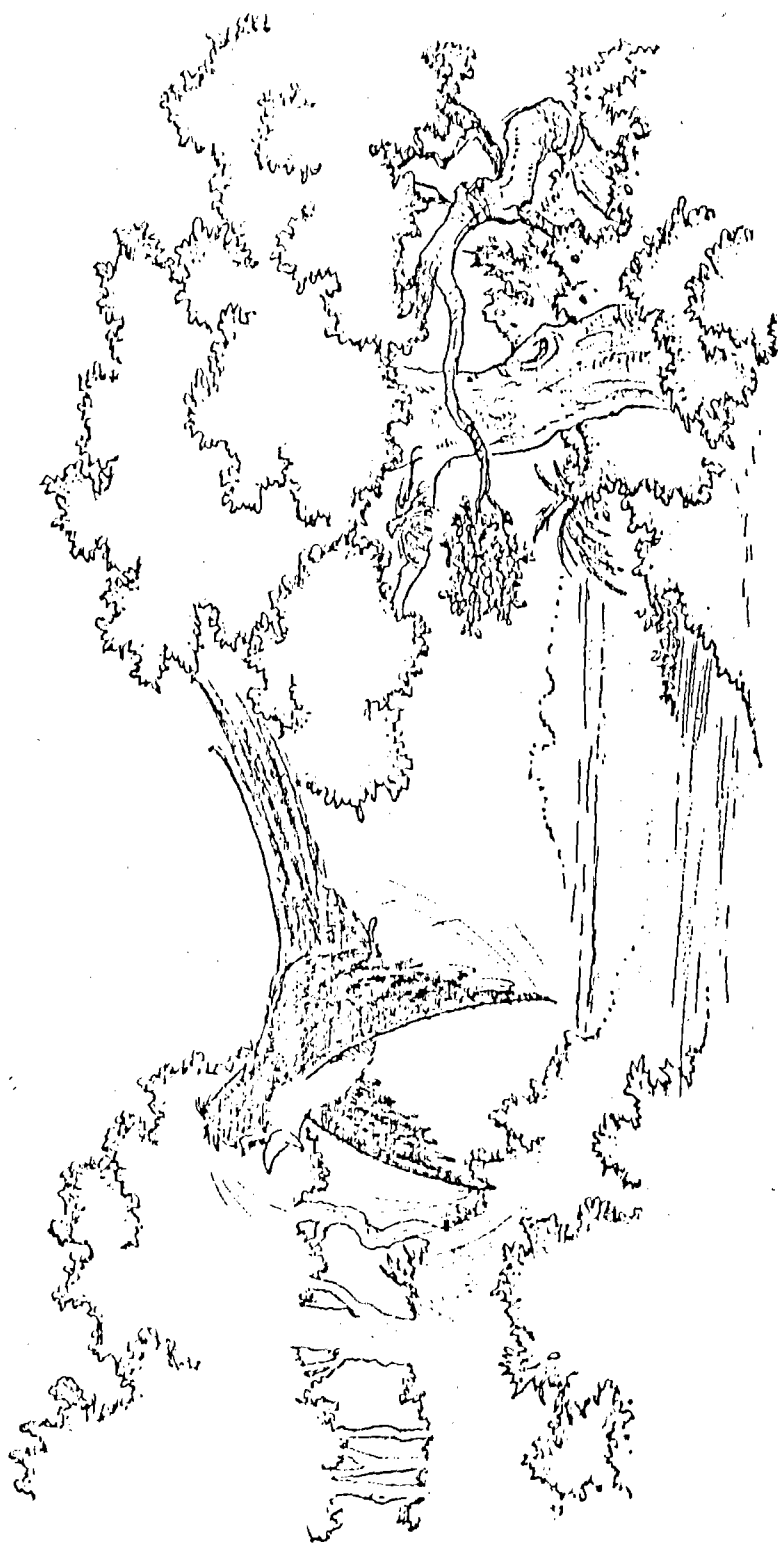
สุธามาศ สัจฉาไพธ สืออง
ประภทย์ มหคธฐ ภาพ

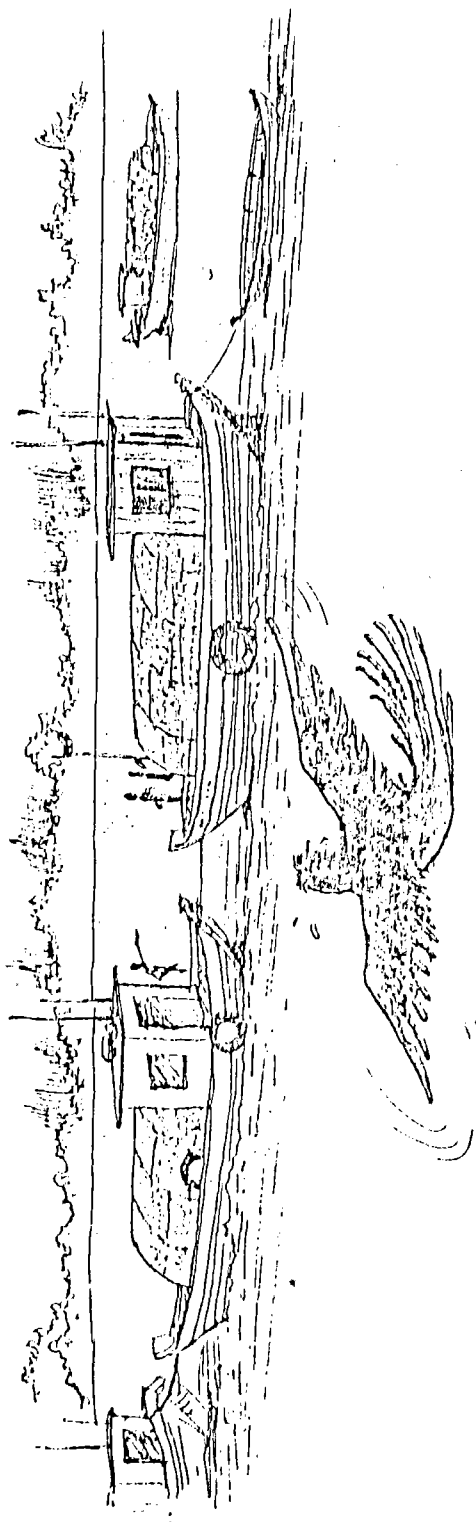
เข้าดูหัวหนึ่ง
 กิ่งกา " ลวลิคชันน้อย เข้าสนิดูไม่สับสนเลย เป็นอะไรไปละ
 น้อย " กิ่งของถันนะซี เมื่อคืนนี้โดนพายุเข้าหน่อย แก้วเงี้งนอนไม่ได้
 ฉันเบื่อจังจริงๆ ไปหาที่อยู่ใหม่ดีกว่า ไม่อยากอยู่ที่สี่กั๊กแล้ว "

น้อยปีนออกจากรังพบกับนกกระเจอก
 "น้อย" สวัสดิ์กระเจอก ทำอะไรอยู่นะ"
 กระเจอก "ผู้ทำรังใหม่แน่ซี สำหรับเวลาแยกครอบครัวล่ะ"
 "น้อย" สวัสดิ์กระเจอก

“น้อย ไช้เอ๋ย! รุ่งของกรจะออก เล็กจะตาบจะไปร้องกันอะไรได้
 แลยังกว่ารุ่งของเภาเสียด้วยซ้ำ”

น้อย "เอะ! ให้นมแม่ น้ำใสไหลเยียวลง สร้อยขงกันเป็นแถวคล้ายเชือก
น้ำกลัษณาคล้อย เรือแต่ละลำใหญ่ๆ หงั่น"

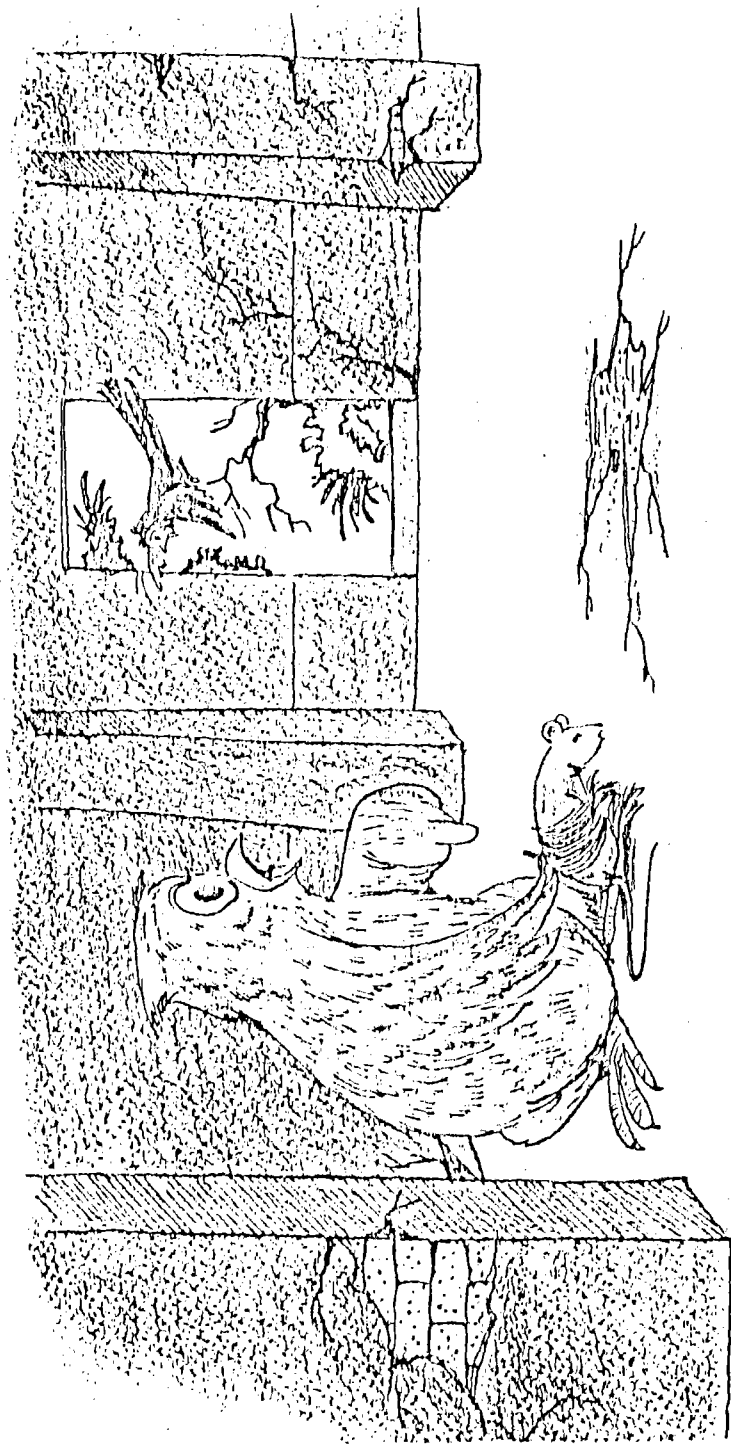

น้อย "โอ๊ย! ปีนมานาน เหนื่อยแล้วสิพี่หักก่อนดีกว่า พี่จะข้าม

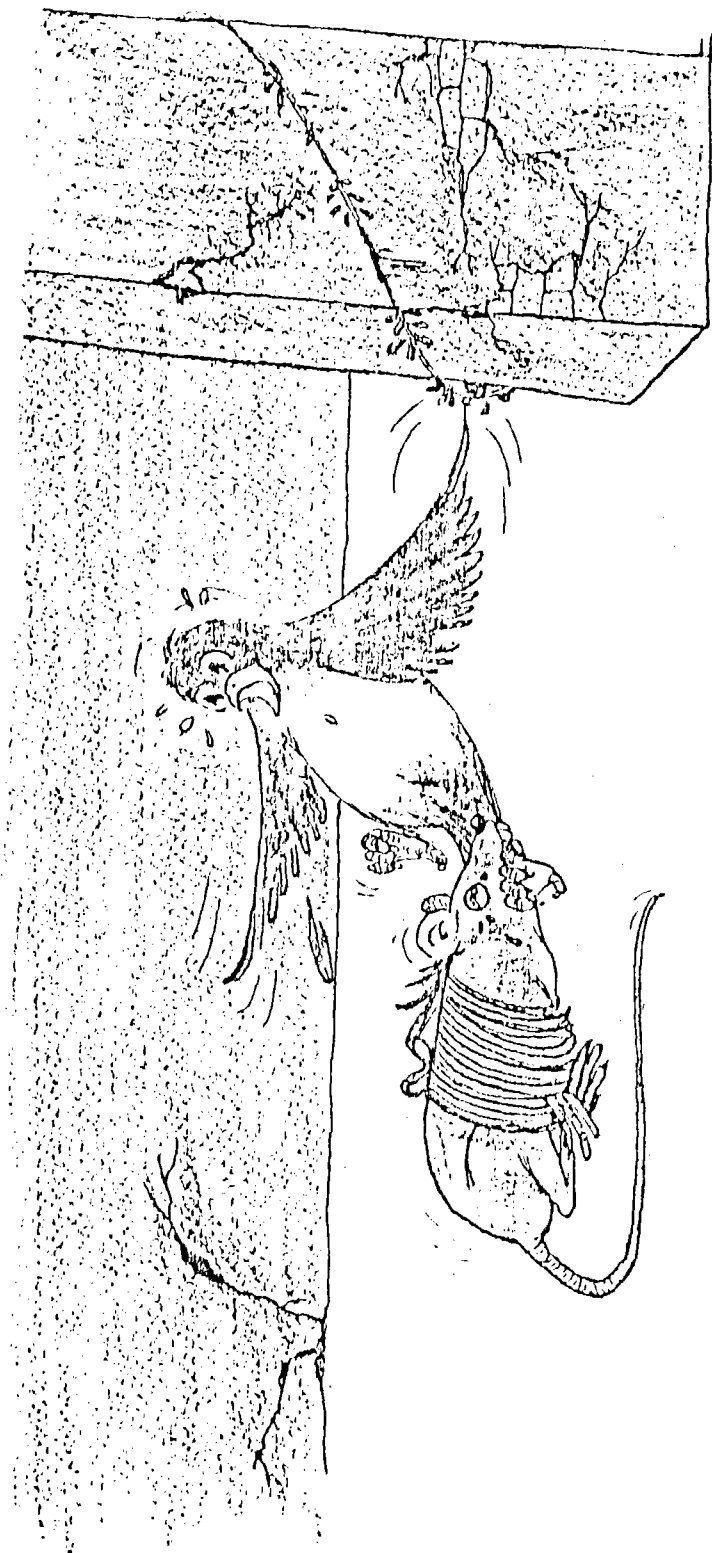
มีใบสัถ์เก๋ๆอยู่ มีอิฐหักๆ ไม่มีเพราะสละสลวย"

ทะเละ "เป็นอย่างไรได้คนโคลนบ้านน้อย เก่งจริงก็ปามาชิล้ำเจีย"

เจีย "อย่าหิวนะ"

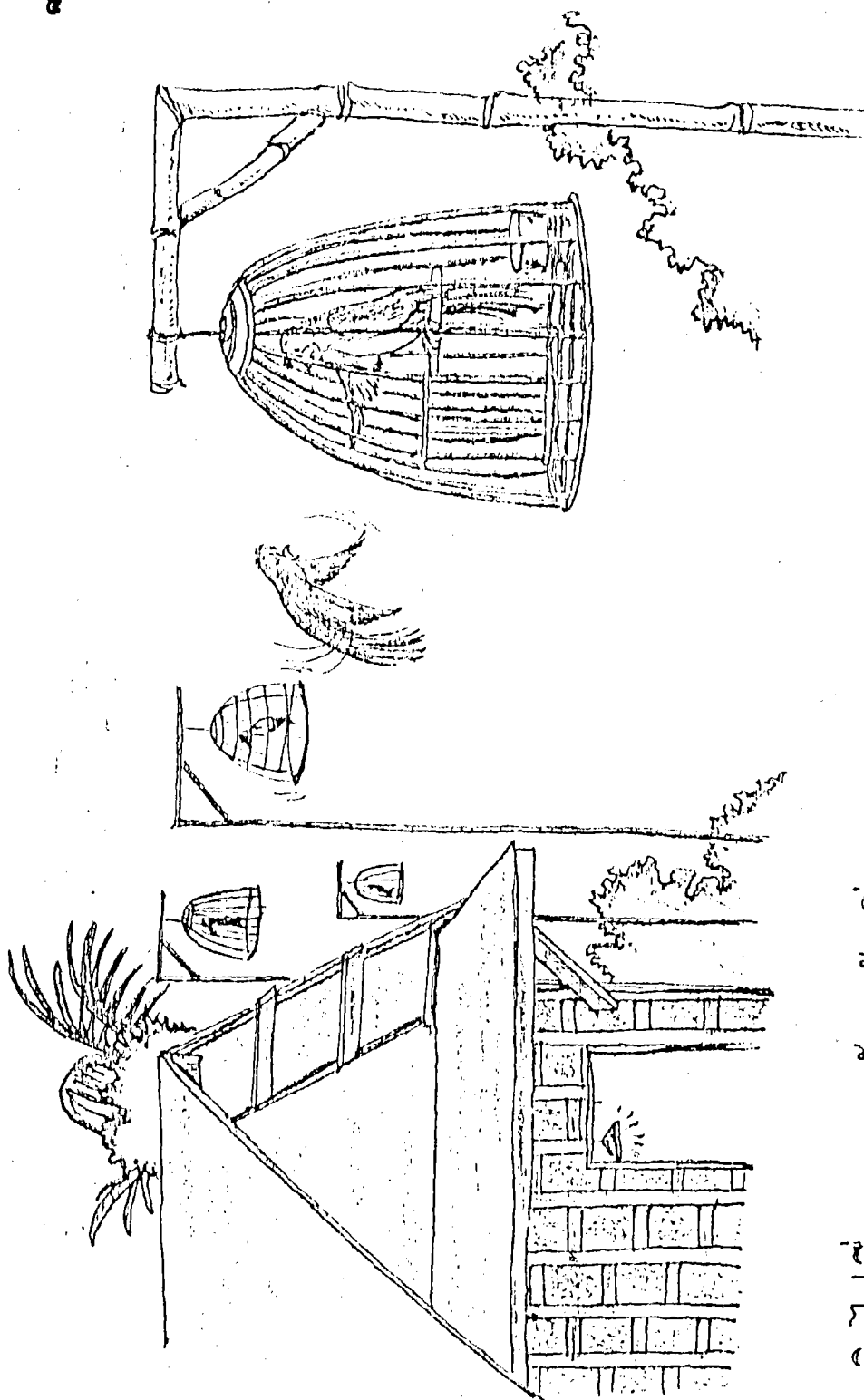

ภายโอบิลล์ น้อยกล่าวทักทายนกยูงด้วยความนึบถือ
 “ น้อย สวัสดิ์ศรับคุณลุงที่เคารพ กำลังทำอะไรอยู่หรือครับ ”
 “ ลุงกำลังมัดเส้นหญ้าแห้ง กัดไม้แผ่นแกะออกมาได้
 มีนกใหม่ไป ลุงจะไม่ละรอกินนะ ”

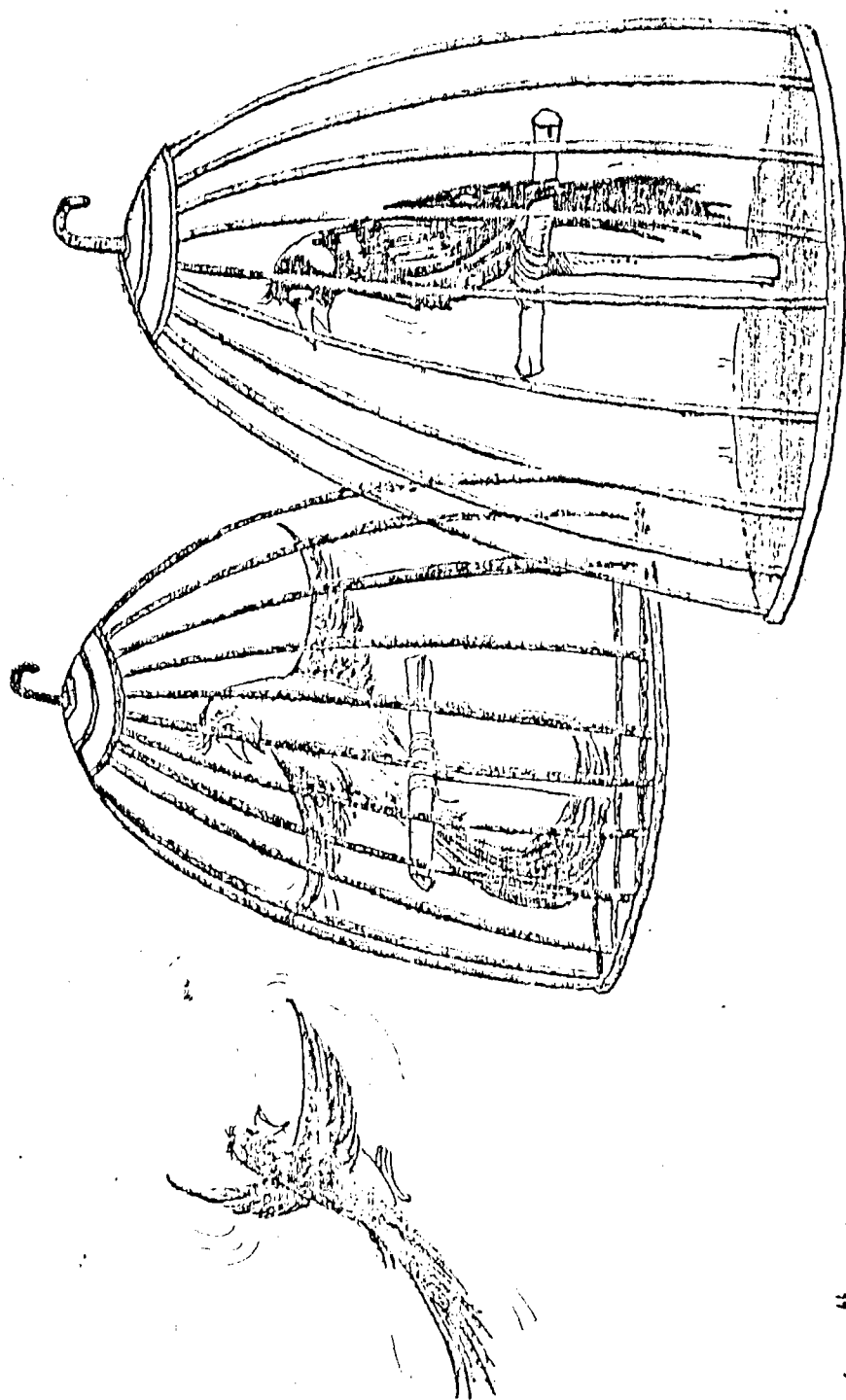

ในตอกลางดึก

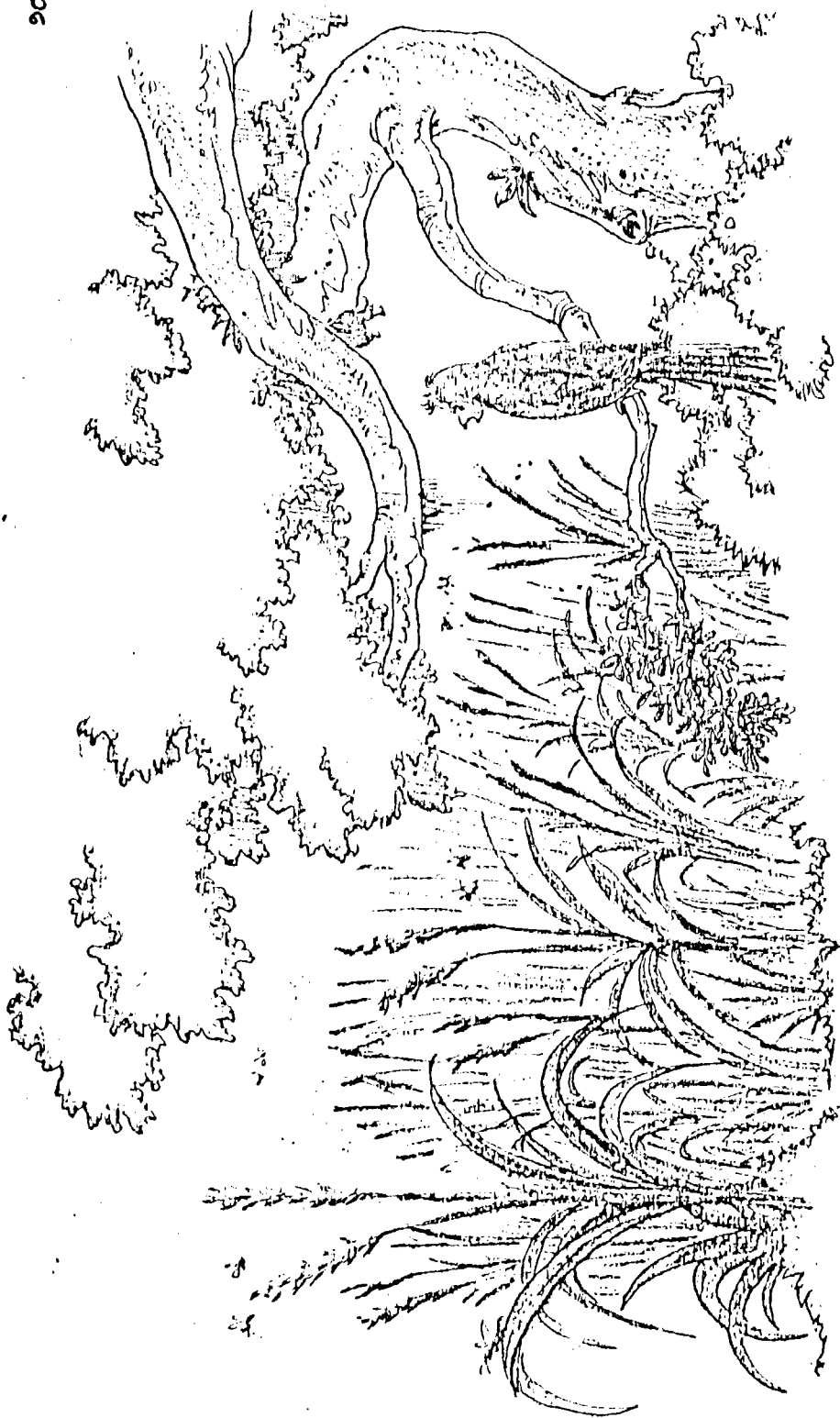
หอย "ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! หนูมีเดดไลน์มาถึงหนึ่งเดือนโดยยังไม่
เสร็จตอกลางวัน เห็นหนูนอนตายอยู่ ทำไมตอเสร็จถึงมากักเขาได้
ไปไหนเหินและสกปรกด้วย ไปสิกว่า"

น้อยบินไปเรื่อย ๆ พบบ้านหลังหนึ่ง
 น้อย “ไฮ้โฮ! บ้านหลังนี้ใหญ่ดีจังเลย มีกระซกน้อยอยู่รอบบ้านด้วยน่าสยบายแท้”
 นกเขา “สวัสดีละนายน้อย”
 น้อย “บอกผมให้ทราบหน่อยเถิดครับคุณนกเขา ทำไมคุณถึงได้อยู่ที่นี่”
 นกเขา “ใช่ยากเข็ญได้โดยง่ายหรือเปล่า”

น้อย “แล้วคุณหมูนะทอนกับคุณหงส์หยกล่ะครับ
 หงส์หยกของ “ฉันพูดภาษาคนได้”
 นกหงส์หยก “ฉันเป็นนกที่บินสวยงาม”
 นกนุ้หนอง “ถ้าเธอทำอย่างพวกเราได้ ฉันอยากเฝ้าเธอมาเลี้ยงไว้จะเหอะ”
 น้อย “ฉันอยู่กับครอบครัวนี้ไม่ได้หรอก”

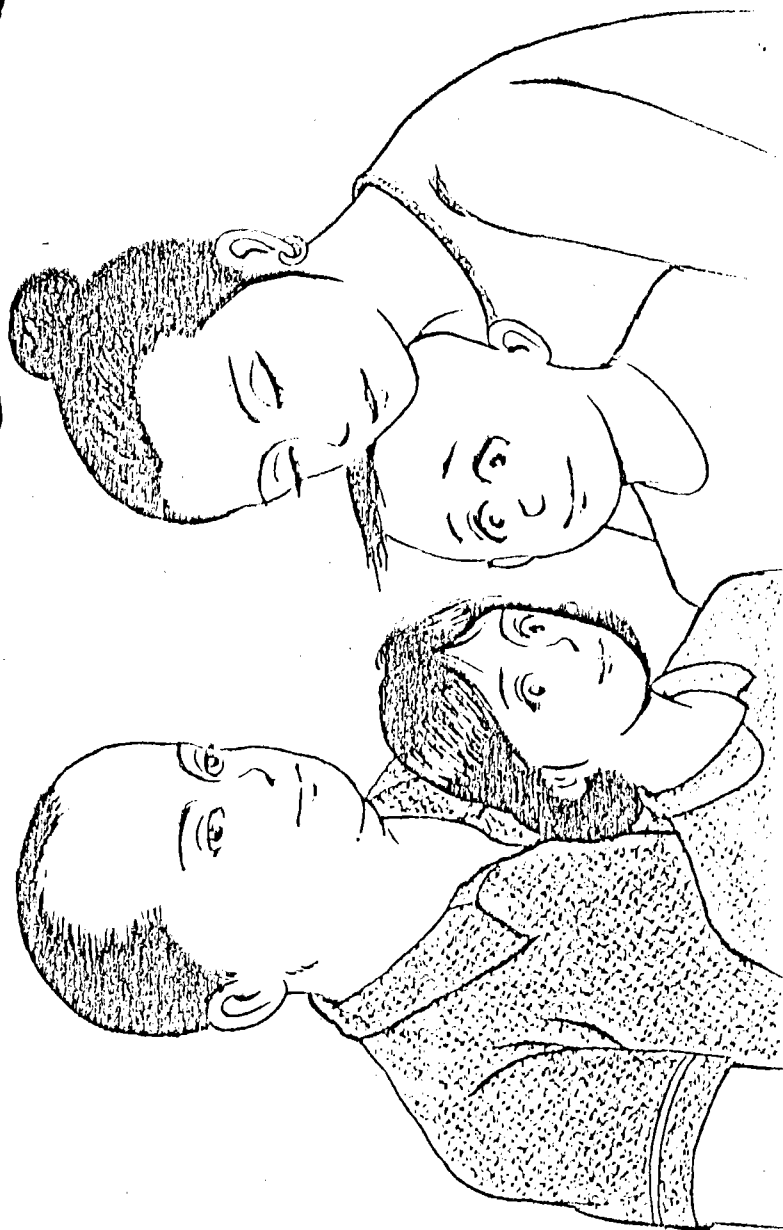

น้อย "โอ้เอ๋ย... เราขึ้นก็ไม่ได้ พุดตานาคนก็ไม่เป็น ส่วยก็ไม่ส่วย
 เราจะไม่ขึ้นได้อย่างไร ไปเปรียบกับเขาไม่ได้เลย
 ไปหาแม่ลงบนยอดข้าวกินดีกว่า"

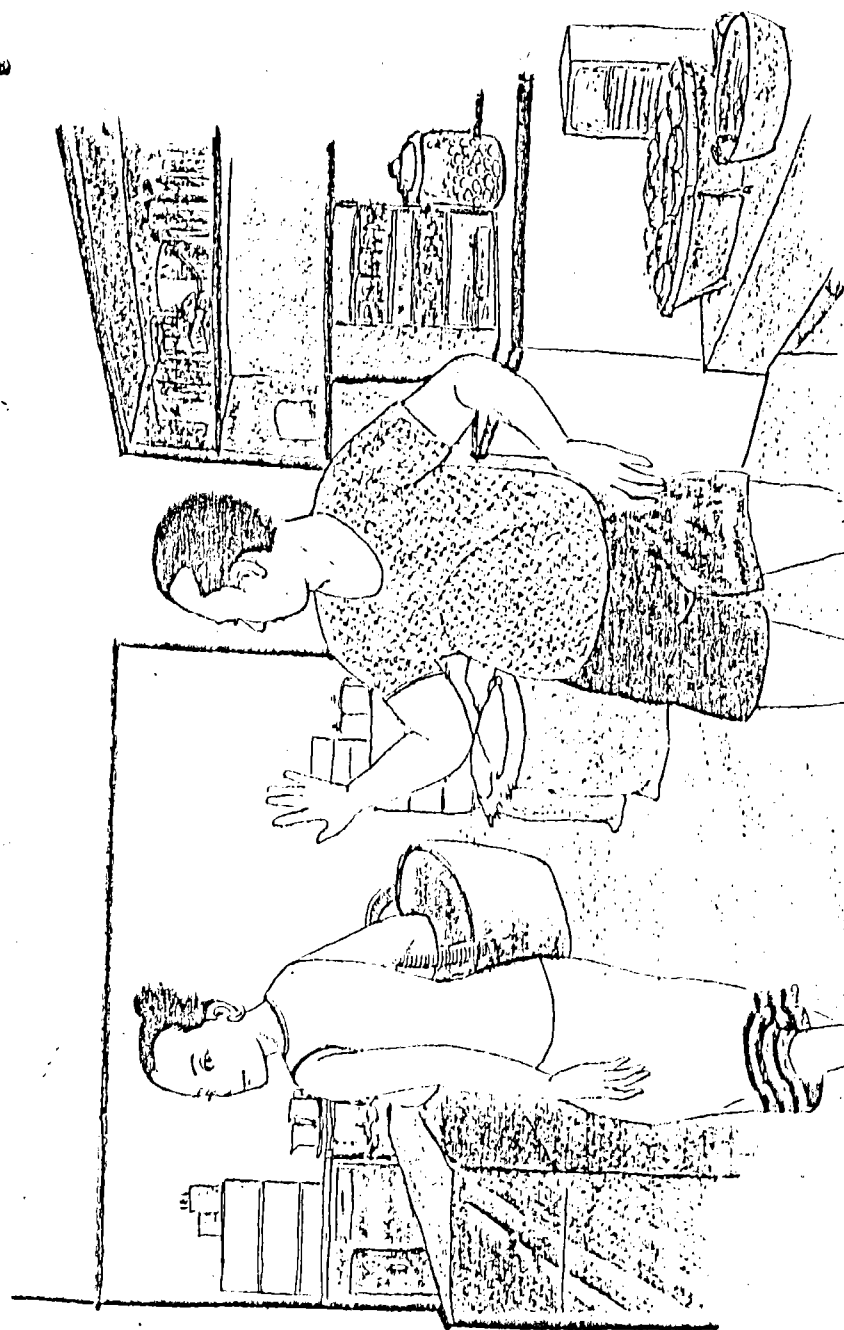

น้อย "โอ... ใช่แล้ว เขาก็จับแมลงจับหนอน
 ที่ทำลายพืชได้นี่นา ฉันควรอยู่ในทุ่งกว้าง
 และป่าใหญ่ อยู่ในที่นี้จะทำประโยชน์ให้แก่ต้นไม้ได้"
 นกได้ดังนั้นแล้ว น้อยก็บินมุ่งหน้ากลับอย่างมีความสุข...

การดำน้ำตื้นใน

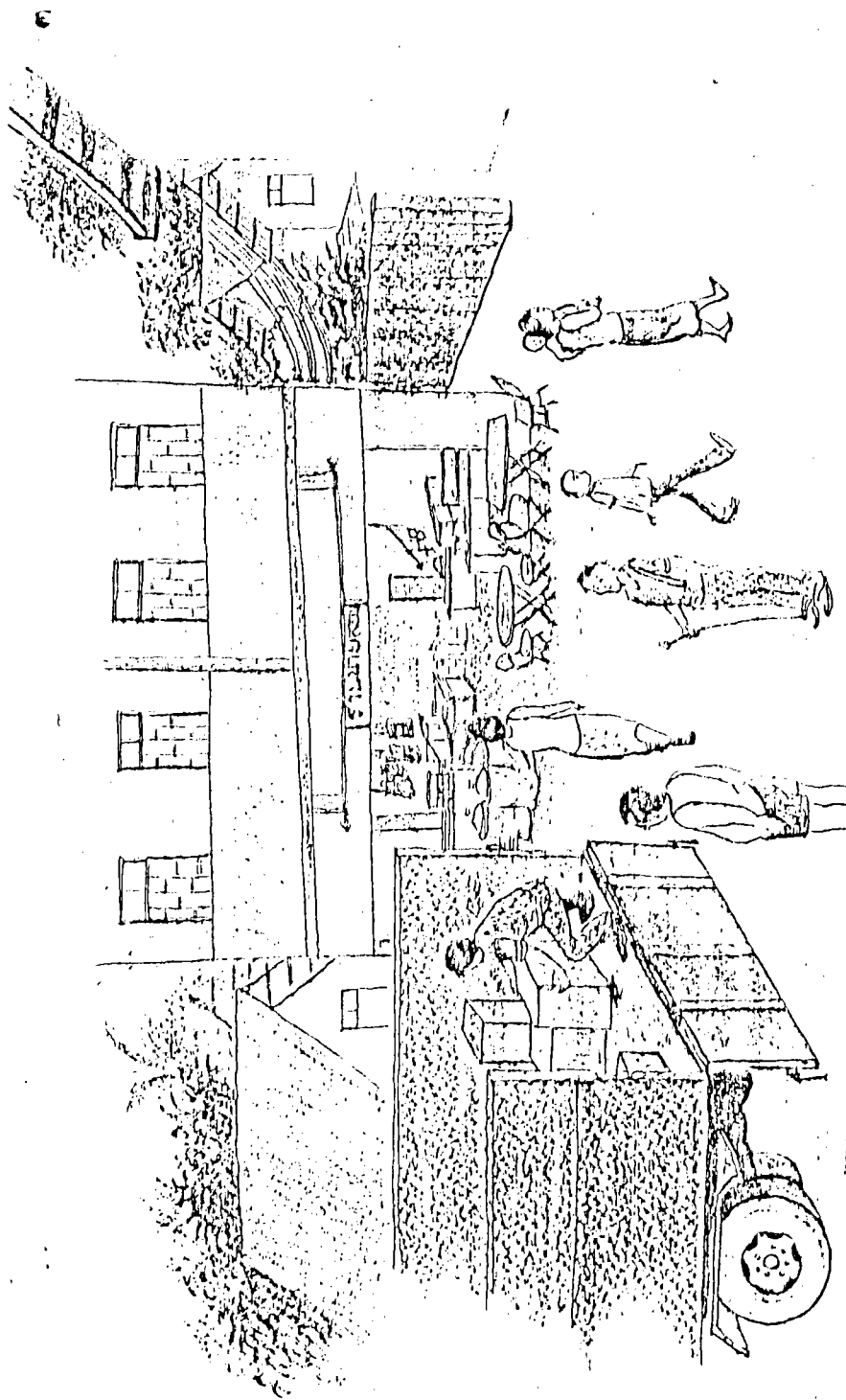

สุธามาศ ลั่งขลาโพธิ์ เรื่อง
ประวิทย์ มหาครุฑ ภาพ

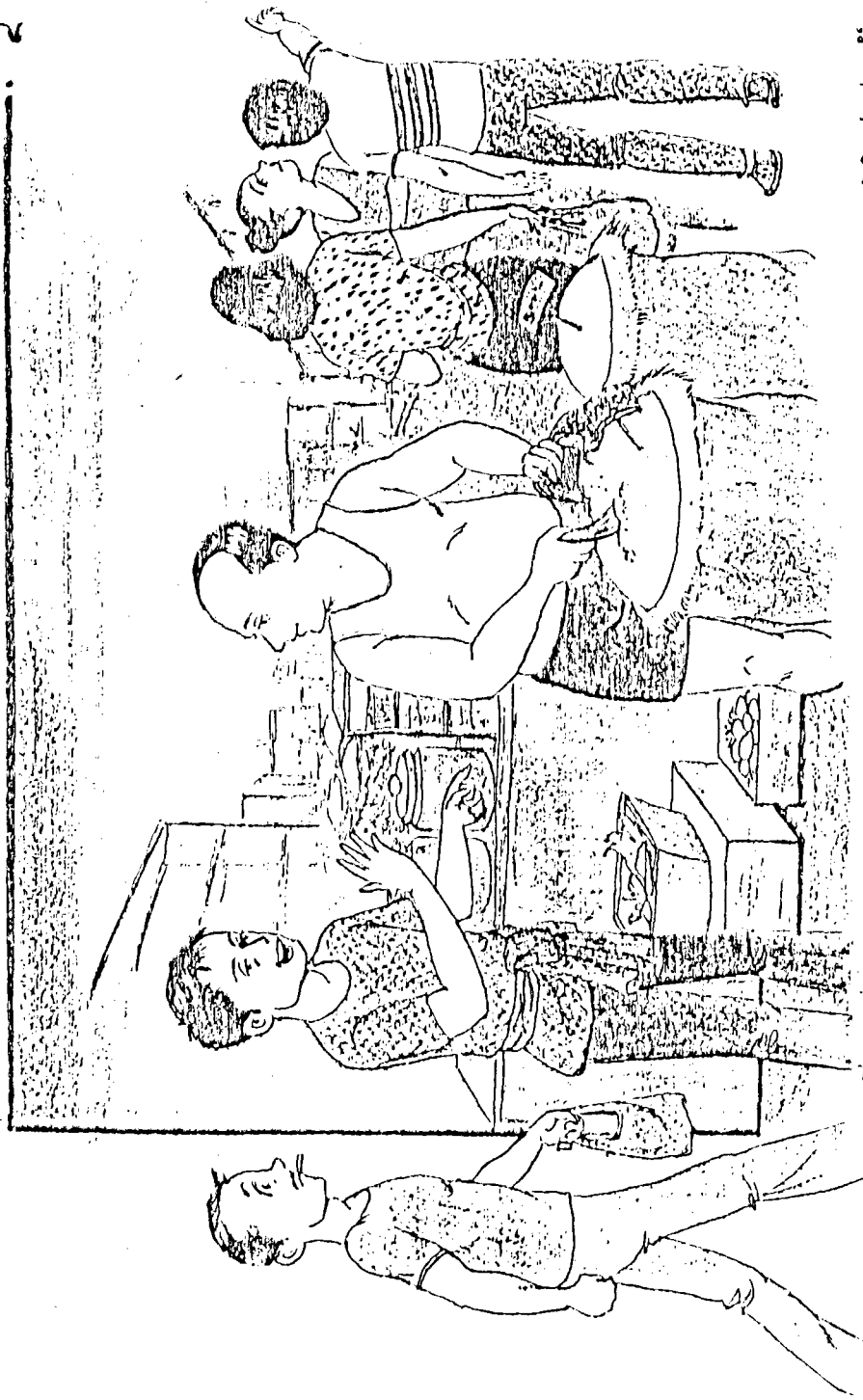
“ ลอห แม่จ้มนไปตลาดอ๋าลิมซื้อขนมตาล ที่โรยมะพร้าวชั้นเล็ก ๆ
มาเพิ่มอีก ๕๐ บาท นะ ”

“ จ้มน จะพ่อ เออ! วิชาที่ร้านค้าในเมืองเขาจะเอาของมาส่งให้
พ่อจ้มนไม่ต้องจ่ายเงินเขา นะ เอาไว้จ่ายตอนหลังเดือน ”

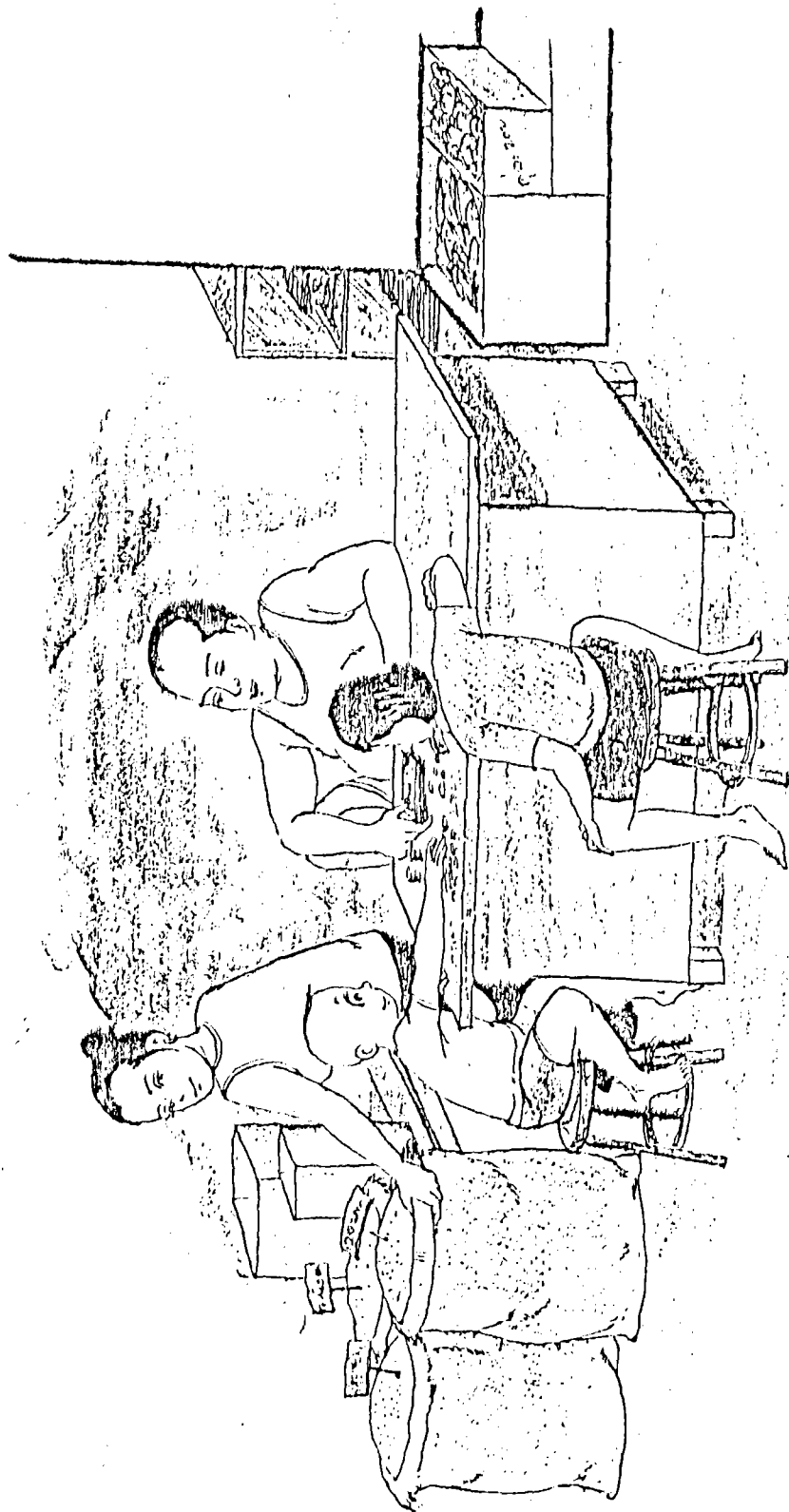
สอน "อ้าว! หน้าของมาสั่งแล้วหรือ ขนมาได้เลยนี่" เด็กสั่งของ "พี่สอนช่วยฉันยกกล่องของข้าฟอกหน่อย เอ๊ะสิอะไรเขาอยู่ ทำไมมันถึงยกยากอย่างนี้"

สอน "เดี๋ยวก่อนๆ ก่อนก่อนอิฉันเขาอยู่ ให้ฉันเขี่ยออกก่อนแล้วค่อยๆ เลื่อนลงมา"

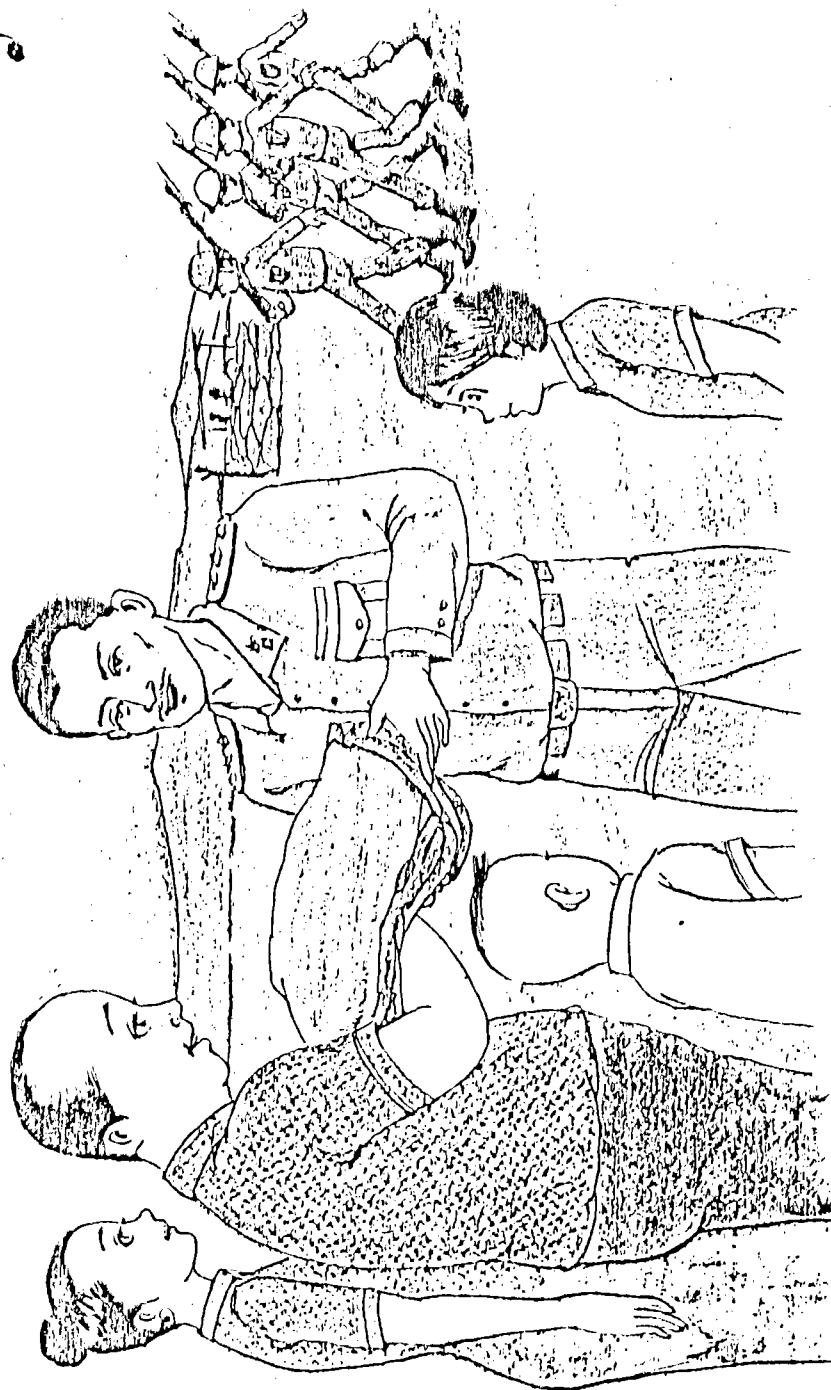
น้อย "พี่สอนชื่อข้าวสาร ๘ กิโลกรัม ค่ะ เลบยี่ป้าบับบอกราคาไว้ด้วย"
สอน "ได้รอลูกครั้น"

พูดจบ สอนก็ตักข้าวสารใส่ถุงและนำไปสู่กระทู้

สอน “ วิชาของชาวดีจ้ะเลย ”

จ้ะ “ จ้ะจ้ะด้วยพี่ ข้าพเจ้าเหนื่อยหน่อย แต่ดีตรงที่
ไม่ต้องเสียใครมาเป็นนายคอยบังคับ ”

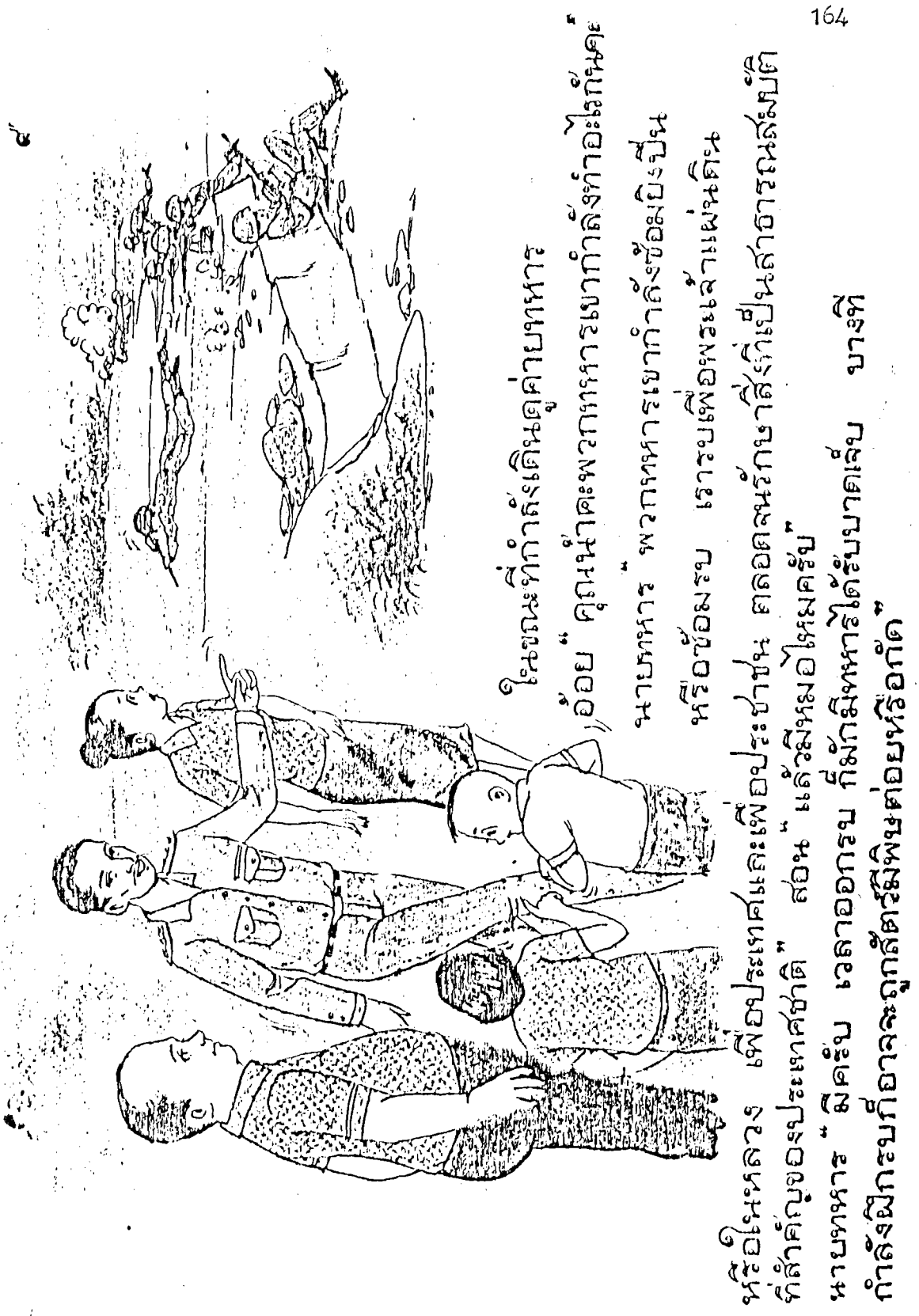
ที่ชายแดน

นายทหาร “ผู้สืบทอดบงบมเป็นหัวหน้าคน แลขอกราบขอบพระคุณคุณทั้งสี่ของ

มาบริลาตให้ยกเธอ พวกอาหระ กุญแจและกางเกงใน นี่เป็นประโยชน์

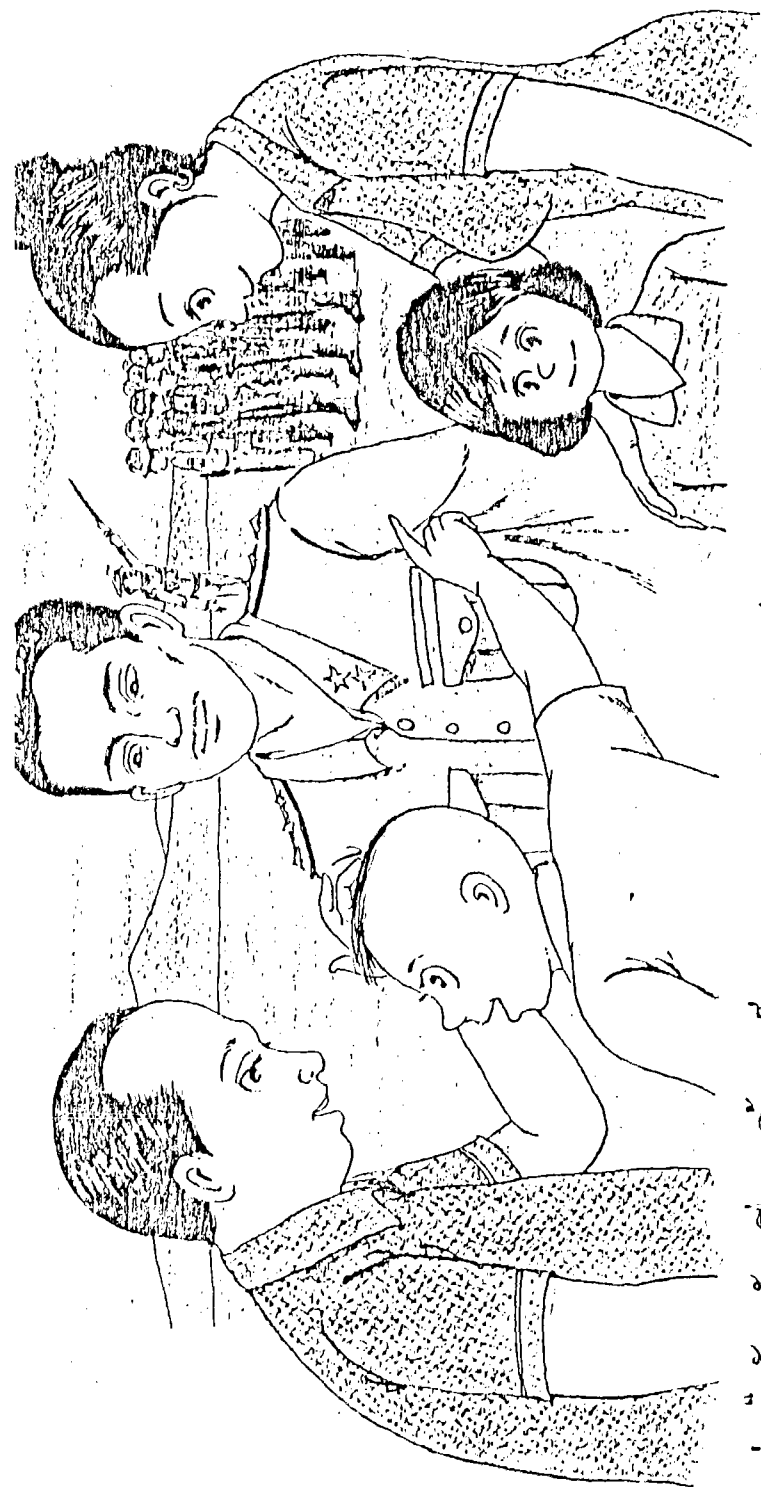
ต่อทหารมากจริงๆ ครับ”

“ขอบคุณมากทั้งใจที่นำของขวัญมาเยี่ยมทหารทั้งสามแล้วครับ”

หรือให้หลวง เพื่อประเทศและเพื่อประชาชน ตลอดจนรักชาติซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ
ที่สำคัญของประเทศชาติ” สอน แล้วมีหม่อมไ้สมัครรับ
นายทหาร “สมัครรับ เวลาออกรบ ก็มีสิทธิทหารได้รับบาดเจ็บ บาดเจ็บ
กำลังฝึกหัดก็อาจจะถูกสังหารด้วยหรือก๊ต”

ในขณะที่กำลังเดินดูค่ายทหาร
“ออย” คุณนายคะพวกทหารเขากำลังทำอะไรกันคะ
นายทหาร “พวกทหารเขากำลังซ้อมยิงปืน
หรือซ้อมรบ เราบเพื่อพระเจ้าแผ่นดิน

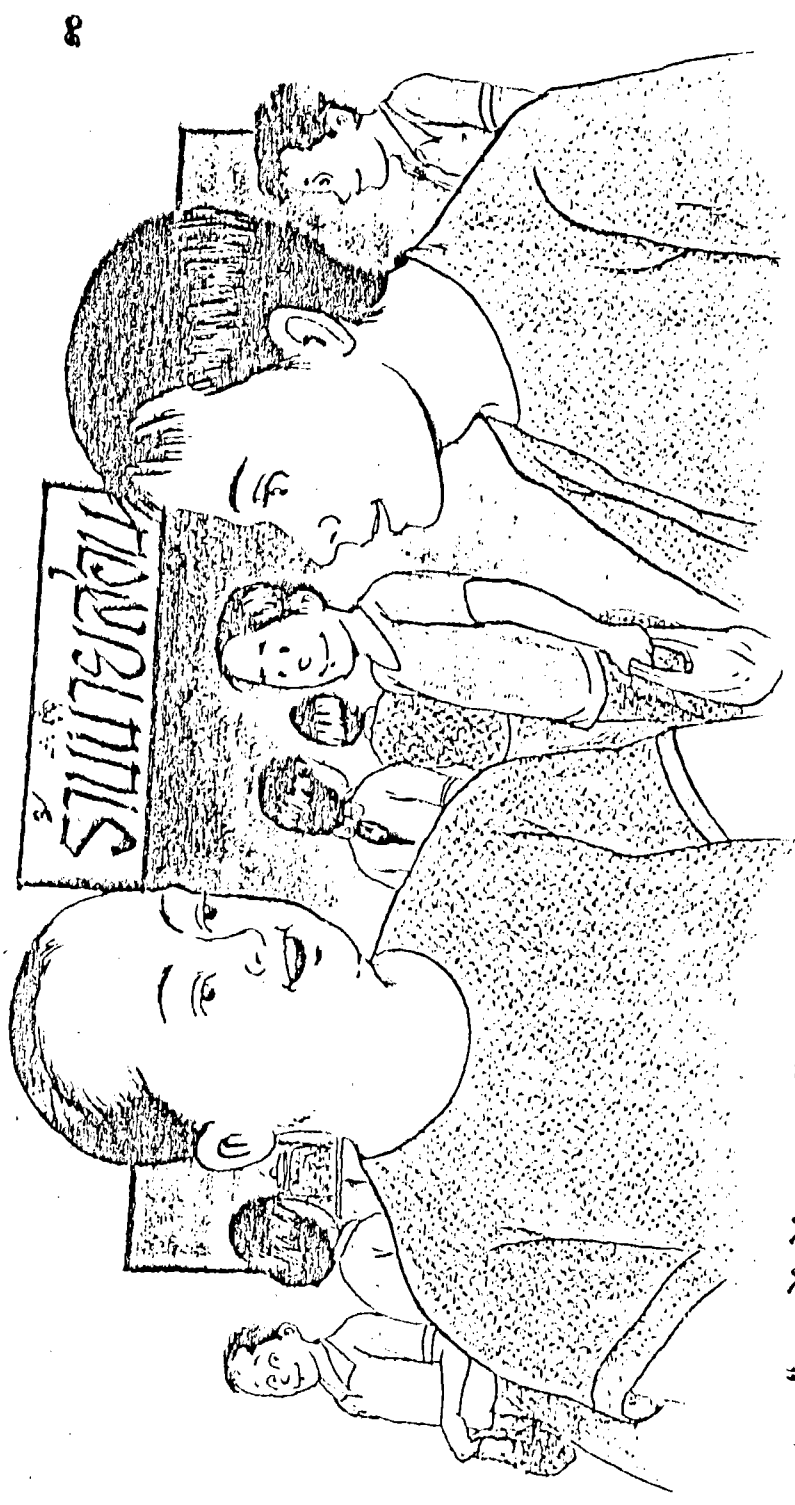

เก่ง "นำครอบครัวมาพบปะก็เหมาะสมพหุพหุแล้ว ผมอยากเป็นทหารบ้างเลย
นายทหาร" อปากเป็นก็ไม่ว่าก. หมุ่มีคุณสมบัตินี้ จะเป็นทหารได้ไหมละ

หมุ่มีความออกใหม่ หมุ่ทนลำบากต่างได้ไหม

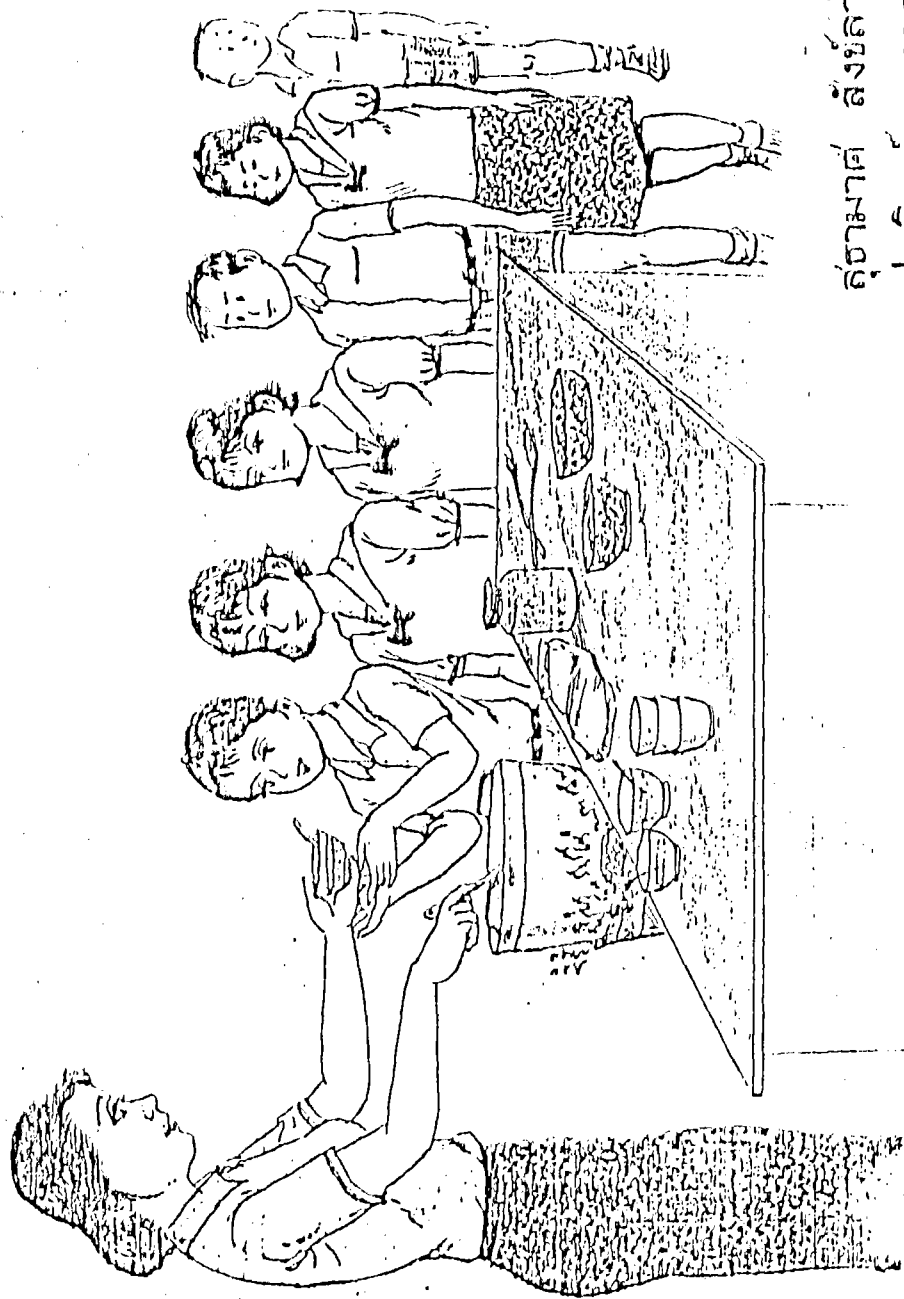
สอน "ชกคุณนำมากมาบสนั้นเป็นทหารมากหรือลูก

เก่ง "ครับผมคิดว่าผมออกได้ ถ้าหากอย่างไรก็ต้องทน เพื่อชาติ ผมรักชาติและในหลวงครับ

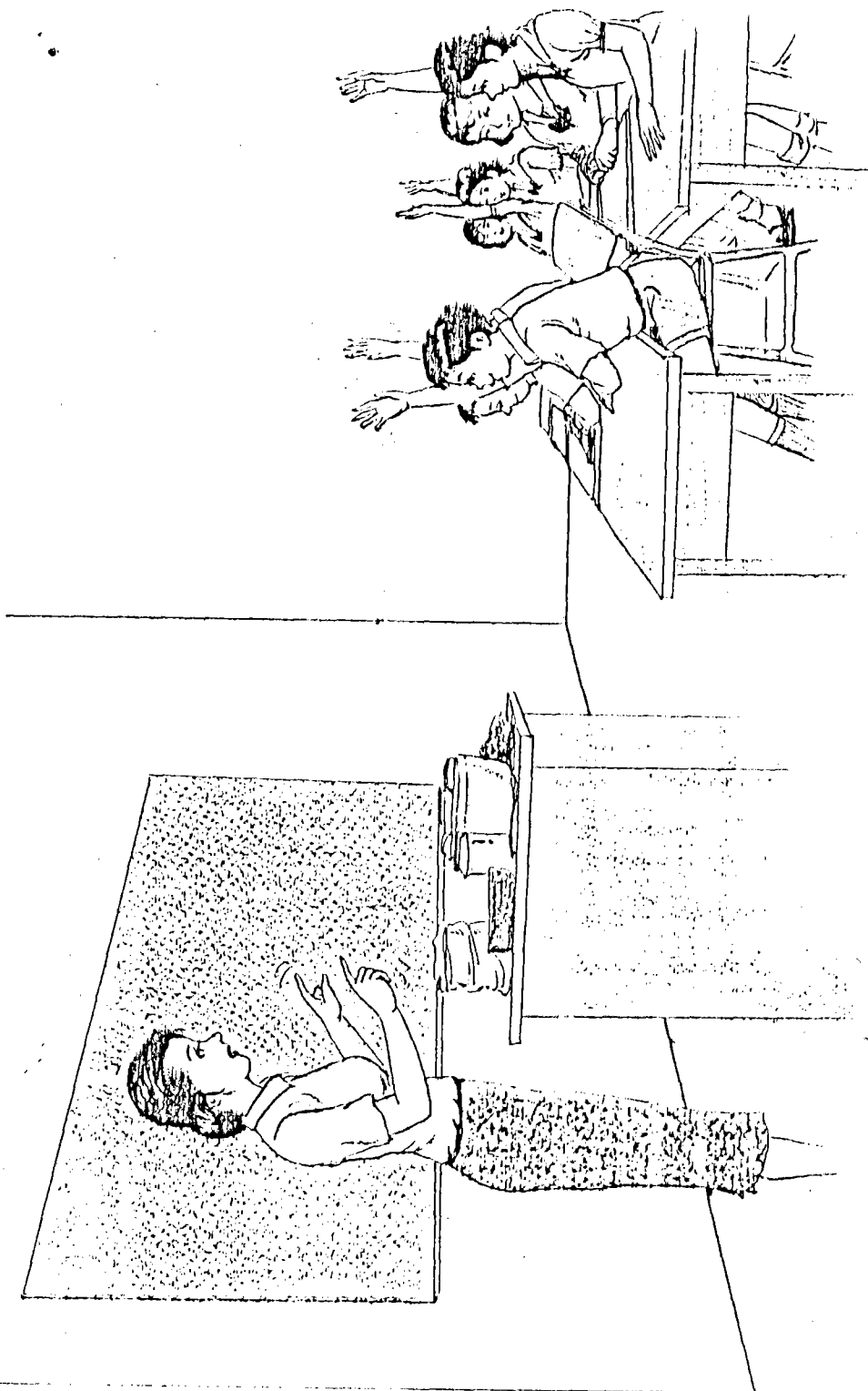

“นอบ” หายไปไหนมาตั้งแต่หลายวันพี่ล่อน
“ล่อน” ไปเยี่ยมทหารป่วยแด่หมา เอาผ้าขาว กางเกง บุหรี่ และอื่น ๆ ไปเปิดสหกรณ์ด้วย
“นอบ” อ่าพี่พี่คำขานพี่ล่อน อีสาระ ไม่มีความหมายบังคับ พี่ล่อน พี่จะไปอีกทีนะขอตามไปด้วย”

63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

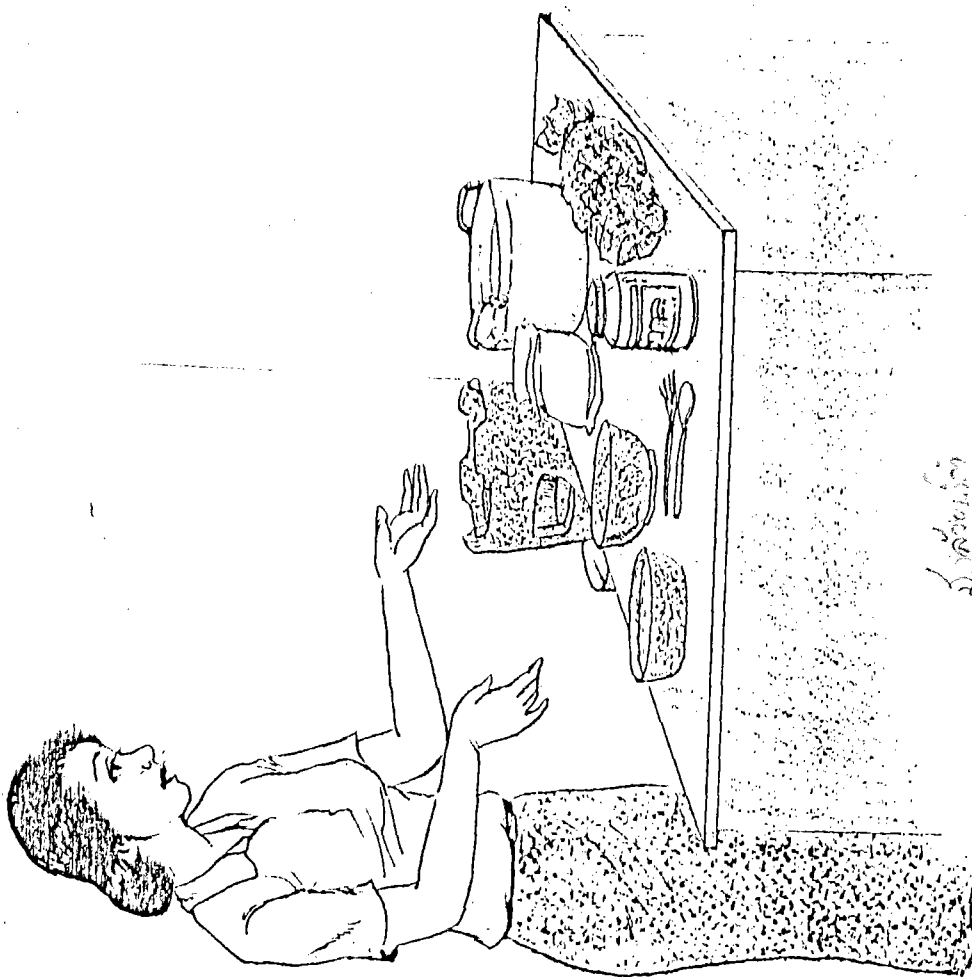

ลุ่มมาตย์ สังข์ลาโพธิ์ เรือง
ประวิทย์ มหาศรุธ ภาพ

โดยนาง

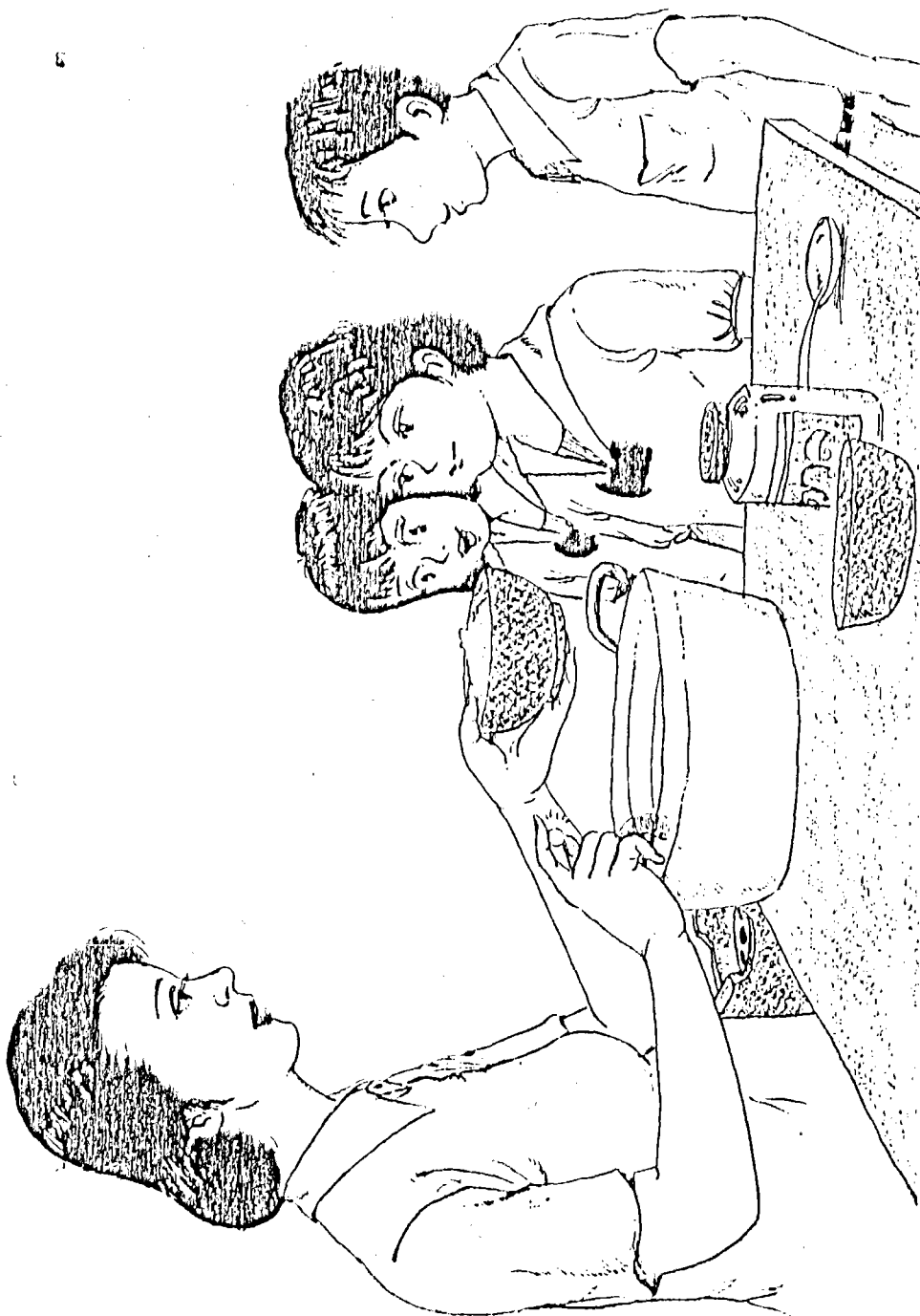
ใครเคยบิกันบงบวลออยบ้าง วัณเณรามาทำาบมบวลออยกันดีไหญ

ตระกูลอุปการณว่าครบหรือไม่ มีแป้งขาวเหนียวที่หมดแล้วซึ่งอยู่ในปาก
 น้ำตาลกราบ ถ้าหลังรับเติมเสียไปจะหมดดับ หม้อ ถ้วยแก้ว

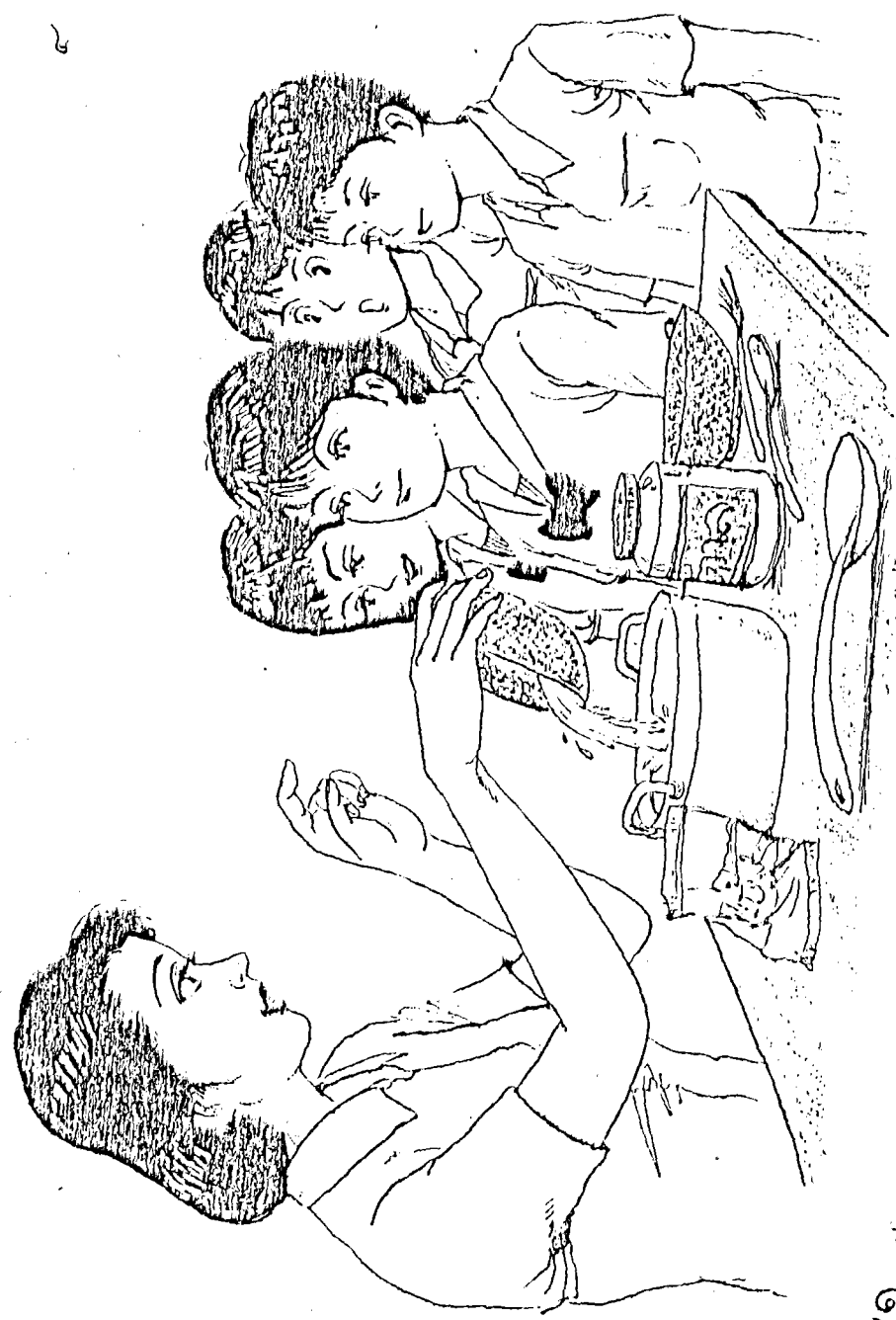
ขึ้น นื่อน ส้อม

(๑๖๖)

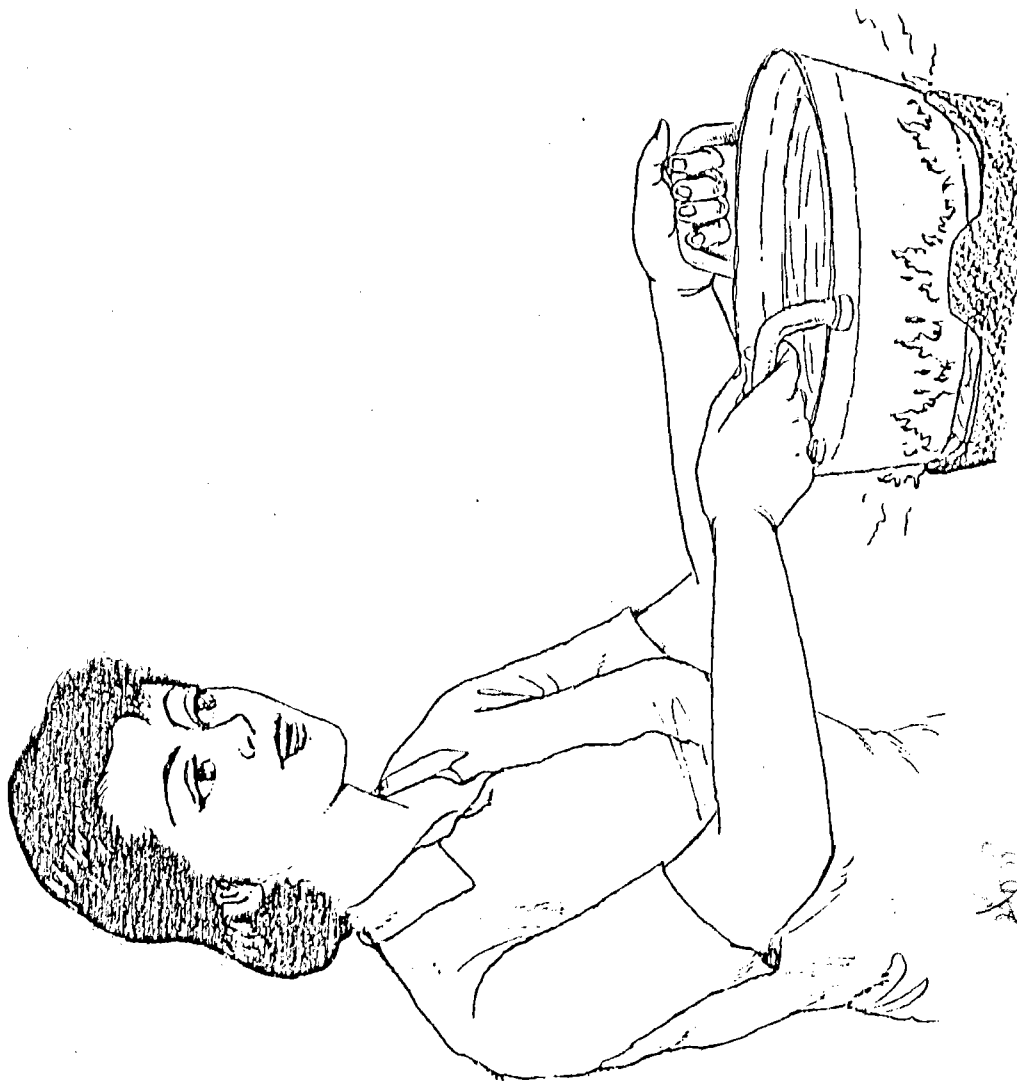
น้ำแข็งที่หมดแล้ว มาเป็นก้อนกลมเล็กๆ

ถ้าคุณไม่กินมัน มันจะละลาย

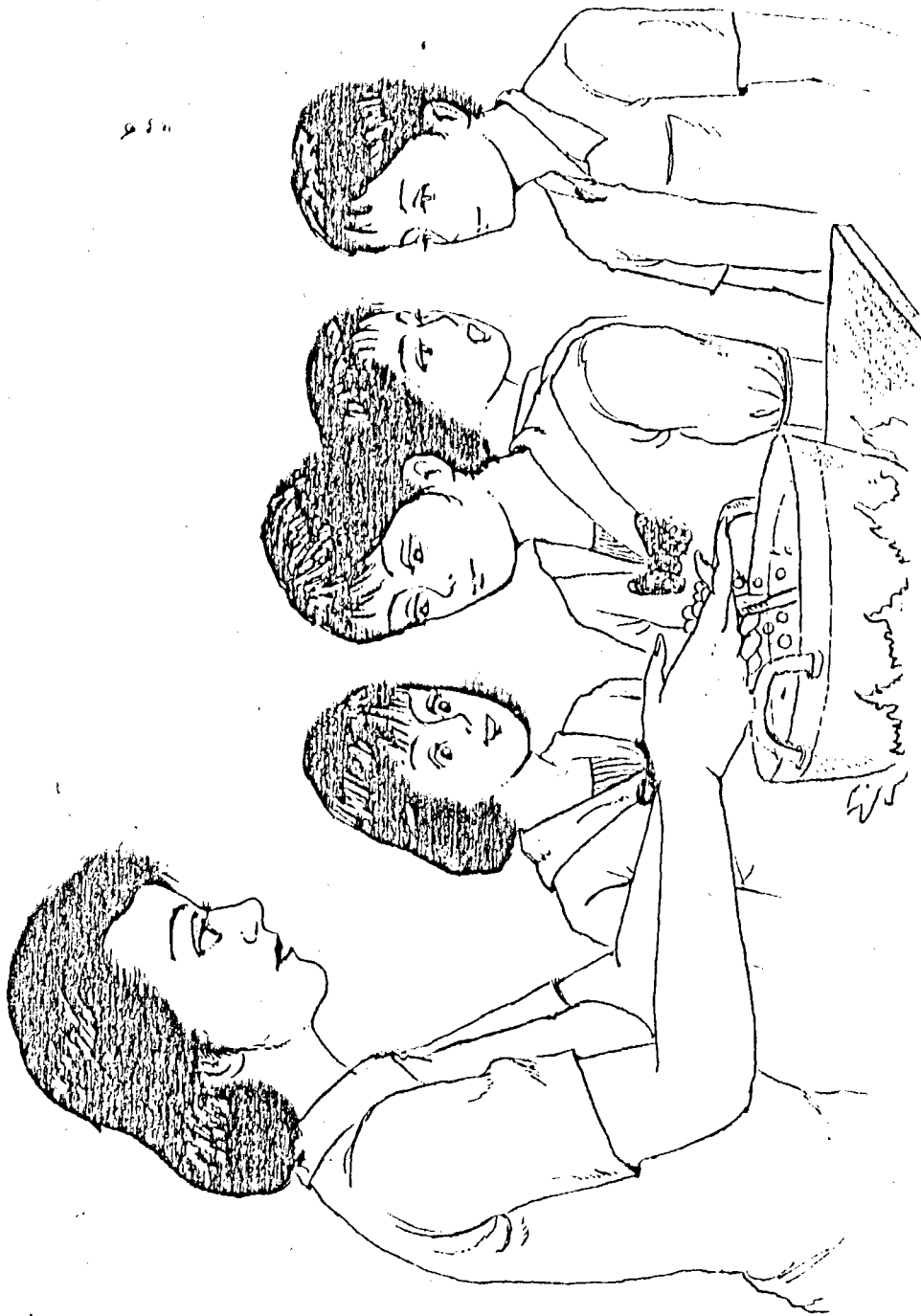

แนะนำให้กินผลไม้ และแนะนำตาลทรายลงไป ใช้ช้อนคน

ภาพนี้จัดทำขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๒๓ โดย สถาบันวิจัยและพัฒนา

ภาพที่ ๑๕.๑ การนำตาลหอย ต้มจนเตาไฟเดือด

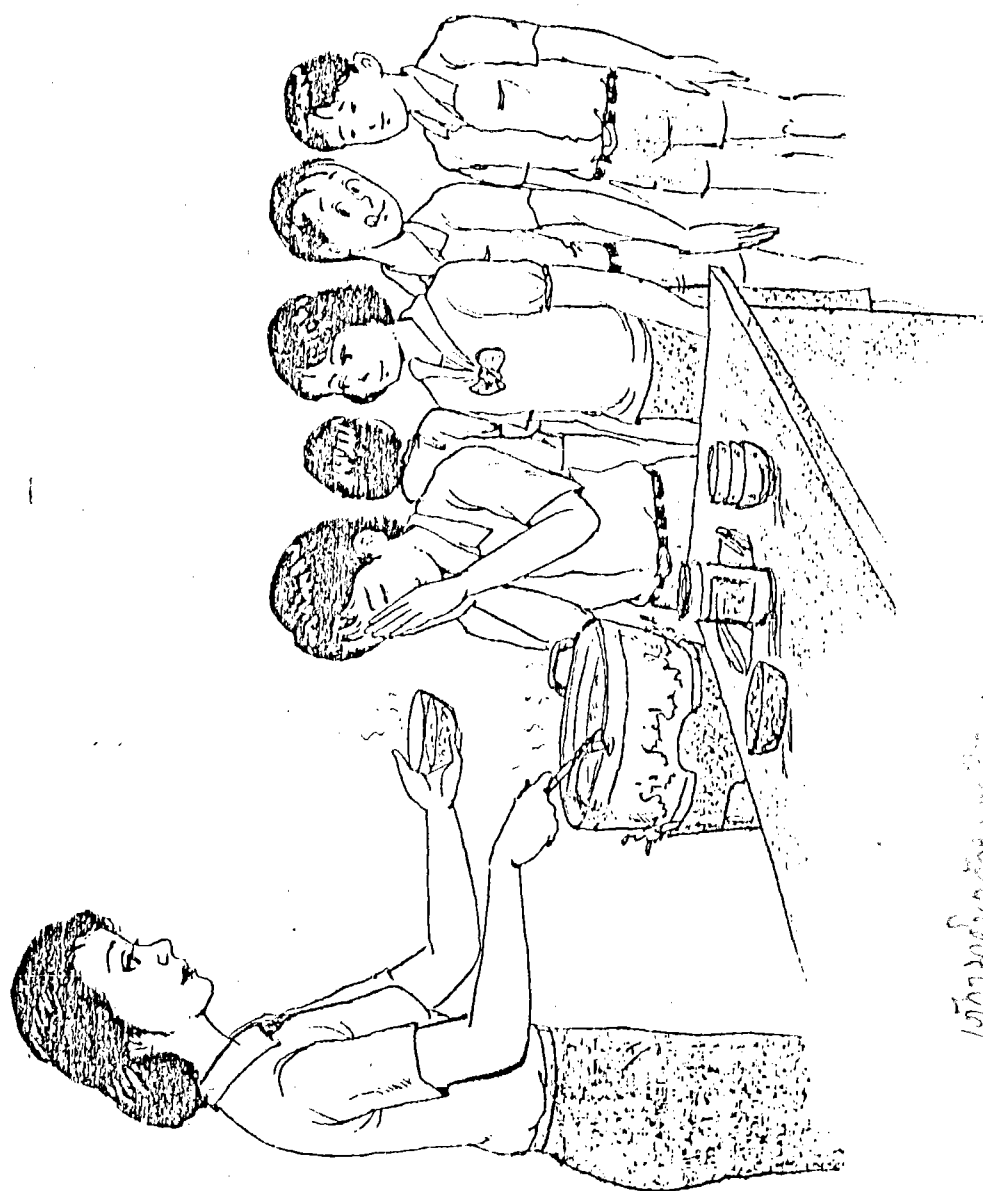
นำแป้งที่ปั้นเป็นก้อนกลมเล็กๆ ค่อยๆ ใส่ลงไปในหม้อ
 ควรใช้ส้อมค่อยๆ เขี่ยเพื่อไม่ให้แป้งติดกัน

11/10/63

ผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้คือ... (ลายเซ็น)

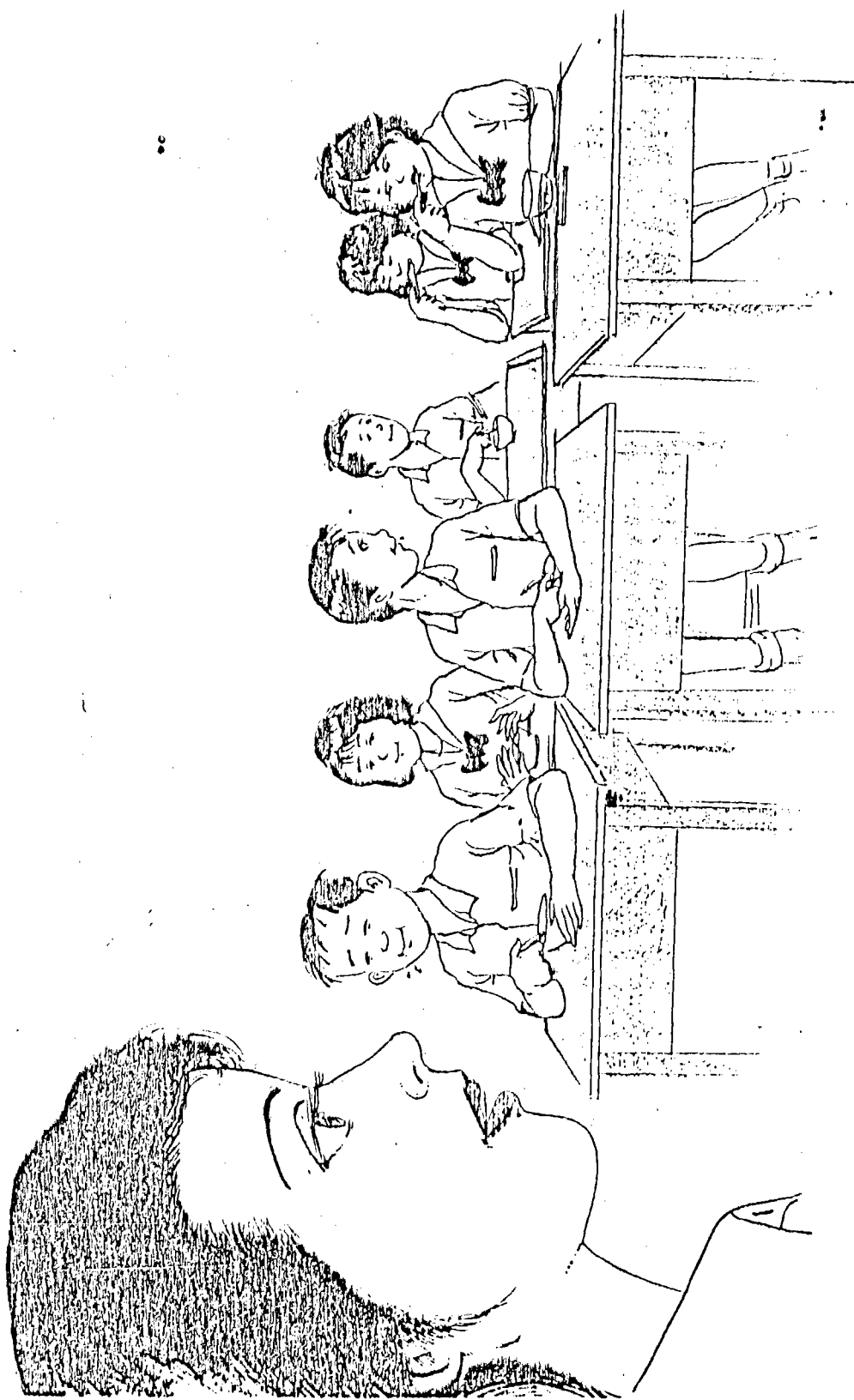

ถึงเกณฑ์ว่าแบ่งที่เหลือไปให้หม้อ ลอยขึ้นมาหรือยัง
ถ้าลอยขึ้นมาให้เอามาในมือลงไป แล้วดูว่าแบ่งใส่หรือยัง
ถ้าใส่แล้วบอกว่าแบ่งสักแล้ว

เทวัญมณีและเบญจกิติ ๒๕๓๖

“คุณ! พวกเขามากินข้าวลอบกันเถอะ”

“คุณครู” ได้มาถามพวกเธอถึงนิทานกันอย่างสุภาพ แสดงให้เห็นว่า
 เป็นคนมีกิริยาสามารถพาไป

ภาคผนวก จ.

เปรียบเทียบลำดับชั้นการสอน

แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (กลุ่มทดลอง)

แผนการสอนแบบปกติ (กลุ่มควบคุม)

เปรียบเทียบลำดับขั้นการสอน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ → ลำดับเรื่อง
สถานที่หรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง →
อ่านออกเสียง → เล่นบทบาทสมมติ
3. เขียนหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันระหว่างครู
และนักเรียน
4. ทำหนังสือเล่มใหญ่
5. เล่นเกมและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริม
ภาษา

การสอนแบบปกติ

1. อธิบายความหมายของคำใหม่
และอ่านคำใหม่
2. เขียนคำใหม่และความหมาย
3. อ่านแจกลูกสะกดคำ
4. อ่านในใจแล้วสนทนาเรื่อง
5. ฝึกอ่านออกเสียง
6. ทำกิจกรรมเสริมภาษาอื่น ๆ

โครงการสอนกลุ่มทดลอง

โครงการสอนกลุ่มทดลอง (เวลาเรียน 96 คาบ)

หลักการและความคิกรวบยอก

การฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นทักษะที่กองฝึกฝน เพื่อการเรียนรู้และ
การใช้ภาษาที่ดี

ความมุ่งหมาย

1. ให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจ
หลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
2. ให้สามารถใช้ภาษาติดต่อ ทั้งรับฟังและถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดอย่างถูกต้อง
มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
3. ให้มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างในการแสวงหา
ความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้ต่าง ๆ

เนื้อหา

1. อ่านคำบรรยายในเรื่องที่กำหนด
2. อ่านคำยากเฉพาะ
3. อ่านเครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ เช่น ยมก เครื่องหมายอัญประกาศ
4. อ่านคำจากบัตรภาพประกอบคำ บัตรคำ ประโยค แผนภูมิ
5. เขียนคำ ประโยค และข้อความ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters) ซึ่งเป็นวิธีการที่เริ่มพัฒนาจากทักษะการอ่าน ไปสู่ทักษะการพูด การฟัง และการเขียน โดยเน้นให้เด็กเรียนรู้จากความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และยังเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน วิธีการสอนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนได้อย่างสอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. ของเล่นบัตรคำ
5. เกมต่าง ๆ
6. กระดาษแผ่นใหญ่
7. กินสอสี
8. สีเมจิก
9. กระเป๋านั่ง
10. ที่เขียนกระดาษ
11. กาวและแปรงเปือก
12. กรรไกร
13. กระดาษขาว

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. ตรวจสอบผลงานจากภาคปฏิบัติ
3. ทดสอบทฤษฎีหรือข้อเขียน

แผนการสอนรวมกลุ่มทดลอง

แผนการสอนรวมกลุ่มทดลองเรื่องน้อยเปื้อรัง
(เวลาเรียน 32 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การฝึกทักษะทางภาษาช่วยในการเรียนวิชาที่สูงขึ้น

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้นในการอ่าน เขียนคำ และเข้าใจคำศัพท์
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาได้

เนื้อหา

เป็นเรื่องของน้อยซึ่งเปื้อรังของตนเอง และอยากจะไปหาที่อยู่ใหม่ ไปเจอ
นกกระจอก นกยูง นกขุนทอง นกเขา และนกเพนซ์หยก แต่ก็อยู่กับเขาเหล่านั้นไม่ได้
เลยต้องกลับมาอยู่บ้านของตนเอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีดังนี้

1. ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับ
เรื่องอ่านออกเสียง เล่นบทบาทสมมติ
3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
4. ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
5. ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมภาษา

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเรื่องน้อยเป็อริง
2. บัตรคำ
3. กระดาษแผ่นใหญ่
4. กาว
5. กรรไกร
6. กระดาษขาว
7. สีเทียน
8. สีเมจิก
9. แผ่นป้ายบัตรคำ
10. เกมและเพลงต่าง ๆ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
 - การเล่าเรื่อง
 - การสนทนาซักถาม
 - การเล่นเกมทบทวน
2. ทรววจผลงานจากการทำหนังสือเล่มใหญ่
3. การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนรวมกลุ่มทดลอง เรื่องการ คำที่น่าสนใจ
(เวลาเรียน 32 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกทักษะทางภาษาช่วยในการเรียนวิชาที่ขึ้น

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้นในการอ่าน เขียนคำ และเข้าใจคำศัพท์
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาได้

เนื้อหา

เป็นเรื่องราวของครอบครัวหนึ่งซึ่งมีอาชีพค้าขาย และขายของที่กล้วย เขามีอิสระในการทำสิ่งใดก็ได้ โดยที่ไม่ต้องตกอยู่ในอำนาจของใคร ครอบครัวนี้คือครอบครัวของนายสอน และเขาได้พาครอบครัวไปเยี่ยมทหารที่ชายแดน โดยนำสิ่งของไปบริจาคแก่พวกทหาร และได้ทราบว่าทหารทำหน้าที่ป้องกันประเทศนั้นเพราะเหตุใด

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีดังนี้

1. ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สั้นหนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียง เล่นบทบาทสมมติ
3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
4. ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
5. ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมภาษา

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่องการคำที่น่าสนใจ
2. บัตรคำ บัตรประโยค
3. กระดาษแผ่นใหญ่
4. กาว
5. กรรไกร
6. กระดาษขาว
7. สีเขียน
8. สีเมจิก
9. แผ่นป้ายบัตรคำ
10. เกมและเพลงต่าง ๆ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
 - การเล่าเรื่อง
 - การสนทนาซักถาม
 - การเล่นเกมทบทวน
2. ตรวจผลงานจากการทำหนังสือเล่มใหญ่
3. การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอน รวมกลุ่มทดลอง เรื่อง มาทำบัวลอยกันเถอะ
(เวลาเรียน 32 คาบ)

ความถึกรวบยอก

การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยใ้การ เรียนวิชาคึขึ้น

จุดประสงคึทัวไป

1. เพื่อใ้พ้ทักษะเบื่องคึนในการอ่าน เขียนคำ ประโยค และเข้าใจคำศัพท์
2. เพื่อใ้พ้ความรู้ความสามารถในการใ้ภาษาคึ

เนื้อหา

เรื่งราวเกียวกักับการทำขนมบัวลอย มีคังนี้คือ

ชั้นที่ 1 ใ้พ้ฝึกเรียนทรวจุดปรกรณ์ว่ามีทรบหรือไม

ชั้นที่ 2 นำแบ่งที่นวกแล้วมำบ้นเป็นกอนกลมเล็ก ๆ

ชั้นที่ 3 เทน้ำในขันลงในพ้อ แล้วเทน้ำตาลทรายลงไป ใ้ช้ช้อนคนในพ้อ

ชั้นที่ 4 ยกพ้อขึ้นตั้งบนเตาไฟ

ชั้นที่ 5 นำแบ่งที่บ้นเป็นกอนกลมเล็ก ๆ ค่อย ๆ ใ้ลงไปในพ้อ

ชั้นที่ 6 สังเกตคัวว่าแบ่งที่ใ้ลงไปในพ้อ ลอยขึ้นมาหรือยัง ถ้าลอยขึ้นมา

ใ้พ้เิมน้ำในขันลงไป แล้วคัวว่าแบ่งใ้สหรือยัง ถ้าใ้สแสดงว่าแบ่งสุกแล้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจกกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการพ้ภาษามีคังนี้

1. ครูแนะนำอุปกรณ์ต่าง ๆ เกียวกัวิธีการทำขนมบัวลอย แล้วสาธิวิธีการทำ
2. ใ้พ้ฝึกเรียนเลำถึงวิธีการทำขนมบัวลอย ลำคึบขั้นตอน สนทนาแล้วอภิปราย

และลงมือทำขนมบัวลอย

3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
4. ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
5. ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมภาษา

สื่อการเรียนการสอน

1. อุปกรณ์การทำขนมบัวลอย ไข่ไก่ แป้งข้าวเหนียว น้ำตาลทราย ชาม ถ้วยแก้ว ช้อน ช้อน ส้อม ทัพพี ถาด
2. บัตรคำ บัตรประโยค
3. สมุดวาดเขียน
4. กระดาษแผ่นใหญ่
5. กาว
6. กรรไกร
7. กระดาษขาว
8. สีเขียนหรือดินสอสี
9. สีเมจิก
10. แผ่นป้ายบัตรคำ
11. เกมต่าง ๆ และเพลง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
 - การเล่าถึงขั้นตอนการทำขนมบัวลอย
 - การสนทนาซักถาม
 - การเล่นเกมทบทวน
2. ตรวจสอบงานจากการทำหนังสือเล่มใหญ่
3. การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (กลุ่มทดลอง)

แกละ "เป็นอย่างไร โคนโคลนเข้าหน้า น้อย เก่งจริงก็ปามาซิเจ้าเป๊ยะ"
 เป๊ยะ "อย่าหนีนะ"

ภายในโบสถ์ น้อยกล่าวตักทายบนอุกด้วยควมนับถือ

น้อย "สวัสดีครับคุณลุงที่เคารพกำลังทำอะไรอยู่หรือครับ"

นกฮูก "ลุงกำลังมีเจ้าหนูตัวนี้ ถ้ามันไม่แน่น มันหลุดออกมาได้ มันก็หนีไป ลุงจะไม่มีอะไรกินนะซี"

ในตอนกลางคืน

น้อย "ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! หนูมันคลานมาถึงที่นี่ได้อย่างไร
 เมื่อตอนกลางวันเห็นมันนอนตายอยู่ ทำไมก่อนหน้านี้มันถึง
 มาถึงหาเราได้ ไม่ไหวเหឹងและสปรกด้วย ไปดีกว่า"

น้อยบินไปเรื่อยพบบ้านหลังหนึ่ง

น้อย "โอโฮ! บ้านหลังนี้ใหญ่จังเลย มีกรงนกห้อยอยู่รอบบ้าน
 ด้วย น่าสบายแท้"

นกเขา "สวัสดีจ๊ะน้อย"

น้อย "บอกผมให้ทราบหน่อยเถอะครับคุณนกเขา ทำไมคุณถึงอยู่
 ที่นี่ได้"

นกเขา "ไม่ยากเข็ญฉันได้อย่างนั้นหรือเปล่า"

น้อย "แล้วคุณชุนทองกับคุณหงส์หยกล่ะครับ"

นกชุนทอง "ฉันพูดภาษาคนได้"

นกหงส์หยก "ฉันเป็นนกที่สวยงาม"

นกชุนทอง "ถ้าเธอทำอย่างพวกเราได้ เจ้านายเขาก็เอาเธอมา
 เลี้ยงเองแหละ"

น้อย "ฉันอยู่กับครอบครัวนี้ไม่ได้หรอก"

น้อย "โอเอ...เราซักรั้ไม่ได้ พุทภาษาคณั้ไม่ได้ สวยก็
ไม่สวย เราจะอยู่ที่นี่ไค้อย่างไร ไปเปรียบกับเขา
ไม่ได้เลย ไปหาแมลงกินคักว่า"

น้อย "โอ...ใช่แล้ว เราจับแมลงจับหนอนที่ท่าสายพิซไค่น้า
เราควรอยู่ในทุ่งกว้างและป่าใหญ่ อยู่ที่นี่เราทำประโยชน์
ให้แกคนไม่ได้"

นั้ไค้ทั้งนั้นแล้วน้อยก็บินมุ่งหน้ากลับบ้านอย่างมีความสุข

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูจับบริเวณหน้าห้องให้โล่ง แล้วให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นครึ่งวงกลม โดยให้ทุกคนมองภาพที่ครูถืออยู่ในมือไค้ชัดเจนและทั่วถึง
2. ครูให้นักเรียนดูภาพที่หน้าปกและชื่อเรื่อง แล้วสนทนากว่าเป้นภาพอะไร มีสัคควอะไรและกำลังทำอะไร
3. ครูเปิดภาพในหนังสือทีละหน้า แล้วเล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟัง
4. ในขณะที่ครูชี้ภาพทีละหน้าเพื่อให้นักเรียนดูและสังเกตกว่าเป็นอย่างไร
5. ครูสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยถามนักเรียนว่า สนุกไหม ชอบอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ เรื่องที่เล่านี้เป็นเรื่องของอะไร

สื่อการเรียนรู้การสอน

หนังสือเรื่องน้อยเบื้อร้าง

การประเมินผล

การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องน้อยเนื้อรัง
แผนที่ 2 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง การพูด ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. ลำดับเรื่องราวได้
2. แสดงบทบาทสมมุติได้

เนื้อหา

เรื่องน้อยเนื้อรัง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำแผนภูมิเพลงนกน้อยกับนกกระเจาบคิดบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนอ่านและร้องตามครู

"นกเอ๋ย นกน้อย ๆ เจ้าค่อย ๆ เคลื่อนคลอมา พวกเราเฝ้าคอยหา มาเกิดมาขอให้ชาชม"

"นกเอ๋ยนกกระเจาบ ฉันเห็นภาพมันน่ารักจริง ไม่มีรังจะฟังฟัง มันน่าซึ้งจริง เบียกเบียนชวานา"

2. ครูเล่าเรื่องน้อยเนื้อรังให้นักเรียนฟังซ้ำอีกครั้ง ตอนใดที่นักเรียนยังจำไม่ได้จึงเปิดภาพในหนังสือให้นักเรียนดู

3. ให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่องน้อยเนื้อรัง
4. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นบางส่วน และให้นักเรียนที่เหลืออ่าน
ออกเสียงตามครู ซึ่งทำหน้าที่คล้ายผู้กำกับและบอกบท
5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องราวของน้อยเนื้อรัง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่องน้อยเนื้อรัง
2. แผนภูมิเพลง นกน้อย นกกระเจาบ

การประเมินผล

1. การลำดับเรื่อง
2. การแสดงบทบาทสมมติ

แผนการ สอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องน้อยเนื้อรัง
แผนที่ 3 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน และเขียน ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ
1. บอกเรื่องราวเป็นภาษาของนักเรียนเองได้
 2. อ่านออกเสียงคำและประโยคได้

เนื้อหา

เรื่องน้อยเนื้อรัง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูศึกษาระบบนิเวศน์หรือกระดานดำ
2. ให้นักเรียนทบทวนเรื่องที่เล่าใหม่อีกครั้ง
3. ให้นักเรียนช่วยกันคิดว่า เราจะเริ่มต้นเขียนเรื่องโดยเริ่มต้นอย่างไร

เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นแล้ว ครูถามนักเรียนส่วนใหญ่ว่าเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าตกลง ครูเขียนประโยคนั้นลงบนแผนภูมิ ถ้านักเรียนบอกประโยคนั้นผิดมาก ๆ ครูต้องช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง แล้วจึงเขียนลงบนแผนภูมิอย่างช้า ๆ

4. ในขณะที่ครูเขียนต้องอ่านไปคำตัวอักษรที่เขียนนั้นอย่างช้า ๆ เมื่อจบหนึ่งประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านตาม

5. ก่อนที่จะเริ่มเขียนใหม่ ให้นักเรียนอ่านบทวนประโยคเก่าเสียก่อน
ประโยคหรือคำใดเป็นคำยาก ต้องอ่านซ้ำ ๆ จนนักเรียนเข้าใจ
6. เมื่อเขียนได้ 1 หน้าแล้วให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษรูปขนาด 32" x 42" จำนวน 5 แผ่น
2. สีเมจิก
3. สีเทียน
4. แกลบขาว

การประเมินผล

1. การบอกเรื่องราว
2. การอ่านคำและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องน้อยเบื้อรัง
แผนที่ 4 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน และเขียน ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไว้แล้วนักเรียนสามารถ
1. บอกเรื่องราวเป็นภาษาของนักเรียนเองได้
 2. อ่านออกเสียงคำและประโยคต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

เรื่องน้อยเบื้อรัง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงเรื่องที่นักเรียนช่วยกันเขียน เป็นภาษาของนักเรียนเองอีกครั้งหนึ่ง
2. ครูเริ่มตามเนื้อเรื่องในภาพที่ 6 และให้นักเรียนเล่าเป็นภาษาของนักเรียน จนกระทั่งจบเรื่อง
3. เมื่อจบเรื่องแล้ว ให้นักเรียนอ่านทวนซ้ำอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงภาษาให้เหมาะสมและเพื่อให้นักเรียนอ่านได้คล่อง
4. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า เราทำกิจกรรมอะไรไปบ้าง มีอะไรบ้างที่ควรปรับปรุง นักเรียน ชอบอะไรมากที่สุด เพราะเหตุใด

หลังจากเสร็จแล้ว : แขนงผลงานของนักเรียนตามผนังห้องเรียน เพื่อให้ นักเรียนอ่าน
เวลาว่าง

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษปรี๊พขนาด 32" x 42" จำนวน 5 แผ่น
2. สีเมจิก
3. สีเทียน
4. แลบกา

การประเมินผล

1. การบอกเรื่องราว
2. การอ่านคำและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องน้อยเบื้อรัง
แผนที่ 5 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้ภาษาทำให้เกิดความคิดและความรับผิดชอบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ
1. อ่านออกเสียงคำและประโยคของเรื่องได้
 2. บอกความหมายของคำและประโยคได้

เนื้อหา

เรื่องน้อยเบื้อรัง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
2. แจกกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 2 แผ่น สีเขียนสำหรับวาดภาพ
3. ให้นักเรียนทำการแบ่งเพื่อนในกลุ่มให้ทำหน้าที่ดังนี้คือ คนเขียนเรื่อง
คนวาดภาพ คนจับภาพ คนตกแต่งภาพให้สวยงาม
4. ก่อนที่นักเรียนจะวาดภาพให้จะต้องตกลงกันก่อนว่าควรมีภาพอะไรบ้าง
5. หลังจากให้นักเรียนทำไปได้ 1 แผ่นแล้วของผลิตเปลี่ยนหน้าที่กัน แล้ว
ออกมาแสดงผลงานของกลุ่มให้เพื่อนดูหน้าชั้นเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่ขนาด 16" X 21"
2. สีเทียน
3. แดบขาว
4. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. การอ่านออกเสียงคำและประโยค
2. การบอกความหมาย

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องน้อยเปื้อนรัง
แผนที่ 6 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้ภาษาทำให้เกิดความดี และความรับผิดชอบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำและประโยคได้

เนื้อหา

เรื่องน้อยเปื้อนรัง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงหนังสือที่นักเรียนทำไปแล้ว 5 แผ่น ว่ามีความรู้สึกอย่างไรในการทำหนังสืออย่างนั้น ประสพปัญหาอะไรบ้าง และมีวิธีการแก้ไขอย่างไร
2. ให้นักเรียนเขียนเรื่องราวและวาดภาพต่อ โดยเปลี่ยนหน้าที่กันทำงาน
3. ให้นักเรียนนำผลงานของกลุ่มมาแสดงให้เพื่อนดูหน้าชั้นเรียน
4. ให้แต่ละกลุ่มนำผลงานมาเขียนเป็นเล่มรวมกัน
5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลงานของกลุ่มและวิจารณ์งานของกลุ่มอื่น ว่าผลงานของกลุ่มนั้นเป็นอย่างไร มีอะไรบ้างที่ต้องแก้ไข มีความรู้สึกอย่างไรต่อหนังสือเล่มนี้ ผลการปฏิบัติงานของกลุ่มเป็นอย่างไร ประสพปัญหาอะไรบ้าง พร้อมทั้งจัดมุมแสดงผลงานเพื่อให้นักเรียนอ่านไต่คว้าถึงเวลาว่าง

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่ขนาด 16" X 21"
2. สีเทียน
3. สีเมจิก
4. แลบขาว
5. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. การร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. การอ่านค่าและประโยค
3. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องน้อยเนื้อรัง
แผนที่ 7 (3 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การฝึกทักษะการอ่านคำทำให้นักเรียนอ่านได้คล่องและเข้าใจยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ
1. อ่านคำและประโยคจากหนังสือเล่มใหญ่ได้
 2. บอกเครื่องหมายวรรคตอนได้

เนื้อหา

เกมทายคำ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำหนังสือที่นักเรียนสร้างขึ้น 1 เล่ม แฉกไว้ที่ผนัง
2. ให้นักเรียนอ่านคำในประโยคหรือข้อความนั้น ๆ ทีละหน้า
3. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ครูปิดคำใดคำหนึ่งในหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน แล้วให้นักเรียนอ่านว่าเป็นคำอะไร
4. ให้นักเรียนในกลุ่มลองตรวจคำตอบโดยนำบัตรคำจากครูไปเทียบกับคำ และให้นักเรียนอ่านคำนั้นซ้ำ ๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนสร้างขึ้น
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง น้อยเบื้อรัง
แผนที่ 8 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

เกมภาษาทำให้เข้าใจความหมายของภาษาและมีทักษะการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียนคำและประโยคได้
2. อ่าน เขียนเครื่องหมายวรรคตอนได้

เนื้อหา

เกมจำจี้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนหมดทุกคำที่อยู่ในหนังสือเล่มใหญ่
2. ครูนำเรื่องน้อยเบื้อรังในแผนภูมิอ่านให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง แล้วชี้คำยากในแผนภูมิให้นักเรียนฝึกอ่าน เมื่ออ่านได้คล่องแล้ว ให้นักเรียนนั่งล้อมวงกัน
3. นักเรียนเริ่มเล่นเกมจำจี้ โดยให้นักเรียนนำบัตรคำที่ครูแจกให้

กล่าวลงกับพื้นหน้าของตน

4. ให้เพื่อนช่วยกันร้องเพลงจำจี้มะเขือเปราะ "จำจี้มะเขือเปราะกะเทาะ หน้าแว่น พายเรือออกแอ่นกระแทนทันกุ่ม สาว ๆ หนุ่ม ๆ อามน้ำท่าไหน อามน้ำท่าวัด เอากระเจกที่ไหนสอง เบี่ยม ๆ มอง ๆ นกขุนทองร้องวู้" ให้นักเรียนชี้ไปยังบัตรคำ

แต่ละใบที่วางคว่ำอยู่ เมื่อจบเสียงเพลงของเพื่อน ๆ แล้ว บัทรคำใดที่นักเรียนชี้ไว้ในสุดท้ายในทันทีที่นักเรียนร้องเพลงจบ ให้นักเรียนหยิบบัตรคำนั้นมาเก็บไว้ และให้นักเรียนคนอื่น ๆ ชี้อัทรคำแต่ละใบที่วางคว่ำอยู่โดยเพื่อน ๆ ช่วยกันร้องเพลงอย่างนี้เรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดบัตรคำที่คว่ำไว้ นักเรียนคนไหนนำบัตรคำมาเรียงเป็นประโยคได้ก่อนเป็นผู้ชนะ

5. เมื่อนักเรียนเรียงประโยคได้แล้ว ให้อ่านพร้อมกัน และเขียนประโยคเหล่านั้นลงในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนสร้างขึ้น
2. บัทรคำ

การประเมินผล

1. การอ่าน เขียนคำและประโยค
2. การอ่าน เขียนเครื่องหมายวรรคตอน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง น้อยเปื้อรัง
แผนที่ 9 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านคำควบกล้ำที่ดีต้องมีการฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. ตอบคำถามได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เกมคำควบกล้ำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำแผนภูมิคำควบกล้ำให้นักเรียนอ่านและร้องเพลงตามครู
2. ครูและนักเรียนสนทนากันถึงคำควบกล้ำ พร้อมทั้งครูให้นักเรียนออกเสียง
ตัว กว คล กร ... ให้นักเรียนฟังและให้อ่านตาม
3. ครูนำบัตรคำให้นักเรียนดูทีละใบ เมื่อครูอ่านคำใดให้นักเรียนลองอ่าน
ในใจตามครู เมื่อครูอ่านแต่ละใบจบ ให้นักเรียนบอกกับครูว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"
คำควบกล้ำ
4. ครูเปลี่ยนให้นักเรียนออกมาอ่าน แล้วเพื่อนที่เหลืออ่านตามในใจ

5. เมื่อนักเรียนอ่านได้คล่องแล้วให้ช่วยกันแกงคำควบกล้ำเหล่านั้นให้เป็นประโยค
6. ครูให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำควบกล้ำ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แผนภูมิเพลง
3. กระดาษคำถามและคำตอบ

การประเมินผล

1. การอ่านคำควบกล้ำ
2. การเขียนคำควบกล้ำ

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย

ความ ครอบครัวยุ่เปรียบ พระสงฆ์ ไหล

1. หนูนึกค่อย ๆเข้าไปที่คักแม่
2. ครู.....เหมือนกับพ่อแม่คนที่สองของเรา
3. เมื่อเราเห็น.....ควรยกมือไหว้
4. เธอและฉันสนิทกันเหมือนเป็น.....เดียวกัน
5. ช่วยป้อนน้ำหนอยอย่าปล่อยให้.....ออกมาอย่างนั้น

เพลงคำควบกล้ำ

เรียนกลิ้งไคล้

ไขว่ขว้ากรอมกรม

ปกครองป้องกันปราบปราม

อกสั้นระริว

โอแม่ขวัญใจเคลียคลอ

ขอเราช่วยกันจรรโลงให้ดี (ซ้ำ)

กวักแกว่งไกวเกลียวกลม

อกระบมหมองมัว

ฝึกความคลาดเคลื่อนหว่ากกล้วย

ร่างแรมทางไกล

คำควบกลำนั่นหนอ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องน้อยเปื้อนรัง
แผนที่ 10 (3 ตาม)

ความคิดรวบยอด

การ เขียนคำได้ถูกต้องเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง
2. เขียนคำได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เกมรวมใจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจกรูปหัวใจเป็นสีๆ ให้นักเรียนจนครบทุกคน
2. เมื่อนักเรียนได้รับสัญญาณจากครูให้นำรูปหัวใจที่ได้รับ ไปหาหัวใจที่เหลือ เพื่อที่จะนำมาต่อเป็นรูปหัวใจที่สมบูรณ์และมีความหมาย
3. ครูไ้ค้นหาได้สมบูรณ์ก่อนเป็นผู้ชนะ
4. ให้นักเรียนนำรูปหัวใจมาคิดไว้บนกระดานคำ แล้วเขียนลงในสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

บัตร เกมรวมใจ

การประเมินผล

1. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. การตอบคำถาม
3. การเขียนคำ

✓ แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องน้อยเปื้อนรัง
แผนที่ 11 (2 คาบ)

ความถี่รวมยอด

การเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไว้แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

การเขียนคำ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วในเรื่องน้อยเปื้อนรัง
2. ครูแจกกระดาษที่ตัดเป็นรูปต่าง ๆ ให้นักเรียน
3. ให้นักเรียนเขียนชื่อลงบนแผ่นกระดาษนั้น
4. นักเรียนเขียนคำตามคำบอกของครู
5. เมื่อเขียนแล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ ซึ่งครูเฉลยไว้บนกระดาน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. กระดาษที่ตัดเป็นรูปต่าง ๆ

การประเมินผล

การเขียนคำ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการค้าที่น่าสนใจ
แผนที่ 12 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การพึ่งพิงที่ย่อมเกิดจากการฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไว้แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามได้

เนื้อหา

เรื่องการค้าที่น่าสนใจ

ที่ตำบลบางบัว ภายในร้านขายของของนายสอน มีสินค้ามากมาย จำพวก ข้าวเปลือก ข้าวสาร ผงซักฟอก กาแฟ บุหรี่ ขนมต่าง ๆ ตลอดจนเครื่องเขียน เช่น ไม้บรรทัด

สอน "แม่จันไปตลาดอย่าลืมซื้อขนมตาล ที่โรยมะพร้าวชิ้นเล็กมาเพิ่มสัก 50 บาทนะ"

จัน "จะพอ เออวันนี้ร้านในเมืองเขาจะเอาของมาส่งให้ พ่อยังไม่ต้องจ่ายเงินเขานะ เอาไว้จ่ายตอนสิ้นเดือน"

สอน "อ้าว! น้ำของมาส่งแล้วหรือ ขามาได้เดี๋ยวนี้"

เด็กส่งของ "พี่สอนช่วยฉันยกกล่องผงซักฟอกหน่อย เอ๊ะ! มีอะไรขวางอยู่ ทำไมมันถึงยกยากอย่างนี้"

สอน "เคียวก่อน ๆ ออกก่อนอิฐมันขวางอยู่ ให้ฉันเขี่ยออกก่อนแล้วค่อย ๆ เลื่อนลงมา"

น้อย "ที่สอนซื้อข้าวสาร 5 กิโลกรัม ที่จิงเลยมีป้ายปักบอกราคาไว้ด้วย"

สอน "ใครอสักครูนะ"

ทุกคนสอนก็ชักข้าวสารใส่ถุงนำไปข้างต้นที่

สอน "วันนี้ขายของที่จิงเลย"

จัน "จริงด้วยพี่ ข้าขายเหนื่อยหน่อย แต่ที่ตรงที่ไม่ต้องมีใครมาเป็นนาย
คอยบังคับ"

น้อย "อะไรกันร้านที่สอนปึกหรือนี่ แหมตั้งใจจะซื้อไม้บรรทัดให้ลูกอยู่เชียว
เอ...เขาไปไหนกัน"

ลูกอีกคนหนึ่ง "นั่นนะซิ แปลกใจที่เขาปิดร้านทำไมก็ไม่รู้"

พี่ชายแค้น

นายทหาร "สวัสดิ์ครับผมเป็นหัวหน้าที่นี่ และขอกราบขอบพระคุณ คุณทั้งสอง
ที่นำสิ่งของมาบริจาคให้พวกเรา พวกอาหาร ลูกเต๋าและกางเกงในนี้เป็นประโยชน์
ต่อทหารมากจริง ๆ ครับ"

สอน "ครอบครัวของผมตั้งใจกันว่าจะมาเยี่ยมทหารทั้งนานแล้วครับ"
ในขณะที่กำลังเดินคุยทหาร

อ้อย "คุณน้าคะ พวกทหารเขากำลังหาอะไรกันล่ะ"

นายทหาร "พวกทหารเขากำลังซ่อมยิงปืนหรือซ่อมรถ เรารับเพื่อพระเจ้าแผ่นดิน
หรือในหลวง เพื่อประเทศและเพื่อประชาชน ตลอดจนรักษาสันติที่เป็นสาธารณะสมบัติ
ที่สำคัญของประเทศ"

สอน "แล้วมีหมอนไหมครับ"

นายทหาร "มีครับ เวลาออกรบก็มักมีทหารได้รับบาดเจ็บบางที่กำลังฝึกรบ
ก็อาจจะถูกสัตว์มีพิษกัดหรือกัด"

เก่ง "น้าครับเมื่อไหร่ที่ ผมเห็นภาพทหารซ่อมรถแล้ว ผมอยากเป็นทหาร
บ้างจิงเลย"

นายทหาร "อยากเป็นก็ไม่ว่า หนูมีคุณสมบัติจะเป็นทหารได้ไหมละ หนูมี
ความอดทนไหม หนูทนลำบากต่าง ๆ ได้ไหม"

สอน "ชักคุณนามากมายสนใจเป็นทหารมากหรือลูก"

เก่ง "ครับผมคิดว่าผมอดทนได้ ลำบากอย่างไรก็ต้องทน เพื่อชาติ ผมรักชาติ
และในหลวงครับ"

น้อย "หายไปไหนมาตั้งหลายวันที่สอน"

สอน "ไปเยี่ยมทหารชายแดนมา เอาข้าวสาร กาแฟ บุหรี่ และอื่น ๆ
ไปเยี่ยมทหารด้วย"

น้อย "อาชีพรักชาตินี้คนะ อีสาระไม่ว่ามาบังคับ เมื่อไรที่จะไปอีกละ
ฉันจะขอพ่อแม่ไปด้วย"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูจัดบริเวณหน้าห้องให้โล่ง แล้วให้นักเรียนนั่งรวมกัน เป็นครึ่งวงกลม โดยให้นักเรียนทุกคนสามารถมองภาพ ที่ครูถืออยู่ในมือได้ชัดเจนและทั่วถึง
2. ครูให้นักเรียนดูภาพที่หน้าปก และชื่อเรื่อง แล้วสนทนากันว่าเป็นภาพอะไร กำลังทำอะไร
3. ครูเปิดภาพในหนังสือทีละหน้า แล้วเล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟัง
4. ในขณะที่เล่าครูชี้ภาพ เพื่อให้นักเรียนดูและสังเกตว่าเป็นอย่างไร
5. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ว่านักเรียนชอบอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ และเรื่องที่เล่าเป็นเรื่องราวของอะไร

สื่อการเรียนรู้การสอน

หนังสือเรื่องการค้าที่น่าสนใจ

การประเมินผล

การตอบคำถาม

✓ แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการค้าที่น่าสนใจ
แผนที่ 13 (3 ควบ)

ความถี่รวมย่อ

การฟัง การพูด / ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. ลำดับเรื่องได้ถูกต้อง
2. แสดงบทบาทสมมติได้

เนื้อหา

เรื่องการค้าที่น่าสนใจ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงเรื่องการค้าที่น่าสนใจที่ครูเล่าให้นักเรียนฟังเมื่อครั้งที่แล้ว โดยพยายามให้เด็กทุกคนได้ตอบ
2. ครูเล่าเรื่องการค้าที่น่าสนใจซ้ำอีกครั้ง ตอนใดที่นักเรียนยังไม่เข้าใจเปิดภาพในหนังสือให้นักเรียนดู
3. ให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่องการค้าที่น่าสนใจ
4. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ ส่วนนักเรียนที่เหลือให้ออกเสียงอ่านความครูซึ่งทำหน้าที่คล้ายกับผู้กำกับหรือผู้บอกบท
5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่ได้อ่านไว้ และแสดงบทบาทสมมติ

สื่อการเรียนการสอน

หนังสืออ่านเรื่องการค้าที่น่าสนใจ

การประเมินผล

การเล่ากับเรื่อง และการแสดงบทบาทสมมติ

✓ แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการคำที่น่าสนใจ
แผนที่ 14 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. เรียบเรียงเรื่องได้ถูกต้อง
2. อ่านคำและประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่องการคำที่น่าสนใจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูคิดแผนกระดานผายนั้งหรือกระดานคำ
2. ให้นักเรียนพทวนเรื่องที่เล่ามาอีกครั้ง
3. นักเรียนช่วยกันคิดว่า เราจะเริ่มต้นเขียนเรื่อง โดยเริ่มต้นอย่างไรก่อน
เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าควรจะเป็นอย่างนี้ ครูจะต้องถามนักเรียนส่วนใหญ่ว่า
เห็นด้วยหรือไม่ ถ้าตกลงครูก็เขียนประโยคนั้นลงบนแผนภูมิ ถ้านักเรียนออกประโยคนั้น
ผิดมาก ๆ ครูจะช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง แล้วจึงเขียนลงบนแผนภูมิต่ออย่างช้า ๆ
4. ในขณะที่ครูเขียนต้องอ่านไปตามตัวอักษรที่เขียนอย่างช้า ๆ เมื่อจบ
1 ประโยค แล้วให้นักเรียนอ่านตาม

5. ก่อนที่จะเริ่มเขียนใหม่ ควรให้นักเรียนอ่านทวนประโยคเก่าเสียก่อน
ประโยคหรือคำไหนเป็นศัพท์ยาก ต้องอ่านซ้ำจนนักเรียนเข้าใจ

6. เมื่อเขียนได้ 2 - 3 ประโยค ให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบ
เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด และให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกและตรวจสอบ
ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่องการคำที่น่าสนใจ
2. กระดาษปรี๊ฟขนาด 32" x 42" จำนวน 5 แผ่น
3. สีเมจิกสำหรับเขียนแผนภูมิ
4. สีเขียน 2 - 3 กลอง สำหรับวาดภาพ
5. กระดานขาว

การประเมินผล

1. การเรียบเรียงเรื่อง
2. การอ่านคำและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการค้าที่น่าสนใจ
แผนที่ 15 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน และเขียน ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. เรียบเรียงเรื่องได้ถูกต้อง
2. อ่านคำและประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่องการค้าที่น่าสนใจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนสนทนากันถึงเรื่องที่นักเรียนช่วยกันเขียนเป็นภาษาของนักเรียนเองอีกครั้งหนึ่ง
2. ครูเริ่มถามนักเรียนถึงภาพที่ 6 และให้นักเรียนเล่าเป็นภาษาของนักเรียนเองพอจนกระทั่งจบเรื่อง
3. เมื่อครูเขียนจบเรื่องแล้ว ให้นักเรียนอ่านทวนซ้ำอีกทีเพื่อปรับปรุงภาษาให้เหมาะสม และเพื่อให้นักเรียนอ่านได้คล่อง
4. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปโดยครูตั้งคำถามว่าเราทำกิจกรรมอะไรไปบ้าง มีอะไรบ้างที่ควรปรับปรุง นักเรียนชอบอะไรมากที่สุด เพราะเหตุใด

หลังจากเมื่อเสร็จแล้วครูแขวนผลงานของนักเรียนตามผนัง เพื่อให้นักเรียน
 อานพบทวนเวลาว่าง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่องการค้าที่น่าสนใจ
2. กระดาษปฏีพขนาด 32" x 42" จำนวน 5 แผ่น
3. สีเมจิกสำหรับเขียนแผนภูมิ
4. สีเทียน 2 - 3 กลองสำหรับวาดภาพ
5. กระดาษขาว

การประเมินผล

1. การเรียบเรียงเรื่อง
2. การอ่านค่าและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

วันที่ 4

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การคำที่น่าสนใจ
แผนที่ 16 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การ เรียนภาษาทำให้ เกิดความคิดและความรับผิดชอบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ
1. อ่านออกเสียงคำและประโยคของเรื่องได้
 2. บอกความหมายของคำและประโยคได้

เนื้อหา

เรื่อง การคำที่น่าสนใจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
2. แจกกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น สีเทียน และสีเมจิก สำหรับเขียนตัวหนังสือ
3. ให้นักเรียนทำการแบ่งเพื่อนในกลุ่ม ทำหน้าที่ดังนี้คือ คนเขียนเรื่อง คนวาดภาพประกอบ คนจับภาพ คนตกแต่งภาพให้สวยงาม
4. เวลาที่นักเรียนจะเขียนประโยค จะต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อนว่าควรจะวางประโยคไว้ตรงที่ใด เพื่อที่จะเว้นที่วาดรูป (โดยลอกประโยคจากแผนภูมิในชั้นก่อนที่แล้ว)

๖. เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้วให้นำผลงานของกลุ่มออกมาแสดงให้เพื่อนดู

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่ขนาด 16" X 21"
2. สีเทียน
3. แอปปาว
4. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. การอ่านออกเสียงคำและประโยค
2. การบอกความหมายของคำและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

๗ ๗๐

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการคำที่น่าสนใจ
แผนที่ 17 (3 คาบ)

ความสักรวมยอก

การเรียนภาษาไทยทำให้ เกิดความึกและความรับนิคชอบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงคำและประโยคได้
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำและประโยคได้

เนื้อหา

เรื่องการคำที่น่าสนใจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึง หนังสือที่นักเรียนทำไปแล้ว 1 แผ่น ว่านักเรียนมีความรู้สึ้อย่างไร ในการจัดทำหนังสืออย่างนั้น ประสบปัญหาอะไรบ้าง และมีวิธีการแก้ไขอย่างไร
2. ให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องและวาดภาพต่ออีกกลุ่มละ 1 ภาพ โดยที่เปลี่ยนหน้าที่กันทำาน
3. ให้นักเรียนนำผลงานของกลุ่มโดยส่งตัวแทนมาอธิบาย และอ่านเรื่อง ให้เพื่อนฟังทั้งชั้น กลุ่มละ 1 รอบ

4. ให้แต่ละกลุ่มนำกระดาษที่เป็นผลงานของกลุ่มมารวมกันแล้วเย็บเป็นเล่ม แล้วใช้กระดาษกาวปิดและตกแต่งปกให้สวยงาม นักเรียนอาจช่วยกันตั้งชื่อเรื่องใหม่ก็ได้

5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลงานของกลุ่ม และวิจารณ์งานของกลุ่มอื่นในเชิงสร้างสรรค์ ว่าผลงานของกลุ่มนั้นเป็นอย่างไร ประสบปัญหาอะไรบ้าง พร้อมทั้งจัดมุมแสดงผลงานของเด็ก เพื่อให้นักเรียนจะได้อ่านได้ทั่วถึงเวลาว่าง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่ขนาด 16" X 21"
2. สีเทียน
3. สีเมจิก
4. แปกกาว
5. ไม้เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. การอ่านออกเสียงคำและประโยค
2. การบอกความหมายของคำและประโยค

✓ แผนการสอนกลุ่มทดลอง

วันที่ 5

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การคำที่น่าสนใจ
แผนที่ 18 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะการอ่านคำ ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้คล่องและเข้าใจยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. หมายบัตรคำที่ตรงกับคำนั้นได้ถูกต้อง
2. อ่านบัตรคำที่ครูชี้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. เรื่อง การคำที่น่าสนใจ

2. คำศัพท์ 33 คำ *คำในส ๑๖ ๕๑*

ตำบล บุรี กาแฟ ข้าวเปลือก บาท ผงซักฟอก ข้าวสาร หน่อ
ตาล ไรย์ ชีน บรรทัด บังคับ สาธารณสมบัติ เลื่อน เขี่ย บัก แปก ทหาร
หัวหน้า ภาพ พระเจ้าแผ่นดิน ในหลวง กราบ ยาก หมอ พิม รบ ยิง ปืน
คุณสมบัติ อีฐ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำบัตรคำจำนวน 33 ใบ แจกให้นักเรียนจนหมดบัตร
2. ครูนำเรื่อง การคำที่น่าสนใจ ในแผนภูมิอ่านให้นักเรียนฟังแล้วชี้คำยากใน
แผนภูมินั้น ใครได้รับบัตรคำนั้นให้ออกมาเขียน พร้อมกับอ่านออกเสียงคำนั้น

3. ครูวางบัตรคำทั้งหมดไว้บนกระเป๋ายางและครูอ่านคำยากในแผนภูมิให้นักเรียนหาหีบคำนั้นในกระเป๋ายางให้ตรงกับคำที่ครูอ่าน แล้วอ่านบัตรคำนั้นให้เพื่อนฟัง 1 ครั้ง

4. แล้วให้นักเรียนเล่นเกมจรรยาบัตรยากต่อในแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเล่มใหญ่ให้นักเรียนสร้างขึ้น
2. บัตรคำ

การประเมินผล

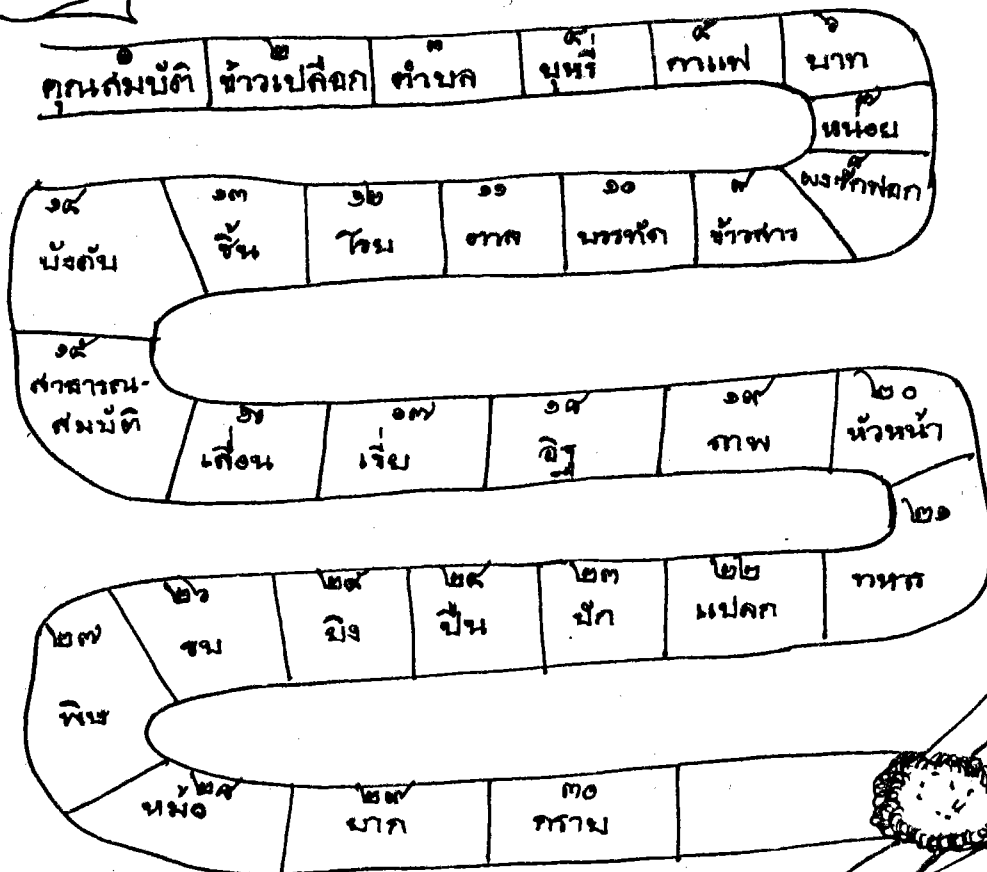
1. การหาบัตรคำ
2. การอ่านบัตรคำ

แบบฝึกหัดคำยาก

ให้นักเรียนหาคำที่ใครก็ได้หมายถึงอะไรให้เดินไปตามจำนวนเลขนั้น
พร้อมกับอ่านคำนั้นไปด้วย ถ้าอ่านไม่ได้ให้หยุดอยู่แค่นั้นแล้วให้คนอื่นหาคำที่คำต่อไป
ใครถึงหลักชัยก่อนเป็นฝ่ายชนะ

ช่วยผมกลับบ้าน
ด้วยครับ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการค้าที่น่าสนใจ
แผนที่ 19 (3 คาบ)

ความถี่รวมย่อ

การฝึกอ่านคำคล้องจอง ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เร็ว ถูกต้องและเกิดความ
สนุกสนาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ
1. อ่านคำคล้องจองได้
 2. อธิบายถึงคำที่มีลักษณะคล้องจองได้

เนื้อหา

คำคล้องจอง

ชายข้าวเปลือก

จึกให้หนอย

ฝากข้าวสาร

หวงทหาร

กลับตำบล

คุณสมบัติ

เป็นของที่

เลือกซื้อของ

คอยคอยเลื่อน

กลานมากราบ

พาลหาหมอ

ชนหัวหน้า

จักบุหรี่

มีพิษพา

สองบรรทัด

เบื่อนออกยาก

ภาพในหลวง

พอมังคัม

หาทางค้น

ชี้ให้เห็น

อย่าใกล้มัน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม แต่ละคนจะมีบัตรวลี ให้นักเรียนวางบัตรคำไว้ที่หน้าของตนเอง
2. นักเรียนร้องเพลงจำจ๊ะเข้ปุเประแล้วชี้นิ้วไปที่บัตรคำที่วางไว้ พอร้องถึงคำว่า "วู้" ให้นักเรียนยกบัตรคำขึ้นมาอ่าน ใครที่ได้รับบัตรคำคล้องจองกับคำที่อ่านให้อ่านต่อไปอีก 2 คน ให้คล้องจองกัน เช่น ร้อง "วู้" ตรงกับคำว่า จักให้หนอย คนที่มีบัตรคำว่า คอยคอยเลื่อน เปื่อนออกยาก ให้อ่านไปอย่างรวดเร็ว
3. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับคำคล้องจอง

สื่อการเรียนรู้การสอน

บัตรวลี

การประเมินผล

1. การอ่านคำคล้องจอง
2. การอธิบายลักษณะของคำคล้องจอง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การค้าที่น่าสนใจ
แผนที่ 20 (3 คาบ)
18

ความถี่รวมย่อ

การเขียนคำที่ถูกต้อง เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง
2. เขียนคำได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เกมรวมใจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจกบัตรคำที่เป็นรูปหัวใจครึ่งซีกให้นักเรียนจนครบทุกคำ
2. เมื่อนักเรียนได้รับสัญญาณจากครู ให้นำรูปหัวใจที่ได้รับ ไปหาหัวใจที่เหลือ เพื่อมาต่อเป็นคำที่มีความหมาย ในเรื่องนี้
3. คู่ใดที่พบก่อนเป็นผู้ชนะแล้วให้นั่งลง
4. ให้นักเรียนนำคำของตัวเองออกมาอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน
5. ให้นักเรียนเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

บัตรเกมรวมใจ

การประเมินผล

1. การบอกความหมายของคำ
2. การเขียนคำศัพท์

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการคำที่น่าสนใจ
แผนที่ 21 (2 คาบ)

19

ความคิดรวบยอด

การแบ่งประโยคจากคำทำให้เข้าใจความหมายดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถนำคำมาแบ่งเป็นประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เกมการสร้างประโยค

1. แม่ชั๊กว้าควยผง ชักฟอก
2. ความออกหม เป็นคนสมบัติอย่างหนึ่งของทหาร
3. เด็ก ๆ ไม่ควรดื่มกาแฟ
4. หมอมีหน้าที่รักษากันไข้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม
2. แจกบัตรคำให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ประโยค โดยที่แยกเป็นคำ ๆ
3. เรียงบัตรคำเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่มีความหมายภายในเวลาที่กำหนด
4. ให้นักเรียนออกมาอ่านให้เพื่อนฟัง
5. นักเรียนฝึกการเขียนประโยคเหล่านั้นบนกระดาน

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ

การประเมินผล

การทงประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องการคำที่น่าสนใจ
แผนที่ 22 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การ เขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ในเรื่องการคำที่น่าสนใจ 33 คำ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึง เรื่องการคำที่น่าสนใจอีกครั้ง
2. ครูแจกบัตรที่ตัดเป็นรูปต่าง ๆ ให้นักเรียนคนละ 1 ชิ้น
3. ครูบอกคำศัพท์ให้นักเรียนเขียนลงในแผ่นกระดาษเหล่านั้น
4. ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจโดยดูเฉลยจากกระเป๋านั่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำ
2. กระดาษที่ตัดเป็นรูปต่าง ๆ

การประเมินผล

การเขียนคำ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาทำบัวลอยกินเถอะ
แผนที่ 23 (3 คาบ)
๑!

ความคิดรวบยอด

การฟังที่เชื่อมโยงเกิดจากการฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไว้ แล้วนักเรียนสามารถบอกวิธีการทำขนมบัวลอยได้ถูกต้อง

เนื้อหา

มาทำบัวลอยกินเถอะ

ใครเคยกินขนมบัวลอยบ้าง วันนี้เรามาทำขนมบัวลอยกินดีไหม
ครูจอบกรวดว่าครบหรือไม่ มีแป้งข้าวเหนียวที่นวดแล้วซึ่งอยู่ในชาม
น้ำตาลทราย ตามสำหรับเพิ่มเมื่อไฟจวนจะดับ หม้อ ถ้วยแก้ว ช้อน ช้อน ส้อม
นำแป้งที่นวดแล้วมานั้นเป็นก้อนกลมเล็ก ๆ
เทน้ำในชามลงหม้อ แล้วเทน้ำตาลทรายลงไป ใช้ช้อนคน
ยกหม้อที่ม่น้ำกับน้ำตาลทราย ตั้งบนเตาไฟเพื่อให้เดือด
นำแป้งที่ปั้นเป็นก้อนกลมเล็ก ๆ ค่อย ๆ ใสลงไปในหม้อ ควรใช้ส้อมค่อย ๆ เขี่ย
เพื่อไม่ให้แป้งติดกัน

สังเกตดูว่าแป้งที่ใสลงไปนหม้อ ลอยขึ้นมาหรือยัง ถ้าลอยขึ้นมาให้เติมน้ำ
ในชามลงไป แล้วดูว่าแป้งใสหรือยัง ถ้าใสแสดงว่าแป้งสุกแล้ว

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาทำข้าวลอยกันเถอะ
แผนที่ 24 (3 คาบ)

ความถี่ความยาว

การลงมือทำตนเองทำให้เข้าใจวิธีการทำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถบรรยายวิธีการทำขนมบัวลอยได้

เนื้อหา

วิธีการทำขนมบัวลอย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม พร้อมทั้งจัดอุปกรณ์ที่จะใช้ให้ครบ
2. นักเรียนลงมือทำขนมตามลำดับขั้นตอนการทำที่ครูสาธิตให้ดู โดยครูเดินดูทุกกลุ่มและคอยให้ความช่วยเหลือ จนทำเสร็จเรียบร้อย และให้นักเรียนเตรียมเสนอผลงานของกลุ่มด้วย พร้อมทั้งช่วยกันเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย
3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าใครลงมือทำอะไรบ้าง
4. ให้นักเรียนออกมากล่าวแสดงความรู้สึกลงมือทำในวันนี้

สื่อการเรียนการสอน

อุปกรณ์การทำขนมบัวลอย ได้แก่ แป้งข้าวเหนียว น้ำตาลทราย ไข่ขาว
กล้วยแก้ว ชัน ช้อน ส้อม หม้อ ถาด

การประเมินผล

การบรรยายวิธีการทำขนมบัวลอย

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องมาทำบัตรลอยกันเถอะ
แผนที่ 25 (3 คาบ)

ความถี่รวมบอก

การฟัง พูด อ่าน และเขียน ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. เรียบเรียงวิธีการทำขนมบัวลอยได้ถูกต้อง
2. อ่านและบอกความหมายของคำและประโยคได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

วิธีการทำขนมบัวลอย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูคิดแผนภูมิที่จะเขียนบนฝายผนังหรือบนกระดานดำ
2. ครูทบทวนวิธีการทำขนมบัวลอยใหม่อีกครั้ง
3. ให้นักเรียนคิดว่าเริ่มต้นวิธีการทำนั้นเป็นอย่างไร เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าควรจะเป็นอย่างนี้ ครูถามนักเรียนส่วนใหญ่ว่าเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าตกลง ครูเขียนประโยคนั้นลงบนแผนภูมิ ถ้านักเรียนออกประโยคนั้นผิดมาก ๆ ครูช่วยแก้ไขให้ถูก แล้วจึงเขียนลงบนแผนภูมิอย่างช้า ๆ และให้นักเรียนดูวิธีการเขียนของครู
4. ในขณะที่ครูเขียนต้องอ่านไปตามตัวอักษรอย่างช้า ๆ เมื่อจบหนึ่งประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านตาม

5. ก่อนที่จะเขียนประโยคใหม่ครูต้องอ่านทวนประโยคเก่าเสียก่อน
6. เมื่อเขียนได้ 1 หน้าแล้วให้นักเรียนนำภาพที่ครูถ่ายไว้ตอนที่นักเรียนสาธิต มาฝึกเพื่อนจนเกิดความคล่องแคล่ว และให้นักเรียนมีโอกาสแสดงออกได้ ตลอดจนเป็นการทดสอบความเข้าใจขึ้นก่อนการ ทำของ เด็กอีกด้วย

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษรูปขนาด 32" X 42"
2. สีเมจิก
3. สีเทียน
4. ภาพเกี่ยวกับการ ทำงานของนักเรียน
5. แถบขาว

การประเมินผล

1. การเรียบเรียงวิธีการ ทำจนจบด้วย
2. การอ่านและบอกความหมายของคำและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาทำบัวลอยกันเถอะ
แผนที่ 26 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. เรียบเรียงวิธีการทำขนมบัวลอยได้ถูกต้อง
2. อ่านและบอกความหมายของคำและประโยคได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

วิธีการทำขนมบัวลอย

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับขั้นตอนการทำกิจกรรมที่ผ่านมาแล้วว่าได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง
2. ครูทักแผนภูมิที่จะเขียนบนแผ่นผนังหรือบนกระดานดำ
3. ครูเริ่มให้นักเรียนลำดับวิธีการทำขนมบัวลอยต่อจากที่ทำมาแล้วจนครบ

ขั้นตอนการทำ

4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการทำขนมบัวลอยอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษรูปขนาด 32" X 42"
2. สีเมจิก
3. สีเทียน
4. ภาพเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน
5. แลบบราว

การประเมินผล

1. การเรียบเรียงวิธีการทำขนมบัวลอย
2. การอ่านและบอกความหมายของคำและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

วันที่ 4

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องมาทำบัวลอยกันเถอะ
แผนที่ 27 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้ภาษาไทยทำให้เกิดความคิดและความรับผิดชอบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ
1. อ่านออกเสียงคำและประโยคของเรื่องได้
 2. บอกความหมายของคำและประโยคได้

เนื้อหา

เรื่องมาทำบัวลอยกันเถอะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
2. ครูแจกกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น สีเทียน สีเมจิกสำหรับเขียนตัวหนังสือ
3. ครูให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยที่แต่ละกลุ่มจะแบ่งหน้าที่กันดังนี้
คนเขียนวิธีการทำ คนวาดภาพ คนออกแบบ
4. ให้นักเรียนปรึกษากันว่า จะวางประโยคไว้ตรงที่ใด เพื่อที่จะเส้นที่ไว้สำหรับทาบรูป
5. เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้ว ให้นำผลงานของกลุ่มออกมาแสดงให้เพื่อนดูหน้าชั้นเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่ขนาด 16" X 21"
2. สีเทียน
3. แดมกลาว
4. ที่เขียนกระดาน

การประเมินผล

1. การอ่านออกเสียงคำและประโยค
2. การบอกความหมายของคำและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

วันที่ 4

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องมาทำบัตรลอยกันเถอะ
แผนที่ 28 (3 คาบ)

ความถี่รวมยอด

การเรียนรู้ภาษาไทยทำให้เกิดความคิดและความรับผิดชอบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงคำและประโยคได้
2. บอกความหมายของคำและประโยคได้

เนื้อหา

เรื่องมาทำบัตรลอยกันเถอะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงหนังสือที่ทำไปแล้ว 5 แผน ว่ามีความรู้สึกอย่างไรในการทำหนังสืออย่างนั้น ประสบปัญหาอะไรบ้าง และมีวิธีการแก้ไขอย่างไร
2. ให้นักเรียนเขียนเรื่องและคำขวัญภาพต่อ โดยที่เปลี่ยนหน้าที่กันทำงาน
3. ให้นักเรียนนำผลงานของกลุ่มออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน
4. ให้แต่ละกลุ่มนำกระดาษที่เป็นผลงานมาเขียนเล่ม แล้วใช้กระดาษกาวปิดและตกแต่งให้สวยงาม นักเรียนอาจจะช่วยกันตั้งชื่อเรื่องใหม่ก็ได้
5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลงานของกลุ่มและวิจารณ์ผลงานในเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มอื่น ว่าผลงานของกลุ่มนั้นเป็นอย่างไร มีอะไรต้องแก้ไข มีความรู้สึกอย่างไรต่อหนังสือเล่มนี้ ผลการปฏิบัติงานของกลุ่มเป็นอย่างไร ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษแผ่นใหญ่ขนาด 16" X 21"
2. สีเทียน
3. แคมกาว
4. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. การอ่านออกเสียงคำและประโยค
2. การบอกความหมายของคำและประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาทำบัวลอยกันเถอะ
แผนที่ 29 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกทักษะการอ่านคำ ทำให้นักเรียนอ่านได้คล่องและเข้าใจยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. ชี้คำในหนังสือเล่มใหญ่ได้
2. หาบัตรคำที่ตรงกับคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้
3. อ่านคำที่ครูชี้ได้

เนื้อหา

1. เรื่อง มาทำบัวลอยกันเถอะ
2. คำศัพท์ 27 คำ

ขนมบัวลอย แป้งข้าวเหนียว น้ำตาลทราย ชาม ถ่าน จวน กับ
ถ้วยแก้ว เขียว ขัน ซ้อน ส้อม ปิ่น เคียว แป้ง เติม แสง หนอย ชิม ลิ่น
ก้อน สุภาพ กิริยา มารยาท ครบ ควร ก่อน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำบัตรคำจำนวน 27 บัตรแจกให้นักเรียน
2. ครูอ่านวิธีการทำขนมบัวลอยบนแผนภูมิให้นักเรียนฟัง แล้วชี้คำในแผนภูมินั้น
ใครมีบัตรคำที่ตรงกับคำที่ครูชี้ให้นำบัตรคำนั้นออกมาเทียบแล้วอ่านให้เพื่อนฟัง

3. ครูวางบัตรคำทั้งหมดลงในกระเปาะผนังแล้วให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำให้ตรงกับคำที่ครูอ่าน
4. ให้นักเรียนเล่นเกมกิจกรรมคำศัพท์ความแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

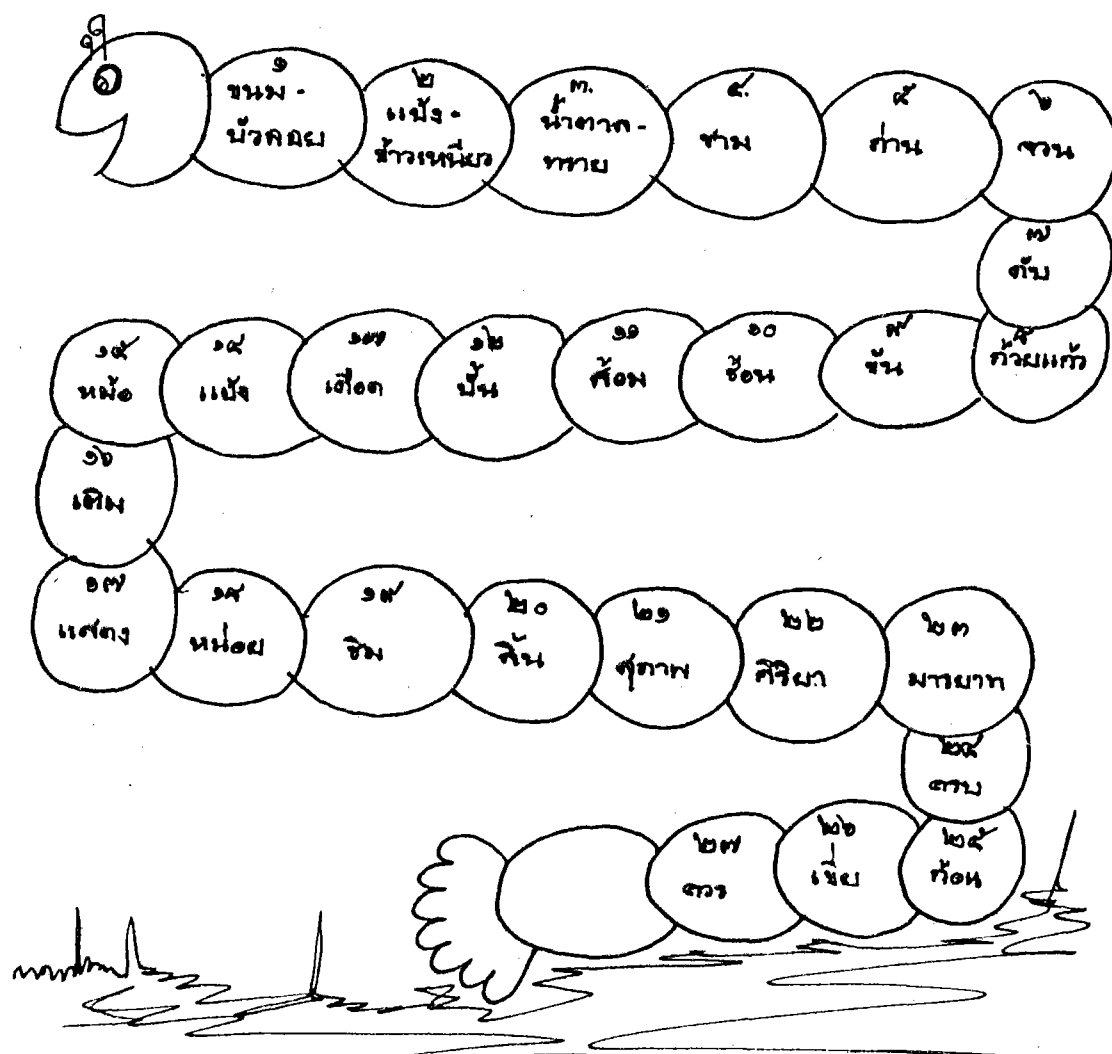
1. บัตรคำจำนวน 27 บัตร
2. แผนภูมิการทำความเข้าใจ

การประเมินผล

1. การชี้คำในหนังสือเล่มใหญ่
2. การหาบัตรคำให้ตรงกับคำในหนังสือเล่มใหญ่
3. การอ่านคำ

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนหาคู่ลูกเต๋า ใครได้หมายเลขอะไรให้เดินไปตามจำนวนเลขนั้น
พร้อมกับอ่านคำในหมายเลขนั้นด้วย ถ้าอ่านไม่ได้ให้หยุดแค่นั้น แล้วให้คนอื่นหาคู่ลูกเต๋าค่อยไป ใครไปถึงหลักชัยก่อนเป็นฝ่ายชนะ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาทำบัวลอยกันเถอะ
แผนที่ 30 (3 คาบ)

ความกิจกรรมย่อย

การ เขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้ว นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ 27 คำ

ขนมบัวลอย แป้งข้าวเหนียว น้ำตาลทราย ไข่ ถั่ว จวน คีบ ด้วยแก้ว
เขี่ย ชัน ช้อน ส้อม ปั่น เคียว แป้ง เติม แสง หนอย ชิม ลั่น ก้อน
สุภาพ กิริยา มารยาท ครอบ ครอบ ก้อน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจกรูปหัวใจที่แบ่งครึ่งให้ให้นักเรียน
2. เมื่อได้รับสัญญาณแล้วให้นักเรียนนำรูปหัวใจที่ได้รับนั้นไปหาเพื่อนอีกซีก

เพื่อต่อเป็นคำที่มีความหมาย

3. ใครต่อได้ครบก่อนเป็นฝ่ายชนะ
4. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำต่าง ๆ ที่ต่อได้
5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

สื่อการเรียนรู้การสอน

รูปหัวใจคำศัพท์

การประเมินผล

การอ่านและเขียนคำ

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนเติมส่วนของคำที่ประสมด้วยพยัญชนะ สระ และเสียงวรรณยุกต์
ให้ได้ใจความ

ขนม_วลอย

แม่_ข้า_เหนียว

น้ำตา_ทราย

ชา_

ถา_

คั_

ถั่ว_แก_

เซ_

ชั_

ข้อ_

สอ_

ป้_

เค็_

เท_

แส_

หน_

จิ_

ลั_

กอ_

สุภา_

กั_ยา

มา_ยาท

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาทำบัวลอยกันเถอะ
แผนที่ 31 (3 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การฝึกอ่านคำคล้องจอง ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เร็วถูกต้องและเกิดความ
สนุกสนาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถอ่านคำคล้องจองได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำคล้องจอง

น้ำตาล	หวานเค็	สีสวย	ช่วยปั้น	ขึ้นน้ำ
ชาโมใหญ่	ใส่ถ้วย	ช่วยชิม	ดื่มลง	พองลิ้น
กินบัวลอย	ค่อยเคี้ยว	เริ่มครบ	กลบถ่าน	พาดคับ
กลับหม้อ	ขอขนม	ชมสวน	จวนแสง	แบ่งข้าวเหนียว
เที่ยวหา	มารยาท	กลัวว่า	กลัวว	ชวนใส่ ในแก้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม แต่ละคนจะมีบัตรคำ
คนละ 2 ใบ อยู่ซ้ายมือ 1 ใบ ขวามือ 1 ใบ แล้วคว่ำไว้
2. ให้นักเรียนร้องเพลงจำขึ้นชื่อเปราะ แล้วชี้นิ้วไปที่บัตรคำที่วางอยู่ พอถึง
คำว่า "รู้" ให้นักเรียนยกบัตรคำขึ้นมาอ่าน ใครไข้บัตรคำคล้องจองที่คิดว่าจะต่อกันได้
ให้ลองอ่านให้เพื่อนฟัง ถ้าใช่ให้ยกไปยกขึ้นมาอ่านอีก 2 - 3 คน

สื่อการเรียนรู้การสอน

บัตรคำ

การประเมินผล

1. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. การอ่านคำคลองจอง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง มาทำบัวลอยกันเถอะ
แผนที่ 32 (3 คาบ)

ความทึกรวบยอก

การแต่งประโยคจากคำต่าง ๆ ช่วยให้เข้าใจภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้ว นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เกมสร้างประโยค

1. แม่ตัดขนมบัวลอยใส่ถ้วยแก้ว
2. มาที่เจิมถ่านที่จวนจะดับ
3. หนอยมีกิริยามารยาทเรียบร้อย
4. เมื่อน้ำเดือดใส่แป้งที่ปั้นลงไป
5. น้ำตาลทรายในชามนี้ขาวจาง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
2. ให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม แจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 ชุด
3. เมื่อครูให้สัญญาณให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยื่นบัตรแล้วเรียงกันให้เป็นประโยคที่มีความหมาย กลุ่มใดเสร็จก่อนให้ยกมือขึ้น
4. ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กลุ่มของตนเองได้นั้นให้เพื่อนฟัง

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ 5 ชุด

การประเมินผล

การแต่งประโยค

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องมาทำบัตรลอยกันเถอะ
แผนที่ 33 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเขียนที่ถูกต้อง เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้ว นักเรียนสามารถเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ในเรื่องมาทำบัตรลอยกันเถอะ 27 คำ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงวิธีการทำขนมบัวลอย
2. แจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น
3. ครูบอกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์
4. นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจและดูเฉลยบนกระป๋าวผนัง

สื่อการเรียนรู้การสอน

บัตรคำ

การประเมินผล

การเขียนคำ

โครงการสอนกลุ่มควบคุม

โครงการสอนกลุ่มควบคุม (เวลาเรียน 96 คาบ)

หลักการและความถี่รวมย่อ

การฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน เพื่อการเรียนรู้และ
การใช้ภาษาที่ดี

ความมุ่งหมาย

1. ให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจ
หลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
2. ให้สามารถใช้ภาษาติดต่อ ทั้งรับฟังและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างถูกต้อง
มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
3. ให้มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างในการแสวงหา
ความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้ต่าง ๆ

เนื้อหา

1. บัทรภาพประกอบคำ บัทรคำ ประโยค แผนภูมิ
2. การอ่านแบบแจกลูก
3. การผันอักษร
4. อ่านคำควบกล้ำ
5. การอ่านคำยากเฉพาะ
6. การอ่านเครื่องหมายต่าง ๆ
7. คำสัมผัสคล้องจอง
8. อ่านอักษรนำ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ใช้การสอนตามคู่มือการสอนภาษาไทยของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเริ่มจากการให้นักเรียนรู้จักคำ ความหมายของคำ อ่านคำนั้นได้ แล้วไปสู่การอ่านเนื้อเรื่อง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. แผ่นพู่กันหรือของเลียนคำ
5. เกมต่าง ๆ
6. เพลง
7. เครื่องบันทึกเสียง

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. ตรวจผลงานจากภาคปฏิบัติ
3. ทดสอบทัวววจาหรือข้อเขียน

แผนการสอนรวมกลุ่มควบคุม

แผนการสอนรวมบทที่ 10
(เวลาเรียน 32 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้วิชาดีขึ้น

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้นในการอ่าน เขียนคำ ประโยค และเข้าใจคำศัพท์
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาได้

เนื้อหา

1. เนื้อเรื่องในบทที่ 10 ของหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
กล่าวถึงช่วงเวลาตอนบ่ายครูไพรินเข้ามาในห้องเรียน แล้วสอนนักเรียน
เกี่ยวกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แล้วมีการสนทนากันว่าไทยจะเป็นอะไร
นอกจากนี้แล้วยังกล่าวถึงวิธีการในการแสดงความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ด้วย
ซึ่งสามารถทำได้ทั้งแก่ยังเล็ก คือเป็นเด็กดีสุภาพ เรียบร้อย ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของ
พ่อแม่และครู
2. การอ่านจากแบบฝึก
 - 2.1 ออกเสียงคำที่มีตัว ร ฎ ฌ ควบกล้ำ
 - 2.2 คำที่สะกดด้วยแม่กก
 - 2.3 อ่าน รร (ร หัน)
 - 2.4 อ่านและจำเป็นคำจากคำที่กำหนดให้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการ จัดกิจกรรม จัดความคุมมือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

1. ครูอธิบายความหมายของคำใหม่ และอ่านคำใหม่ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนอ่านตาม

2. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่และความหมายลงในสมุด
3. อ่านแจกลูกสะกดคำ
4. ให้นักเรียนอ่านในใจแล้วสนทนาถึงเรื่องที่อ่าน
5. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงเรื่องที่อ่านในใจ
6. ให้นักเรียนเล่นกิจกรรมเพื่อเสริมภาษา

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิ
2. หนังสือพิมพ์
3. หนังสืออ่านเพิ่มเติม
4. หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
5. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
 - การเล่าเรื่อง
 - การสนทนาซักถาม
 - การแสดงบทบาทสมมุติ
2. ตรวจผลงานจากภาคปฏิบัติ
3. การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนรวมบทที่ 11
(เวลาเรียน 32 คาบ)

ความถี่รวมย่อ

การฝึกทักษะทางภาษาช่วยในการเรียนวิชาอื่น

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้นในการอ่าน เขียนคำ และเข้าใจ คำศัพท์
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาได้

เนื้อหา

1. เนื้อเรื่องในบทที่ 11 ของหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นเรื่องของอ้อยและแม่ซึ่งสนทนากันอยู่ในครัว เกี่ยวกับการทำขนม อ้อยได้กล่าวถึงขนมต่างๆ ที่ครูโพธิ์นเคยบอกไว้ และอ้อยได้ชิมขนมบัวลอยแต่เนื่องจาก ใจร้อนเพราะว่าไม่รอให้เย็นก่อนเวลาที่ชิมขนมจึงบ่นว่าร้อน แม่เลยถือโอกาสตักเตือน เรื่องมารยาทในการกินด้วย
2. การอ่านจากแบบฝึกหัด
 - 2.1 อ่านคำในแม่ ก กา
 - 2.2 อ่านคำที่สะกดด้วยแม่เกย เกอว
 - 2.3 อ่านคำที่ผันด้วยอักษรคำ
 - 2.4 แจกลูกและสะกดคำสระ เอื้อ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

1. ครูอธิบายความหมายของคำใหม่และอ่านคำใหม่ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม
2. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่และความหมายลงในสมุด

3. อ่านแจกลูกสะกดคำ
4. ให้นักเรียนอ่านในใจแล้วสนทนาถึงเรื่องที่อ่าน
5. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงเรื่องที่อ่านในใจ
6. ให้นักเรียนเล่นกิจกรรมเพื่อเสริมภาษา

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิ
2. หนังสือพิมพ์
3. หนังสืออ่านเพิ่มเติม
4. หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
5. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
 - การเล่าเรื่อง
 - การสนทนาซักถาม
 - การแสดงบทบาทสมมุติ
2. การตรวจผลงานภาคปฏิบัติ
3. การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนรวมบทที่ 12
(เวลาเรียน 32 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฝึกทักษะทางภาษาช่วยให้การเรียนรู้วิชาอื่นดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้นในการอ่าน เขียนคำ ประโยค และเข้าใจ คำศัพท์
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาได้

เนื้อหา

1. เนื้อเรื่องบทที่ 12 ของหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
กล่าวถึงสภาพของบ้านของเราซึ่งมีในหลวงอันเป็นที่รักของบรรดาปวงชนชาวไทย มีประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม และกล่าวถึงว่าเราควรทำอย่างไรเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีความรักชาติ ซึ่งครูไพรัตน์สอนพวกเด็กๆ จนเป็นที่เข้าใจ
2. การอ่านจากแบบฝึก
 - 2.1 อ่านแจกลูกคำที่มีสระอ
 - 2.2 อ่านแจกลูกแมกค (ที่สะกดไม่ตรงมาตราแมกค)
 - 2.3 อ่านแจกลูกคำที่มี ห นำ และคำที่มี ล ควบกล้ำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

1. ครูอธิบายความหมายใหม่ของคำ และอ่านคำใหม่ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม
2. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่และความหมายลงในสมุด

3. อ่านแจกลูกสะกดคำ
4. ให้นักเรียนอ่านในใจแล้วสนทนาถึงเรื่องที่อ่าน
5. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงเรื่องที่อ่านในใจ
6. ให้นักเรียนเล่นเกมกิจกรรมเพื่อเสริมภาษา

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิ
2. หนังสือพิมพ์
3. หนังสืออ่านเพิ่มเติม
4. หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
5. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
 - การเล่าเรื่อง
 - การสนทนาซักถาม
 - การแสดงบทบาทสมมุติ
2. ทตรวจผลงานภาคปฏิบัติ
3. การทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนแบบปกติ (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 1 (3คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟังที่ดีย่อมเกิดจากการฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อนักเรียนฟังเพลงแล้ว สามารถร้องเพลงได้
2. เมื่อนักเรียนฟังเพลงแล้วสามารถอ่านเนื้อเพลงได้
3. เมื่อนักเรียนฟังเพลงสามารถสนทนาเกี่ยวกับชาติ ศาสนาและ

พระมหากษัตริย์ได้

เนื้อหา

เนื้อเพลงคุงนิคามารุท

รักชาติยอมสละแม่

รักเกียรติจงเจกนพลี

รักราชย์ มุ่งภักดี

รักศาสน์ราษฎร์รักไร

อันสยามเป็นบ้านเกิด

คุงนิคามารุท

ยามสุขสโมสร

ยามศึกทุกข์ยากไร

ชีวี

ชีพได้

ร้องบาท

เพื่อเชื้อพระศาสนา

เมืองนอน

เปรียบได้

ทุกเมื่อ

ปลาตเรนฤศวร

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูนำแผนภูมิเพลงคุุจิคำมารทิตบจนกระคานคหลัวให้นักเรียนอ่านทวนครู และร้องตามเครื่องบันทึกเสียง
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงความหมายของเนื้อเพลง แล้วให้นักเรียน คัดเนื้อเพลงลงสมุด ความแบบตัวบรรจงเก็บบรรทัด (เน้นวรรคตอนให้เท่ากันด้วยความ เป็นระเบียบสวยงาม)
3. ครูเขียนคำขวัญหรือคำเตือนใจเกี่ยวกับความรักชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ เขียนบนกระดานแล้วให้นักเรียนอ่าน พร้อมทั้งอภิปรายความหมาย และแสดงความคิดเห็น
4. กำหนดให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันคิดคำขวัญ คำเตือนใจอย่างสั้นๆ แล้วเขียนส่งครูเป็นงานกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิคุุจิคำมารทิต
2. เครื่องบันทึกเสียง

การประเมินผล

1. การร้องเพลง
2. การอ่านเนื้อเพลง
3. การสนทนาเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 2 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมแล้ว

1. สามารถอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้องอย่างน้อย 7 ใน 9 คำ
2. บอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง
3. ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่ครูอ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำศัพท์ใหม่ 9 คำ คือ หัวหน้า เคารพ กราบ ครบ บรรทัด
ยาก คุณสมบัติ จบ ขำ
2. เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนทั้งแท่ง "คอนบ้าย...ให้นักเรียนอ่านตาม"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำภาพในบทเรียนให้นักเรียนดูแล้วร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับภาพเหล่านั้น
ว่าเป็นภาพอะไร กำลังทำอะไร ฯลฯ
2. สอนคำใหม่ 9 คำ คือ หัวหน้า เคารพ กราบ ครบ บรรทัด
ยาก คุณสมบัติ จบ ขำ โดยที่ครูนำบัตรคำมาให้นักเรียนอ่าน เน้นการแจกลูกสะกดคำ
ต่อไปนี้

– คำที่สะกดด้วยแม่กบและมีตัว ร ควบกล้ำ เช่น กราบ ครอบ
 ตัว ร ควบกล้ำ ต้องอ่านทั้งตัวหน้าและตัว ร

– คำที่สะกดไม่ตรงแม่กบ เช่น เคารพ คำที่สะกดด้วย พ อ่าน
 เหมือนตัว บ สะกด

– คำที่มีรูปสระ ไ-ะ เช่น จม ให้แจกลูกดังนี้ จ-บ-บ และ
 อาจหาพยัญชนะตัวอื่นมาเปลี่ยนตัวหน้าจนอ่านคล่องปาก (ไม่ออกเสียงสระปนกับ
 การแจกลูก)

– คำที่มีตัว รร (ร หัน) ตัว รร ให้ออกเสียง ะ (อัน) เช่น
 บรรทุก อ่านว่า บัน-ทุก

– อ่านและจำเป็นคำ คุณสมบัติ อ่านว่า คุณ-นะ-สม-บัติ

– สอนความหมายของคำใหม่ โดยใช้ภาพ ท่าทาง ของจริง หรือ
 รูปประโยคเปรียบเทียบ โดยที่ครูไม่ต้องบอกคำแปลให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคด้วย
 ปากเปล่า เพื่อให้เข้าใจความหมาย

– ให้นักเรียนคัดคำใหม่ลงในสมุดด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

– ให้นักเรียนอ่านในใจทั้งคำ "ทอนท้าย...ให้นักเรียนอ่านตาม"

– สรุปเรื่องที่อ่านแล้วตอบคำถามลงในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. การอ่านคำศัพท์
2. การบอกความหมายของคำศัพท์
3. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 3 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านคำควบกล้ำได้
2. อภิปราย แสดงความคิดเห็นและเขียนรายงาน เกี่ยวกับข่าวเหตุการณ์ประจำวันในโรงเรียนและชุมชนได้

เนื้อหา

1. เพลงคำควบกล้ำ
เริงระบ้าร้องรำเริงลม เราระงมร้องเพลงเพลินใจ
เป็นเสียง ร และ ล เกล้าไป ออกเสียงให้ชัดเจน ร ล
ลา ลา ลา ลา ลา ลา ลา ร ล (ซ้ำ 4 เที่ยว)
2. ข่าวและเหตุการณ์ในโรงเรียนและชุมชน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำแผนภูมิเพลง คำควบกล้ำ ทักบนกระดานดำ ให้นักเรียนฝึกอ่านและร้องตามครู
2. ทบทวนเรื่องที่นักเรียนอ่านไป ฝึกอ่านคำ โดยเน้นการออกเสียงตัว ร ล และ ว ควบกล้ำให้ชัดเจน ออกเสียงคำที่ไม่มีรูปสระ โ-ะ คำที่สะกดไม่ตรงแม่กับ

คำที่มีตัว รร (ร หัน) ให้ถูกต้อง อ่านให้ถูกต้องจังหวะวรรคตอน โดยอ่านเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มบ้าง

3. ให้นักเรียนอ่านและทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนข้อ 1 - 2

4. ให้นักเรียนออกมาเล่าข่าว เหตุการณ์ประจำวัน ในโรงเรียนและชุมชน จากครูและเพื่อนนักเรียน เปลี่ยนกันออกมาเล่าแล้วช่วยกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นและ เขียนลงในสมุดอย่างสั้น ๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลงคำควบกล้ำ
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. การอ่านคำควบกล้ำ
2. การอภิปราย แสดงความคิดเห็น และเขียนรายงาน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 4 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน บ่มทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่าน เขียน และบอกความหมายของคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. แสดงท่าทางในบทบาทสมมุติเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ 7 คำ คือ มังคับ ภาพ เปรียบ ครอบครั นันต์
พระเจ้าแผ่นดิน ในหลวง
2. เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนตั้งแต่ "คงแก่้ว...แล้วจะทำอย่างไร"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
แล้วนักเรียนเล่าว่าตนเองมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้นแสดงได้อย่างไร
2. สอนคำใหม่ 7 คำ คือ มังคับ ภาพ เปรียบ ครอบครั นันต์
พระเจ้าแผ่นดิน ในหลวง เน้นตัวสะกดแม่กบ และแม่กบไม่ตรงแม่ ตัว ร ควบกล้ำ
3. สอนความหมายของคำใหม่โดยใช้ภาพ ท่าทาง ของจริง และรูปประกอบ
อธิบาย

4. ให้นักเรียนคัดคำใหม่และความหมายลงในสมุดช่วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด
5. กำหนดให้นักเรียนเขียนคำที่สะกดคล้ายแม่กบ จากบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
อย่างน้อย 15 คำ

6. ให้นักเรียนอ่านในใจตั้งแต่ "คงแก้วว่า...แล้วจะทำอย่างไร"
โดยกำหนดเวลาแล้วถามเรื่องที่อ่าน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. การอ่าน เขียน และบอกความหมายของคำใหม่
2. การแสดงท่าทางในบทบาทสมมุติ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 5 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝนเพื่อการเรียนรู้และการใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง
2. อ่านในใจได้อย่างถูกต้อง
3. ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อหาในบทเรียนตั้งแต่ "ทวงแก้วว่า...แล้วจะทำอย่างไร"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูฝึกให้นักเรียนอ่านในใจโดยที่ไล่สายตามรรทัดที่ครูบอก
2. ทบทวนนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่านไป
3. ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่าง ให้ได้ข้อความตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
4. อ่านออกเสียงตอนที่อ่านในใจ เน้นการอ่านตัว ร ความกล้า และคำที่มีตัวสะกดแมกม และแมกมไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
5. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ข้อ 3 - 4

6. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่โดยครูกำหนดความหมายให้ ให้นักเรียนเติมตัวอักษร
ในช่องสี่เหลี่ยมที่กำหนดให้ เช่น

1. ร้อง อับ อับ	ก	บ
2. ทุกคนไม่ไว้ทุกข์	ป	า ก

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แถบกระดาษสำหรับเติมตัวอักษร

การประเมินผล

1. การอ่านออกเสียงคำ
2. การอ่านในใจ
3. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10

แผนที่ 6 (3 คาบ)

ความถี่รวมย่อ

การอ่านบทย่อกรรณเป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝน เพื่อเกิดการเรียนรู้และการใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. อ่านบทย่อกรรณได้อย่างถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของบทย่อกรรณได้
3. คัดบทย่อกรรณลงในสมุดได้อย่างถูกต้องและสวยงาม

เนื้อหา

บทย่อกรรณเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูทบทวนคำใหม่ที่นักเรียนเรียนไปแล้วโดยใช้บัตรคำ
2. ให้นักเรียนอ่านบทย่อกรรณเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์บนแผนภูมิที่ครูคิดไว้บนกระดานดำ
3. นักเรียนร่วมกันอธิบายถึงความหมายในบทย่อกรรณนั้น
4. ให้นักเรียนคัดบทย่อกรรณลงในสมุดด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เน้นความสวยงาม สะอาด การวางพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แผนภูมิบทย่อกรอง

การประเมินผล

1. การอ่านบทย่อกรอง
2. การอธิบายความหมายของบทย่อกรอง
3. การค้นบทย่อกรอง

บทย่อกรอง

ทั้งชาติศาสนา
ให้สุขทั้งกายใจ
เราควรร่วมมือกัน
ไม่ยอมให้ใครครอง

และพระมหากษัตริย์ไทย
บนดินแดนแคว้นแหลมทอง
ให้ไทยนั้นพันภัยของ
ไทยเป็นไทยชั่วฟ้าดิน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 7 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านคำใหม่ได้อย่างถูกต้อง
2. เขียนคำใหม่ได้อย่างถูกต้อง
3. บอกความหมายของคำใหม่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำใหม่ 11 คำ คือ ทหาร รบ ยิง ปืน ป้องกัน หมอ ทราบ
ควร สุภาพ แสวง อาชีพ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูแจกแถบประโยคเกี่ยวกับบทร้อยกรองให้นักเรียนแล้วนำมาต่อกันให้เป็น
บทกวีนี้

ทั้งชาติศาสนา
ให้สุขทั้งกายใจ
เราควรร่วมมือกัน
ไม่ยอมให้ใครครอง

และพระมหากษัตริย์ไทย
บนดินแดนแดนแหลมทอง
ให้ไทยนั้นพันภัยของ
ไทยเป็นไทยชั่วฟ้าดิน

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
3. สอนคำใหม่ 11 คำ โดยใช้บัตรคำ คือ ทหาร รบ ยิงปืน ป้องกัน
หมอ ทราบ ควร สุภาพ แสวง อาชีพ ซึ่งเน้นการแจกลูกสะกดคำแม่กบ และ
แม่กบไม่ตรงแม่ คำที่ไม่มีรูปสระ โ-ะ อ่านและจำเป็นคำเช่น
ทหาร อ่านว่า ทะ-ทาน (ออกเสียงทะกึ่งเสียง)
แสวง " สะ-แกง (ออกเสียงสะกึ่งเสียง)
ทราบ " ขาบ (ทร ออกเสียง ข)
4. สอนความหมายของคำใหม่ โดยที่ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงคำเหล่านี้
จากบัตรคำ
5. ให้นักเรียนคัดคำใหม่ลงในสมุดก๊วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบประโยค
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. การอ่านคำใหม่
2. การเขียนคำใหม่
3. การบอกความหมายของคำใหม่

แผนการสอนกลุ่มความงาม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 8 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงคำ และอ่านในใจได้อย่างถูกต้อง
2. ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อหาในบทเรียนตั้งแต่ "ปิตินอกว่า... เพราะไม่มีคุณสมบัติของคนไทย"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำบัตรคำที่นักเรียนเรียนไปแล้วให้นักเรียนฝึกอ่านทีละคน
2. ครูกำหนดให้นักเรียนอ่านในใจตั้งแต่ "ปิตินอกว่า... เพราะไม่มีคุณสมบัติของคนไทย"
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนอ่าน
4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตอนที่อ่านในใจ เน้นตัว ร ล ความกล้า และคำที่ออกเสียงตัวสะกดแม่กบ และแม่กบไม่ตรงแม่
5. ให้นักเรียนเขียนคำตอบจากเรื่องที่อ่าน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

การอ่านออกเสียงคำ การอ่านในใจ และการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย

บทที่ 10

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนที่ 9 (2 คาบ)

ความถี่รวบยอด

1. การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนเพื่อการเรียนรู้และใช้ภาษาที่ดี
2. การอ่านช่วยให้คนฉลาด สามารถพัฒนาตนเองและสังคมได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. แสดงบทบาทสมมติเป็นคนอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
2. เขียนเล่าเรื่องราวว่าเมื่อโตขึ้นจะเป็นอะไรได้
3. ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

การประกอบอาชีพ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่านไปแล้ว
2. ครูนำแผนภาพของบุคคลประเภทต่าง ๆ ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนทำท่าทางประกอบการพูด และแสดงบทบาทสมมติให้เหมาะสม
3. กำหนดให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนข้อ 5 - 6

4. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพของตนเองในอนาคต
5. ให้นักเรียนเลือกคำตอบเติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมายใกล้เคียง เช่น คำว่า ประเทศ ชาติ ฯลฯ โดยครูกำหนดคำให้นักเรียนและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภาพ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. การแสดงบทบาทสมมติ
2. การเล่าเรื่อง
3. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 10 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

1. การอ่านช่วยให้คนฉลาด สามารถพัฒนาตนเองและสังคมได้
2. การเขียนคำคล้องจองเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ
1. เล่าเรื่องที่อ่านจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมได้
 2. เขียนคำคล้องจองได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่องจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำบัตรคำให้นักเรียนอ่านและปิดตัวอักษรบางตัว แล้วให้นักเรียนทายว่าเป็นคำอะไร
2. กำหนดให้นักเรียนอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมคนละ 1 เล่มในห้องสมุด แล้วมาเล่าเรื่องย่อให้นักเรียนฟัง
3. ครูอธิบายให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับคำสัมผัสคล้องจอง โดยนำตัวอย่างคำคล้องจองมาให้นักเรียนดู

4. ให้นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 2 คำ อย่างน้อย 5 คู่ และขีดเส้นใต้คำที่สัมผัสคล้องจอง พร้อมทั้งอ่านคำคล้องจองเหล่านั้นให้คล่องปาก

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. มีตรคำ
2. แผนภาพคำคล้องจอง

การประเมินผล

1. การเล่าเรื่อง
2. การเขียนคำคล้องจอง

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 10
แผนที่ 11 (3 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝนเพื่อการเรียนรู้และ
การใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. หาคำที่สะกดคล้ายแมกบได้
2. อ่านคำควบกล้ำได้
3. เขียนคำที่นักเรียนค้นหาจากสิ่งพิมพ์ได้
4. แต่งประโยคจากคำที่ครูกำหนดให้ได้

เนื้อหา

คำที่สะกดคล้ายแมกบจากสิ่งพิมพ์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจกลสิ่งพิมพ์ให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ
2. ให้นักเรียนหาคำที่สะกดคล้ายแมกบจากสิ่งพิมพ์
3. ให้นักเรียนแยกคำควบกล้ำและคำที่สะกดคล้ายแมกบไว้ต่างหาก แล้วแข่งขัน
กันอ่านคำควบกล้ำ
4. ให้นักเรียนแข่งขันกันเขียนคำ โดยครูกำหนดประเภทของคำและเวลา
เช่น ให้เขียนคำที่อ่านเหมือน บ สะกด คำที่มี ๒ (ไม้ไ้คู่) ฯลฯ

5. ให้นักเรียนสร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำ
2. สิ่งพิมพ์

การประเมินผล

1. หาคำศัพท์
2. การอ่านคำ
3. การเขียนคำ
4. การแต่งประโยค

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11

แผนที่ 12 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟังที่ดีย่อมเกิดจากการฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. เล่าเรื่องที่ครูกำหนดให้ฟังได้
2. ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่องเกี่ยวกับเด็กชายชนม

เด็กหญิงคนหนึ่งอยู่กับแม่ซึ่งทำขนมขาย แม่ทำขนมเสร็จเด็กหญิงผู้เป็นลูกก็เอาไป
เร่ขายในที่ต่าง ๆ ขนมที่ขายมีหลายอย่าง เช่น ขนมเทียน ข้าวต้มมัด ข้าวเหนียว
สังขยา ขนมกล้วย ขนมตาล และขนมสอไส้ แม่ของเด็กทำขนมอร่อยจึงขายหมดทุกวัน
วันหนึ่งเด็กหญิงขายขนมเหลือห่อสุดท้าย จึงเดินกลับบ้าน ขนมที่เหลือก็จะเก็บไว้กิน
ขณะนั้นเด็กหญิงมองเห็นสุนัขตัวหนึ่ง นอนหมกแรงอยู่ที่โคนต้นไม้ เด็กหญิงสงสัย
จึงโยนห่อขนมห่อสุดท้ายที่เหลือให้กิน ตั้งแต่วันนั้นมา สุนัขตัวนั้นก็เฝ้าตามเด็กหญิงไปขายของ
ทุกวัน เด็กหญิงก็ให้ขนมกินทุกวัน วันหนึ่งเด็กหญิงขายขนมหมดก็เดินกลับบ้าน สุนัขก็เฝ้า
ตามมาส่ง ผู้ขายคนหนึ่งสังเกตเห็นเด็กหญิงขายขนมได้เงินมากทุกวัน จึงมาคอยดักขวาง
ทางเปลี่ยว พอเด็กหญิงเดินมาก็ขู่เอาเงิน สุนัขจึงกระโดดกัดคนร้ายจนต้องหนีไป
เด็กหญิงจึงพาสุนัขกลับบ้านและเล่าเรื่องให้แม่ฟัง แม่จึงเลี้ยงสุนัขตัวนี้ไว้ในบ้าน มันก็ตาม
เด็กหญิงไปขายของทุกวัน และไม่มีใครกล้าทำอันตรายเด็กหญิงอีกเลย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับขนม เช่น เคยรับประทานขนมอะไรบ้าง ขนมที่ทำมาจากอะไร ใครเคยทำขนมบ้าง ฯลฯ
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อขนมที่รู้จักมา 5 ชื่อ แล้วครูแบ่งนักเรียนให้เขียนบรรยายภาพเกี่ยวกับขนมที่ครูนำมาให้ดู เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมาบรรยายงาน
3. ให้นักเรียนวาดภาพขนมที่นักเรียนชอบ หรือนำภาพขนมมาติดลงในสมุด แล้วเขียนบรรยายภาพด้วยประโยคสั้น ๆ
4. ครูเล่าเรื่องเด็กชายขนมให้นักเรียนฟัง แล้วร่วมกันอภิปรายหาข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน โดยครูตั้งคำถามถามนักเรียน เช่น นักเรียนฟังแล้วคิดอย่างไรบ้าง ทำไมเด็กคนนี้จึงเอาขนมให้สุนัข การที่เด็กเอาขนมให้สุนัขกินมีผลดีหรือผลเสียอย่างไร นักเรียนเห็นว่าเด็กคนนี้เป็นคนอย่างไร
5. นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากการอภิปราย เขียนบนกระดานคำ อ่านข้อสรุปบนกระดาน แล้วคัดทำบรรจงเติมบรรทัดลงสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ภาพขนมต่าง ๆ

การประเมินผล

1. การเล่าเรื่อง
2. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11
แผนที่ 13 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. อ่านคำศัพท์ได้อย่างน้อย 12 คำใน 14 คำได้
2. บอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ได้
3. คัดคำศัพท์ใหม่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ใหม่ 14 คำ โรย ชื่น และ ก้อน ทาส ซาม เคียด คลาน
ชัน ถ้วยแก้ว ยืม ซาก ข้าวเหนียวเปียก บัวลอย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำภาพในบทเรียนให้นักเรียนดูแล้วร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพเหล่านั้น
2. ครูสอนคำใหม่ 14 คำ โดยใช้บัตรคำ ให้นักเรียนอ่านในใจและอ่าน
ออกเสียง ซึ่งครูควรเน้นในสิ่งต่อไปนี้คือ
 - คำที่สะกดคล้ายแม่เอย (ย สะกด) แม่เอย (ว สะกด) เช่น
โรย ถ้วยแก้ว เหนียว ลอย ให้ฝึกแจกลูก เช่น ร-โร-ย-โรย, ถ-ว-ย-ถวย
ถวย-โท-ถวย, หน-เ-ย-ว-เหนียว

- การผันอักษรคำ เช่น ชื่น (ให้นำคำที่เป็นอักษรต่ำในบทที่ไม่ได้เน้น การผันนำมาผันในบทนี้ด้วย เช่น คำ ชำ ยิง ซึ่งเป็นอักษรต่ำในบทที่ 10 และ เริ่มฝึกจากแม่ ก กา ก่อนแล้วจึงฝึกผัน เมื่อมีทิวสะกด เช่น

นา	นำ	น้ำ	ชื่น	ชื่น	ชื่น
ชำ	ชำ	ชำ	ยิง	ยิง	ยิง

- ฝึกแจกลูกถ้วยคำที่ผสมสระ เอื้อ เช่น คำว่า เกือก

ก-เอื้อ-ก-เกือก

- คำใหม่อื่น ๆ ที่ไม่ได้สอนในบทนี้ให้สอนเป็นคำ ๆ ถ้านักเรียนยังอ่านไม่ได้ ให้แจกลูกสะกดคำ

3. ครูให้นักเรียนดูของจริงเพื่อสอนความหมายของคำใหม่ เช่น ชาก ยิม สำหรับ ชื่น สำหรับคำว่า ชื่น จักเป็นคำพ้องรูป เป็นได้ทั้งคำนามและวิเศษณ์ ให้อธิบายความหมายโดยใช้รูปประโยค

4. ให้นักเรียนคัดคำใหม่ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด ให้นั้นรูปร่างลักษณะ ทัวอักษร ของไฟ ความสวยงาม ความเป็นระเบียบ

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภาพ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. การอ่านคำศัพท์
2. การบอกความหมายของคำศัพท์
3. การคัดคำศัพท์

แผนการสอนกลุ่มทวายน

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11

แผนที่ 14 (3 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การอ่าน เขียน ย่อมทำให้เกิดความคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านข้อความที่ครูกำหนดได้อย่างถูกต้อง
2. ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนตั้งแต่ "มาที่รับประทานขนมตาล...มาที่ตอบ"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำแถบประโยคให้นักเรียนดู ครูอ่านออกเสียง นักเรียนไม่ต้องอ่านออกเสียง เพื่อเป็นการฝึกอ่านในใจ
2. กำหนดให้นักเรียนอ่านในใจตั้งแต่ "มาที่รับประทานขนมตาล...ขนมกล้วยขนมเทียน ข้าวเหนียวเปียก ขนมบัวลอย มาที่ตอบ" โดยครูกำหนดเวลาให้อ่านเมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้ตอบคำถามลงในสมุด
3. ให้นักเรียนอ่านออกเสียง โดยให้อ่านเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลสลับกันไป โดยเน้นเรื่องเหล่านี้คือ

- อ่านวรรณคดีและออกเสียง ร ฎ ความกล้าได้ถูกต้อง ด้านนักเรียน
ออกเสียงเพี้ยนหรือแปร่ง ครูควรแก้ไขทันทีและแก้ไขเป็นรายบุคคล
- การอ่านออกเสียงให้ออกเสียงธรรมชาติ ไม่คั่งหรือค่อยเกินไป
หรืออ่านยานดา

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบประโยค
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. การอ่านในใจ
2. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มความคม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11
แผนที่ 15 (3 ภาพ)

ความถี่รวมย่อ

การอ่าน เขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านข้อความที่สระ เออ ได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยค จากคำที่สระ เออ ได้

เนื้อหา

ข้อความจากหนังสือพิมพ์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนแข่งขันกันอ่านบัตรคำเพื่อเป็นการทบทวน
2. ครูแจกข้อความในหนังสือพิมพ์ให้นักเรียนคนละ 1 ข้อความ
3. ให้นักเรียนอ่านข้อความนั้น ๆ แล้วขีดเส้นใต้คำที่สระ เออ
4. ให้นักเรียนนำคำที่ขีดเส้นใต้นั้นมาแต่ง เป็นประโยคสั้น ๆ และเขียนลงในสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำ
2. บทความจากหนังสือพิมพ์

การประเมินผล

1. การอ่านข้อความ
2. การแก้ประโยค

แผนการสอนกลุ่มควบเข

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11
แผนที่ 16 (3 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. อ่านคำศัพท์ใหม่ได้อย่างน้อย 13 คำ จาก 15 คำ
2. บอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ได้
3. เขียนคำใหม่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำใหม่ 15 คำ แป้ง ส้อม เขีย บัน เติม ถ่าน จวน กับ เลื่อน
น้ำตาลทราย อ้อย ชิม หน่วย ช้อน ลิ้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 บัตร โดยที่คว่ำบัตรคำนั้นไว้ก่อน
 2. ให้นักเรียนคนหนึ่งเปิดบัตรคำ ครูอ่านออกเสียง แล้วนักเรียนอ่านตาม
- โดยเน้นในเรื่องต่อไปนี้

— คำที่สะกดคล้ายแม่เอย (ย สะกด) แม่เอย (ว สะกด) เช่น
ทราย อ้อย คำว่า "ทราย" ตัว ทร ออกเสียง ช ครูแนะนำวิธีอ่านพิเศษคือ
คำว่า ชาย อ-อ-ย-ออย ออย-โ-อ้อย

- การผันอักษรคำ เลื่อน ช้อน ลั่น โดยใช้วิธีการเดิม
 - ฝึกการแจกลูกสะกดคำ คำว่า น้ำตาลทราย อ่านว่า น้ำตาล-ทราย
 - ครูให้นักเรียนดูของจริงเพื่อที่จะสอนคำใหม่
3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำศัพท์ใหม่

สื่อการเรียนการสอน

บัตรคำ

การประเมินผล

1. การอ่านคำศัพท์
2. การบอกความหมาย
3. การเขียนคำ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11
แผนที่ 17 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. อ่านในใจข้อความที่ครูกำหนดให้ได้
2. ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

ข้อความในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตั้งแต่ "มานีรู้จักหนังสือหรือจะ...ทีหลังจะชิมอะไร ต้องตักใส่ถ้วยรอให้เย็นก่อนนะจ๊ะ" แม่สอน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนคำศัพท์ใหม่ โดยให้นักเรียนออกมาแข่งขันกันเขียนตามคำบอก
ของครูบนกระดาน
2. กำหนดให้นักเรียนอ่านในใจตั้งแต่ "มานีรู้จักหนังสือหรือจะ...ทีหลัง
จะชิมอะไรต้องตักใส่ถ้วยรอให้เย็นก่อนนะจ๊ะ" แม่สอน โดยที่ครูกำหนดเวลาให้
3. ให้นักเรียนตอบคำถามเรื่องที่อ่านลงในสมุด

4. ให้เด็กเรียนอ่านออกเสียงตอนเดียวกับที่อ่านในใจ และเน้นเรื่องต่าง ๆ

ดังนี้

- การสะกดถูกต้อง
- ออกเสียง ร ล ชัดเจน
- การแก้ไขทันทีที่นักเรียนอ่านผิดหรือออกเสียงเพี้ยนไป

สื่อการเรียนการสอน

หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. การอ่านในใจ
2. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11
แผนที่ 18 (3 คาบ)

ความถี่รวมย่อ

การเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนและการใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถเขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อหาตอนใด ตอนหนึ่งในหนังสือบทเรียนที่ 11

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเรื่องที่นักเรียนอ่านในใจไปแล้ว
2. ให้นักเรียนนำสมุดขึ้นมาและเขียนตามคำบอกของครู
3. ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจพร้อมทั้งฝึกอ่านคำเหล่านั้น

สื่อการเรียนรู้การสอน

หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

การเขียนตามคำบอก

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11
แผนที่ 19 (3 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่านและเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนและการใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. หาตัวเลขที่อยู่ทางขวามือมาเติมลงในช่องว่างหน้ากลุ่มคำที่มีความหมายเป็นพวกเดียวกันได้
2. จับคู่คำได้
3. ชีกเส้นใต้คำที่มีตัวสะกดเหมือนกับคำที่กำหนดให้

เนื้อหา

แบบฝึกหัด หาคำที่เป็นพวกเดียวกัน การจับคู่คำ ชีกเส้นใต้คำที่เหมือนกับคำที่กำหนดให้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ให้นักเรียนเล่นเกม โดยที่หาคำมาคู่กัน
2. ครูนำแผนภูมิการเลือกคำที่เป็นพวกเดียวกันติดบนกระดาน โดยบอกให้นักเรียนเลือกตัวเลขที่อยู่หน้าคำด้านขวามือ มาเติมในช่องว่างหน้ากลุ่มคำที่มีความหมายเป็นพวกเดียวกัน เช่น

... ลิ่น ปาก เข่า

1. ต้นไม้

... ชัน ช้อน ชาม

2. เครื่องใช้

... อ้อย ตาล มะพร้าว

3. ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

3. ให้นักเรียนจับคู่คำ โดยแบ่งออกเป็น 2 แถว แต่ละแถวจะมีจำนวนคำเท่ากัน
ให้เขียนเส้นโยงคำที่เข้าคู่กันได้ เช่น

1. ช้อน คลาน

2. อ้อย ส้อม

3. พัน ลิ่น

4. เข่า น้ำตาลทราย

4. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ คำที่มีตัวสะกดเหมือนกันที่กำหนดให้ เช่น ไร
ด้วย ลอย น้ำตาล ทราย เจียบ จวน กล้วย

สื่อการเรียนรู้การสอน

แผนภูมิแบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. การหาตัวเลข
2. การจับคู่คำ
3. การขีดเส้นใต้คำ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11
แผนที่ 20 (3 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การ เล่นปริศนาคำทายและ ท่อคำคล้องจอง ทำให้อ่านหนังสือได้เร็ว ถูกต้อง
และ เกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. เล่นปริศนาคำทายและท่อคำคล้องจองได้
2. อ่านหนังสือได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. ปริศนาคำทายเกี่ยวกับของที่รับประทาน

- ผลไม้ - ใบจิก ๆ ลูกรักเต็มคอ (มะละกอ)
 - ข้างนอกขรุขระข้างในละเอียดนุ่ม (ขนุน)
 - เกิดค่านอนมุงขาวเรือนปั้นหยาทาสีเขียว (น้อยหน่า)
- ขนม - อะไรเอ่ยชื่อเหมือนของใช้ จุกแล้วมีไฟให้แสงสว่าง (ขนมเทียน)
 - ขนมอะไรลอกเป็นแผ่นได้ (ขนมชั้น)
 - ขนมอะไรเอ่ยมีสีค่าเวลากินต้องโรยมะพร้าว (ขนมเปียกปูน)
 - คนก็ไม่ใช้สัตว์ก็ไม่ใช้แต่มีใ้ล้อยู่ตรงกลาง (ขนมสอกลี)

2. คำคล้องจอง

ขนมเทียน ขนมตาล
ขนมชั้น บัวปั่น
ตะโก้ ขนมกล้วย
รับมาไวไว

หวาน หวาน น้ากิน
สังขยา หน้าไข่
ขนมถ้วย สอกลั้
มากินขนมกันเอ๋ย

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำปริศนาคำทาย
2. แผนภูมิคำคล้องจอง

การประเมินผล

1. การเล่านิทาน
2. การอ่าน

แผนการสอนกลุ่มความคม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11

แผนที่ 21 (3 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การฝึกอ่านคำคล้องจอง ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เร็วถูกต้องและสนุกสนาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไปแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านคำคล้องจองได้อย่างถูกต้อง
2. ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. นิทานคำกลอน

ครั้งหนึ่งนานมา	เกิดน้ำท่วมป่า	ท่วมบ้านผู้คน
เจ้าเอียงตัวน้อย	ลอยคอเวียนวน	พุงแม่น
ควยกตัณู	น้ำพัดพาไป	ถึง เกาะกว้างใหญ่
พาให้เจ้าหนู	พบหีบสมบัติ	งัดออกมาดู
มีเพชรพลอยอยู่	เป็นของรางวัล	
2. คำคล้องจอง เช่น เติมน้ำน้อย ฯลฯ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจกแถบประโยคคำกลอนให้นักเรียน
2. ให้นักเรียนอ่านคำคล้องจองที่นักเรียนถืออยู่

3. ให้นักเรียนช่วยกันต่อคำคล้องจองจนเป็นเรื่องราว
4. ให้นักเรียนแต่งคำคล้องจองที่ครูกำหนดให้ เช่น กำหนดให้ใช้คำว่า
อ้อย แข็ง ร้อน ฯลฯ
5. เมื่อนักเรียนแต่งแล้วครูเขียนบนกระดานคำ แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุป
พร้อมกับอ่านคำคล้องจองเหล่านั้น

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบประโยค

การประเมินผล

1. การอ่านคำคล้องจอง
2. การตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 11
แผนที่ 22 (2 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา ทำให้เข้าใจความหมายของภาษา
และมีทักษะในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. เล่าเรื่องที่อ่านมาได้อย่างถูกต้อง
2. อ่านและเขียนคำ ประโยคได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติม
2. การแข่งขันกันอ่านคำ
3. เกมสะกดคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว
2. ครูกำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้
 - การอ่านหนังสือเพิ่มเติม
 - ครูเล่านิทานให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนเขียนลงในสมุด
3. ครูนำบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วแข่งขันกันอ่าน

4. ให้นักเรียนเล่นเกมสะกดคำ ซึ่งแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มรวบรวมคำที่นักเรียนคิดว่าเป็นคำยากไว้ 5 – 10 คำ เมื่อเริ่มเล่นให้บอกคำยากกับกลุ่มตรงข้าม ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันคิด พร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ ถ้าถูกให้ 1 คะแนน แล้วเปลี่ยนเป็นอีกกลุ่มหนึ่งบ้าง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติม
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. การเล่าเรื่อง
2. การอ่านและเขียนคำ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 23 (3 คาบ)

ความถี่รวมย่อ

การฟัง พูด ที่เชื่อมโยงเกิดจากการฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ เล่าเรื่องเกี่ยวกับภาพนั้นได้

เนื้อหา

ภาพเกี่ยวกับบ้านเมืองของเรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของบ้านเมืองเรา
2. ครูนำภาพเกี่ยวกับบ้านเมืองของเราให้นักเรียนดู
ให้นักเรียนเล่าถึงประสบการณ์ของตนเองที่พบเห็นเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ ให้เพื่อนฟัง
แล้วแสดงความคิดเห็น
3. ให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องที่ละคน
4. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับภาพนั้น

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แผนภาพ

การประเมินผล

การเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับภาพ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 24 (3 คาบ)

ความถี่รวมย่อ

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ

1. เล่าข่าวและเหตุการณ์ได้
2. อ่านข้อความของข่าวสั้น ๆ ได้
3. เขียนข้อปฏิบัติลงในสมุดได้

เนื้อหา

1. ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
2. ข้อควรปฏิบัติของนักเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำเพลงเกี่ยวกับการประกาศของทางราชการเปิดให้นักเรียนฟัง
2. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องราวของการประกาศของทางราชการที่ครูนำมาเปิดให้ฟัง
3. ครูแจกข้อความจากหนังสือพิมพ์ให้นักเรียนแล้วสรุปเรื่องราวจากข้อความนั้นให้ครูฟัง
4. ให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องที่ละคน
5. นักเรียนสรุปแผนการปฏิบัติเป็นของห้องเรียนและเขียนลงในสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. เครื่องเล่นเทป
2. สิ่งพิมพ์

การประเมินผล

1. การเล่าเรื่อง
2. การอ่านข้อความ
3. การเขียนข้อปฏิบัติ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 25 (3 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การอ่านและเขียนคำคล้องจอง ทำให้เกิดความสนุกสนาน และการใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. อ่านบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

บทร้อยกรอง "บ้านเมืองของเรา"

บ้านเมืองของเรา

ถ้าไม่ร่วมมือ

มาเด็กช่วยกัน

ปักกวาดบ้านช่อง

ไม่ให้รกเรื้อ

แม่น้ำทั้งสาย

ไม่ทิ้งขยะ

ล้นทึบล้นภัย

ใครเขาจะชม

สะอาดชวนมอง

ทุกวันเราต้อง

ท่องถนนทั่วไป

เพราะเชื้อโรคร้าย

คล่องเล็กคล่องใหญ่

เปะปะลงไป

เป็นสุขยิ่งเอย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำแผนภูมิหน่วยกรอง "บ้านเมืองของเรา" ที่คนกระดานดำ
2. ครูอ่านให้นักเรียนฟังทีละวรรคก่อนแล้วให้นักเรียนอ่านตาม
3. ครูอธิบายความหมายเกี่ยวกับหน่วยกรองนั้น
4. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญพร้อมทั้งสลับหน่วยกรอง

ด้วยตัวบรรจงเพิ่มบรรทัดลงในสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แผนภูมิหน่วยกรอง

การประเมินผล

1. การอ่านหน่วยกรอง
2. การเขียนหน่วยกรอง

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 26 (3 คาบ)

ความถี่รวมย่อ

การอ่าน เขียน ย่อทำให้เกิดความถี่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านคำใหม่ที่ครูกำหนดให้อย่างน้อย 15 คำ จาก 18 คำได้
2. อ่านคำที่มีตัว ล ควบกล้ำได้
3. เขียนคำใหม่ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำใหม่ 18 คำ สดชื่น เรือ ไส ไหล อรุ พัก พระสงฆ์ กิริยา
มารยาท ค่ายด แผลก บุหรี่ กาแฟ โยง ข้าวเปลือก ข้าวสาร ผัง
แยก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. พบทวนนักเรียนเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ที่เรียนไปแล้ว
2. ครูนำบัตรคำให้นักเรียนดู ซึ่งมีคำศัพท์ทั้ง 18 คำ และให้นักเรียน
อ่านโดยวิธีแจกลูกสะกดคำ
3. ให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ โดยการจับคู่คำและ
ข้อความ โดยที่ข้อความนั้นเขียนเป็นแถบประโยค

4. ให้นักเรียนฝึกอ่าน คำที่มี ล ควบกล้ำ โดยที่อ่านทั้งตัวหน้าและ
ตัว ล เช่น กลิ่น กลุ่ม คดอง ปลาย แปลก ข้าวเปลือก ไหล ฯลฯ
เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้วให้ฝึกเขียนลงในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แถบประโยค

การประเมินผล

1. การอ่านคำใหม่
2. การอ่านคำที่มี ล ควบกล้ำ
3. การเขียนคำ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 27 (3 คาบ)

ความคาดหวัง

การมีทักษะในการอ่านในใจและอ่านออกเสียงช่วยในการเรียนภาษาคำขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถ อ่านในใจ และอ่านออกเสียงข้อความที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยบทที่ 12 ตั้งแต่ "เช้าวันอาทิตย์อากาศสดชื่น...บางลำแยกไปขายในคลอง"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำบัตรคำแล้วให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงพร้อม ๆ กัน
2. กำหนดให้นักเรียน อ่านในใจตั้งแต่ "เช้าวันอาทิตย์อากาศสดชื่น..."

บางลำแยกไปขายของในคลอง

3. ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่าน
4. อภิปรายกับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ประเพณีทางศาสนา

เรื่องเกี่ยวกับแม่น้ำลำคลอง ฯลฯ

5. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตอนที่อ่านในใจ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ

การประเมินผล

1. การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 28 (3 คาบ)

ความถี่รวมย่อ

การอ่านออกเสียงทำให้ใช้ภาษาได้ดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่มี ล ความกล้า และคำที่มี ห นำได้

เนื้อหา

แบบฝึกหัดข้อ 3, 4 และ 5

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำข้อความสั้นแจกลให้นักเรียนอ่านในใจ
2. ให้นักเรียนบอกเรื่องราวที่อ่าน
3. พยทวนโดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความนั้น เน้นการออกเสียง ล ความกล้า และคำที่มี ห นำ เน้นจังหวะและวรรคตอนของการอ่าน
4. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดข้อ 3, 4 และ 6 โดยที่อ่านตามครูก่อนแล้วนักเรียนอ่านเอง
5. ให้นักเรียนนำคำเหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคแล้วลองพูดกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. สิ่งพิมพ์ข้อความ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำและคำที่มี ห น่

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 29 (2 คาบ)

ความถี่รวบยอด

การฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อการใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ

1. อ่านคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. แสดงบทบาทสมมุติเกี่ยวกับคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง
3. เขียนคำใหม่ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำใหม่ 10 คำ คือ นัน สกปรก พิษ บัก บาท สาธารณสมบัติ
โคลน ปา ข้าง ผลึก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูกำหนดให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ เป็นคนขายของและซื้อของ
2. ให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าทั้งสองแสดงเป็นอย่างไร
3. ครูนำบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วฝึกอ่านโดยการแจกลูกสะกดคำ
4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำเหล่านั้น
5. ให้นักเรียนเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำ
2. แถบประโยคของความหมาย

การประเมินผล

1. การอ่านคำ การแสดงบทบาทสมมุติและการเขียนคำ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 30 (3 คาบ)

ความถี่รวมย่อท

การอ่านในใจและการเขียนคำช่วยไ้ให้ภาษาไ้ไ้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไ้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านในใจไ้ถูกต้อง
2. เขียนคำไ้ไ้ถูกต้อง

เนื้อหา

ข้อความในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งไ้ " มานีมองเห็นชยะลอยอยู่ในน้ำ...จึงชวนไ้มานะกลับบ้าน"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำบัตรคำแจกไ้ให้นักเรียน เมื่อครูชี้ให้นักเรียนคนไ้ไ้ให้นักเรียนคนนั้นเป็นชั้นอ่าน
2. กำหนดไ้ให้นักเรียนอ่านในใจทั้งไ้ "มานีมองเห็นชยะลอยอยู่ในน้ำ...จึงชวนมานะกลับบ้าน"
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงเรื่องราวที่อ่าน
4. ไ้ให้นักเรียนออกเสียงอ่านข้อความที่ครูกำหนดไ้ที่อ่านนั้น ไ้โดยที่อ่านออกเสียงเน้นความถูกต้อง วรคตอน

5. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดบทเรียนข้อ 1, 2, 3 และ 4
6. ให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบทเรียน โดยที่เขียนเป็นคำลงในสมุด

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. หนังสือแบบฝึกหัดภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผล

1. การอ่านในใจ
2. การเขียนคำ

แผนการสอนกลุ่มความคม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12

แผนที่ 31 (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การอ่าน เขียน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนเพื่อการใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไว้แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านและเลือกคำที่มีความหมายเหมือนกับคำที่กำหนดให้
2. เขียนคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ข้อความการหาคำที่มีความหมายเหมือนกับคำที่กำหนดให้ เช่น

สกลีน : แท่ง แล้ง แจ่มใส เข้ม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูแจกบัตรคำและแถบประโยคให้นักเรียนแต่ละคน
2. ให้นักเรียนหาคำคู่กับความหมายที่คิดว่าเหมือนหรือใกล้เคียงกัน
3. ให้นักเรียนเขียนคำและความหมายลงในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แถบประโยค

การประเมินผล

1. การอ่านค่า
2. การเขียนค่า

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 32 (3 คาบ)

ความถี่รวมบอก

การเขียนคำขวัญหรือคำเตือนใจ เป็นสิ่งช่วยให้การใช้ภาษาดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมให้แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำขวัญหรือคำเตือนใจ

"สะอาดกายเจริญวัย สะอาดใจเจริญสุข"

"สะอาดเป็นนิมิต ประสิทธิ์ความสุข ปราศทุกข์โรคร้าย"

"ห้องดินเราเกิด ร่วมมือกันเกิด ช่วยกันพัฒนา"

"ดินกำเนิดเกิดสุข ทุกชีวิตเปรมปรีดิ์ สามีค้ำพัฒนา"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำแผนภูมิคำขวัญหรือคำเตือนใจให้นักเรียนดู โดยที่ครูอธิบายกระดานคำ
2. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำขวัญและคำเตือนใจ
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายและคำเตือนใจ
4. ให้นักเรียนคัดลงในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

แผนภูมิค่าขวัญและกำลังใจ

การประเมินผล

การเขียนคำ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 12
แผนที่ 33 (3 ทวน)

ความถี่รวมย่อย

การทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา ทำให้เข้าใจความหมายของภาษา
และมีทักษะในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูกำหนดกิจกรรมไว้แล้วนักเรียนสามารถอ่าน เขียนคำและประโยคได้

เนื้อหา

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติม
2. การแข่งขันกันแต่งประโยคจากคำใหม่ในบทเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูทบทวนคำต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนไปแล้ว
2. ครูนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่ม แล้วออกมาเล่าให้

เพื่อนฟัง

3. ครูกำหนดคำให้แล้วนักเรียนช่วยกันแต่งเป็นประโยค โดยที่ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเดิม

4. กลุ่มใดแต่งประโยคได้ ครูเขียนประโยคนั้นบนกระดานคำ แล้วนักเรียนทุกคนอ่านพร้อมกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. หนังสืออ่านเพิ่มเติม

การประเมินผล

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ภาคผนวก ฉ.

การวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนผลการสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
x	x^2	x	x^2	x	x^2	x	x^2
17	289	15	225	9	81	6	36
17	289	15	225	9	81	6	36
16	256	13	169	9	81	6	36
16	256	11	121	8	64	6	36
15	225	10	100	8	64	5	25
15	225	10	100	5	25	4	20
15	225	10	100	$\Sigma X = 297$	$\Sigma X^2 = 3927$	$\Sigma X = 207$	$\Sigma X^2 = 1939$
15	225	10	100				
14	196	9	81				
14	196	9	81				
14	196	8	64				
14	196	8	64				
12	144	8	64				
12	144	8	64				
12	144	7	49				
12	144	7	49				
10	100	7	49				
9	81	7	49				

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ศึกษากับแบบปกติ

ทดสอบค่าความแปรปรวนของความเข้าใจในการอ่านก่อนการเปรียบเทียบ
ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

$$s_1^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

$$s_1^2 = \frac{24(3927) - (297)^2}{552} = 10.94$$

ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

$$s_2^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

$$s_2^2 = \frac{24(1939) - (205)^2}{552} = 8.17$$

$$\text{จากสูตร } F = \frac{s_1^2}{s_2^2}$$

$$F = \frac{10.94}{8.17} = 1.34$$

$$df_1 = n_1 - 1 = 23, \quad df_2 = n_2 - 1 = 23$$

$$\text{ที่ } .01 \quad F = 2.62$$

$$F \text{ ตาราง} = 2.62$$

F คำนวณ < F ตาราง แสดงว่า ค่าความแปรปรวนเท่ากัน

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตร } t &= \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} \\
 t &= \frac{12.38 - 8.54}{\sqrt{\frac{(24-1)10.94 + (24-1)8.17}{24 + 24 - 2} \left(\frac{1}{24} + \frac{1}{24} \right)}} \\
 t &= 4.29
 \end{aligned}$$

$$t \text{ ตาราง } (.01, 46) = 2.70$$

t คำนวณ $>$ t ตาราง แสดงว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คะแนนผลการสอบวัดความสามารถในการเขียนคำ

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
X	X ²	X	X ²	X	X ²	X	X ²
29	841	26	676	15	225	12	144
28	784	24	576	15	225	11	121
26	676	21	441	15	225	11	121
26	676	21	441	13	169	11	121
26	676	19	361	13	169	10	100
26	676	19	361	9	81	5	25
25	625	18	324	$\Sigma X=491$	$\Sigma X^2=10803$	$\Sigma X=368$	$\Sigma X^2=6162$
25	625	18	324				
25	625	15	225				
24	576	15	225				
24	576	15	225				
23	529	15	225				
21	441	15	225				
18	324	14	196				
17	289	14	196				
17	289	14	196				
16	256	13	169				
15	225	12	144				

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอน
 แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับแบบปกติ
 ทดสอบค่าความแปรปรวนของความสามารถในการเขียนคำก่อนการเปรียบเทียบ
 ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

$$s_1^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$s_1^2 = \frac{24(10803) - (491)^2}{24(24-1)} = 38.95$$

ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

$$s_2^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$s_2^2 = \frac{24(6162) - (368)^2}{24(24-1)} = 22.58$$

$$\text{จากสูตร } F = \frac{s_1^2}{s_2^2}$$

$$F = \frac{38.95}{22.58} = 1.46$$

$$df_1 = n_1 - 1 = 23, \quad df_2 = n_2 - 1 = 23$$

$$\text{ที่ } .01 \quad F = 2.62$$

$$F \text{ ตาราง} = 2.62$$

$F \text{ คำนวณ} < F \text{ ตาราง}$ แสดงว่า ค่าความแปรปรวนเท่ากัน

$$\text{จากสูตร } t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$t = \frac{20.46 - 15.33}{\sqrt{\frac{(24-1)32.95 + (24-1)22.58}{24 + 24 - 2} \left\{ \frac{1}{24} + \frac{1}{24} \right\}}}$$

$$t = 3.44$$

$$t \text{ ตาราง } (.01, 46) = 2.70$$

t คำนวณ $>$ t ตาราง แสดงว่า ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียน
ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

คะแนนผลการสอบวัดความคงทนในการจำ

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
X	X ²	X	X ²	X	X ²	X	X ²
27	729	24	576	13	169	10	100
24	576	23	529	12	144	8	64
24	576	23	529	12	144	8	64
24	576	22	484	12	144	6	36
24	576	21	441	6	36	5	25
23	529	21	441	$\Sigma X=433$	$\Sigma X^2=8449$	$\Sigma X=351$	$\Sigma X^2=5899$
23	529	20	400				
22	484	17	289				
21	441	17	289				
20	400	17	289				
18	324	15	225				
18	324	14	196				
18	324	13	169				
17	289	12	121				
17	289	12	100				
16	256	12	100				
15	225	11	100				
14	196	10	100				
13	169	10	100				

การเปรียบเทียบความคงทนในการจำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษา กับแบบปกติ

ทดสอบค่าความแปรปรวนของความคงทนในการจำก่อนการเปรียบเทียบ
ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

$$s_1^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

$$s_1^2 = \frac{24(8449) - (433)^2}{24(24-1)} = 27.69$$

ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

$$s_2^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

$$s_2^2 = \frac{24(5899) - (351)^2}{24(24-1)} = 33.29$$

$$\text{จากสูตร } F = \frac{s_2^2}{s_1^2}$$

$$F = \frac{33.29}{27.69} = 1.20$$

$$df_1 = n_2 - 1 = 23, \quad df_2 = n_1 - 1 = 23$$

$$\text{ที่ } .05 \quad F = 2.62$$

$$F \text{ ตาราง} = 2.62$$

$F \text{ คำนวณ} < F \text{ ตาราง}$ แสดงว่า ค่าความแปรปรวนเท่ากัน

$$\text{จากสูตร } t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$18.04 - 14.63$$

$$t = \frac{18.04 - 14.63}{\sqrt{\frac{(24-1)27.69 + (24-1)33.29}{24 + 24 - 2} \left\{ \frac{1}{24} + \frac{1}{24} \right\}}}$$

$$t = 2.19$$

$$t \text{ ตาราง } (.05, 46) = 2.02$$

t คำนวณ > t ตาราง แสดงว่า ความคงทนในการจำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์เท่ากับแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ
และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับแบบปกติ

บทคัดย่อ
ของ
สุชาภา สัจฉลาโพธิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
พฤษภาคม 2531

การศึกษาค้นคว้ามีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน
ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2531 โรงเรียนวัดประชาวงษ์ เขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน
2 ห้องเรียน ที่จัดละเล็กละเอยตามความสามารถ แล้วสุ่มห้องเรียนออกเป็นกลุ่มที่ 1
และกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 1 ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มที่ 2 ได้รับ
การสอนแบบปกติ ซึ่งผู้วิจัยสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการ
เขียนคำ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ t-test แบบ Independent

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษากับแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มที่ได้รับการ
สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าแบบปกติ
2. ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่
กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าแบบปกติ
3. ความคงทนในการจำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษากับแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มที่ได้รับการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าแบบปกติ

147

A COMPARISON OF PRATHOM SUKSA II STUDENTS' READING
COMPREHENSION, WORD WRITING AND RETENTION THROUGH
THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER METHOD
AND THE TRADITIONAL TEACHING METHOD

AN ABSTRACT

BY

SUTIMAS SUNGLAPO

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

November 1988

The purpose of this study was to compare reading comprehension, word writing, and retention of Prathom Suksa II students through the concentrated language encounter method and the traditional teaching method.

The sample was the Prathom Suksa II students in the first academic year of B.E. 2531 (1988 AD), of Wat Pracha Bamrung School, Bang Khunthian District, Bangkok Metropolis. The sample included two rooms which mixed by his ability. Then the simple random sampling technique was used to select the sample into Group I and Group II. The first group was taught through the concentrated language encounter method, and the second group was taught through the traditional teaching method. Both groups were taught by the researcher. The instruments used in analysing of data were reading comprehension and word writing ability tests, and the analysis of data, t-test (Independent) was employed.

The research results were as follows :

1. The reading comprehension of students taught by the concentrated language encounter method and the traditional teaching method was statistically different at the .01 level.
2. The word writing ability of students taught by the concentrated language encounter method and the traditional teaching method was statistically different at the .01 level.
3. The retention of students taught by the concentrated language encounter method and the traditional teaching method was statistically different at the .05 level